

TUNCAY ÖZKAN

ÖLDÜRÜN O GAZETECİYİ

Öldürün O Gazeteciyi

Tuncay Özkan

SUNUŞ

Bu kitap, bir gazeteci olarak meslektaşlarımla, düşünsel üretimleri nedeniyle alçakça katledilişine duyduğum tepkinin ürünüdür. Türkiye'de gazetecilere karşı girişilen saldırılar, özünde demokrasiye yönelik sindirme, korkuyu düşüncenin üzerinde baskı unsuru olarak yerleştirme çabalarıdır. Buna demokrasiye inanan herkesin ve her kesimin karşı koyması gerekir. Kapılarımızı kapatıp kaçmak yerine, kapılarımızı açıp bu saldırılara karşı sesimizi ve gücümüzü birleştirmek zorundayız.

Gazetecilerin katillerinin bulunması, sıradan bir polisiye olaymış gibi faili meçhul dosyalarda kalmamalıdır. Bu olayların ortaya çıkartılması için ne yaptığımızı hep beraber sorgulamamız gerekmektedir. Bu sorgulamada basın topluma karşı en önde hesap vermesi gerektiğine inanıyorum. Abdi İpekçi'nin, Çetin Emeç'in, Uğur Mumcu'nun ve diğer gazetecilerin katillerinin bulunması için neyi ne kadar yapabildik? Korkarım bu sorunun yanıtı, basın için acı verici olacaktır.

Bu kitapta yer alan belge ve bilgilerin tamamı devlet arşivinden ve mahkeme dosyalarından araştırılarak çıkartılmıştır. Çetin Emeç suikastiyle ilgili çalışmalarımızı önce Cumhuriyet gazetesinde, ardından da Arena programında özet olarak yayımlamıştık. Bu araştırmalarımız basın kuruluşlarının 1993 yılı içinde verdiği Çetin Emeç ve Uğur Mumcu özel ödülleri değer buldu.

"Öldürün O Gazeteciyi" çalışmamız karanlıklara karşı kalemleriyle dövüşüp kalles pusularda demokrasi için can veren bütün gazetecilere adanmıştır.

Kitapta yer alan belgelerin toplanması sırasında çok büyük yardımları olan dostum; A.K.'ye, yolumu aydınlatan eşime, çalışma arkadaşlarıma teşekkürü bir borç biliyorum.

Tuncay Özkan

BİRİNCİ BÖLÜM

ÖLÜMÜ BEKLEYEN ADAM

"ÖLÜMÜN ÜRPERTİSİ"

1980 yılını henüz devirdiğimiz günlerdeydi. Sırtımda, bel kayışımla iç çamaşırımın tam buluştuğu noktada babadan kalma brownig taşıyordum. Kaçaktı belki, ama ben resmi "koruma" istemiyordum. İhkakı hak (haklılığını koruma) duygusunun bir kez daha tazelendiği günlerdi ve ben kendi olanaklarımla kendimi kurtarmaya bakıyordum.

Aslında aynı can pazarının kurbanı olarak ruhunu teslim edenleri hatırladıkça, belki gülünç gelecek bu söylediklerim ama bir melun kuşku hepimizin yüreğini dağlıyordu. Beni sağcısı da solcusu da hedef biliyordu. Gece olur olmaz saatte gelen telefonlardan, posta kutuma altından atılan imzalı imzasız mektuplardan anlıyordum bunu.

O günlerde bir geceydi. Hayli ilerlemiş bir saatte arabamla gazeteden dönüyordum. Evim 20-30 metre sonra denize açılan meyilli bir yolun solundaydı. Sokak kapımız da tam bir fenerin altında..

İki taraflı kaldırımlar boyunca sağlı sollu sıralanmış otomobillerin arasından geçtim. Gözlerimle park edecek yer bakındım. Bizim evin önünde bir araba girecek boşluk vardı. Geldim geri geri o araya süzölmeye hazırlandım. Tam o sırada aynı doğrultuda bir yeşil Murat dikkatimi çekti.

Loş bir Sokaktı bizimki. Evlerin arasından gelir, küçük bir meydanda son bulurdu. Daha ötede iskelesi vardı, ama vapuru yoktu. Gelip geçeni de olmaz, gecenin bu ilerlemiş saatinde otomobilli aşıklara sığınak vazifesi görürdü.

Ama, yeşil Murat'ın dört tekerlekli bir aşna fişne aracı olmasına olanak yoktu. Bütün arabalar burunlarını aşağı, denize doğru çevirmişken, bu gelmiş aşağıdan yukarı tam da en aydınlık noktada durmuştu.

Kendisini gizleme gereği duymamış olacak ki, kısa farlarını yanık bırakmıştı. Ama güneşlikleri indirilmişti. Sanki ön tarafta iki kişi belli olmasınmış gibi..

İşin daha da garibi, bunca kamuflaja rağmen, şoför koltuğundaki o iki kişinin bir kadın bir erkek değil, iki erkek olmasıydı.

İlişkinin en çirkiniydi desem değil. İki karaltı da, aralarında uçurum varmış gibi, sağdan ve soldan iki ön kapıya yaslanmıştı.

Yapabileceğim hiçbir şey yoktu artık.

Geri vitesi taktım. Gaza hafiften dokundum. Usulca geri geri hareket ettim.

Tam iki otomobil arasındaki cebe gireceğim.

Yeşil Murat'ın uzunları üzerimde yandı, söndü. Gözlerim kamaştı. Araba çalıştı, ağır ağır hareket etti.

Kaderci bir teslimiyetle "tamam, sonum geldi" dediğimi biliyorum. Tabancamı da almamıştım.

Yeşil Murat yürür gibi usul usul yaklaştı. Ben artık kısıkvırdım, iki otomobilin arasına girmiş, kaçma kendimi koruma olanağından da yoksun..

O an beynimde bir ışık yandı söndü.

Tek yapabileceğim, ardımdan cellatlarımla ilgili bir not bırakmak olabilirdi.

Cebimden bir kâğıt çıkardım, üç beş metre kadar yaklaşan otomobilin numarasını yazdım ve ayaklarımın dibine bıraktım.

Üzerime gelen çalıntı bir araba olsa, sanki işime yararmış gibi.

Murattakiler sokuldular. Kullananın yanında oturan bıyıklıyla göz göze geldik.

Her an bir taraka bekliyordum.

Hayret!

Olmadı ve geldikleri gibi gittiler.

Hep usul usul.. Otomobil değil de kağıdı sürermiş gibi.

Ölüme gözü kapalı meydan okuyacak kadar deli fişek değilim.

Ama ödle de değil.

Fakat o gece "gittim.. gidiyorum.." duygusunu olanca derinliği ile yaşıadım.

Biz gazeteciler böylesine topun ağzındayız işte..

ÇETİN KAPİTAL

(21 Mayıs 1988/Hürriyet)

" Topun ağzındaki " adam, "Gazeteci Çetin Emeç". Türk basınının gazete ve dergicilikte yeni çığırlar açan iki önemli adından biri. Abdi İpekçi ekolünün sağlamcılığına; gündem belirleme ve sansasyon boyutunu katarak gazetecilikte daha çok kitleye ulaşmanın kapısını aralayan kişi. Ölümünden önce yaşadığı bir korku anını işte böyle anlatıyordu. Sanki yıllar sonra başına geleceklerden haberdar gibi...

ÖLÜMÜ HABER VEREN TELEFON

Çetin Emeç'in Suadiye, Suyanı Sokaktaki evinin telefonu 3 Mart 1990 günü sabah saat 09.00 sularında acı acı çaldı. Telefona çıkan eşi Bilge Emeç, telaşlı ve acele acele konuşarak Çetin Emeç'i soran, " Çok önemli hayati bir mesele, ulaşmam lazım " diyen kadına, "Çetin Bey evde yok" yanıtını verdi. Kadın tüm ısrarlarına karşın, aynı yanıtı aldı.

"Hayati" bir konuda konuşmak istiyordu.

Ancak Çetin Emeç, evde yoktu...

Aynı kadın birer gün arayla iki kez daha aradı Emeç'in evini. Her arayışında devreye giren telesekretere aynı içerikte notlar ve bir telefon numarası bıraktı :

" Hayati bir konu acele arayın: 166 38 89."

Çetin Emeç meşguldü. O kadar meşguldu ki; gün boyunca yemek yemeğe bile vakit bulamıyordu. Üstelik ona telefon edenlerin yarısının, mutlak "hayati" bir sorunu olurdu. Bu telefon konuşması da, öylesine bir algılanmayla üzerinde pek durulmadan öncekilere karıştı ve zaman akıp geçti.

ÖLÜM

Tarihler 7 MART 1990'ı gösterdiğinde Çetin Emeç her zaman olduğu gibi Suadiye Suyanı Sokak 16 numaralı evinin önündeki aracına doğru, saat 09.20' de yürümeye başladı. Poförü Sinan Ercan kapıyı açtı. Çetin Emeç oturdu. Ercan, şoför mahalline yöneldi. İşte tam bu sırada Çetin Emeç, 1980 sonrası bir gece evine dönerken duymayı beklediği tarakaları duydu. Ne olup bittiğini bile anlayamamıştı. Başlarında kar maskesi bulunan adamlar ateş ediyorlardı. Emeç yedi, şoförü Sinan Ercan üç kurşunla yaşama gözlerini yumdu. Arkadaşları arasında " Çeto" olarak adlandırılan Çetin Emeç, dünyaya son kez bakmıştı kanla boyanan aracının penceresinden, kulaklarında taraka sesleriyle...

Saatler 10.00 olduğunda artık bütün Türkiye olayı öğrenmişti: "Hürriyet gazetesinin yazarı, eski Genel Yayın Yönetmeni, Yönetim Kurulu Üyesi Çetin Emeç uğradığı suikast sonucu öldürülmüştür."

O dönemde çalıştığım gazetede sabah toplantısı sırasında, Çetin Emeç'in öldürüldüğünü Cüneyt Arcayürek'ten öğrendik. Yakından tanıdığı Emeç'in ölümü, onu çok üzmüştü.

"Ne olacak bu işlerin sonu bilemiyorum", diyordu.

O andan itibaren, Emeç suikastini ve arkasındaki güçleri araştırmaya başlamıştım. Daha sonra tek tek toplamaya başladığım belgeler ortaya bu kitabın içindeki bilgileri çıkardı.

Türkiye'yi ayağa kaldıracak bu olay sonrasında soruşturmalar,öteki gazetecilerin öldürülüşünde olduğu gibi derhal başlatıldı. Polisin en uzman kişilerinin içinde bulunduğu ekipler kuruldu, herkes katil veya katillerin peşindeydi.

Emeç'e olaydan önce telefon ederek "hayati bir konuda" konuşmak isteyen kadın, olayın kilidi gibi gözüküyordu. Zaman tersine akmaya başlamıştı.

Telefondaki sözleri önemsenmeyen, dikkate alınmayan, ancak bir anda en önemli kişi olan kadının adı Fatma Doğankayalı idi. Olaydan önce Emeç'i aramasının nedeni öldürüleceğini bildirmektir. Ancak ulaşamamıştı Emeç'e.

Polisler, olaydan üç ay sonra, uzun süre izlemeye aldıkları, Fatma Doğankayalı'yı, gözaltına aldılar. Ölüm olayının ardından " korktuğu" için ortaya çıkamadığını belirten Fatma Doğankayalı, haziran ayındaki bu ilk ele geçirilişinde, Emeç'i arama nedeni olarak bir köşe yazısını gösteriyordu.

Nedendir bilinmez, Emeç'in katillerini bulmak konusunda sürekli hamasi laflar eden polis, bu ilk ifadede sonra Doğankayalı'nın üzerine uzunca bir zaman gitmedi. Bunda o dönemin emniyet müdürü Mehmet Açar'ın "Bu işi bunlar yapamaz" düşüncesinin etkili olduğunu ileri

sürenler kadar, Ağar'ın bu kişileri takip ettirdiğini söyleyenler de mevcut. Ancak daha sonra göreve gelen Vali Hayri Kozakçıoğlu ile Emniyet Müdürü Necdet Menzir, bu ipucunun üzerine dikkatlice gidilmesini istediler.

Doğankayalı ikinci kez gözaltına alınarak getirildiği İstanbul Emniyetinde yeniden sorguya alındı.

20 Aralık 1992' de, polise verdiği ilk ifadesinde hiç söylemediği konulara değiniyordu. Emeç'in, ölüm emrinin nasıl, kim tarafından, nerede verildiğini, bunu kendisinin nasıl öğrendiğini ve tanıklık ettiği olayları şaşırtıcı açıklamalarla peşpeşe anlatıyordu.

Bu ifadenin hangi koşullar altında alındığı ise konuyu araştıran bir gazeteci olarak oldukça ilgimi çekiyordu. Doğankayalı ifadesini işkence altında vermiş olamaz mıydı? Bu sorunun yanıtı, ifadenin işkence altında alınmadığı şeklindeydi. Doğankayalı ifadelerinde, yüzleştirmede ve daha sonra gittiği DGM de kendisine işkence yapıldığını hiç söylememiş, aksine olayla ilgili polis ifadelerinin doğruluğunu dile getirmişti. Daha sonra kendisiyle görüşmelerde de hep polis ifadesine atıfta bulunarak, " Ben her şeyi polis ifademde söyledim" ya da " Her şeyi polise söyledim de ne oldu? " diyordu.

Doğankayalı'nın söyledikleri kanlı ve karmaşık bir ilişkiler ağının ilk ipucuydu. Olayla ilgili ilk ciddi iddialardı. Ancak nedense bu ifade tozlu raflarda unutuldu, unutturuldu gitti. Polisin, adaletin unutuğu bu ifadeyi tozlandığı raflarda bulmam olaydan tam üç yıl sonra gerçekleşti. İfadenin üzerindeki tozları şöyle bir temizleyince de kıyamet koptu.

Doğankayalı'nın söylediklerini kamuoyu hiç bilmiyordu. O, Emeç'i ölümünden önce arayan kişiydi. Ne söylemek istediği, neler bildiği konusunda merak vardı, ancak bilgi ve belge yoktu. İlk bulguları elde ettiğimizde şaşırmadan, heyecanlanmadan edemedik. İddiaları müthişti. Doğankayalı'nın söylediklerinin tozlu raflarda kalmasını, gazetecinin eline geçmesinden daha iyi görenler, akla gelen her türlü engellemeyi çıkarmadan edemediler. Ancak ifadeye ulaşıldığında, bunca zahmete değdiği kuşkusuzdu.

Gelin Doğankayalı'nın bu şaşırtıcı ifadesini şimdi satırı satırına birlikte inceleyelim. Sizleri götüreceğimiz yer İstanbul...

SORGUDAKİ KADIN

İstanbul Emniyeti Terör ile Mücadele şubesine bağlı polisler karanlık koridorların açıldığı bir küçük odada, çalıştığı zaman kulakları sağır eden bir eski model daktiloya geçirdikleri keğida önce "İfade Tutanağı " diye yazdılar.

Doğankayalı'ya " Nüfus cüzdanını oku " dedi bir polis memuru. Sonra da daktilo gürültüsü arasında duyduklarını kağıda döktü:

"İfade Sahibi : Fatma Doğankayalı/ Aslen İstanbul İli Pişli İlçesi Harbiye Mahallesi Cilt no:014/03, Sayfa No: 41, Kütük Sıra No:261 üzerinde nüfus kayıtlı olup, ilimiz Kadıköy İlçesi Bostancı Emin Ali Paşa Caddesi Taşlıçeşme Sokak Ali Piran Apt. 32/1 sayılı yerde ikamet eder, Kadıköy İlçesi Erenköy Pemseddin Günaltay Caddesi Kamiller Sokak 2/7 İşpak adresinde işçi olarak ve sekreter olarak çalışır. İlkokul mezunu, sabıkasız olduğunu beyan eden, Rifat-Perihan kızı 1961 İstanbul doğumlu Fatma Doğankayalı'nın Emn. Ter. Müc. Pb. Müd. de alınan ifadesinde... "

Daktilo sustu. Oda bir an sessizliğe gömüldü. Sivil giyimli ve üst düzey bir emniyet görevlisi olduğu, diğerlerinin kendisine gösterdiği saygıdan belli olan bir adam sandalyesine ters oturup gözlerini Doğankayalı'nınkine dikerek,

"Anlat bakalım ... ama önce özgeçmişini anlat da seni bir tanıyalım.. Kimsin, ne iş yaparsın, nesen?"dedi.

Doğankayalı rahat görünmesine karşın endişeli bir ses tonunda kendisini tanıtmaya başladı:

"1961 yılında İstanbul'da doğdum. İlkokulu Fatih'te Muallim Naci İlkokulunda okudum. Daha sonra 1977 yılında Sultan Selim Kız Meslek Lisesi Akşam Kız Sanat Bölümünde okuduktan sonra diploma alarak mezun oldum."

Soruyu soran polis, daktiloda ifadeleri yazana dönerek " Diploması gelene kadar ilkokul mezunu olarak geçir kayıtlara" dedi. Sonra" Devam et" diye ekledi.

Doğankayalı kaldığı yerden sürdürdü:

"Bundan sonra babamın arkadaşı olan Ziya Güven'nin Unkapanında bulunan İMC Bloklarında Konfeksiyoncu yanında 2-3 ay çalıştım. Bundan sonra Ziya Güven'in oğlu Feridun Güven'le görücü usulu ile ailelerimizin isteği üzerine sözlendim. 1979 yılının Temmuz ayında Feridun Güven ile evlendim. Evlendikten sonra 1987 yılına kadar herhangi bir işte çalışmadım. Sadece ev hanımı olarak kendi evimin işlerini yaptım. Bu evlilikten 2 kız 1 erkek çocuğumuz oldu. Pu an velayeti babada olduğundan babalarının yanlarındadırlar. Ve şu anda Mecidiyeköy'de ikamet ederler, adres olarak bilemiyorum. Feridun Güven ise; Kartal Cevizli Tekel Fabrikasının oto tamir kısmında halen çalışmaktadır. Mahkeme Kararı ile 1987 yılında ayrıldım. Ayrıldıktan sonra, Pişli'de Sıracevizlerde yaşlı bir bayanın yanında küçük bir oda tutarak kalmaya başladım. Burada kaldığım süre içerisinde yine BEFA'da çalışıyordum. 1988 yılının Ağustos ayında şu anda evli olduğum eşim Turgut Doğankayalı ile tanıştım. 1989 yılının Pubat ayının 27' sinde Pişli Evlendirme Dairesinde resmi nikahlı

olarak evlendim. Bundan sonra BEFA'da çalışmaya devam ettim. Daha sonra gazete ilanı ile 1990 yılında 1. Levent'de bulunan Kaya Limited Pirketinde sekreterlik yapmaya başladım. Kaya Limited'te çalışırken Esentepe Haberler Sokakta ikamet ediyorum. Bu arada Ali Sami Yen Sokak Kuru Apt. Kat:5 No:38'e taşındık. Küçük bir odasında idareten kalmaya devam ettiğimizde yine ben KayaLimitedde çalışmaya devam ediyorum. 1990 yılının Ağustos ayında kayınvalidemin yanı olan Erenköy Pemseddin Günaltay Caddesi Kamiller Çıkmazı Sokak No: 2/7 sayılı yere taşındım.

Kaya Limited şirketi Bağdat Caddesi Paşkın Bakkal'da Dadanlı Mağazası üzerinde bir şube açtı. Ben de evim oraya yakın olduğu için burada çalışmaya başladım. 1990 yılının Eylül ayında Tüccar Başında No:195/7'de ev tuttum. Eşimle beraber burada bir yıl ikamet ettik. Bu arada Kaya Limited'den ayrılıp, eşimin ailesinin şirketi olan İşpak'ta çalışmaya başladım. 1991 yılının Ekim ayında mal sahibi Edirne'den döndüğü için o evi boşaltıp şu an ikamet ettiğim ve yukarıda adresini verdiğim evde oturmaktayım. Halen aynı İşpak'ta çalışmaktayım. Ben bugüne kadar yurtdışına hiç çıkmadım. Türkiye'de İstanbul'dan başka hiçbir yerde bulunmadım."

ZEHEBİ İLE İLK TANIPMA

Sandalyesinde ters oturan sorgucu, kafasını kaşıyıp, derince bir yutkunduktan sonra, " Eeeee... Pu Zehebi ile nasıl tanıştın, bir de onu anlat bakalım " derken, daktiloya da çıkardığı sestten dolayı ters bir bakış atmadan edemedi.

Fatma Doğankayalı, Zehebi'nin adını duyduğunda boğazında bir kuruma hissetti. Su isteyecekti, vazgeçti.

"Ben, ben... 1988 yılının Ağustos ayında eşim Turgut Doğankayalı ile tanıştıktan sonra..." deyip elinin tersiyle alnında biriken terleri sildi ve devam etti:

" Evlenmeye karar verdim. 1989 şubatın 27' sinde evlendik. Ben eşimle tanıştığımda, eşim onun yanında çalışıyordu. Yani Muhammed Celal Zehebi'nin yanında çalışmaktaydı. Burada ev bulmam ve iş bulması konusunda eşim ile aramızda görüştük. Eşim Celal Beye benimle evleneceğini ve işten ayrılacağını ayrıca, ev aradığını söylemiş. Celal Bey de eşime, benimle görüşmek istediğini söylemiş. Ben de , eşimin bu isteği üzerine, Celal Beyle Esentepe Haberler Sokaktaki evde kısa bir süre görüşme yaptım. Celal Bey bana kim olduğumu, ailemi ve ailemin nerede olduğunu ilk evlilikten kaç çocuğum olduğunu sordu. Ben de, yukarıda size anlattığım şekilde Celal Beyle durumu aynen anlattım.

Ben, bunları anlatırken eşim de Celal Beyin hizmetinde çalıştığı için Celal Beyin Haberler Sokaktaki evinin mutfağında Celal Beye tahminime göre, kahve yapıyordu. Celal Bey bana kendisinin yanında çalışıp çalışamayacağımı sordu. Ben de şu anda çalışmış olduğum işimi

seviyorum, bu işimde çalışmaya devam edeceğim dedim. Celal Beyle ilk tanışmamız bu vesile ile oldu. Daha sonra Celal Bey, eşim Turgut Doğankayalı'yı çağırıp burada kendi evlerinde beraber kalabileceğimizi ve ileride bahçedeki müstemilatında oturmamız için bize yer yapabileceğini söyledi. Biz de bunun isteği üzerine, ev bulamadığımızdan bunun Esentepe Haberler Sokaktaki evinde kalmaya başladık. Bu tarihlerde gazetelerde de Muhammed Celal Zehebi (Özel)'in altın ve döviz işleri ile kaçakçılık yaptığını öğrendim. Bir de bu işlerin doğru olduğunu eşimden duydum. Kalan diğer hayali ihracaat işleri ile ve Suriye Ajanı olduğunu da basından takip ederek basındaki yazılardan okudum."

ZEHEBİ, DOSTLARI VE HOSTES KIZLAR

"Ben, evli olduğum eşim Turgut Doğankayalı ile evlenmeden önce, Muhammed Celal Zehebi (Özel) Esentepe Haberler Sokaktaki evime arkadaşları Cillo Mehmet ve bayan hostesleri getirdiği bu evde hep beraberce eğlence yaptıklarını, bu eğlencelerde eve getirdiği hosteslerle ilgili o tarihlerde basında hakkında çıkan yazılardan da okudum. Eşim o hosteslerle bizim oturduğumuz evde Cillo Mehmet'in eğlence yaptığını ve Cillo Mehmet'in yani Mehmet Yıldırım'ın bol para harcadığını bolca bahşış bıraktığını eşim bana söyledi. Biz evlendikten sonra Cillo Mehmet'ye yani Mehmet Yıldırım ile Celal Zehebi (Özel)'in dostluklarının kalmadığını, biz bu evde oturduktan sonra da Cillo'nun bu eve geldiğini görmedim. Ben, Cillo Mehmet'i hiç görmedim. Sadece gazetelerdeki resimlerinden tanırım. Aynı şekilde Bay Viktor'un da Celal Beyle arkadaş olduğunu bizim kaldığımız evi ortak olarak paylaştıklarını eşimden duydum. Bay Viktor bizim bu kaldığımız eve bayan arkadaşlarıyla gelirmiş ve bu evde eğlenirmiş, Ben kendim çalıştığım için bunları görmedim. İşten geldiğimde bu olanları eşim bana anlatırdı. Bay Viktor'un eve gelip gittiğini kimse anlayamazdı. Bay Viktor'un eve geldiğini anlayabilmek için eşim etraftan tesbit etmeğe çalışırdı. Yani dağınık bir insan olmadığını vurgulamak istiyorum. Daha sonra Bay Viktor ile Celal Zehebi'nin arasında bir anlaşmazlık olduğunu, eskisi gibi samimi olmadıklarını, aralarının neden açık olduğunu bilmiyorum.

1990 yılı Pubat ayının sonlarına doğru idi, işten eve geliyordum. Yani o tarihte Celal Özel'e ait olup eşimle birlikte oturduğumuz Haberler Sokak 16 sayılı eve, buraya geldiğim sırada evden bazılarının çıktığını gördüm. Çıkan kişilerin yaş ortalamaları orta yaşlarda olmasına rağmen yanlarındaki bir kişinin genç oluşu, dikkatimi çektiği için biraz iyi baktım. Hatta kendi kendime bu gencin bu toplantıda işi nedir, diye de soru sorup düşündüm. Çünkü benim oturduğum ev aynı zamanda Muhammed Celal Zehebi (Özel)'in garsoniyer olarak kullandığı bir evdi."

POLİSİN MERAK ETTİĞİ GENÇ

Sandalyesini düz çeviren sorgucu "Dur bakalım " dedi. " O genç kimmiş hiç merak etmedin mi?"

" Ettim... Basından takip ettiğim kadarıyla buraya gelen gördüğüm veya ismini duyduğum kişilerin de kaçakçılıkla ilgili olduğunu öğrendiğim için bir gencin bunların içine girmesini tuhaf karşıladığımdan dolayı dikkatli baktım.

Ben, daha sonra bu gencin kim olup olmadığını eşimden sordum. Net bir cevap alamadım. Sonradan öğrendiğim kadarıyla 20-25 yaşlarında 1.70 ,1.75 boylarında ince bıyıklı, esmer tenli, düz ve gür siyah saçlı olan bu şahsın Avukat Faruk Erten ile birlikte olduğunu öğrendim. Birlikteliklerinin derecesini ben bilmem."

Sorgucu yüzünü buruşturup yanında bekleyen polis memuruna "Bana hazırladığımız robot resimleri getirin" dedi. Selamını veren polis, hızla odadan çıktı. Oda yeniden sessizliğe bürünmüştü. Sorgucu yere bakıyordu. Daktilo susmuştu. Sessizlik ürperticiydi. Biraz sonra elindeki resimlerle aynı polis içeri girdi. "Buyurun efendim", diyerek resimleri sorgucuya uzattı.

Sorgucu " İyi bak bakalım, o genç buna benziyor muydu?" diyerek elindeki robot resmi kadına uzattı.

Doğankayalı resme uzun uzun baktı...

"Benziyor," dedi.

"Ne kadar benziyor?"

"Benziyor..."

"Adı nedir?"

"Bilmiyorum..."

Sorgucu ayağa kalkıp dolaşmaya başladı...

"Size yardımcı olmak istiyorum, ama gerçekten adını, ne iş yaptığını bilemiyorum..."

Sorgucu, daktilosunun başında bu diyalogun bitmesini bekleyen polise dönüp yazdırmaya başladı:

"Bana bugün gösterdiğiniz ve Gazeteci yazar Çetin Emeç'in olay faili olarak bildirdiğiniz resmi inceledim. Yukarıda eşgalini verdiğim kişiye çok benzediği için de size bir yardımım olabilir düşüncesiyle bunu söylüyorum. Ama benim size eşgalini verdiğim şahsın ismi nedir, şu an nerededir, ne iş yapar onu ben bilmem."

Sözlerini bitirip Doğankayalı'ya sordu:

"Bu yazdırdıklarım gibi söylüyorsun değil mi?"

"Evet öyle demek istiyorum."

ÖLÜM EMRİNİ DUYDUM

Sonra anlatmaya devam etti:

"Bu olaydan, yani toplantı olayından birkaç gün sonra idi. Ben, çalışmakta olduğum işyerimden, yukarıda adresini belirttiğim evime, evde unuttuğum bir şeyi almak üzere, öğle saatlerinde geldim. Evin mutfağından bahçeye açılan kapıyı anahtarla açarak içeriye girdim. Ben, eve gelirken kapı önünde eşimin kullandığı Celal Özel'e ait otoyu da görmedim. Mutfaktan antreye geçtiğimde salon kapısının aralık olduğunu, konuşma sesi geldiğini duydum. Bunun üzerine sesin geldiği yere doğru yanaştım, telefonla beyimin patronu olan Muhammed Celal Özel'in konuştuğunu gördüm . Muhammed Celal Özel karşıdaki ismini Mehmet olarak söylediği şahsa şöyle diyordu:

ÖLDÜRÜN O GAZETECİYİ

"O gazeteci Çetin Emeç denen pezevenği derdest edip öldürün. Onun anasını avradını sinkaf edeyim", şeklinde sözler söylediğini duymam üzerine koşarak mutfığa geçip oradan da evin bahçeye açılan kapısını kitleyip ben doğru işime gittim."

Sorgudaki polislerin hepsi susmuştu. Daktilo yazmıyordu, eller notlar alıyordu. Doğankayalı, heyecanından kuruyan gırtlaklarını açmak için üst üste yutkundu. Meraklı bakışlar altında

konusmasını sürdürdü.

EMEÇ ' İ UYARMAK İSTEDİM

"Kendim yapı itibariyle biraz heyecanlıyım. Önce bu konuşmanın muhasebenini kendi kendime yaptım. Daha sonra da Çetin Emeç ve mensubu olduğu Hürriyet gazetesinin Celal Özel'in de aralarında bulunduğu ismi bazı kaçakçılık olaylarına karışmış Cillo Mehmet (Mehmet Yıldırım) Mehmet Çelikel, Turan Çevik ve ismini hatırlayamadığım birçok kişiler hakkında yazı yazdığı için bunlar hedef kabul etmiştir, düşüncesine kapıldım. Telefon konuşmasını duyduğum tarihten tahminen 3-4 gün sonra 2 gün süreyle sabahın erken saatlerinde 011 kanalı ile öğrendiğim evinin telefonunu telefonla arayıp Çetin Emeç'le ilişki kurup kendisine düzenlenecek bu tür bir eylemi bildirmek üzere, telefon ettim. Karşıma bir bayan çıktı. Bu bayana ben çok önemli hayati önem arz eden bir konu anlatacağım, lütfen evde ise görüşmem gerekir, diye söyledim. Telefondaki bayan ısrarla evde olmadığını bildirmesi üzerine inandırıcı olmabilmem için Muhammed Celal Özel'in Haberler Sokak No: 16 sayılı evinde bağlı bulunan 166 38 89 nolu telefon numarası ile kendi ismim olan Fatma Doğankayalı olarak da ismimi bildirdim. Ama bu telefondan Çetin Emeç tarafından ben hiç aranmadım. Aransaydım, bilgim olurdu. Çünkü benim evde olmadığım zamanlar eşim evde olurdu, bir de Çetin Emeç beni arasa ya gece arayacak, veya sabahın erken saatlerinde arayacaktı. O saatlerde ben evde olacaktım. Diğer Muhammed Celal Özel ve arkadaşlarının telefona çıkma ihtimali de çok zayıftı. Onun içinde hiç tereddütsüz ismimi ve telefon numaramı verdim."

Sorgucu "Sen ne söylediğinin farkında mısın? Bu konuşmayı duydun mu? Zehebi'nin konuştuğunu iddia ettiğin Mehmet kim?" diye sordu. Sesindeki tonlama kadını korkutmuştu.

"Yemin ederim doğruyu söylüyorum" diye kekeledi Doğankayalı .

ÖLDÜR EMRİNİ ALAN MEHMET KİM?

"Ben, Muhammed Celal Özel'in Çetin Emeç'i derdest edin, kaldırın talimatını verdiği Mehmet kimdir, bunu bilmem. Yalnız yukarıda söyledim, onun arkadaşı olarak Mehmet Yıldırım (Cillo), Mehmet Çelikel isimli kişileri duydum. Bunlardan Mehmet Çelikel'i evde de gördüm. Ama Mehmet Yıldırım'ı basındaki resimlerinden tanırım. Kendisini şahsen görmedim.

Yukarıda arz etmeye çalıştığım telefon konuşmasını duyduktan tahmini bir hafta veya 10 gün sonra Çetin Emeç ve şoförü Sinan Ercan bir saldırı sonucu öldürülmüştür. Ama bu

eylemi bizzat kimin gerçekleştirdiğini ben bilmem. Kendisini yani Çetin Emeç'i ikaz etmeyi de, basından, yeraltı dünyası diye adlandırılan şahısların her işi hiç çekinmeden gerçekleştirdiklerini okuduğum için, aynı zamanda insanları çok sevdiğim için, kendisine bir zarar gelmemesi yönünde ikaz etmek gayesiyle, ölümünden 4 veya 3 gün önce iki defa telefonla ulaşmaya çalıştım, ulaşamadım."

İLK SORGU

"Çetin Emeç'in öldürülmesi olayından sonra ben de aramadım. Ancak 1990 yılının Haziran ayı içerisinde bir cumartesi günüydü. Ben Sami Yen Sokak Koru Apt. No:38 sayılı yerden çıkıp 1. Levent'deki işyerime giderken beni bir bayan ve bir erkek polis, taksi durağına gelmeden durdurarak polis olduklarını söylediler. Benim kendileri ile şubeye kadar gitmemi istediler. Ben de kabul ederek onlarla birlikte şubeye geldim. Burada bana Çetin Emeç'i niçin aradığımı, Celal Zehebi'nin ne iş yaptığını Celal Zehebi'nin yanına kimlerin gelip gittiğini sordular ben de burada Çetin Emeç'in makale yazısı için aradığımı Celal Zehebi'nin adını o tarihlerde basında çıkan olaylardan duyduğumu ve inşaat işleriyle uğraştığını aktardım. Eşime polislerin beni aldığını 3 ay sonra söyledim. Daha sonra kendisine polislerin beni aldığını ve Celal Zehebi'nin ne işler yaptığını benden sorduklarını ben de inşaat işleri yaptığını polislere söyledim dedim. Ayrıca, Çetin Emeç'in evine telefon ettiğimi söylemedim.

Bilahare tarihini hatırlayamayacağım Arena programından sonra Tempo dergisinde yani 1992 Ekim ayında yayınlanan haberden sonra kocama Çetin Emeç'i benim aradığımı söyledim. Makale ile ilgili Çetin Emeç'le görüşmek istediğimi, eşim Turgut Bey böylece öğrenmiş oldu."

"Peki Mehmet Çelikel'i nereden tanıyorsun?"

ZEHEBİ SURİYE AJANI MI?

"Ben, Taksim Aydede Sokakta bulunan Riva Otelinin sahibi Mehmet Çelikel'i bir sabah evde gördüm. İsmi ve kendisini tanıımıyordum. Sonradan eşimden Celal Beyin arkadaşı olduğunu ve Taksim'de otelinin bulunduğunu Celal Beyin de bununla birlikte Taksim'deki Otelde beraberce kalıp eğlendiklerini öğrendim. O gün sabahleyin erkenden bizim eve geliş nedenini daha sonra Hürriyet gazetesinde çıkan haberden; Mehmet Çelikel'le Celal Zehebi'nin Suriye ajanı olduklarını okudum. Daha sonradan da eşimden öğrendiğime göre,

bu haberden dolayı erken saatte bizim eve geldiğini öğrendim, bizim evde Mehmet Çelikel 3 veya 4 gün kaldı. Bu arada Celal Zehebi de eşime valiz hazırlatıp seyahate çıkacağını söylemiş , yurtdışına gitti. Ama hangi ülkeye gittiğini bilmiyorum. Zannedersen Turan Çevik'le ilgili bir seyahatti. Kendi hakkında gazetelerde yazılar çıkınca Celal Zehebi de seyahate çıkardı. Bize hangi ülkeye gittiğini söylemezdi. Bir defasında da yine Ankara'ya gideceğini söyledi, benim valizlerimi hazırlayın dedi. Eşim de hazırlığını yaparak ne ile gittiğini hatırlamıyorum. Turgut mu götürdü, taksi ile mi gitti bilmem. Aradan 2 gün geçtikten sonra evi telefonla aradı. Telefona ben çıktım. Turgut evde mi diye bana sordu. Ben de evde dedim. Telefonu Turgut'a verdim. Telefonda Turgut'a birtakım notlar ve bazı yapılması gereken işlerin yapılması için yazılar yazdırdı. Bu evrakların Avukatı Faruk Erten'e verilmesini söyledi. Ben eşime nereden aradığını sorunca, eşim de bana Londra'dan aradığını ve Londra'daki kaldığı adresini verdiğini söyledi. Bu telefon görüşmesinden sonra eşim kendisine söylenen evrakları götürerek Avukat Faruk Erten'e verdi. Evrakların hakkında tam bilgim yoktur. Ancak o tarihte Celal Zehebi'nin Devlet Güvenlik Mahkemesinde mahkemesinin devam ettiği, evrakların bu olayla ilgili olduğunu eşimden duydum."

POLİSE BENİ TANIMADIĞINIZI SÖYLEYİN

"Bu gidişinde Gazeteciler Sitesi Haberler Sokakdaki evde eşimle birlikte bizi kiracı olarak gösterip kira kontratı yaptığını kendisini polisler aradığında, bizim kendisini tanımadığımızı sadece bizim oturduğumuz evin sahibi olduğunu, kendisini hiç görmediğimizi ev kirasını bankaya yatırdığımızı söylememizi beyimden istediğini öğrendim.

Kira kontratını 2 suret yaptığı halde ikisini de kendisi alıp gitmiştir. Ben, kira kontratını hiç görmedim.

Muhammed Celal Zehebi hakkında gazetelerde yazılar çıkınca her zaman seyahate çıkardı. Her gittiği yerden telefonla arar, fakat nerede olduğunu söylemezdi. Yapılacak işler hakkında eşime talimat verirdi. Yapılacak işler ise, çek senet işleriydi. Alışverişte ordan al oraya, şuraya, buraya ödeme yap diye emirler verirdi.

Celal Zehebi'nin yanına kimler gelir, gider çalıştığımdan görmezdim. Sadece eşimden duyardım. Her ne iş olursa eşim veya yanında çalışan Müslüm Erdem isimli şahsa yaptırırdı. Diğer işlerini genelde Müslüm Erdem yapardı. Hatta bir defasında, eve bir genç kız getirdiğini, bu kızın Celal Zehebi ile, ilişki kurduğunu ismini bilmediğim Arap kadınlarının yeğeni olduğunu eşimden öğrendim. Hatta bir keresinde Celal Zehebi'nin hakkında yine Hürriyet gazetesinde bir haber çıkmıştı. Bu haberden sonra Celal Zehebi yine seyahate çıkmıştı. Seyahetten döndükten sonra yanında 30-35 yaşlarında genç birisi vardı. Bu da Celal Zehebi'ye benzer biriydi. Sonradan öğrendiğimde bu Celal Beyin yeğeni imiş. Bizim

kaldığımız evde yani Esentepe'de beraberce hesap işleri yaparlardı. Hatta bu hesapları Arapça olarak yazdıklarından ben ne hesabı yaptıklarını anlamazdım. Ve kendi aralarında Arapça konuştuklarından ne konuştuklarını bilmem. Celal Bey biz evde bulunduğumuz sıralarda telefonla görüştüğü zaman Arapça konuşurdu. Türkçe konuşmadığından bir şey anlamazdık.

1990 yılının Ocak ayı içerisinde Celal Beye 40-45 yaşlarında iki kişi misafir geldi. Gelenler Araptı. Bir hafta kadar kaldılar. Daha sonra ayrıldılar. Bir de 1990 yılının Mayıs ayı içinde bu iki şahıs yine geldiler. Yine bir hafta misafir olarak kalıp gittiler. Bu geliş gidişlerinde bu şahısları Celal Bey alıp götürür, dışarda yemeklerini yedirirdi. "

POLİSİN GÖSTERDİĞİ RESİMLER

"Aralarında ne görüştüğünü ne geçtiğini bilmem. Hatta yukarıda size söylediğim tarihte yani 1990 yılının Haziran ayında polisler beni yakaladıklarında bana gösterdikleri resimlerden bir tanesi bu gelen iki şahıstan birine benziyordu. Bir de Celal Beyin yeğeni Celal Beyle Arapça konuşmalar yaparlardı. Ben Arapça bilmediğim için bu görüşmelerden bir şey anlamazdım. Mahkeme işleri olunca yanında çalışan Müslüm Erdem isimli şahıs aracılığı ile ve Avukatı Faruk Erten ile mahkemelik işlerini mahkemenin savcı ve hakimlerini görerek ve bunları yemeğe götürerek her türlü işlerini yemek masalarında hallederdi. Ben bunu eşimden duydum. "

"Bunlar doğru mu?", diye üsteledi sorgucu.

"Hepsi doğru, vicdanım rahatsız. Onun için anlatıyorum. "

Sorgucu kadına başını sallayıp " Ekleyeceğin var mı?" dedi.

"Yok" yanıtını verdi Doğankayalı.

Sorgucu, daktilocu polise dönüp " Sonunu, 'Benim olay hakkındaki bildiklerim ve gördüklerim yukarıda anlattıklarımın ibarettir' diye bağla" talimatını verdi. Bu sırada Fatma Doğankayalı "Bunlar benim konuştuklarımı duyarsa , bizi yaşatmazlar, bizi koruyun" diye ağlamaya başladı.

"Tamam " diyerek başını sallayan sorgucu, " yazıya bir de 'ben burada sizlere bildiklerimi anlattım. Anlattıklarımın dolayı kendim ve eşim hakkında bizlere güvence verilmesini talep ediyorum' diye ekle" dedi. Doğankayalı'ya dönüp "Tamam mı? " diye sordu. " Tamam" dedi kadın.

"İfadeyi yaz, okusun imzalasın, sonra siz imzalayın, sonra da ben imzalayacağım" diyerek odadan çıktı sorgucu. İfade yazıldı, Fatma Doğankayalı okudu," tamamen doğru" dedi ve imzaladı. Polisler "okuduktan sonra tastik etti ve edildi" diye not düşüp tarihi yazdılar: 20.12.1992.

Bu ifade Çetin Emeç olayıyla ilgili olarak ilk ciddi bulguydu. Ancak nedense olayı aydınlatmakla görevli olanlardan çok, bir gazeteci olarak bizim ilgimizi çekti. Fatma Doğankayalı'nın adını verdiği Zehebi kimdi? Hiç kimse bu konuda tam bir bilgi sahibi değildi. Oysa dosyalar dolusu belge mevcuttu hakkında.

İKİNCİ BÖLÜM

ULUSLARARASI ARANAN ADAM: ZEHEBİ

Sorgu odasından kuşkulu çıkan polis şefi, odasına geçtiğinde kendi adamlarından güvendikleriyle bir grup kurdu. Ekibin başındaki polise, " Bu Zehebi'yi 24 saat izleyeceksiniz. Kiminle konuşuyor, ne yapıyor, hepsini istiyorum" dedi.

"Ne zaman başlayalım? " sorusuna "Hemen" yanıtını verdi. Zehebi'yle ilgili olarak yaptığım çalışmalar sonucu ortaya çıkan portre biraz karanlıktı.

Görüştüğüm hemen bütün üst düzey yöneticiler(Zehebi'yi tanıyanlar) Ortadoğulu istihbarat servislerinin, özellikle de Suriye istihbaratı El Muhabarat'ın Türkiye'de temasda olduğu kişiler arasında Zehebi'nin bulunduğu iddiasını ortaya atıyorlardı. Bu konuda MİT ve İstanbul Emniyeti'nin çeşitli raporlarının da mevcut olduğu ileri sürüyorlardı.

Araştırmalarımda Zehebi ile ilgili ilk başvuru yerim Kapalıçarşı esnafı oldu. Herkes çok iyi tanıyordu kendisini. Onlara göre Zehebi gerçekten "ilginç bir adamdı". Kendisi bile Suriye istihbaratıyla ilişkisini saklamıyordu, ya da kimilerinin kanısına göre böyle göstermeye çalışarak üzerine gelinmesini engellemeye çalışıyordu. Adı uluslararası karapara operasyonları ve uyuşturucu ticaretinde kilit noktalarda geçiyordu.

Bunlardan birisi de 1989'da İsviçre Adalet Bakanı Elizabeth Kopp'un kocasının adı karıştığı için, görevinden ayrılmasına yol açan, uluslararası karaparanın aklanmasına ilişkin soruşturmaydı. Bu soruşturma Avrupa'da olduğu kadar, uzantılarıyla Kolombiya uyuşturucu pazarında (uyuşturucu mafyasının kralı olarak ünlenen, daha sonra ABD'nin uydu teknolojisi aracılığıyla yerini saptayarak öldürdüğü Escobar'ın karaparaalarının aklanması da dahil), Amerika'da büyük gürültüler koparmaya yetmişti.

İtalyan mafyası olayı çok yakından izliyordu. Bir bağlantısıyla da ASALA terör örgütü ve Türkiye'yi yaşamsal düzeyde ilgilendiriyordu. Bu davanın Türkiye'de bilinen adı Magharian* kardeşlerin yargılanmasıydı. İşin içinde sadece karapara aklanması operasyonları bulunmuyordu. Silah, uyuşturucu ve terör örgütlerine aktarılan paralar da bu soruşturmanın temelinde yer almaktaydı.

İsviçreli savcılara göre Kolombiyalı uyuşturucu babalarının paralarının aklanmasındaki en önemli iki ad, Jean ve Barkehv Magharian kardeşlerdi. Ve onların da Türkiye'de Zehebi ile iş yaptıkları belirtiliyordu.

Bu konuda en ilginç bulgularımı İsviçre savcılarının Türk makamlarına da ilettikleri, ancak nedense üzerine pek de gidilmeyen bilgilerdi.

Savcılara göre Magharian'lar, Cenevre'deki Mirellissa adlı karapara aklayıcısı bankaya "Doktor" lakaplı Zehebi için yüksek miktarlarda para yatırmaktaydılar. İsviçre makamları, Türkiye'ye gönderdikleri yazılarda, Magharian kardeşlerin tutuklandıkları sırada, bürolarında yapılan aramalarda ele geçirilenlere de dikkat çekiyordu. İtalyan polisinin yürüttüğü eroin soruşturmaları sonucunda, İsviçre polisine yazdığı ve Zehebi'nin İsviçre bankalarında hesabını soran, bunun uyuşturucu parasıyla ilişkisini araştıran bir resmi mektubun da ele geçirildiğini bildiriyorlardı. "Yani dikkat edin sizin emniyet veya adli mekanizmalarına da sızmış olabilirler" demek istiyorlardı. Ancak bu uyarı kulak arkası ediliyor, ya da bazı güçler bunun görülmemesini istiyorlardı.

Uluslararası örgütün resmi bağlantıları çok güçlüydü. İsviçre polisi bu araştırmaları sırasında Dahabi, Zehabi, Zehebi gibi adlarla tanınan ve "Doktor" takma adlı ve banka hesaplarında "TIR" kodunu kullanan kişinin, Suriye yurttaşı olduğunu ve Türkiye'de yaşadığını belirliyordu. İsviçre makamları Amerikan uyuşturucuyla mücadele örgütü DEA tarafından 1980'den bu yana eroin kaçakçılığı suçundan kaçak ilan edilen Mohamed Kaim Sobhi Dahabi'nin de aynı kişi olduğuna inandıklarını belgelerle ortaya çıkardılar. Ve bunu Türkiye'ye Interpol kanalıyla da bildirdiler. Konuyla ilgili olarak ulaştığımız belgeler arasında ilgili İsviçre savcısının el yazısı da bulunuyor. Bunu kitabın ekler bölümünde göreceksiniz.

Zehebi'nin İsviçre dosyasında yer alan yüzlerce sayfa belgenin içinde olayı en açık şekilde özetleyen kısımlar vardı. Üzerlerinde "Çok gizli" damgası bulunan ve İsviçre savcılarının Türkiye'ye ilettiği belgelerin bu bölümlerinde şunlar yazılıydı:

"Magharian'ların söz konusu GUARDAG AG ile ilişkilerinin olduğu da tespit edilmiştir. Magharian'ların , kartvizitleri arasında, Zürich Swiss Bankasına ve GUARDAG AG firmasına ait bazı kartları da ele geçirilmişti. Yukarıdaki firmanın sahibi olduğunu belirttiğimiz, Simon Ankeshian isimli şahıs da Berber Yaşar diye anılan Yaşar Aktürk'ün sağ koludur. Daha önce de belirttiğimiz gibi Doğan Sağlam'ın Uğur Sağlam ile ilişkisi vardır. Uğur Sağlam'ın, Zürichteki CS Bankasında hesabı bulunmaktadır. OHANNESSIAN'ın da bu hesap ile ilgili olarak vekaletnamesi vardır.

Arbergstr 123 Biel adresindeki binanın müstemilatının Cristal Saat firmasınca da büro olarak kullanıldığını da belirtmek isteriz. Bu firmanın müdürü, Biel de ikamet eden İsviçre vatandaşı, 3 Eylül 1948 Amman doğumlu Dahabi Mazen'dir.

Bu şahsın Magharian'larla bağlantılı olan ve İstanbul'da ikamet eden Doktor diye bilinen Jalal Dahabi (Celal Zehebi) ile ilişkisinin bulunduğu kesindir.

Magharian'ların da Dahabi Mazen ile iş ilişkilerinin olduğu bilinmektedir. Dahabi'nin, adres ve telefon numaraları Magharian'ların üzerinden çıkmıştı. Cenevre'deki Mirellissa Bankasında hesabı bulunmaktadır. Dahabi , Magharian'lara, İstanbul'dan Bulgaristan, Sofya üzerinden Zürich'e TIR rumuzu ile para göndermektedir. Bu para sistematik bir şekilde düzenli olarak gönderilir. Alaylı Walıd adlı kişi, bu paranın uyuşturucudan elde edildiğini açıklamıştır.

Bunu daha iyi açıklamak için;

18 Nisan 1984 tarihinde, Milan'da 9 Ağustos 1941 Manastır doğumlu Hamza Türküresin sahte kimliğini kullanan Adem Akgüler, 10 Ağustos 1940 Pirelep doğumlu Vasfi Bayrak sahte kimliğini kullanan Rahif Sakarya ve 16 Ağustos 1948 İtalya doğumlu Marcello Puddu isimli şahıslar, bavullarında 14 kilo 800 gram eroin maddesiyle yakalanmışlardır. Marcello Puddu isimli şahsın üzerinde bulunan notlardan birinde, el yazısı ile Mirellis Roy hesabı, telefon 28 31 11 Cenevre yazısı bulunmuştur.

Ayrıca diğer bazı konularda şöyledir:

TDB Cenevre " Hesap numarası: 6211 kayıtlı olduğu isim Mr. L. Naley Saro mamafi bu şahıs SM kısaltması kullanıldığından, bu hesaba para transfer eden kişi Osman lakabıyla tanınan Mehmet Yıldırım'dır. İlgili bankanın dökümantasyo-nunun temini açısından bu geçerlidir.

Societe Finance Mirellis " Cenevre " Gönderen : Mr. Claude. Alıcı : Cavalier'dir. Cavalier , TIR kısaltma adıyla tanınan (TIR'ın Tirnovalı ailesinin kısaltması olduğu dolayısıyla da şahsın Jalal Dahabi olduğu malumdur) ve paranın transferini emreden şahıstır.

Tirnovalı Soydan ve Jalal Dahabi hakkında daha önce bahsedilmişti. Tirnovalı ve Soydan

uyuşturucu işinden kazandıkları parayla geçinen kişilerdir. Ayrıca bu olayda da yine ilgili banka kayıtlarına ihtiyaç vardır.

Societe Finance Mirellis "Cenevre Hesap no: 425006" Osman attn. Mr. Claude (Maumary). Burada yine daha önce söylenmiş olan miktarda paranın transferini emreden kişi ki, bu şahıs muhtemelen Mehmet Yıldırım olabilir, bu hesap belgeleri üzerinde ele geçirilebilecek faydalı bilgilerin tetkiki ile olur.

Shakarchı Trading AG. SBS Hesap no: 198000 att. Mr. Kossa. Bu Shakarchı'nın Zürichteki SBS Bankasındaki hesabıdır. Kossa bu hesabın bulunduğu bankada işçi olarak çalışmaktadır. Biz Shakarchı'nın hangi işle iştigal ettiğini biliyoruz (Karapara aklamayı kastediyor) . Bu hesaba Magharian kardeşler de para göndermiştir.

Magharian kardeşlerin hesaplarının Alman polisi ile de yapılan kontrolleri sonucunda ortaya çıkan isimler şöyledir:

Hüseyin Yılmaz, Türk uyruklu, bir turist grubuna kayıtlı.

Chemie Akzo; Belçika ve Hollanda uyruğuna kayıtlı, adı birkaç defa Avrupa'da ona eroin ve morfin temin edicisi olarak kayıtlara geçmiştir.

Türkiye'de Celal Zehebi ya da Dehabi olarak tanınan kişinin en yakın arkadaşları ise haklarında uyuşturucu, döviz, altın ve hayali ihracat suçlamalarıyla onlarca dava açılan kişiler. Bunlar arasında Türk yeraltı dünyasının ünlüleri olan ve en ön saflarda bulunan Mehmet Yıldırım (Cillo Mehmet), Mehmet Çelikel ve Turan Çevik başta geliyor.

İsviçre savcılarının ve güvenlik birimlerinin hakkında bu kadar çok şey söyledikleri Zehebi, Türk emniyetinin de dikkatini çekmiştir. Türkiye'de de emniyetin Zehebi ile ilgili bazı değerlendirmeleri oldukça ilginçtir. Bu değerlendirmelere göre Zehebi şöyle bir adam:

"Suriye uyruklu iken 17 Eylül 1987 tarih ve 87/12140 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla vatandaşlığımıza alındığı ilgi yazınızla bildirilen ve hakkında bilgi talep edilen Mehmet Edip ve Kadriye oğlu 1945 Halep doğumlu Muhammed Celal Zehebi (Özel) ile ilgili yapılan arşiv tetkikinde;

07 Temmuz 1988 tarihinde İsviçrede tutuklanan Magharian kardeşlerle ilgili olarak yürütülen tahkikatlarda elde edilen bilgilerin değerlendirilmesi için İsviçre polisince verilen dökümanlarda Cenevre'deki Mirellis Sa Bankasındaki iki ayrı hesabı bulunduğu, ülkemizden Magharian kardeşlere Mehmet Yıldırım (Cillo) ile birlikte yarım milyar franktan fazla parayı illegal yollardan göndermek suçundan aranmakta iken 12 Ocak 1989 tarihinde İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığına giderek ifadesini verdikten sonra serbest bırakıldığı, ifadesinde;

22 yıldan beri Türkiye'de oturduğunu, İstanbul Gayrettepe Alisamiyen Sokak 3/A daire 38 de faaliyet gösteren Zehabi Dış Ticaret Limited şirketleri ortağı olup 1974 yılında eşi Betül ile evlenmek suretiyle Türkiye'de devamlı ikamete başladığını, henüz Türk vatandaşlığına geçmediğini, doktor unvanını ise Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde 4 yıl tıp tahsili yapmış olmasından kaynaklandığını bildirmiştir."

Burada ilginç olan; Zehebi'nin, 17 Eylül 1987 günü, Türk vatandaşlığına alınmasına karşın, 12 Ocak 1989' da verdiği ifadesinde Türk vatandaşı olmadığını söylemesi, ve yargılamasının da Suriye vatandaşı olarak yapılmasıdır. Ayrıca dosyalarda Zehebi ile ilgili pek çok bilgi varken bunların kopuk kopuk ve birbirinden ayrı olmasıda ilginçtir. Sanki görünmez bir el dosyaları birbirine karıştırmış gibi...

Magharian olayıyla ilgili olarak yürütülen operasyonlarda "Yurtdışına Döviz Kaçıranların Listesi" de oldukça ilginç. Sadece Zehebi 'de değil, bakın daha kimler yer alıyor bu listede.

Osman Asilsoy, Dikran Bahadır Altun, Nazar Altun, Mehmet Veysi Canbaloğlu, Ayşe Arzu Topal (Dalokay), Hacı Hasan Bozdoğan, Mehmet Yıldırım, Muhammed Celal Dabahi (Zehebi) Doktor Kod Adlı, Mehmet Özkan, Ramazan Üldes, Hasan Bozdoğdu (Halıcı), Yaşar Dönmez (Saatçi), Ali Pekmezci (İş Bankası Eminönü şubesine adına döviz indirilen şahıs), Hasan Savaş (Sarraf, Yapı Kredi Bankası Tahtakale Pubesine adına döviz indirilen şahıs), Refik Uyar (Amca kod adlı, Hakan Oteli sahibi), Mehmet Duran Üstündağ (Hacı Duran kod adlı, yurtdışından altın getiren şahıs), Aydın (Soyadı bilinmiyor. Banker Ceyhan Bektaş adına döviz toplayan şahıs), Halil Yıldırım (Sarraf)."

Olaylarla ilgili olarak Türk güvenlik birimlerinin yaptığı çalışmalarla ilgili raporlarda dikkat çekici bilgiler bulunmaktadır. Bu konuda bir dosyada elime geçen ve Emniyet Genel Müdürlüğünün uzmanlarınca hazırlanan raporu size aktarmak istiyorum.

"İnterpole tabi ülkelerden İsviçre Polisi ile yapılan bilgi alışverişi sonucu İsviçre'de gözaltına alınan Magharian Kardeşlere Türkiye'den kara ve hava yoluyla Osman Asilsoy, Bahadır Dikran Altun, Nazar Altun, Mehmet Yıldırım, Mehmet Veysi Canbaloğlu isimli şahısların illegal yoldan döviz gönderdikleri, topladıkları dövize esas olan paraların ise menşeinin karanlık olduğu kanatine varılarak konunun tahkiki ve sanıkların yakalanarak operasyona gidilmesi kararlaştırılmıştır.

06.11. 1988 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğünün gerekli onayı ile İstanbul'a ekip halinde intikal edilerek keyfiyet İstanbul Emniyet Müdürü Vali Sayın Hamdi Ardalı'ya arz edilmiş, İstanbul Mali Pube ekipleriyle müşterek operasyon yapılarak sanık Osman Asilsoy, Dikran Bahadır Altun, Nazar Altun, Mehmet Veysi Çanbaloğlu olayda kuryelik yaptığı anlaşılan hostes Ayşe Arzu Topal (Dalokay) gözaltına alınmışlar, yapılan sorgulamalar neticesinde sanıklar haklarında tekamül ettirilen tahkikat evrakı ile birlikte İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığına sevk edilmişlerdir.

Sürdürülen tahkikat sonucu sanık Osman Asilsoy'un Dikran ve Nazar Altun'un piyasadan topladıkları para, Bulgaristan üstünden kara ve hava yoluyla Magharian kardeşlere intikal ettirdikleri, bu sevkியatta Osman Asilsoy'un Hacı Bozdoğan isimli kuryesi vasıtasıyla dövizlerini Bulgaristan da ikamet eden Küçük Osman lakabıyla tanınan Sergiz Zagaryan'a intikal ettirdiği, sonra dövizlerin Magharian kardeşlere ulaştığı, Bahadır Dikran Altun'un, Magharian'lara gönderdiği dövizlerin bir kısmını Osman Asilsoy kanalından , bir kısmını Mehmet Veysi Canbaloğlu'nun kurye kullanarak bir kısmını da bankalar aracılığıyla Magharian kardeşlere ulaştırdığı, sanık Nazar Altun'un ise banka yoluyla dövizlerini Magharian'lara ulaştırdığı, Canbaloğlu'nun kendisine ait dövizler ile Dikran Altan'dan aldığı dövizleri hava yoluyla hostes Ayşe Arzu Topal'ı kurye kullanarak Magharian kardeşlere ulaştırdığı belirlenmiştir.

Bu şahısların dışında birçok şahsın Magharian Kardeşlere döviz gönderdikleri belirlenmiştir. Bunlar arasında amca lakabıyla iş gören Refik Uyar, Doktor lakabıyla çalışan Muhammed Celal Dahabi ve Yaşar Dönmez'in gözaltına alınarak konu ile ilgili sorgulamalarının yapılması zaruri görülmektedir.

Ekibimizin yaptığı tahkikat sonucu, ülkemizden yurtdışına

a) Servet kaçırma

b) İhracat girdisi sağlama

c) Külçe altın getirme

d)1918 sayılı kanuna muhalif olarak yurda getirilmesi düşünülen emtiaya finans sağlamak için illegal yolla döviz kaçırıldığı, bu dövizleri gönderen sanıklarca , bu gayretler için kullanıldığı kanaatine varılmaktadır.

Ortalama günde 10-12 milyon dolar döviz toplanmakta, bu dolarların yüzde 80'inin illegal yolla İsviçre'ye gönderilmekte olduğu, İsviçre'de üstlenen Magharian kardeşler gibi komisyon alarak para transferi yapan PAKARGO A.G, MUGATDAP, PARLAK A.G gibi şirketlerce dövizleri gönderen sanıkların isteğine göre yurda gönderildiği, hangi yolla olursa olsun gönderilen dövizlerin piyasadan toplanmasına esas olan Türk paralarının menşeinin belli olmadığı anlaşılmıştır.

Döviz toplayıp İsviçre'ye gönderen sanıkların her türlü menşei belli olmayan karapara sahiplerinin bulunduğu ve paralarını sanıklara verdiği, sanıkların da paraları dövize çevirerek yukarda belirtilen yollarla Magharian kardeşlere ilettiği anlaşılmış, Magharian kardeşlerce toplanan paraların, esas sahiplerine, yani esas sahiplerinin yurtdışında bulunan, federal bankalardaki hesaplarına intikal ettirildiği müşahade edildiğinde, yurtdışına döviz göndermek gayesi olarak beşinci yolun da karaparaların aklanması için dövizlerin yurtdışına kaçırıldığı anlaşılmaktadır.

Örneğin Osman Asilsoy'un ifadesine göre sanık Osman Asilsoy tarafından yurtdışına gönderilen dövizlerin büyük bir kısmının hayali ihracat girdisi olarak Ali Pekmezci isimli şahsın Eminönü İş Bankası şubesinde bulunan hesabına, bir kısmının ise HasanSavaş isimli şahsın Tahtakale Yapı Kredi Bankası Pubesindeki hesabına döviz olarak indiği, Asilsoy'un bu şahıslardan kur farkı ve döviz gönderme masraflarını ve kendi komisyonunu aldığı, Ali Pekmezci ve Hasan Savaş'ın da devletten hesaplarına gelen dövizin kanuni iadesini aldıkları belirlenmiştir.

Çok büyük meblağları bulan bu döviz sevkiyatının önlenebilmesi için bankaların uyarılması, havaalanlarında görev yapan personele ait çantalar ile yurtdışına çıkan şahıs ve otoların ince aramadan geçirilmesi, firmalara yurtdışına çalışma müsaadesi verilirken, şirket kurucu şahıslar ile şirketlerde şoför ve muavinlik yapan şahısların tahkikatlarının sıkı bir şekilde yapılması, döviz toplama müsaadesi verilen şahıs ve firmaların iyi bir incelemeden geçirilmesi ve bu olaylardan yakalanacak sanıklara uygulanacak cezaların artırılmasının doğru olacağı kanaatıyla bilgilerinize arz ederiz."

Aynı dönemde İstanbul ve İzmir emniyetinin yürüttüğü ortak operasyonlarda ortaya çıkan tablo daha da ilginçti. Üstdüzey yetkililer ortak operasyonların amacını ve boyutunu şöyle açıklıyorlardı:

"İzmir Emniyet Müdürlüğünce el konulan Marmaris'teki hayali ihracat olayından sonra, İstanbul'daki altın kaçakçılığı olayının hedef ismi de Yaşar Aktürk olmuştu. Ancak Aktürk yakalanacağı tiyosunu alınca İsviçre'ye kaçtı. 'Zug' kantonundaki evinde saklanmaya başladı. 1987 tarihli MİT raporuyla ilgili olarak açılan soruşturmalar sonucunda İzmir Emniyetince hayali ihracat suçundan haklarında DGM tarafından tutuklanma kararı çıkartılan Ertan Sert, Necdet Ulucan, Yaşar Aktürk'ün yanısıra, Varujyan Kumdagezer ve Osman (Mirza) Asilsoy da araştırılan ve aranan kişilerdi.

Operasyonların, yani altın, döviz ve karaparanın odak noktası Yaşar Aktürk'tü. Uluslararası karapara aklayıcısı İsviçre şirketi Shakargo AP.'nin Türkiye temsilcisi olarak görev yapan Asilsoy'un adına İsviçreden 9 gün içinde transfer edilen dövizin tutarı 6 milyar lirayı buluyordu. Bu 1988'in rakamları. Shakargo AP.'nin sahibi Muhammed Pekerci (Turgut Özal ve bazı ANAP lı milletvekilleriyle arası çok iyiydi. Turgut Özal ve Ahmet Özal kendisiyle görüşmeler yapardı.) Suriye uyrukliydu. Bütün dünyada ününü karapara konusunda yapmıştı. Bizdeki hayali ihracat olaylarının pek çoğunun arkasında da o vardır. Uluslararası döviz transferinde karaparacıların tam aradığı adamdır Pekerci ve şirketi. *

Bu dönemde Hazine Kontrollerinin verdikleri bir raporda da Yaşar Aktürk'ün 6 bin İsviçre frangı aylık aldığı belirtiliyordu. Ayrıca uluslararası uyuşturucu ve silah kaçakçısı olan, firari Yaşar Avni Musullu (Sarı Avni) ile Pekercilerin ve Aktürk'ün bağlantıları ile tüm transfer dekontları da elimizdeydi.

İstanbul polisi Osman (Mirza) Asilsoy'u yakaladı ve sorguladı. Adıyaman Nüfus Müdürlüğünden uluslararası kaçakçılık işlerine kayan Hacı Mirza'nın yeğeni olan Osman Asilsoy hakkında Zürich'te Fikri Kocakerim, Hacı Mirza, Doğan Çelik, Kilisli İrfan adıyla bilinen kişilerle kaçakçılık işlerine karıştığı için elimizde bilgi vardı.

Esasen MİT raporu ele alınıyor ve oradaki isimlerle ilgileniliyordu. O dönemde Varujyan Kumdagezer ile PKK, ABU NİDAL ve ASALA gibi örgütlerin bağlantıları, bunlara Mahmutpaşa'dan gönderilen paralar incelemeye tabi tutuluyordu.

Altın Mercedes'li müteahhit olarak bilinen Mehmet Saruhan da araştırılıyordu. Varujyan dosyasında adı geçiyordu. Mart 1987'de İstanbul'da 3 tabanca, 733 mermi, çelik yelek ve 4 uzun mesafeli el telsiziyle, 43 kilo eroinin ele geçirildiği olayda yakalanan Saruhan'ın, Varujyan ile bağlantısı kesinleşen Mehmet Perif Baybaşı'n ve 1975 Lise yürüyüşünü düzenleyen Nazif Saruhanla ilişkileri araştırılıyordu."

ASALA

Toplanan paraların gittiği Magharian Kardeşler, Türk emniyet birimlerinin ASALA ile organik bağlantılarını saptadığı kişilerdi. Ayrı bir akrabalık bağları daha vardı ki , insan da dehşet uyandırmaya yetiyordu.

Magharianlar ile ASALA arasındaki organik bağlantı Türk güvenlik yetkililerine göre belgelenmiş durumda. Bu bağın ana durağı terör. Bu konuda en önemli örnek Magharianlar ile 28 Nisan 1973 yılında Türkiye'nin Los Angeles konsolosu Mehmet Baydur ile yardımcısı Bahadır Demir'i şehit eden Mıgırdıç Yanıkyan arasındaki akrabalık bağıdır. Magharianlar, Mıgırdıç Yanıkyan'ın kız kardeşinin çocuklarıdır.

O sıralarda hiç kimse Zehebi'nin adından söz etmiyordu. Bir kişi dışında. O da Hürriyet gazetesinde altın ve döviz kaçakçılığı olaylarını araştıran Uğur Dünder dı. Dünder, Türkiye'de ilk kez Zehebi adını kamuoyuna duyurdu ve altın ile döviz kaçakçılığında onun da bulunduğunu yazdı. Dünder'ın arkasında ona destek ve yardımcı olan, yüreklendiren Çetin Emeç'i de unutmamak gerekiyor elbette.

İsviçre savcılarının da adını sürekli tekrar ettikleri Zehebi bu olaylarla tanınınca kızmıştı. Kendisi o zamanlar ünlü hayali ihracatçı Turan Çevik ve işleriyle ilgileniyordu.

Olayların gelişimini bir süre izleyen Zehebi, kısa bir süre saklandıktan sonra, ortaya çıktı ve 12 Ocak 1989 günü olaylarla ilgili ifadesini vermek üzere İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığına başvurdu. İfadesinde Türk vatandaşlığı hakkını elde edeli neredeyse 2 yıl olmasına rağmen, kendisini Suriye vatandaşı olarak tanıttı. Adını da

Muhammed Celal Zehebi (Özel) olarak değil Mohammed Jalal Zahabı olarak tutanaklara geçirtti. Zehebi'nin o zaman verdiği ifade çok ilginçtir. Bunca bilgiye karşın bakın o neler diyor:

"İstanbul

Devlet Güvenlik Mahkemesi

Cumhuriyet Savcılığı

Sayı:1988/512 Hazırlık.

12.01.1989

SANIK: Mohammed Jalal Zahabı/ Mehmet Edip oğlu Kadriye'den doğma 1945 D.lu Halepli Mavrdi Mah. 19/7 nüf. kayıtlı halen Suriye vatandaşı olup İstanbul'da Gayrettepe Alisamiyen Sok. 3.A Kat: 5 No: 38 Zehebi Dış Ticaret Limited Pirketinde çalışır ve sahibi olduğunu söyledi. Etiler Garanti Mah. Yanarsu Sokak No:29 da oturur olduğunu söyledi, suçu anlatıldı savunması soruldu:

Ben 22 yıldan beri Türkiye'de oturuyorum ve halen yukarıda adresi verdiğim Zehebi Limited Pirketleri ortakların-danım. Hem ithalat ve hem ihracat işleri yaparım . 1974 senesinde eşim Betül Zehebi'yle evlenmek suretiyle Türkiye'de ikamet etmeye başladım. Henüz Türk vatandaşlığına geçmiş değilim. Benim iddia konusu uyuşturuculardan elde edildiği söylenen dövizleri bir kısım şahıslarla birlikte İsviçre'de bulunan Makaryan kardeşlere transfer edip aklanması işini yapmış değilim tamamen bir uydurmadan ibarettir.

Birlikte iş yaptığımız iddia edilen Mehmet Yıldırım'ı tanırım. Bu tanımam benim sahibi bulunduğum 34 AUE 21 plakalı 85 model 190 E tipi arabamın Esentepe Ertebe galerisinde satışı sebebiyleydi. Ben bu arabayı Mehmet Yıldırım'ın kardeşi Hüseyin Yıldırıma o tarihte sattım, bu satışın borcun tamamı ödendikten sonra yapılmasını uygun bulmuştum. Ancak arabanın aramızda bir münasebete dayanarak amlandığını da haricen fotokopisini verdiğim 10.3.1987 tarihli belgede belirtmiştik. Arabayı ben harici satışı müteakip aynı tarihte teslim ettim. Bilahare borç ödendikten sonra arabanın kati satışını yaptım bu arabanın bu satıştan sonra alanlar tarafından içinde uyuşturucu madde taşınırken yakalandığını ben duymadım. Zaten arabayı fotokopisini gösterdiğim belgede de belirtildiği gibi harican satmıştık.

İsviçre'de bulunan Jan ve Barkev Makaryan kardeşlerle tanışmamız onlarla hemşeri olmamızdan kaynaklanmaktadır. Ben çocuğumu İsviçre'de okuttuğum için senede bir kez İsviçre'ye seyahat ederiz. Bu seyahatler sırasında yukarıda bahsettiğim Jan ve Barkev Makaryan kardeşlerle konuşup görüştüğümüz olur. Zaten kendileri de İsviçre'de okuyan Uğur isimli oğlumla meşgul olmaktadırlar. Bunlarla tanışıklığımız bu sebeptendir. İddialarla ilgim yoktur.

İsviçre'de gidiş gelişlerimizde Makaryanlardan başka herhangi kimseyi tanımam, iş ilişkim

olan kimse de yoktur.

Benim doktor ünvanım da Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde 4 yıl kadar tıp tahsili yapmış olmamdan ileri gelmektedir. İfade ettiğim gibi suçlamalarla ilgim yoktur. İsviçre'de de Makaryan kardeşlerden başka kimseyi tanımam, dedi. Suçlamaları kabul etmediğini iddia etti. İfadesine ekleyecek başka bir husus olmadığını söyledi. İfadesi okundu, ifadesinin doğruluğunu imzasıyla tasdik etti. 12.01.1989"

Zehebi bu ifadesinin ardından serbest bırakılır. İsteği üzerine kendisine bir de aynı tarihli durum belgesi verilir. DGM Cumhuriyet Savcı Yardımcısı Çayhan Ülgen'in imzaladığı belgede " Savcılığımızca sürdürülen soruşturma dolayısıyla kendiliğinden gelerek konuyla ilgili ifadesini veren Mohamed Jalal Sahabı 12 . 1. 1989 tarihinde ifadesi alındıktan sonra serbest bırakılmıştır" denir. Nedense yapılan bir "yanlışlık" sonucu Zehebi'nin adı ve soyadı durum belgesine Mohamed Jalal Sahabı olarak geçirilmiştir. Böylesi yanlışlıklar o kadar çok yapılır ki, Zehebi'nin adı her belgede başka başka şekilde yer almaktadır. Araştırmalarımız sırasında acaba bu adam, o adam mıdır, diye düşünmekten biz bile kendimizi alamadık. Çünkü aynı dosyadaki bir tek sayfalık belgede bile Zehebi'ye farklı farklı adlar verilmişti ve bunlar nedense, ne adli yetkililerce, ne de Zehebi tarafından düzeltilmemiştir.

Bu olayla ilgili olarak Türkiye'de yapılan bütün operasyonlar sonunda adliyeye getirilir ve yargılamalar başlar. Büyük gürültülerle gerçekleştirilen operasyonlara karşın dava sırasında hiç de umulanlar olmaz.

Yargılamaların sonucunu özetleyen karar metnini aşağıda sizlere sunacağım. Bu üç sayfalık metin, her şeyi bitirirken, İsviçre makamlarıyla Türk makamlarını da karşı karşıya getirir. Türkiye'nin İsviçre'ye bilgi alması için gönderdiği savcı," Bunlar bana hiçbir şey vermiyor" derken, İsviçreli yetkililer açıkça söylemeseler de Türk tarafına karşı güvensizliklerini yansıtmaya çalışırlar. Bu çatışmalar arasında ne mi olur?

İşte size o çok merak edilen, sonradan soruşturmalara neden olan karar metnini sunuyoruz:

"TC.

İSTANBUL DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

BAPKANLIĞI

Sayı:

Kod: 34410

Karar

Esas No: 1989/125

Karar No: 1990/17

C. Savcısı No: 1989/106

Başkanı : Osman Pen 13527

Üye : Pemsettin Panal 15592

Üye : Enver Erdal Alb. 1964/ym"15

C. Savcısı : Cevat Özel 19015

Katip : Sabahat Sarı

Davacı : K.H.

Sanıklar : 1) Mehmet Yıldırım: Peyho oğlu Zeynep'ten olma, 1945 D.lu Kilis, Çerçili Köyü nüf. kayıtlı İstanbul Florya, Harmanlar durağı Gülen Sokak Ortanca Apt. D.4 A/2'de oturur.

2) Dikran Bahadır Altun Nazar-Gülbeyaz oğlu, 1951 D.lu, Boğazlıyan İlçesi, Sarıkaya Nahiyesi nüf. kayıtlı. İst. Küçüköy İstasyon Cad. 75/9'da oturur.

3) Osman Asilsoy: Hacı-Kudret oğlu, 1947 D.lu İst. Eminönü, Süleymaniye Mah. nüf. kayıtlı. İstanbul"Florya, Eceler Sokak Eceler Apt. D.1'de oturur.

4) Nazar Altun: Dikran oğlu, Surpiye'den olma, 1928 d.lu Boğazlıyan İlçesi Burunkale Köyü nüf. kayıtlı. İst. Yeşilköy İstanbul Cad. 75/9'da oturur.

5) Mehmet Veysi Canbaloğlu: İbrahim Sami-Hatice'den olma, 1953 d.lu, İst. Bakırköy, Bahçelievler, nüf. kayıtlı. İstanbul-Bakırköy, Çalışanlar Cad. Yaseminli Sokak Sayan Apt. 5/9'da oturur.

6) Yaşar Kadir Dönmez: Mehmet Pükrü-Fatma'dan olma, 1950 D.lu, Akseki Cevizli Köyü nüf. kayıtlı. İstanbul Florya, Saruhan Sokak yücel Apt. no: 5'de oturur.

7) Mohammed Jabal Zahabi: Mehmet oğlu, Kadriye'den olma 1945 D.lu, Suriye Halep ili Mavardi Mah. 19/7'de nüfusuna kayıtlı. İst. Etiler, Garanti Mah. Yanarsu Sokak no: 29 da oturur.

- 8) Hâlel Yıldırım: Peyho oğlu, Zeynep'ten olma, 1940 d.lu Kilis İlçesi Çerçili Köyü nüf. kayıtlı, İstanbul Florya, Penlikköy Gümüş Sokak Nazan Apt. 10/5'de oturur.
- 9) Hasan Savaş: Mahmut-Didar oğlu, 1962 D.lu İst. Eminönü Binbirdirek mah. nüf. kayıtlı. Halen İst. Bakırköy, Florya Hürriyet Cad. 19/3'de oturur.
- 10) Hasan Bozdoğan: Hasan Ayşe oğlu, 1960 D.lu Gerger İlçesi Hoşarlar Köyü nüf. kayıtlı İst. Fatih Karagömrük Derviş Ali Mah. Yahyazade Sokak 18/3'de oturur.
- 11) Mehmet Yıldırım: Ahmet-Fatma'dan olma, 1960 D.lu Kilis, Çercili Köyü nüf. kayıtlı. İst. Florya, Harmanlar durağı, Selvi Sokak no:5'de oturur.
- 12) Ayşe Arzu Dalokay (Topal): Mustafa kızı Gönül'den olma, 1960 D.lu, Ankara, Çankaya nüf. kayıtlı şişli Halaskargazi Cad. 32/2'de oturur.

SUÇ : Uyuşturucu Maddelerden Sağlanan Parayı İsviçre'de Bulunan Magharian Kardeşler Aracılığıyla Aklamak Suretiyle Uyuşturucu Pebekesine Yardımcı Olmak.

Suç Tarihi : 1986-11.11.1988

Tevkif Tarihi : 20.11.1988 (Bahadır Dikran Altun için)

Tevkif Tarihi : 31.01.1989 (Mehmet Yıldırım için)

Uyuşturucu maddelerden sağlanan parayı İsviçre'de bulunan Magharian Kardeşler aracılığıyla aklamak suretiyle uyuşturucu şebekesine yardımcı olmak suçundan sanıklar Mehmet Yıldırım ve arkadaşları hakkında İstanbul DGM Cumhuriyet Savcılığının 28.3.1989 tarih 19896/106 esas sayılı iddianame ile dava açılması üzerine dosya mahkememize tevdi edilmiş olmakla, yapılan duruşmaları sonunda:

GEREĞİ DÜPÜNÜLDÜ

Sanıklar Hikmet Yıldırım, Dikran Bahadır, Altun Osman Asılsoy, Hazar Altun, Mehmet Veysi Canbaloğlu Yaşar Kadri Dönmez, Muhammed Jalal Zahabı, Halil Yıldırım, Hasan Savaş, Orhan Bozdoğan, Mehmet Yıldırım, Ayşe Arzu Dolakay' (Topal)'ın 1986 - 11-11-1988 Tarihleri arasında uyuşturucu maddelerden parayı İsviçre'de bulunan Magharian kardeşler aracılığı ile aklamak suretiyle uyuşturucu şebekesine yardımcı olmak suçunu işledikleri iddiasıyla TCK'nın 403/3-4-5, maddesi gereğince cezalandırılmaları iddia olunmuştur.

Tüm sanıklar duruşmada atılan suçları inkarla C. Savcılığınca ve yerel hakimlikçe alınan

ifadelerinin doğru olduğunu, emniyetçe alınan ifadelerinin doğru olmadığını, zira emniyette uzun zaman nezarette tutuldukları, görevlilerin bizzat yazıp hazırladıkları ifade tutanaklarını zorla kendilerine imzalattıklarını beyan eylemişlerdir.

Suç konusu maddeler elde edilememiş olduğu gibi sanıkların savcılık, yedek hakimlikteki ve mahkemedeki ikrara dayanan beyanlarının aksini gösterir deliller de elde edilememiştir.

Bu sebeple ve başkaca delillerle de doğrulanmadığından sanıkların emniyetteki aleyhlerine olan ifadeler, mahkumiyetleri için yeterli delil niteliğinde görülüp kabul edilmemiş, sanıkların beraatlerine karar verilmesi mevcut deliller karşısında uygun ve gerekli bulunmuştur.

Bu nedenlerle: Atılan suçu işledikleri hususunda mahkumiyetleri için haklarında kesin delil bulunmadığından sanıklar:

(Mehmet Yıldırım, Dikran Bahadır Altun, Osman Asilsoy, Nazar Altun, Mehmet Veysi Çambaloğlu, Yaşar Kadir Sönmez, Muhammed Jalal Zahabi, Halil Yıldırım, Hasan Savaş, Hasan Bozdoğan, Mehmet Yıldırım ve Ayşe Arzu Dolakay (Topal)'ın Beraatlerine)

Emniyetin 1988/24 sırasında kayıtlı ve 19.10.1989 tarihli arama tutanağında cins ve nitelikleri yazılı belgelerin sanıklarda Peyho oğlu, Mehmet Yıldırım'a iadesine, yine emniyetin 1988/156 sırasında kayıtlı 3 adet teyp kasetinin narkotik şube müdürlüğüne gönderilmek üzere C Savcılığının tevdiine, dair 30.1.1990 tarihinde talebe uygun C. Savcısı Cevat Özel huzur ile ve oybirliğinde karar verilerek yukarıda yazılı sanıkların yokluklarından müd. avukatlar Güngör Uygur (karar yazılmakta iken geldi) Ahmet Tamokur, Tuncay Gökçe, Pükrü Özkel, Cafer öl. Çetin Kökdemir ve Önder Türel'in yüzlerinde temyiz yolu açık olmak üzere açıkça okunup anlatıldı. 30.1.1990

Başkan 13527 Üye 15592 Üye 1964 yd.15

Osman Pen Pemsettın Panal Enver Erdal Hk. Kd. Alb

İşte bu karar aslının aynı olup, Yargıtay 5. Ceza Dairesinin 4.4.990 tarih 990/1064"1879 sayılı kararı ile hükmün Onanmasına karar verilerek kesinleşmiştir. 14.12.1993.

Y.Müdür

Kararın altındaki imzalar, mahkeme Başkanı olarak yargıç Osman Pen; üye Yargıç Pemsettın Panal ve üye Yargıç Albay Enver Erdal'a aittir.

Bu yargıçlardan Osman Pen ve Pemsettın Panal daha sonra Zehebi ile çeşitli ilişkiler kurmuşlardır. Zehebi'nin evinde verdiği yemeklere katılmışlardır. Bu konuya ilerde

değineceğiz.

ZEHEBİ NASIL TÜRK VATANDAPI OLDU

Zehebi'nin Türk güvenlik birimlerinin elinde bulunan bir dosyası da vatandaşığa kabulüyle ilgili. Bu dosyaya göre Zehebi, Türk vatandaşığına alınması için ilk başvurusunu 3 Ocak 1986'da İstanbul Valiliğine yapar. Bu başvuru 17 Eyll 1987 gün ve 87/ 12140 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile kabul edilir. Adı Muhammed Celal zel olur. Böylece zel soyadını eşi Betül zel'den alır. İstanbul, Pişli İlçesi, Mecidiyeköy, cilt 019/ 21 , sayfa 24, hane 2901 e tescili yaptırılır. Baba adı olarak Mehmet Edip, anne adı olarak Kadriye, doğum yeri olarak Halep, doğum tarihi olarak 1945, dini ve soyu olarak da kendi beyanına göre Türk-İslam , medeni haline de evli diye yazılır. Türkiye'ye ilk olarak 14 Aralık 1966 da Selanik üzerinden geldiği kayıtlara geçer...

Eski pasaportundaki bilgiler ise arşivlere şöyle yansıtılır:

Suriye Arap Cumhuriyeti, İçişleri Bakanlığı Muhacerat ve Pasaport Dairesi.

Kayıt no: 68/85

Adı, Soyadı: Mohamed Jalal Zahabi

Baba Adı : M. DİB

Ana Adı: Kadriye

Doğum tarihi ve yeri: 1945 - Halep

Halen ikamet ettiği yer: İstanbul

Nüfusa kayıtlı olduğu yer ve no: MAWARDİ 19/7

Mesleği: Tacir

Pasaport no: SR/77 187978

Tanzim edildiği yer: İstanbul

Tanzim tarihi: 23 Ekim 1985

Geçerlilik süresi: 22 Ekim 1991

Tanzim eden makam: İstanbul Suriye Başkonsolosluğu Konsolosluk işleri dairesi.

Zehebi ile ilgili yapılan incelemelerde İstanbul polisi ne hikmetse en küçük bir bulgu elde edemez. Oysa o tarihe kadar Zehebi'nin 3 kez sınırdışı edilmesi kararlaştırılmış, döviz kaçakçılığı suçundan bile yargılanmıştır. İstanbul polisi kendisiyle ilgili onlarca rapor hazırlamıştır. MİT te de olumsuz bir dosyası vardır.

Daha sonra Milli Savunma ve Milli Eğitim Bakanlıkları görevlerinde bulunan Nevzat Ayaz'ın İstanbul Valiliği yaptığı dönemde , vatandaşlık işlemleri konusunda 12 Haziran 1986 tarihinde İçişleri Bakanlığı 'na yazılan yazıda Zehebi'nin " iyi ahlak sahibi olduğunu" belirtilerek kendilerince Türk vatandaşlığına alınmasında bir sakınca olmadığı kaydedilir.

Ayaz'ın dışında da Zehebi'nin Türk vatandaşlığına geçmesi için çalışanlar vardır.

Bunlardan birisi de dönemin ANAP Muş milletvekili Alaattin Fırat 'tır. Fırat , Zehebi'nin Türk vatandaşlığına alınmasında aracı olduğunu doğruladı. İşlemlerin yapılması için Zehebiyle birlikte İçişleri Bakanlığı Nüfus İşleri Genel Müdürlüğüne gittiğini saklamayan Fırat , Zehebi'nin geçmişi ve yaşantısı hakkında bilgisi olmadığını söyledi. 3-5 yıl kadar önce bir arkadaşının kendisine Zehebi'den söz ettiğini anlatan Fırat, "Arkadaşım onun doktor olduğunu ve üniversitede okuyan çocuklarının bulunduğunu söyledi. Vatandaşlığa geçmesinde bazı sorunları varmış. Zor durumdaymış. Ona Ankara'ya geldiğinde benimle görüşmesini , ilgileneceğimi söyledim" diye konuştu. Muhammed Celal Zehebi'nin Türk vatandaşlığına geçişinde aracı olmasının nedenleri arasında Siirt'in tanınmış ailelerinden Özellerin damadı oluşunun bulunduğunu belirten Fırat , Zehebiyle görüşmeleri konusunda şunları söyledi:

" Kendisine bir mektup verdim. Bununla İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğüne gitmesini önerdim. Ancak bazı sorunlar çıkmış. Derdini rahat anlatabilmek için bir sonraki görüşmede benim de onunla gitmemi istedi. Birlikte gittik. Bana 17 yıldır Türkiye'de olduğundan sözetti. Babasının ölümü üzerine Suriye'deki gayri menkullerini sattığını, dolara çevirdiği paralarla Türkiye'de yakalandığını ve bunun kaçakçılık olayına sokulmasına karşın beraat ettiğini söyledi. Suriye'ye gönderilirim idam edileceğim diyordu. İçişleri Bakanlığındaki görüşmeden 3-4 ay sonra beni telefonla arayarak , vatandaşlığa alındığını söyledi ve teşekkür etti. Beni hangi arkadaşımın Zehebi ile tanıştırdığını hatırlamıyorum. Zehebi çok güzel Türkçe konuşuyordu ve sakın bir adamdı."

Zehebi Türkiye'de onlarca kez adli takibe uğramıştı. Üç kez sınırdışı edilmesine karar verilmiş, bunlar nedense o dönemlerde polis tarafından yerine getirilmemişti. Ancak bir keresinde İçişleri Bakanlığının bastırması sonucunda kendisi yurtdışına çıkmıştı. Aynı İçişleri Bakanlığı yıllar sonra valilerinin " iyi ahlak sahibi" olduklarına kefil olduğu Zehebi için,

vatandaşlık kararı aldırıyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

ZEHEBİ SIKI TAKİPTE

O gün İstanbul emniyetinin sorgulayacağı kişi; Zehebi'yi, eşi Fatma Doğankayalı'dan daha iyi tanıyan Turgut Doğankayalı idi. Onun ifadesi de en az Fatma Doğankayalı'nın ifadesi kadar çarpıcıydı. Öyle ilişkiler anlatacaktı ki, şaşırmamak elde değildi. Gelin birlikte bu

İfadeyi tutanaklarından polisiye film izlercesine, okuyalım. Ama unutmayın bunlar bir senaryo değil. Bizim gerçeğimizin, mafyamızın nasıl çalıştığını gösterir samimi itiraflar. Üstelik hepsi devletimizin gözü gibi koruduğu arşivlerindeki birer resmi belge.

Polis müdürü eline aldığı telsizle Zehebi'yi takipteki ekibin başını aradı : "Beni telefonla ara", dedi. Bir süre sonra telefonu çaldı. Takipteki ekibin başıydı arayan:

"Adam evinden hiç çıkmadı" .

"İyi izleyin " deyip, telefonu kapattı.

Başı ağrıdan çatlıyordu. Yandaki sorgu odasına geçti. Odada Zehebi'nin "Öldürün o gazeteciyi " talimatını duyan, Fatma Doğankayalı'nın eşi ve aynı zamanda Zehebi'nin şoförü-koruması, bekçisi olarak görev yapan Turgut Doğankayalı vardı. Sessizce odaya girdi. Sırtındaki deri montu çıkardı.

"Kimsin sen" diye sordu Doğankayalı'ya.

Oldukça tedirgin bir ses tonuyla yanıt verdi adam:

"Turgut Doğankayalı..."

"O kadarını hepimiz biliyoruz. Sen konuş da tanıyalım biraz, bakalım seni tanıyor muyuz , eskiden... Nerede doğdun, nerelerde çalıştın? En iyisi sen bize kafa kağıdını bir oku da öğrenilim."

Yine aynı daktilo, kulakları sağır eden gürültüyle herkesten önce yazmaya başladı:

"İfade Tutanağı

İfade Sahibi: Turgut Doğankayalı."

Doğankayalı'nın sesi duyuldu. Nüfus kağıdını okuyordu:

"İstanbul İli Pişli İlçesi Harbiye Mahallesi Cilt No:014.03 Sayfa No: 261. Kütük Sıra No: 3 üzerinde nüfusa kayıtlı olup. İlimiz Kadıköy İlçesi Bostancı Emin Ali Paşa Caddesi Taşlıçeşme Sokak Ali Piran Apt. 32/1 sayılı yerde ikamet eder, Büyük Dere Caddesi 27/3 şişli Endüstirel ürünler AP. Poför olarak çalışır, İlkokul mezunu sabıkasız olduğunu beyan eder, evli çocuksuz Osman Nizamettin-Atina oğlu 1956 İstanbul D.lu Turgut Doğankayalı'nın terörle mücadele şube müdürlüğünde alınan ifadesinde soruldu."

Daktilo susmuştı. Sorgucu Turgut Doğankayalı'ya "Başla bakalım, özgeçmişini anlat" dedi.

Doğankayalı doğumundan başlayarak yaşam öyküsünü aktardı:

"Ben 1956 yılında İstanbul'da doğdum. İlkokulu Bebek Kurtuluş İlkokulunda okudum. Askere gidene kadar annem ve babam ile birlikte kaldım. Herhangi bir iş yapmadım, askerliğimi 1976 tarihinde bahriyeli olarak İzmit Gölcük'te yaptım. Askerden geldikten sonra, askerde gemi işleri öğrendiğim için gemilerde, Yahya Demirel'e (Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in yeğeni ve ilk hayali ihracat mahkumu. Yahya Demirel ile ilgili ayrıntılı bilgileri Kıyamet Mahkemesi adlı kitabımda geniş olarak işlemiştim) ait gemilerde dört yıl kadar çalıştım. Bodrum'da Mavi Yolculukta iki yıl kadar çalıştım. 1985 yılının Nisan ayında Salta Limanında Suriye uyruklu Muhammed Celal Zahabi'nin evinde ev hizmet işlerinde çalıştım. Buradan Esentepe Gazeteciler Sitesi Haberler Sokak No: 16 sayılı yerde yine aynı adamın yanında çalışmaya devam ettim. 02.10.1987 tarihinde şoför ehliyetini aldıktan sonra aynı adama şoförlük yapmaya başladım. Daha sonra Gayrettepe Ali Samiyen Sokak Koru Apt. Kat 5 No: 38 sayılı yerde aynı adama ait yazıhaneye geçtim ve burada çalışmaya devam ettim. 1988 yılının Ağustos ayında eşim olan Fatma Doğankayalı ile tanıştım. 1989 yılının şubat ayında evlendik. Halen evli bulunduğum eşim ile birlikte bu tarihlerde Gazeteciler Sitesi Haberler Sokak No: 16 sayılı yerde ikamet ediyorduk. 1991 yılının Ocak ayının beşinde Celal Zahabi'nin yanından ayrıldım. Pimdi halen yukarıda adresini vermiş olduğum şirkette çalışıyorum.

Biz bir anne ve babadan olmak üzere iki kardeşiz. Gülseren Doğankayalı (Baysal) Bülent Baysal ile evlidir. Muhasebeci olarak çalışır, onun küçüğü benim. 1974 yılında Ailece Almanya'ya gittik daha başka bir ülkeye gitmedim. Ancak gemilerde çalışırken birçok ülkeye gittim. Ankara'ya Diyarbakır'a ve Eskişehir illerine gittim başka bir ile gitmedim."

"Muhammed Celal Zahabi ile nasıl tanıştınız?"

"1985-86 yıllarında çocukluk arkadaşım olan, halen Viktor Kamhi'nin yanında çalışmakta olan, Levent Kırboz isimli arkadaşım vasıtası ile tanıştım. Bu tarihlerde Muhammed Celal Zahabi (Özel) evinde garsoniyer olarak çalıştırmak üzere adam aradığını gelip bana söyledi. Ben de o tarihlerde işsiz olduğum için kabul ettim. Beraberce Baltalimanındaki evine gittik. Burada Levent Kırboz beni Muhammed Celal Zahabi ile tanıştıtararak yanında çalışmamı söyledi. Ben de o tarihte belirtilen evde garsoniyer olarak çalışmaya başladım. Burada bulunduğum evin sakinleri şikayetçi olunca; Gayrettepe Gazeteciler Sitesindeki yerde çalışmaya devam ettim. Bu arada bunun yanında çalışırken ev işleri ile garsoniyer olarak uğraşıp ayrıca, bir de telefonlara bakıyordum. Ben bunun yanında çalıştığımda yine, aynı adamın yanında çalışan Gümüşhaneli olduğunu bildiğim Müslüm Erdem isimli bir şahısla tanıştım. Bu adam Muhammed Celal Zahabi'nin ayak işlerini yapardı. Bu evde ben, bu tarihlerde bekar olarak yatıp kalkıyordum. Celal Zahabi de ailesiyle birlikte oturur, bazen

de bu evde arkadaşları ile toplanarak alem yapar, iş konuşurlardı. Tabii bu tarihlerde ben, işe yeni girdiğimden gelen adamları ismen tanımıyordum. Daha sonra ismen tanıdıklarım,

Viktor Kamhi, bu adam turizmcidir. Turizm işleri ile uğraşırdı. Yusuf Bey isimli soyadını bilmediğim bu şahıs, şişli Kent Sineması üstünde CASIO Saatleri mümessili olarak iş yapar.

Mehmet Çelikel, Taksim Aydede Sokak'ta bulunan Rıva Otelinin ve Rıva Dövizin sahibidir. Döviz ve altın işleri yapar.

Cillo Memet (Mehmet Yıldırım), Laleli'de Gold Otelinin sahibi ve ayrıca inşaat işlerinde uğraşır.

Muhammed Celal Zahabi'nin yeğenleri Celal ve Paban isminde iki Suriyeli şahıstı. Bunların soy isimlerini bilmiyorum. Bunlar da döviz işleri ile uğraşır.

Erol Kohen, Maçka İstanbul Teknik Üniversitesi karşısında yazıhanesi var. Bu şahısta yine altın ve döviz işleri ile uğraşır.

Mais, Tahtakaleden ismen tanırım. Pahsını hiç görmedim. Bu da Celal Zahabi ile iş ortaklığı yapardı.

Sadi isimli şahıs da Tahtakalede aynı işleri yapar.

Hüseyin Yıldırım isimli şahsı bir sefer gördüm. Bu şahıs Muhammed Celal Zahabi ile altın kaçakçılığı yaptığı zamanlarda altının kod ismini yumurta koymuşlardı. Bu konuda aralarında hesap yüzünden bir anlaşmazlık olmuştu. Bu tarihten sonra bu adam bir daha gelmedi. Ve ben de görmedim.

Mevlüt Ergizcan isimli şahıs Muhammed Celal Zahabi nin mahkeme işlerini takip eder, Devlet Güvenlik Mahkemesinde olan işlerle ilgili olarak hakimleri ve savcılarını ayarlayıp Muhammed Celal Zahabi ve diğer yargılanan arkadaşlarına bu işlerden aklandırırdı. Yani maddi yönden bağlantı yapardı.

Domino İplikçilik Sanayii'nin Osmanbey'de adresini tam olarak bilmiyorum. Tahminime göre, sahibi yahudi idi. Bu şahısla da yine, para işleri yapardı.

Tahtakale ve Kapalıçarşıda altın döviz işleri yapan şahısları şu anda yanında çalışmakta olan Müslüm Erdem isimli şahıs daha iyi tanıyabilir. Çünkü, bu şahıslarla irtibatı Müslüm Erdem kuruyordu.

Tahtakale Atabek İşhanı No:402 sayılı yerde Amra Dış Ticaret olarak faaliyet gösteren yer 1985 de 1988'e kadar Muhammed Celal Zahabi'nin yeğenleriyle birlikte Muhammed Celal Zahabi'de burada çalışırlardı. Altın ve döviz işleri yaparlardı.

Ayrıca, bayan olarak ilişki kurduğu ve tanıdığı kişiler de vardı.

Bunlardan bazıları iş yapmayıp sadece ilişki kurduğu kadınlardı. Sevil adında soyadını bilmediğim ailece görüştüğü dekoratör olarak çalışır. Kemal Toplanın kızıdır. 4. Levent'de ikamet eder.

Ayfer'in soyadını bilmiyorum. Bu bayan da Celal Zahabi'nin yanında iki ay kadar çalıştı.

Bazen paralı kadınlar, bazen de bir defaya mahsus olmak üzere gelip giden kadınlar olurdu. Kadınlar genelde para karşılığı cinsi arzularını yerine getirmek için, bu şahsın yanına gelirlerdi. Alışveriş yönleri yoktu. 1988 yılında kendi şahsına ait olan Mercedes marka bir otomobille İsviçre'ye gittiğinde İsviçre polisi tarafından yapılan aramada, bu otoda bazmorfin ve eroin bulunduğunu çalışmış olduğum işyerindeki masa üzerindeki evraktan okudum. Bilahare bu arabayı sattığını duydum.

Yine, aynı tarihlerde Magharian Kardeşlerle karaparaları aklama konusunda işbirliği yaptığı sırada yakalandığı ve bunlarla birlikte yargılandığı 1988 tarihinde gazetelerde de yayınlandı. Bununla birlikte Mehmet Yıldırım (Cillo Mehmet) de yargılandı. Cillo Mehmet yakalanınca, Muhammed Celal Zahabi (Özel) yurtdışına kaçtı.

Telefonla avukatı olan Faruk Erten'le yaptığı görüşmelerde avukatının kendisine korkulacak herhangi bir durumun olmadığını söylediğinde, tekrar Türkiye'ye döndü.

Cillo Mehmet'le Celal Zahabi gayet iyi anlaşırldı. Celal Zahabi Cillo Memet'in üzerinde olan bir kişiydi. Cillo Mehmet Celal Zahabi adına her türlü işleri takip ediyordu.

Ayrıca, yine 1989 yılının şubat ayının 27'sinde bu davadan dolayı bize Ankara'ya gidiyorum diyerek yurtdışına kaçtı, aradan 2-3 gün geçtikten sonra Londra'dan gazeteciler Sitesi Haberler Sokak No:16 sayılı yerde kurulu bulunan 166 38 89 no.lu telefonu arayarak Londra'da olduğunu Londra'da bulunduğu adresi ve telefon numarasını yazdırdıktan sonra işler hakkında ve mahkeme konusunda bilgi aldı. Avukatı Faruk Erten'in herhangi bir durum olmadığını söylemesi üzerine tekrar geriye geldi.

Ayrıca, Muhammed Celal Zahabi'nin yeğenleri olan Celal ve Paban isimli şahısların babasının İnterpol tarafından arandığını, yine Celal Zahabi'nin yanında çalışan Müslüm Erdem isimli şahıstan duydum. Ben, Muhammed Celal Zahabi'nin evinde garsoniyer olarak çalıştığım tarihlerde bu şahsın evine hakim ve savcılar ziyarete gelirdi. Bunların içerisinde ismen tanıdığım DGM Başsavcısı veya Hakimi Fikret Uluç, Pemseddin Panal vardı. Celal Özel'in yaptığı her türlü kaçakçılık dosyasına bu hakim ve savcıların baktığını kendi aralarında konuşurlarken duydum. Ayrıca, Kartal adliyesinde tanıdığı bir hakim veya savcı olabilir. Celal Beye sen merak etme senin dosyaların bize gelecek, onları biz ayarlarız dediğini ben Celal Beyin şoförlüğünü yaptığım sırada oto içerisindeki konuşmalarından

anladım. Celal Zahabi çok önemli ve gizli notlarını Arapça olarak tutardı."

"Tutardı da ne yapardı ? Kasaya mı saklardı?"

"Bu notları yani yazmış olduğu kağıtları bir makinede yok ederek, yırtarak okunmaz hale getirirdi. Yeğenleri Celal ve Paban'la konuşurken genelde Arapça olarak konuşturlardı. Bunlar daha evvel ortak iş yaptıklarını, günlerce süren hesaplaşmalar aralarında devam ederdi. Bu hesaplar öğrendiğime göre, altın hesabı imiş. Altına da yumurta kod adını kullanırlardı. Daha sora eski Sağlık Bakanı Halil Pıvgın'ı tanıdığını ve bu zatı yatıyla gezdirdiğini de duyardım. Çağlayan'da bulunan Filorans Naytingel Hastanesinde bir acil servis ve bir de morg odası yaptırarak bu hastaneye hibe ettiğini, bu hastanenin Rektörü Cemi Demiroğlu ile çok samimi olduğunu söylerdi.

Türkiye'de bulunup da gelen tanıdıklardan başka ayrıca, bir iki sefer de bu şahsın yanında Suriye'den ilk önce 40-45 yaşlarında Sadullah isimli bir şahıs geldi. Daha sonra geldiğinde, aynı yaşlarda ismini bilmediğim diğer Suriye uyruklu bir şahıs ile Sadullah isimli o şahıs yine geldiler. Bunlar, tahminime göre Celal Zahabi'nin evinde bir hafta müddetle yatıp kalktılar. Yemeklerini Celal Beyle birlikte dışarıda lokantalarda yerlerdi."

"Bunlar sık sık gelirler miydi?"

"Daha sonra bu Sadullah isimli şahıs 1990-91 yılları arasında yine geldi. Levent'teki ikametinde birkaç gün kaldıktan sonra gitti. Ayrıca, Celal Zahabi'nin yanına Celal Beyin annesiyle birlikte bir kız ve bir erkek gelerek Etiler Yanarsu Sokak No:29 sayılı yerde bulunan Boncuk Villada kaldılar.

Yanarsu Sokak No: 29 sayılı yerde bulunan Boncuk Villa'da hizmetçi olarak çalışan Muazzez isimli bir bayanın içeride temizlik yaparken Celal Beyin telsizle konuştuğunu, bu konuşmada gemi modaya geldi mi, bisküvitler indi mi? şeklinde konuşma yaptığını bizzat bu bayan duymuş olduğunu bana söyledi. "

ARI KOVANINA ÇOMAK SOKANLAR

ÇETİN EMEÇ VE UĞUR DÜNDAR

"Dur bakalım, dur. O hakim ve savcılarla ilişkileri nasıl kuruluyordu?"

"Bu şahsın DGM'de çalışan hakim savcı ve personeli ile aralarının çok iyi olduğunu maddi yönden bu imkanları ve bağlamaları Mevlüt Ergizcanlı isimli şahsın yaptıklarını biliyorum. Bu şahıs halen yine altın döviz ticareti, Seylan Çayları ithalatını ve tefecilik yaptığını biliyorum.

Bu şahıslar, devamlı kanun dışı işleri yaptığında Mehmet Yıldırım (Cillo Memet) Muhammed Celal Zahabi, Mehmet Çelikel ve isimlerini bilmediğim Kapalıçarşıda bunlarla birlikte iş yapan şahıslar hakkında Uğur Dünder, Çetin Emeç, yazılar yazdığı için her ikisini de sevmezlerdi. Uğur Dünder bir defasında bunun hakkında yine yazı yazmıştı. Uğur Dünder'a küfretti.

Hatta Çetin Emeç'in vurulduğunu duyunca, kendi kendine kızarak, küfredip, Çetin Emeç ile benim ne alakam var, diye kendi kendine konuşuyordu. Çetin Emeç'in vurulduğunu gazetelerden öğrendim. Çetin Emeç Hürriyet gazetesindeki köşesinde bu Celal Zahabi ile ilgili yazılar yazarmış. Ben, okumayı pek sevmediğim için gazete de okumazdım. Hakkında ne gibi konulardan bahsederdi, bilmiyorum. Çetin Emeç'in vurulmasından bir hafta veya 10 gün önce, Muhammed Celal Zahabi telefonla karşısındakine Mehmet diye hitap edip, "ulan bu hayvan adamı daha öldürüp ortadan kaldırmadınız mı?" dediğini eşim duymuş, fakat ben yakalandığım tarihe kadar eşim Fatma Doğankayalı bana bu konuda hiçbir şey söylemedi. Yakalandığımız tarihten önce, yani Çetin Emeç'in öldürülmesinden sonra, eşimi polisler almış, Çetin Emeç hakkında sorular sormuşlar, bunu eşim bana söyledi, fakat kendisinin gazeteci Çetin Emeç'in ölümünden önce Gayrettepe Gazeteciler Sitesi Haberler Sokak No:16 sayılı yerde kurulu bulunan 166 38 89 no.lu telefonda arayarak Çetin Emeç'le bir makale konusunda görüşmek istediğini bana söyledi. Bu görüşmeden mütevellit Çetin Emeç'in ailesine isminin ve soy ismini ayrıca, telefon numarasını verdiğinde polis tarafından tespit edildiğini bundan dolayı polisler tarafından alındığını bana söyledi. Muhammed Celal Zahabi'nin telefonda yaptığı konuşmalardan ve bunları duyduğunda ayrıca, gazeteci Çetin Emeç'in öldürülmesine razı olmadığından aradığını bana söylemedi. Ben de burada sizlerden öğrendim bu konuyu."

POLİS ARARSA

"Muhammed Celal Zahabi polis tarafından arandığını öğrenince, Gayrettepe Gazeteciler Sitesi Haberler Sokak No:16 sayılı yerdeki villayı bizi kiracı göstererek: İki suret kira kontratı yaparak, polisler gelip, beni sorduklarında beni tanımadığınızı, sadece benim sizin ev sahibiniz olduğumu söyleyin diye tembihleyip yapmış olduğu kira kontratını da yanına alarak yurtdışına kaçtı.

Muhammed Celal Zahabi'nin İstanbul ili sınırları içerisinde birçok gayrimenkulleri vardır. Etiler Narin Sitesinde Yanarsu Sokak No 29 sayılı yerde 4 katlı müstakil villa, Büyük

Ada'da 4 katlı apartman. Kefeliköy de müstakil villa, Levent'teki Günver Sitelerinde 3 adet dubleks daire, Esentepe'de bir villa son model cihazlarla donatılmış lüks bir yat, ayrıca bir adet 34 FEM 67 plaka sayılı Jaguar marka, 34 AYM 84 plaka sayılı Mercedes marka, 34 HH 400 plaka sayılı Kartal marka otoları mevcut, diğer gayrimenkullerinin bir kısmını da kendi üzerinde görünmesin, devlete fazla vergi vermesin diye yanında çalıştırdığı Müslüm Erdem isimli şahsın üzerine tapularını yapar."

INTERPOL ZABITLARI ZEHEBİ'NİN ELİNDE

"Muhammed Celal Zahabi gizli işlerini genelde Müslüm Erdem isimli şahsa yaptıırırdı. Bir keresinde Müslüm Erdem işyerinde olmadığından bana bir paket verdi. Bu paketi Müslüm Erdem'e teslim etmeye götürürken şüphelenerek gayri ihtiyari paketi açtığımda, paket içerisinden 60-70 adet Nurettin Güven'e ait (Eski Malatyaspor Başkanı da olan Güven Türk uyuşturucu dünyasının tanınmış bir adı. Güven halen İngiltere'de bulunuyor ve orada yargılandığı bir mahkemede avukatı, Güven'in Türkiye'ye dönmesi durumunda Türk güvenlik güçleri tarafından öldürüleceğini iddia etti. Güven halen Türkiye'de uyuşturucu kaçakçılığından aranıyor.) İtalya, İsviçre ve Türkiye arasında Interpol tarafından tutulan uyuşturucu kaçakçılığı hakkında zabıtlar gördüm. Ben, bunları Müslüm Erdem'e teslim ettiğimde, Müslüm Erdem'den sorduğumda, bunların ne olduğunu Müslüm Erdem bana adamı, yani Nurettin Güven'i hapisten kurtarmağa çalışıyorlar diye söyledi. Ayrıca, bu işlerle Mevlüt Ergizcanlı'nın da ilgilendiğini söyledi. Para işlerini genelde Laleli'de bulunan Ahmet Söğüt'e ait Söğüt Otelinde hallederdi. Bir seferde paketi Müslüm Erdem'e teslim ettim. Müslüm Erdem'de Söğüt Otelinin sahibi Ahmet Söğüt'e teslim ederdi.

"Zehebi Çetin Emeç ile ilgili neler söylerdi , ne yapardı?"

"Çetin Emeç'le ilgili olarak bana sorduğunuz sorulardan veya Muhammed Celal Zahabi'nin Çetin Emeç hakkında neler düşündüğünü ve neler yaptırdığını bilmiyorum. Celal Beyin gazetelerde yaptığı kanun dışı işler çıkınca genellikle eve kimseyi almamamızı tanıdıkları da gelse, tembih ederdi.

Yukarıda söylediğim gibi, Muhammed Celal Zahabi önemli işlerinde Müslüm Erdem, Mevlüt Ergizcanlı ve eski mafya avukatlarından tanınmış Avukat Faruk Erten ile görüşür, konuşur ve hallerderlerdi. Ben sadece şoförlüğünü yapardım. Bildiklerim bu kadar."

"Tamam aklına başka şey gelirse gene bize anlatacaksın. Sakın bize yalan söyleme. Sonra bulur hesabını sorarım" diye çıkıştı polis şefi.

"Tamam, neden yalan söyleyeyim... Hepsi doğrudur," diye ekledi Turgut Doğankayalı. İfade

tutanağını hazırladılar, imzaladı:

"İfademi kendi hür irademle, herhangi bir baskı, tazyik görmeden verdim. İfadem tamamen doğru ve bana aittir, dedi ifadesini okuyarak imzası ile tastik etti ve edildi. 20.12.1992"

AMANSIZ TAKİP

Araştırmalarımız sürerken İstanbul polisinin anlattığı bazı olaylar da çok ilgimizi çekti. Örneğin bir gün Zehebi'yi izleyen ekip "Kaçırdık adamı" diye bilgi vermiş. "Derhal gelip bilgi verin" denilmiş.

İlgili memurların anlattıkları ve soruşturmanın başındakilerin tepkisi şöyle:

"Efendim Boncuklu villadan çıktık. Adam bizi fark etti. Bastı gaza. Altındaki jaguar. Zorlandık, kırmızı ışık falan dinlemiyor, kaçtı, Yeşilköy'ün oralarda arayı açtı, gözden yitirdik."

"İyi halt ettiniz...Yarın temizleyin bu işi kardeşim. Adam kimlerle konuşuyor, sizi atlatıp ne yapmış hepsini istiyorum, haberiniz olsun. Pimdi gidin nereden bulursanız bulun onu..."

Bu olayın üzerinden üç beş gün geçtikten sonra bu sefer bir başka olay herşeye tuz biber eker.

Boncuklu villadan Jaguarıyla çıkan Zehebi , bu sefer kendisini izleyen polis ekibinden kaçmak yerine, onlara saldırmaya karar verir. Köşede bekleyen sivil ekibin üzerine arabasını son sürat süren Zehebi, son anda çarpmaktan vazgeçip yine kendisini gözden kaybettirir.

Polisler olayların kontrollerinden çıktığını anlar. Zehebi de kendisini kurtaracak bir plan hazırlar. Bu olayın ertesi günü planını yürürlüğe koyar. Kendisini izleyen polislerin şaşkın bakışları arasında villasının bahçesinde verdiği kokteyle katılan üst düzey bürokratlarla, profesör, savcı, yargıç ve politikacılarla polislere gözdağı vermek ister.

Artık Zehebi'nin sorgu vaktinin geldiğini düşünen polisleri, ertesi gün bir başka sürpriz beklemektedir...

Zehebi ortadan kaybolmuştur. Tanıyanlar dünya turuna çıktığını söylerler. Ancak bir süre sonra polis onu bulmayı başarır.

Evinde yapılan aramada ortaya çıkan 716 tane ikinci el altın ile diğer ele geçirilenler yüzünden gözaltına alınır. Sonra da tutuklanır. Zehebi ele geçirilenler ve anlattıkları göz

önüne alındığında Türkiye'nin en çok nakit parasına sahip insanları arasında yer almaktadır ve zenginliğiyle de en tepedekiler arasına girmektedir. Vergi kayıtlarına bakıldığında ise ortaya küçücük bir mali yapı çıkmaktadır. İkisinin arasındaki çelişki ve diğer bilgileri gelin hep beraber Zehebi'nin sorgusuna girerek inceleyelim.

Sorgucu kızgın ama inatçı bir tavırla, Zehebi'nin bulunduğu odaya girmeye hazırlanıyordu. Yer İstanbul Emniyeti'nin Terörle Mücadele Müdürlüğüydü.

Diğer memurlar tarafından iyice sıkıştırılan Zehebi, ayaklarının titrediğini hissetti. Dayanacak gücü kalmamıştı. Konuşacaktı:

ÖLDÜRÜN DİYE KIZGINLIKLA SÖYLEDİM

" Ben, ben... Bakın ben o küfrü ettim. O lafları da söyledim. Ama o kızgınlıkla söylediğim sözlerdi. O sırada telefonda Kapalıçarşı esnaflarından arkadaşım Mehmet Avcı ile konuşuyordum, derdest edip gebertmeli diye kızgınlıkla söyledim o lafları. Kapalıçarşı hakkında Emeç ve Uğur Dünder çok kötü şeyler yazıyorlardı, kızgınlıkla söyledim."

Sorgucu odaya girdiğinde Zehebi'nin çözüldüğünü haber verdiler.

" Oooooo... Bakınız kimler gelmiş... Haydi bir daha anlat bakalım nasıl verdin öldürme talimatını..."

Zehebi, soruyu anlamamış gibi yapıp düşünmeye başladı. Aniden kendini topladı:

"Yok efendim, kimsenin ölüm talimatını vermedim, yok böyle bir şey..."

Sorgucu onun yüzüne dikkatlice baktı. Odadakiler kızgın gözlerle süzüyordu Zehebi'yi.

"Sen şimdi bana bir kendini anlat da, klasik şeyleri yerine getirelim. Nasıl olsa o bölümlere geldiğimizde, eminim hiçbir şey saklamadan her şeyi olduğu gibi anlattırırın. "

Sorgu kağıdında yine aynı karakterdeki yazıyla "İfade Tutanağı" diye yazılmıştı.

Zehebi, anlatmaya başladı:

"Ben, 1945' de Suriye'nin Halep'te dünyaya geldim. İlk, orta ve liseyi Halep'te okuduktan sonra 1966 yılında İstanbul'a gelerek üniversite imtihanlarına girerek Cerrahpaşa Tıp Fakültesini kazandım. 1972 senesinde babamın vefatı dolayısıyla 3. sınıftan ayrıldım. Daha

sonra aşağıda açıklayacağım gibi, İstanbul'da yerleşerek ticaret hayatına atıldım. Biz aynı ana ve babadan 3 kardeşiz.

Ablam Delal Zahabi'dir 52 yaşlarındadır. Halen Halep'te oturur. Ev hanımıdır. Eniştem ise, vefat etmiştir.

Faruk Zahabi 40 yaşlarında olup, Halep'te oturur. Ticaretle iştiğal eder.

Babam, sağ iken ticaretle uğraşırdı. Yukarıda söylediğim gibi, 1972 yılında rahmetli oldu. Anam ise, halen sağ olup, Halep'te kardeşimle birlikte oturur. Kendisi evhanımıdır.

Babam, vefat edince memlekete gittim. Bir hafta kadar kaldıktan sonra miras işlerini hallederek, orada babamdan bana hisse olarak düşen nakit parayı üzerime alıp, Türkiye'de yerleşip bir iş çevirmek için tekrar uçakla Ankara'ya geldim. Türkiye'ye gelirken 435.000 mark ile 50.000 Hollanda flörini ile birlikte Ankara'dan giriş yaparken yapılan aramada, elimdeki çantada bu para bulundu. Mahkemeye sevk edildim hakim beni tutuksuz bıraktı, hakim bana memleketten geldiğimde bu parayı iade etti."

"Nasıl iade etti?"

"Beraat kararı aldım."

"Aldın da ne oldu?"

"İçişleri Bakanlığı beni sınır dışı etti. Tekrar Suriye'ye dönüş yaptım. Paralarımı Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankasına yatırdım. Bilahare peyder pey bu paramı bankadan çektim. Bu arada İstanbul'a yerleşerek dahili ticaret yaptım. Bu esnada tesadüfen eşimin babasıyla tanışarak şimdiki eşimle görücü usulüyle evlendim. Birlikte bir ev tutarak yuvamızı kurduk.

"Nerede evlendin?"

"Ancak, yanlış söyledim. Eşimle İstanbul'da tanışıp nişanlandıktan sonra 1974 senesinin başında Halep'e gittik. Orada düğün yaptık, evlendik. Annemi yalnız bırakmamak için 7-8 ay kadar kaldık. Tekrar uçakla İstanbul'a gelerek burada ticaret hayatıma devam ettim. Birlikte ev tuttuktan sonra 1973 yılında oğlum Uğur dünyaya geldi. 1975 yılında ikinci çocuğum Onur, 1978 yılında Nasri üçüncü çocuğum dünyaya geldi. Bunların hepsi İstanbul doğumludur.

1975 senesinde İçişleri Bakanlığının vasıtasıyla yani İstanbul'da ticaretle uğraşan rahmetli kayınpederim Hacı Nasri Özel'in Bakanlığa müracaat edip, benim ve eşimin İstanbul'a gelip yerleşmemiz için yaptığı müracaat sonucu olumlu cevap neticesinde eşimle birlikte İstanbul'a gelip yerleştikten sonra dahili ticaret, turist gezdirmek ve döviz işleriyle uğraşarak tekrar ticaret hayatına atıldım. Bu arada Teşvikiye'de bir daire kiralayarak ailece burada oturduk.

Bu arada TC vatandaşı olmadığımın ,Suriye pasaportunu taşıdığımın TC vatandaşı olan eşim Betül'le olan evliliğimizden dolayı TC makamlarından vize alarak oturmaya devam ediyordum."

"Bir de 1980 yılında başın belaya girmiş senin."

"1980 senesinde İstanbul'da ticaret yaptığım sırada tanımadığım ancak, sonradan ismini öğrendiğim Yahudi asıllı Yusuf Vali'nin üzerinde yapılan aramada, iki bin dolar bulunması üzerine, benim tanıdığım tüccar Hayım Akdi'dan almış olduğunu, Hayım Akdi'nin ise, bu döviz benden almış olduğunu beyan etmesi üzerine, Mali polis beni de aldı. Soruşturma neticesinde, 4-5 ay civarında İstanbul 8. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından hapis cezasına çarptırıldım. Ancak bu arada bir döviz affı çıkması üzerine, olaydan beraat ettim."

"Bir de eroin olayın var, ona ne diyeceksin bakalım?"

"Ben, ticaretle uğraşırken 1985 yılında hanımımın üzerine kayıtlı olan, 1985 model 190 Mercedes otoyolu satışa çıkardık. Esentepe'de bulunan Esentepe oto galerisine vererek, yirmi beş milyona satışa çıkarıldı. Bu arada tanımadığım ancak, sonradan ismini öğrendiğim Hüseyin Yıldırım isimli kişiye galeri sahibi bizim adımıza bu otoyolu taksitle satmış, otoyolu Hüseyin Yıldırım'a teslim ederken otoyola ait antetli kağıdın üzerinde, sözleşme yaparak bu andan itibaren bu oto ile Betül Özel'in A dan Z'ye kadar herhangi bir mesuliyeti ve sorumluluğu kalmamıştır, şeklinde imzalı sözleşme yapıldı. Araba tesliminden itibaren bütün sorumluluk alıcıya aittir şeklinde imzalı sözleşme almıştır. Bir müddet sonra Narkotik Pube eşim Betül'ü çağırarak, bu arabayı niçin bugüne kadar sattığınızı kişiye devretmediniz diye sordular. Biz de elimizdeki evrakları gösterip, taksitle sattığımızı beyan ettik. Borç bittikten sonra otonun kesin alım satım işlerini yapacaktık. Bunun üzerine eşimin ve benim ifadem alınarak serbest bırakıldık. Ancak, bu oto uyuşturucu kaçakçılığı yapan Hüseyin Yıldırım'a satıldığından bu oto da uyuşturucu olayına adı karışmış. Bilahare bu otonun satışını yaparak üzerimizden devrettik. Bu arada ticaret hayatıma devam ettiğim sırada kazandığım paramla Büyükkada'da bir adet daire satın aldım. Yukarıda adresini verdiğim daha önce satın almış olduğum şimdiki işyerime taşınmışım.

Daha sonra ben ticaret hayatıma devam ederken Türk vatandaşlığına geçmek istedim. Bu arada İçişleri Bakanlığına müracaat etmişim. Ticaret hayatımdan tanıdığım olduğum Mehmet Aşıcı vasıtasıyla ANAP Muş Milletvekili Alaaddin Fırat'la tanıştım. Kendisine durumu izah ederek bana bu konuda yardımcı olmasını söyledim.

Bana, kendisi bu konuda yardımcı oldu. Bir sene sonra Türk Vatandaşlığına kabul edildim. Halen şu anda TC vatandaşıyım. Bu arada Suriye vatandaşlığımı iade ederek pasaportumu da geri verdim. Bu pasaportumu Suriye Konsoloslukuna verdim. Ticarete devam ettiğim olan villayı alınca Gayrettepe'deki ikametgahımı işyerine çevirerek burada Zahabi Dış Ticaret Limited Pirketi adı altında hanımımınla birlikte ortak bir şirket kurduk ve halen bu şirkette Seylan Çayı ve Sarıkanarya ithalatçısı olarak ve Türkiye mümessili olarak bu çayı iç

piyasada pazarlıyorum."

"Doğankayalı ailesiyle nasıl oldu da tanıştın?"

"Bu esnada Turgut Doğankayalı' yı Emre Turizmde çalışan ve sevilen Levent isimli arkadaşımın vasıtasıyla yanıma aldım. Yanımda bekçilik yapıyordu, yani ben bu arada inşaat halinde daire alıp sattığımdan bu boş dairelere bekçilik yapıyordu. Esentepe'deki Haberler Sokak No:16'da bulunan gayrimenkulu alıp tamir edip satmak üzere satın aldım. Tamirini yaptıktan sonra iş adamı Başaran Ulusoy'a sattım, ancak Başaran Ulusoy gününde parayı ödemediği için evi teslim etmedik.*

O ev benim kontrolüm altında idi, Turgut Doğankayalı bu evde bekçilik yapardı. Bu yeri arasırada kontrol ederdim. Tarihi kesin olarak hatırlayamadığım bir sırada ben bu eve gittim, gittiğimde bu evde Benden habersiz ve benim tanımadığım bir kadınla karşılaştım benden saklamaya çalıştı.

Sonra ben kadını gördüm ve Turgut'a kızarak benden habersiz bu kadını niçin aldın, kimdir diye kendisine sordum. Bana verdiği cevap, dışarıda tanıştığım bir dul kadındır. Yedi yaşında bir çocuğu olduğunu, çocuğun babasında kaldığını ve kendisi ile evleneceğini söyledi ben de kendisine derhal evlenmesini ve nikah yapması halinde bu duruma izin vereceğimi, evde kalıp kendileri ile bir kira kontratı yapacağımı söyledim. Burada kiracı olarak evi alıcıya teslim edinceye kadar oturmalarını söyledim. Bu evde kendileri 1,5 yıl kadar kaldılar, kaldıkları bu süre içerisinde kendilerinden herhangi bir kira bedeli almış değilim, kontrat yapmamdaki sebebi ise, kadını tanımadığım için ileride herhangi bir mesuliyet kabul etmememden dolayıdır. Bu sırada Fatma Doğankayalı sabahları evden çıkıp gittiğini ve akşam üzeri eve geldiğini, dışarıda bir işte çalıştığını duydum, ancak hangi işle iştigal ettiğini bilmiyorum.

Evi Başaran Ulusoy'a 1,5 yıl sonra teslim ettikten sonra Turgut Doğankayalı ile eşi Fatma Doğankayalı'yı Gayrettepedeki yazıhaneye getirdim. Burası boş kalmaması için burada da 3.5 ay kadar oturdular, burada otururken kendileri benden bazı isteklerde bulundular, şöyleki bizim de beyaz eşyamız ve evimiz olsun bir yuva kuralım diye bazı isteklerde bulundular ben de kendilerine kiralık bir ev tutun, peşinatı ben veririm, fakat maaşınızdan keserim diye kendilerine söyledim. Kesin adresini bilmediğim Göztepe'de bir ev tuttuklarını söylediler benden peşinat için para istediler, ben de kendilerine hatırladığım kadarıyla 6-7 milyon para verdim. Ayrıca yanımda kullandığım Japon sobası ve Aygaz sobasını alıp benden habersiz evlerine götürmüşler. Ayrıca yine yazıhanede bulunan renkli televizyonu da alıp benden habersiz eve götürmüşler, ben kendilerine bu eşyaları neden götürdüklerini sorduğumda, sizde çok var, bizim ihtiyacımız var onun için götürdük dediler. Bu esnada Levent'de bulunan inşaat halindeki 3 daireyi alıp iç dekarosyonunu yaptırdığım sırada, bu yere gidip geliyordu. Bir akşam eve, yani Etiler'deki eve gittiğimde, baktım hanımı ağlıyor kendisine sorduğumda yine ağlamaya devam etti. Sonra kendisine ısrar ederek sorduğumda, hayır hiçbir şey yok diye bana cevap verdi. Ertesi günü ben hissi ilişki içinde bulunduğum, bir

bayanla Levent'teki daireye gidip muhabbet edeceğimden dolayı Turgut Doğankayalı'ya daha önceden tembih ettiğim gibi daireyi bize hazırlayıp nevale almasını söyledim. Bu dairenin anahtarı Turgut'ta bulunduğundan eşim benim başka kadınla ilişkimi Turgut'tan öğrenerek Turgut'tan anahtarı alarak bayan arkadaşım ile gideceğim eve gidip, bizi beklemeye başlamış. Ben de bayan arkadaşımı alarak belirtilen daireye gittiğimde hanımımın dairede oturduğunu görünce şok oldum. Bayan arkadaşım ile tekrar evi terk ederek araba ile belli bir müddet gittikten sonra arkadaşımı indirdim. Akşama arkadaşım ve hanımın akrabası olan Avukat Faruk Ertem'i alarak eve gidip, hanımdan özür dileyip avukatında iknası ile hanımım ile barıştık ve bu olayı kapattık."

"Karın ile karşılaşmanın Doğankayalı'lar ile ne ilişkisi var?"

"Fakat o günden bugüne kadar evde huzur yoktur. Bu olayı bana Turgut ile karısı oynadıktan sonra evimi terk ettiler ve gittiler, ancak bir hafta sonra hanımla aramızda olan olaydan sonra Fatma Doğankayalı bana yazıhaneye telefon açarak, çok tatlı bir dille sizden Turgut Doğankayalı adına temiz kağıdı almak istiyoruz, çünkü Turgut'u herhangi bir işe yerleştiremedik, dedi. Ben de kendisine sizin kadar adi insanlar olamaz, evimi, yuvamı yıktınız, huzurumuzu kaçırdınız, ben size babalık yapmıştım. Ancak karşılığında sizden kötülük gördüm niçin bu kötülüğü bana tezgahladınız dedim. Kendisi de bana çok haklısınız çok özür dileriz, siz bize babalık yaptınız ancak biz kıymetini bilemedik, büyükler affedicidir onun için bizi affedin dedi. Ne zaman isterseniz gelin vereyim, büyüklük ben de kalsın dedim. Ancak gelip temiz kağıdı almadılar, tahmini bir yıl kadar önce Turgut bana telefon açarak, beyefendi yaptığım kötülükten dolayı çok üzgünüm, size çok kötülük yaptık, fakat ben bu zamana kadar işsizim gelip el öpüp af dileyeceğim dedi. Ben de dedim ki şu an adama ihtiyacım yok, ihtiyacım olduğu zaman Levent vasıtasıyla ben sana haber veririm diyerek telefonu kapattım.

Daha sonra bunların ne iş yaptığını ve nerede kaldıklarını bilmiyorum, ayrıca araştırmadım da. O zamandan bugüne kadar kendileri ile yüz yüze gelmiş değilim."

"Çok güzel de şimdi arkadaşlara Mehmet Avcı'dan bahsetmişsin. O kim?"

"Mehmet Avcı'yı üç yıldır tanıyorum. Pirketimizin döviz ihtiyacını kendisi kanalı ile gideririm. Kapalıçarşı da dükkanı vardır. Ben bu dükkana birkaç kez gittim. Genellikle de yanımda çalışan ve işçim olan Müslüm Erdem ile kendisine parayı gönderir döviz alırım. Bu vesile ile tanıdım. İş yerinde bir kez gidip geldim. Mehmet Avcı ile döviz ihtiyaçlarımı telefonla bildiririm. İşyerimde ayrıca şu an Halil Dumangöz, Nazmiye Kılıç, Abdüllaziz isimli kişiler çalışırlar. 1989 yılında Florance Naytingel Hastanesi'nin açık kalp ameliyatla bakım, morg gibi kısımlarını yaptırarak bu vakfı oluşturdum. Ve maddi yardımda bulunarak, Celal Özel (Zahabi) Vakfı adı altında bir vakıf oluşturdum. Karşılığında herhangi bir menfaat beklemeden bu açılışı seçkin konukları yani tıp ve hukuk alemini davet ettim. Açılıştan sonra bu vakfın şerefine evimde hukuk cemaatından DGM Başkanı Pemsettin Panal ile Sorgu Hakimi Fikret Uluç, eski başkan Osman Pen, Prof. Cem Demiroğlu (Demiroğlu bu vakıf

nedeniyle sık sık yolsuzluk iddalarına muhatap oldu ve olaylar mahkemelere kadar yansıdı), Prof. Remzi Özcan aileleri ile birlikte yemek verdim. Ve bu vesile ile kendileri ile tanışmış oldum. Bu vakıftan dolayı bana teşekkürname şilti verildi. Bu açılışa Cumhurbaşkanı Sayın Turgut Özal'ı da davet ettim. Hanım ile birlikte vakfın açılışına şeref konuğu idiler.

"Senin verdiğin davete kimlerin katıldığını biliyoruz da sen Çetin Emeç'e neden kızılıyorsun onu anlamadım."

"1988-1989 senesinde sonradan öğrendiğim, basında da çıktığı gibi, Magharian davasında ismim geçtiğinden, ben kendim bizzat İstanbul DGM'e giderek müracaat ettim, bu dava ile ilgili ifademi aldı. İfademi aldıktan sonra beni serbest bıraktı. Mahkeme hitamı beraat ettim. Ben mahkemeye bir celse gittim. İkinci celsede beraat ettim. Sonradan öğrendiğim, İsviçre'de oturan Magharian isimli sarrafın döviz kaçakçılığını. Suriye asıllı benim hemşerim olan ve kendisi ile hiçbir alışverişim olmayan bu şahıs döviz kaçakçılığından suçlandığı esnada kendisinde benim ismim çıkması üzerine bu olaydan ifadem alındı. Daha sonra bu olayı hatırlamadığım bazı gazetelerde, gündeme tekrar tekrar getirerek köşe yazılarında gündeme getirdiler, gayeleri ise, bizi kamuoyu karşısında küçük düşürüp rezil etmektir.

Hatta tekrar bundan iki ay önce Tempo dergisinde sanki olay yeni olmuş gibi gündeme getirerek, bu konu ile ilgili olarak yazı yazdılar, daha evvel kim bana bu konuda ister iş çevrelerinden olsun, ister ailemden olsun, ister bürokrasiden olsun bu konu ile ilgili olarak geçmiş olsun dediklerinde benim farkında olmadan sinirlenerek bu yazı yazan kişilere karşı telefonda benim küfredip haklarında beddua ettiğim olmuştur. Ancak hatırlayamam, bu yazılarla ilgili olarak bir kere de İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Basın Bürosuna giderek orada görevli savcıya sözlü olarak müracaat ettiğimde, bana kendisi bu konuların aslı olsa yazmazlar. Ne emniyet, ne de adliye bunları yazdırmazdı. Bunlar asılsız yazılardır. Amaçları tirajı arttırıp, fazla satış yapmak için böyle haberleri yazıyorlar, diyerek beni teskin etti. Ben de tekrar lüzum görmediğimden bu yazan kişiler hakkında davacı olmadım. Ancak geçenki yazıda yine bu konuyu gündeme getirip başkasının üzerinde olmuş gibi olayı yine gündeme getirdiler. Ben ticaret, inşaat, ve ithalat işleri ile uğraştığımdan gerek iş çevresinden, gerek kapalı çarşıdan gerek, üniversite ve bürokratlardan birçok kişi ile tanışmış oldum. Bu tanışmalar gerek iş ve gerekse yemek ve resepsiyon toplantılarından olmuştur. Tabi şu anda kimlerle tanıştığımı hepsini hatırlıyamam ancak çoğunun isimleri hafızamdadır."

"Çetin Emeç senin hakkında çok yazı yazdı mı?"

"Bana iddia edildiği gibi Hürriyet gazetesi yazarı Çetin Emeç sağlığında benim hakkımda veya iş arkadaşlarım hakkında yazı yazıp yazmadığını bilmiyorum... Ancak, böyle yazılar çıktığında iş çevresindeki arkadaşlar telefon açıp haberim olup olmadığını soruyorlardı. Ben de üzerinde fazla durmuyordum. Çünkü bu Magharian davası sonuçlanmıştı. Hatırladığım kadarıyla bir keresinde Uğur Dündar bu konu ile ilgili olarak yazı yazdığını biliyorum, ben yine bunun üzerinde durmadım.

" 7 Mart 1990 günü, Paşkınbakkal Suyanı Sokak Yalı Apt. önünde şoförü Sinan Ercan ile birlikte otosunun içinde kimliği meçhul silahlı kişilerce öldürülen Hürriyet gazetesi Köşe yazarı Çetin Emeç'i kimlerin öldürdüğünü biliyor musun?"

"Bilmiyorum. Kendisini uzaktan veya yakından tanımam, bu olayın kimler tarafından gerçekleştirildiğini bilmiyorum, ancak olayı televizyon ve gazete haberlerinden öğrendim."

"Çetin Emeç'in öldürülmesi olayından 3-4 gün önce, sizin Esentepe Haberler Sokak No:16 daki dairenize yanında bekçi olarak çalışan Turgut Doğankayalı'nın eşi, Fatma Doğankayalı evde bulunduğu sırada senin Mehmet isimli bir kişiye telefon açarak ' Çetin Emeç çok oldu, onun anasını avradını sinkaf edeyim, onu ortadan kaldırın' şeklinde sözler söylediğini duyduğunu, bu konuşma üzerine Fatma Doğankayalı'nın senin evinde bulunan 166 38 89 numaralı telefonun numarasını Çetin Emeç'in hanımına vererek, önemli bir konuyu Çetin Emeç'e aktaracağını, kendisi ile muhakkak görüşmek istediğini beyan ediyor. Bu konuda bildiklerini söyle."

"Bana iddia ettiğiniz bu iddiaları kabul etmiyorum. Ancak Fatma Doğankayalı yukarıda vermiş olduğum telefonun bulunduğu evde kocası ile birlikte kaldıklarından... Fatma Doğankayalı Levent tarafında kocasından öğrendiğime göre, bir reklam şirketinde çalışıyormuş. Kendisi sabah 08.00'de evden çıkar, akşam 20.30' sıralarında eve gelir, ancak ben bu geliş ve gidişlerini görmedim. Çünkü ben kendim eve ara sıra saat 16.00 sıralarında gelip giderim. Sadece bu yeri kontrol ederdim. Devamlı ben orada kalmazdım. Ben ailece Etilerde adresini vermiş olduğum ikametgahımda kalırım. Fatma Doğankayalı'nın bu iddiayı niçin yaptığını bilmiyorum. Ancak yukarıda açıkladığım gibi benim evimde karı koca kaldıklarından eşyalarımı da aldılar, kira kontratı da yaptırmadığımdan dolayı böyle bir iddada bulunmuş olabilir ve ayrıca benden bazı anormal isteklerde de bulundular. Ben bu istekleri kendilerine vermediğim için beni bu duruma düşürmek için böyle bir iddiada bulundukları kanısındayım. Ben tekrar ediyorum. Fatma Doğankayalı'nın bu iddialarını kabul etmiyorum. Kesinlikle bu telefonla böyle bir görüşme yapmadım. Ancak, bu eve arasıra gündüzleri arkadaşlarım olan aile dostum Mehmet Çelikel, Viktor Kamhi, iş ortağı Gürsel Bey Avukat Faruk Erten gibi şimdilik hatırladığım kişiler bunlar. Bu arkadaşlarımdan bazen buraya geldiklerini Turgut Doğankayalı'dan duydum. Ancak ara sıra niçin geldiklerini kesin olarak bilmiyorum. Turgut benim yanımda çalıştığından dolayı bu arkadaşları tanıdığından bahşiş karşılığında, yani menfaat karşılığında eve almış olabilir."

Hatta bir keresinde Magharian davasından sonra yurtdışına çıktığımda oradan buradaki evde bulunan 166 38 89 nolu telefonu aradığımda yine bu telefonda karşımda Turgut Doğankayalı çıktığında evde bana Mehmet Çelikel'in bulunduğunu söyleyince ben de kendisine kızdım, niye benden habersiz eve adam alıyorsun diye, sonra anladım ki Turgut Doğankayalı yukarıda da izah ettiğim gibi menfaat karşılığında dışardan buraya adam aldığını duydum. Belki de kendisinin evde olduğu sırada bu tanımadığım kişiler veya Turgut'un arkadaşları tarafından böyle bir telefon konuşması yapıp bilahare bana komplo hazırlamış olabilirler. Ben bu evi devamlı kullanmadığımdan kimlerin girip çıktığını

bilmediğim gibi kimlerin de telefon ettiğini bilemem. Telefon edenleri kendisi benden daha iyi bilir. Çünkü burada devamlı Turgut Doğankayalı ile eşı yatıp kalkıyorlardı. Benim ne bu telefon etme olayından, ne de Çetin Emeç ile şoförünün öldürölmesi olayından uzaktan veya yakından bir ilgim yoktur. Bu iddiaları kabul etmiyorum. Kendileri benden menfaat temin edemediklerinden dolayı bu yola başvurmış olabilirler benim kanaatım bu yöndedir."

"Çetin Emeç ile şoförünün öldürölmesi olayı öncesi yukarıda belirtilen adresteki 166 38 89 nolu telefonun açık olduğu, 07.05.1990 tarihinde ise bu telefonu konuşmaya kapattığını, 6 Mayıs 1991 tarihinde de sattığını tespit ettik. Anlat bakalım niye böyle yaptın?"

"Olaydan önce ancak kesin olarak tarihini hatırlayamıyorum, Esentepe Haberler Sokak No:16' daki müstakil evde bulunan bu telefonu yani 166 38 89 nolu telefonu, telefoncu Seyfettin Yiğit'ten şu anda hatırlayamadığım bir para karşılığında satın aldım. Evime kendisi bağlattı, çünkü bütün telefon işlerimi Seyfettin Yiğit hallederdi. Ancak yine hatırlayamıyorum ben bu evi iş adamı Başaran Ulusoy'a satmıştım, ancak olaydan önce veya sonraki tarihlerde mi satılıp satılmadığını hatırlamıyorum. Ancak Başaran Ulusoy evin parasını 1.5 yıl kadar geciktirince, ev benim üzerimde kaldı. Bu esnada Turgut Doğankayalı ile eşı burada kalıyorlardı. Bilhare Başaran Ulusoy parasını ödeyince evi boş olarak kendisine teslim ettim ve hemen aynı gün telefoncu Seyfettin Yiğit'e telefon açarak telefonu satıyorum, sen gerekli işlemleri yap dedim. Çünkü kendisinde benim vekaletim vardı. Ancak sonra ne yaptığını bilmiyorum. Bu durumu Seyfettin Yiğit'ten sorarsanız öğrenirsiniz. Ayrıca PTT kayıtlarından da çıkarabilirsiniz. Benim telefon ile ilgili bilgim bundan ibarettir. Fatma Doğankayalı ile eşı Turgut Doğankayalı'nın iddialarını kesinlikle kabul etmiyorum bu bana komplo olarak yapılabilir. Daha önce Fatma Doğankayalı bu olayla ilgili olarak polis tarafından alındığında niçin açıklamamış da, şimdi bu şekilde bana bunları isnat ediyor. Ben kesinlikle Çetin Emeç hakkında ne küfür ettim ne de böyle bir konuşma yaptım bana iftira atıyor.

"Peki ama o evine gelen Suriyeliler konusunda ne diyeceksin? Fatma Doğankayalı yeğenin Celal ile bir Suriyeli şahsın evine geldiğini söylüyor."

"Çetin Emeç olayından sonra Mayıs aylarında Suriye'den gelen çocukluk arkadaşım Sadullah Sabri benim yanıma gelerek Ben de misafir kalınca yeğenim Celal Durmuş ile birlikte ikisini yanıma alarak Esentepe'deki söz konusu evime öğleden sonra götürdüm. Arkadaşım Sadullah Sabri'nin burada yatıp kalkmasını hem kendisine hemde orada ikamet eden Turgut'a söyledim . Turgut'a bu benim misafirimdir, buna ilgi göster dedim, daha sonra Turgut bize çay hazırladı, çay içerken arkadaşım Sadullah Halep'te büyük bir inşaat kooperatifi kurduklarını söyleyerek, benim de bu kooperatife ortak olmamı söyledi. Ben de bu esnada kendisine benim Suriye ile herhangi bir bağım kalmamıştır, ben artık Türk vatandaşı oldum, gerek yok, diyerek bu konuyu kapattık. Ben kalkıp evime gittim, yeğenim Celal de evine gitti. Sadullah burada yatıp kalktıktan sonra, ertesi sabah evden buraya telefon ederek Sadullah'ın kapıda beni beklemesini söyledim. Arabam ile gelerek kendisini aldım . Yazıhaneme geldik, iki-üç gün kendisini misafir ettikten sonra Yeşilköy' den şoförüm Turgut ile gönderdim, memlekete gitti. Daha sonra, kendisiyle herhangi bir irtibatım olmadı. Turgut ile Fatma'nın bu Suriyeli'den bahsetmesi bundan ibarettir. Bu Suriyeli arkadaşım onların iddia ettiği gibi Çetin Emeç olayı ile ilgili olarak uzaktan veya yakından ilgisi yoktur. Zaten arkadaşım benim gibi 47-48 yaşlarındadır. Kesinlikle böyle bir olaya iştirak edemez. Yine onların iddia ettiği gibi, ben telefonda burada bulunan Mehmet Avcı'ya Çetin Emeç ile ilgili herhangi bir şey söylemedim. Ben kendisini izah ettiğim gibi Kapalıçarşı'dan döviz alıp satmadan dolayı tanırım. Ticaret dışında herhangi bir bağımız olmamıştır. Mehmet Avcı ile veya başka bir Mehmet isimli kişi ile yukarıdaki telefon ile veya herhangi bir başka telefon ile Çetin Emeç ile ilgili bir konuşma yapmadım. Zaten böyle bir şeye başvursam çıkar dışardan jetonlu telefonlar ile konuşma yapardım ve herhalde yanımdaki çalışanların yanında niçin böyle bir konuşma yapayım ki? İddiaların hiçbirini kabul etmiyorum. Yine bana sormuş olduğunuz gibi ve ayrıca Fatma Doğankayalı'nın iddia ettiği gibi ben Magharian olayından sonra yurtdışına kaçmadım. Yine eşinin de iddia ettiği gibi ben yurtdışına kaçmadım ancak ticaret yaptığımdan dolayı 1987 yılında İstanbul Valiliğinden bu amaçla aldığım pasaport ile İsviçre, Londra, Fransa gibi yerlere senede bir veya iki senede bir gidip geldim. Onların iddia ettiği gibi kaçmadım, fakat bir keresinde sağlığım bozuk olduğundan kontrol için İsviçreye gitmiştim. Oradan Turgut'a ne var yok diye telefon açtığımda Turgut evde Mehmet Çelikel'in olduğunu söyleyince, kendisine yukarıda da açıkladığım gibi kızmıştım. Bundan dolayı benim yurtdışına kaçtığımı iddia ediyor. O benim yanımda çalışan bir işçidir, nereye gidip geldiğime dair ona hesap vermem gerekmez ve bana yakışmaz ona hesap vermek."

"Türkiye'ye gelip yerleştikten sonra bugüne kadar Suriye gizli servisi EL MUHABERAT örgütü ile herhangi bir ilgin ve irtibatın olmuş mudur? Varsa kimlerle ve ne şekilde oluyor açıklayınız."

"Ben bu iddialara katılmıyorum, yani kabul etmiyorum. Pimdiye kadar ne bu örgüt ile, ne de herhangi bir başka örgütle ve yurtdışı servisleri ile uzaktan veya yakından bir ilgim olmamıştır. Ben Türk vatandaşlığına geçtim, ben Türkiye'de TC vatandaşı olan Betül ile evlendikten sonra, kayınpederimin uğraşması sonucu Türkiye'ye yerleştim. Burada yer mülk sahibi oldum. Belli bir çevre edindim, daha sonra İçişleri Bakanlığına müracaat ederek TC

vatandaşlığına geçtim. Nasıl olur da yuvamın kurulu olduğu bir ülkede, bu ülke aleyhine faaliyette bulunabilirim? Benim çocuklarım burada doğup büyüdüktan sonra burada tahsil hayatına devam ediyorlar. Ben nasıl olur da bu kadar rahat yaşadığım bir ülke aleyhine faaliyet gösterebilirim? TC vatandaşı olduktan sonra orayla irtibatımı tamamen kestiğim gibi kesinlikle de gitmedim. 1980 yılında Suriye makamlarından almış olduğum pasaportu TC vatandaşı olduktan sonra iade ettim. En son 1985 yılında hasta annemin ziyaretine gitmiştim. Ondan sonra kesinlikle oraya gitmedim, zaten TC vatandaşı olduğdan sonra Suriye vatandaşlık haklarımı da kaybettim. Benim Suriye vatandaşı ile uzaktan ve yakından hiçbir ilgim kalmamıştır. Ben yine tekrar ediyorum yukarıda bu EL MUHABERAT örügütü iddialarını da kesinlikle kabul etmiyorum. Uzaktan veya yakından bu konu ile ilgim olmamıştır. Bu şahısların bana isnat ettikleri suçlamaları da kabul etmiyorum. Bu olayı kimlerin ne amaçla yaptıklarını ve gerçekleştirdiklerini bilmediğim gibi, bu olayın meydana çıkması içinde elimden gelen gayreti göstereceğim."

"Sorgun bitti. Götürün onu", dedi sinirli bir ses tonuyla polis şefi .

Daktilonun başındaki polis, her sorgunun sonunda olduğu gibi yine klasik bitiş hazırlarken Zehebi, " Lütfen tekrar yazın,benim bunlarla ilgim yok. İddiaları reddediyorum" dedi.

Polis kızgın bir suskunlukla son bölümü kağıda şöyle geçirdi:

"Başka bir diyeceğinin olmadığı gibi bu konunun kendisiyle uzaktan veya yakından hiçbir ilgisinin olmadığını tekrar beyan ederek başka bir diyeceğinin olmadığını beyan etmesi üzerine alınan ifadesinin doğruluğunu okuyarak imzasıyla tasdik etti ve edildi. 30.12.1992"

Bu sırada sorgucu sinirli bir şekilde anlatmaya başladı:

"İfadesi baştan sona çelişkilerle dolu. İsviçre karapara operasyonu ile ilgili olarak 12 Ocak 1989 da verdiği ifadesinde Magharian kardeşleri tanıdığını ve hersene görüştüğünü belirtmiş, İsviçre'de okuttuğu oğluyla da aynı zamanda Suriye'den hemşehrileri olan Magharian'ların meşgul olduğunu söylemiş. Pimdi ne diyor..."

YÜZLEPTİRME

Evet, Zehebi ilk ifadesinde bunları söylüyordu. Ancak iş daha bitmemişti. Bir de bu işin yüzleştirmesi vardı. Orada ne olacaktı ?

İstanbul Emeniyeti Terörle Mücadele şubesinin karanlık koridorlarında ilerleyen üç erkek ve bir kadın getirildikleri odada heyecandan titreyen bacaklarına sahip olmaya çalışarak,

birbirlerine bakıyorlardı.

Odada Fatma Doğankayalı, Turgut Doğankayalı, Mehmet Avcı ve Muhammed Celal Zehebi yüzleştirme için bulunuyordu. Sorgucu, diğer polisler ve tutanakçılar odada hazırды. Odadaki gerilimi ve elektriklenmeyi, gözle görmek bir yana, elle tutmak bile neredeyse mümkündü.

Sessizliği yine o gürültülü daktilo bozdu. Üzerine yerleştirilen beyaz kağıda "Yüzleştirme ve Teşhis Tutanağı" diye yazıldı. Olayla ilgili kısa bir özetin kağıda aktarımı yapıldı:

"07.03.1990 tarihinde sabah saat: 09.20 sıralarında ilimiz Kadıköy Suadiye Suyanı Sokak 16 sayılı Yalı Apt. önünde makam otosuna bindiği sırada meçhul şahıs ve şahısların saldırısına (silahlı) uğrayarak hayatını kaybeden Hürriyet gazetesi köşe yazarlarından Çetin Emeç ile, olayı müteakip kaçmak isteyen şoförü Sinan Ercan'ın öldürölmesi olayı ile ilgili olabilecekleri gerekçesiyle yakalanan ve sorguları yapılan aşağıda açık kimlikleri yazılı şahısları teker teker huzuruna alınıp, verdikleri ifadeler ve yapılan sorgularındaki çelişkilerin giderilmesi ve birbirlerini tanıyıp tanımadıklarının belirlenmesi için İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Pube Müdürlüğünde, teşhi için ayrılan odaya alınan sanıkların kimlikleri belirlenmiştir."

Sorgucu ilk olarak Zehebi'ye döndü ve " Anlat bakalım " dedi. Zehebi heyecanlı bir ses tonuyla anlatmaya başladı ve odada bulunan Mehmet Avcı,Turgut ve Fatma Doğankayalı'yı tanıdığını söyledi.

Mehmet Avcı ise Zehebi ile Kapalıçarşıdaki esnafılık ilişkisinden dolayı tanıştıklarını dile getirerek , "Diğer Benden sorduğunuz, ve huzurda gördüğüm isimlerini de burada öğrendiğim Turgut Doğankayalı ile, Fatma Doğankayalı'yı hiç tanımam. İlk olarak da burada görüyorum. Kendim, gözlükte kullanmam." dedi.

Elektrikli hava da konuşmayı sürdüren Zehebi oldu.

"Ben, Fatma Hanımı bizden kocası ayrılmadan bir yıl öncesinden, tanırım. Yani evlendikleri zamandan beri tanırım. Esentepe Haberler Sokakta 16 numaralı evime gittiğimde yanlış söyledim. Gayrimenkulüme gittimde, Turguta yavrum bu bayan kimdir dedim. Bu bayanla evleneceğim, tanıştım. Kendisi duldur. Bir çocuğu vardır, çocuk babasının yanındadır. Ben bunun üzerine, Turgut'a bayanla bir an önce nikahlan muhtara kaydını yaptır diye ikazda bulundum. Bir haftada nikahlarını yaptırdılar. Daha sonra Turgut Doğankayalı'yla birlikte bu evde kalmaya başladılar. Turgut Doğankayalı ise, benim Viktor Kamhi isimli arkadaşımın Emre Turizm şirketinde çalışan Levent isimli şahsın tavsiyesi ile yanıma aldım. 4,5 yıl kadar bekçilik yaptı. Daha sonra bir yıl kadar da evi sattıktan sonra bana şoförlük yaptı.

Mehmet Avcı'yı Kapalıçarşıda sarraflık yaptığı için tanıdım. Bana döviz lazım olduğunda kendisiyle telefonla irtibat kurar, işçim olan Müslüm Erdem'le parayı gönderir, dövizini alırım. Bu vesile ile tanıdım. İşyerine de birkaç kez gittim.

Ben, Haberler Sokaktaki evime arkadaşlarım Mehmet Çelikel, bunun dışında 2 Suriyeli arkadaşım, Mustafa Cabiri ve Sadullah Cabiri'yle gittim. Bunun dışında ben orda olmadığım zaman Viktor Kamhi, iş ortağı Gürsel Bey, Cillo Mehmet (Mehmet Yıldırım) yazıhanemiz tamir olduğundan benim yanımda çalışan Hüseyin Yıldız, bu yere birkaç sefer gelip gitmişlerdir.

Başka gelip gideni hatırlamıyorum. Benim olmadığım zamanlarda benim bilgim dışında orada bekçim olan Turgut Doğankayalı'da şahısları almış olabilir. Aldığını da gördüm ve duydum."

Turgut Doğankayalı, Zehebi'nin bu sözlerine kızmıştı. Sinirli bir şekilde karşı çıktı:

"Ben, Muhammed Celal Özel (Zehebi)'nin garsoniyer olarak kullandığı bu evde bekçilik yaptığım bu süre zarfında, Muhammed Celal Özel birçok defalar çeşitli isimler altında kadın arkadaşlarını getirip bu evde kalmıştır. Aynı zamanda Viktor Kamhi, Mehmet Çelikel, Mehmet Yıldırım (Cillo Mehmet) Gürsel, Mehmet Baysal gibi şahıslar gelip orada teker kadın arkadaşlarıyla kalmışlardır. Bu kalan şahısları Muhammed Celal Özel kendisi bilir. Ben, Celal Özel'in bilgisi olmadan o eve kimseyi sokamam. Yalnız bu konuda kesin verdiği bir emirde yoktur. Bana özellikle Viktor Kamhi'nin Mehmet Çelikel'in Mehmet Yıldırım'ın ismini vererek daha başka isimlerde verip bunlar gelince kalabilir derdi."

Fatma Doğankayalı, kocasının sözlerine eklercesine atıldı, "Ben bu sayılan isimlerden Mehmet Çelikel'i Riva Otelinin sahibi olarak bilir, tanırım. O dönemlerde bu evde yalnız olarak bu evde kalmıştır. Celal Zehebi ise, basında bilakis Hürriyet gazetesinde manşet olarak Kaçakçılık olayına adı karıştığı için yurtdışına kaçmıştır. Mehmet Çelikel de orada saklandı. Diğer şahısları da görmedim. Yalnız Avukat Faruk Erten'i iki tane Suriyeli isimlerini bilmediğim şahıslardı bu evde kaldıklarını gördüm ve şahit oldum" dedi.

Turgut Doğankayalı yarım kalan sözünü tamamladı:

"Söylemeyi unuttum. Bu iki Suriyeli şahıslardan önce tıknaz yapıda gözlüklü bir şahsın yani Suriyeli bir şahsın bir hafta kaldığını biliyorum. İsmi Sadullah olarak öğrendim. Ama bu şahıslar neden geldi, niçin geldi onu bilmiyorum.

Bana, basında hakkında yazı çıkınca Ankara'ya gidiyorum der, bilahare yurtdışından telefon ederdi. Bunu neden yaptığını Celal Özel'in bilmem. Hatta bir seferinde yurtdışına yine gidiyordu, bizi evin kiracısıymış gibi, kontrata tabi tuttu. Ama her iki kontrat da kendisinde kaldı.

Yine, Celal Özel bu kaçakçılık olayları ile ilgili olarak mahkemeye düştüğünde, ortağı Mevlüt Ergizcanlı vasıtasıyla tanıdığı DGM. Hakimlerinden Fikret Uluç, Pemseddin Panal gibi hakimlerin vasıtasıyla işini hallederdi. Ben bunları Ataköydeki evden alıp, Celal Beyin

Etiler'deki villasına getirdim. Ayrıca, yine bir dava ile ilgili olarak da ismini bilmediğim, Kartal Adliyesinden bir hakimi alıp, Pendik tarafında bir lokantaya götürdüm. Benim yanımda Celal Özel'e hakim bu kim diye sordu, Celal Özel de yabancı değil dedi. İkiisi birlikte konuştular, bunlar ne konuştular bunu bilmiyorum. Tahmin ederim kaçakçılık olayı ile ilgili idi."

Muhammed Celal Özel (Zehebi) alınında biriken terleri eliyle sildi, yutkundu, boğazındaki kurumayı gideremediğini anlayınca bir kez daha yutkunup konuşmaya başladı. Sesi çatallaşmıştı sanki:

"Benim, Magharian Kardeşler olayına adım karıştı. Yargılandım. Beraat ettim. Yalnız o dönemde ben, yurtdışına çıktım. Yurtdışından da telefonla Turgut Doğankayalı'yı aradım. Mehmet Çelikel'in evde olduğunu söyledi. Ben Turgut'a kızdım."

Sorgucu, Turgut Doğankayalı'ya dönerek :

"Doğru mu?", diye sordu.

Turgut Doğankayalı şöyle konuştu:

"Böyle bir şey olmadı, kızmadı da. Ben, Celal Özel'in döviz ve altın kaçakçılığını duydum. Uyuşturucu kaçakçılığını duymadım ama. Yargılandığını dosyada okudum. Ama silah kaçakçılığından hiçbir şeyini duymadım. Bu evde Muhammed Celal Özel'e ait, 166 38 89 numarılı telefon bağlıydı. Daha sonra evi sattı, telefonu sattı mı, satmadı mı, onu bilmem. Ben, Celal Özel'in yanında çalışırken eşimin polisler tarafından alındığını eşim söyledi. Ben de neden aldılar diye sordum. O da bana Çetin Emeç'le ilgili alındığını, Celal Özel'in kim olduğunu, resim gösterdiklerini anlattı. Ben de Celal Beye bunları söyledim. O da bana Çetin Emeç'in geçmişini sinkaf edeyim, onunla benim ne işim olabilir dedi. Sizi polisler çekerse benim haberim olsun, benim bağlamayacağım iş yoktur. Yeter ki haberim olsun dedi. Esentepedeyken polisler gelip gitti. Celal Zehebi'nin kendisine sordular, buradan taşındı, Fındıklıya gitti diye polisleri atlattı."

Sorgucu bu sefer Zehebi'ye dönüp olayın doğru olup olmadığını sordu. Zehebi şunları söyledi:

"Ben, bu konuyu hatırlamıyorum. Böyle bir şey de olmuş değildir. Bana nedendir bilmem... İftira atıyor."

Turgut Doğankayalı itiraz etti:

"Bu telefonu yani Haberler Sokaktadaki telefonu Celal Zehebi her geldiğinde kullanır, bir nevi telefon hastalığı vardır.Kendisi hakkında yazı yazan herkese küfreder, hatta Uğur Dündar'a dahi .

Sorgucu Zehebi'ye aklında takılı duran sorusunu yöneltti:

"Sen nereden tanıyorsun DGM yargıç ve savcılarını da akşam yemeğe alıyorsun."

"Bu isimi geçen hakimleri bir yemek vesilesiyle verilen, yani Hastane açılışı nedeniyle verilen yemeğe davet ettiğimiz için aldardım. Yemekten sonra tekrar Turgut Doğankayalı ile aileleri ile birlikte evlerine gönderdim. Kartal Adliyesindeki hakimi Faruk Erten vasıtasıyla tanıdım. Kendisi ile bir gayrimenkul meselesi yüzünden konuştuk bir yemek yedik. Tekrar da adliyeye bıraktım. Turgut, Çetin Emeç'le ilgili eşinin alındığını bana söyleyince ben de Çetin Emeç'in anasını avradını s....yim, benim onunla ne ilgim olabilir diye söyledim. Ben, Turgut'un iddia ettiği gibi, yakalanmadan önce bana bilgi verin diye bir söz söylemedim. Suç işlemiş bir şeyim de yoktur. Burada bana iftira atıyor."

Fatma Doğankayalı "Yalan" diye bağırdı. "Ne diye iftira atacak mışım... Ben, şubat ayı içerisinde öğle saatleri işten eve gelmişim. Yani 1990 yılı idi. Kapıyı anahtarla açtım. İçeriye girdim, koridordan geçerken Celal Zehebi'nin sesini duydum. Kapı aralık idi. Ben girdiğim kapıyı hafif kapattım. Celal Zehebi'nin Mehmet isimli bir şahsa Çetin Emeç çok oldu onun anasını avradını sinkaf edin, onu dersdest edip, ortadan kaldırın şeklinde sözler söylediğini duydum. Bunun üzerine, ben evden hemen geri dışarıya çıkıp iş yerime gittim. Konunun biraz muhasebesini yaptım. Birkaç gün sonra sabah saat: 09.00'da 011'den öğrendiğim Çetin Emeç'in ev telefonuna telefon ettim. Eşi çıktı. Eşine Çetin Beyle görüşeceğim, hayati önem arzeder bir konu anlatacağım dedim . O da evde olmadığını bana söyledi. Ertesi günü yine sabah aynı saatte aradım. Yine, muhakkak görüşmen gerektiği, hayati önem arzeder bir durum söyleyeceğimi telefonda eşi olduğunu öğrendiğim bayana söyledim. O da bana isim ve telefon ver, ben seninle buluştururum, dedi. Bunun üzerine ben de ismimi Fatma Doğankayalı olarak doğru söyleyip, 166 38 89 nolu telefonu da verdim. Ondan sonra Çetin Emeç ve şoförü Sinan Ercan suikast sonucu öldürüldü. Daha sonra Celal Özel Haberler Sokak 16 numaradaki evi sattı. Beni ve eşimi de alarak Mecidiyeköy Alisamiyen Sokak Kuru Apt. D:38 Kat:5 yazıhanesine getirdi. Orada 2,5-3 ay kadar oturduk. Burada otururken beni sivil polisler aldılar. Gayrettepe de Emniyete ait bir binanın 5 veya 6 ncı katına çıkardılar. Orada Celal Zehebi ve yeğeni Celal ile Celal Zehebi'nin evinde gördüğüm kıvrıkcık saçlı bir Suriyeli'nin resmini bana gösterdiler, tanıyıp tanımadığımı sordular. Ben de tanıdığımı söylemedim. Yalnız telefon konusunda okuduğum bir makale ile teşekkür edeceğim diye polise o tarihte yalan söyledim.

Pimdi doğruyu söylüyorum. Telefonda Celal Özel, Mehmet isimli şahsa Çetin Emeç'e küfür ederek derdest edin, ortadan kaldırın şeklinde talimat verdiğini duydum. Bu doğrudur. Bugüne kadar eşime dahi söylemedim. Eşime ve kendime zarar gelmemesi için söylemedim. Sözüm doğrudur. Telefonla Mehmet isimli şahıs kimdir bilmiyorum. Onu Celal Özel bilir."

Muhammed Celal Özel (Zehebi)'ye sorgucu, ne diyeceğini sordu.

Zehebi ter içinde kalmıştı.

"Ben, Çetin Emeç'i tanımam, kendisiyle hiçbir anlaşmazlığım da yoktur. Hakkımda da bir yazısını okumadım. Yalnız basın bizimle uğraştığı için bazı soranlara basın mensupları hakkında ana avrat küfrettiğim olur. Ama iddia edildiği gibi, Çetin Emeç'i öldürün, ortadan kaldırın gibi, bir talimatım ve konuşmam olmamıştır. Bunlar bayat bir iftiradır."

Fatma Doğankayalı'ya tekrar soruldu.

"Benim, Celal Özel'le hiçbir şahsi ve hukuki anlaşmazlığım söz konusu değildir. Bu nedenle de neden iftira atacağım, benim sözlerimin hepsi doğrudur."

Muhammed Celal Özel (Zehebi)'ye sorgucu Mehmet Avcı'yı sordu. Zehebi giderek kızarıyordu. Konuşurken zorlanıyor gibiydi.

"Ben, yapılan sorgumda telefonla, siz benden telefonda Çetin Emeç'le ilgili bir konuşma yapıp yapmadığımı sordunuz, Mehmet kimdir diye sordunuz. Ben de hafızamı biraz zorladım. Ekseriyetle görüştüğüm Mehmet Avcı'nın ismi aklıma geldi. Hatta derdest kelimesinin manasını bilmediğimi, derdest diye bir kelime kullanmadığımı söyleyerek, Çetin Emeç'e ana avrat küfür ettiğimi, Mehmet Avcı'ya da Çetin Emeç gebertilmedi, diye telefonla söylediğimi, bunun peşinden de kahkahayla gülüştüğümüzü size söyledim. Ben, bana telefon eden, haber veren herkese bu şekilde küfrederim. Çünkü, beni aileme ve kamuoyuna karşı küçük düşürdüğü için küfrederim. Ben talimat vermesine konuşmayı hatırlatmak istedim.Yani yüzleştirildiğimizde hatırlatmak istedim."

Bir köşede sessiz duran Mehmet Avcı bu sözlere iyice sinirlendi. Bağırarak anlatmaya başladı.

"Muhammed Celal Özel (Zehebi)'yi ticaret vasıtasıyla tanırım. Onun iddia ettiği gibi, gazeteci yazar Çetin Emeç'in çarşı esnafları hakkında yazı yazdığını ben ona söylemedim. Benimle telefon konuşmasında bu düzüyü öldürün şeklinde bir şey söylemedi. Kendisinin benden başka birçok Mehmet isimli arkadaşı vardır. Bunların birisiyle konuşmuş olabilir. Bunlar nüfuslu şahıslar olduğu için benim ismimi vermiş olabilir. Ben, bu konuda şahsıma yöneltilen isnadların hiçbirisini kabul etmiyorum. Yalnız ilk geldiğimde, şifai olarak yapılan yüzleştirmede, onun ileri sürdüğü konuşmayı kabul etmem için beni iknaya çalıştığı da doğrudur. Bu yola neden tevessül edilmiştir. Onu da bilmem. Ben bu konuda kimseden çekindiğim de yoktur. Ve konuyu tüm açıklığı ile de size anlatıyorum. Benim konu hakkındaki bilgim görgüm bundan ibarettir. Diğer şahısları yani yüzleştirmedeki şahısları da burada tanıdım. Yani Celal Özel'i de 1990 yılından beri tanırım."

Olayla ilgili ifadelerine başvurulana yukarıda açık kimlikleri yazılı şahısların ifadelerindeki çelişkilerin giderilmesi ve konunun aydınlatılabilmesi için yapılacak tahkikata esas olmak üzere tanzim edilen bu yüzleştirme ve teşhis tutanağı tanzimle altı birlikte imza altına alındı,

30.12.1992.

AVCI ANLATIYOR

Sorgu odasındaki yüzleştirme hakkında bulabildiğimiz bilgi ve belgeler bizi buraya kadar getirdi. Araştırmalarımız sırasında Zehebi'nin ölüm emrini verdiği konuşmayı yaptığını iddia ettiği Mehmet Avcı ya ilişkin de bir ifade tutanağı bulduk. Avcı burada da Zehebi'nin kendisine yaptığı baskıları ve ilişkilerini şöyle dile getiriyor.

Pimdi sizlere tutanakların satırını değiştirmeden bu ifadeyi sunmak istiyoruz:

"Ben 1955 yılında G. Antep ili Kilis İlçesi Kaynaklı Köyünde doğdum. İlkokulu Musabeyli Kasabasında okudum. 1970 yılında İstanbul'a geldim. İstanbul Aksaray mıntıkasında bulunan değişik otellerde çalıştım. 1975 yılında vatani hizmetimi yapmak üzere Sivas 48 nci piyade alayına asker olarak gittim. Orada (4) ay temel eğitimi bitirdikten sonra Erzurum ili 202 nci piyade alayına gittim ve burada 1976 yılında askerlik hizmetimi bitirdikten sonra, tekrar İstanbul'a geldim. İstanbul'da ehliyet aldıktan sonra hususi bir araba alarak çalışmaya başladım. Bu işi 1981 yılına kadar devam ettirdim. 1981 yılında yukarıda adresini verdiğim memleketime giderek şu anda beraber yaşadığım eşim Hatice Avcı (Ercan) ile evlendim. Evlenmeme müteakip tekrar İstanbul'a geldim. Bu tarihten sonra hususi arabama 34 DR 092 sayılı taksi plakasını aldım ve yine İstanbul'da taksicilik yapmaya başladım. 1985 yılına kadar bu işi yaptım. Bundan sonra söz konusu arabayı sattım. Döviz serbest olduktan sonra yani 1985 yılında itibaren de kapalıçarşıda yukarıda adresini verdiğim yerde döviz alım satımı ile uğraşmaktayım.

Biz aynı anadan ve babadan olma (7) kardeşiz bunlar sırası ile:1) Ahmet Avcı; benimle birliktedir. Kapalıçarşıda kuyumculuk yapar .2) Ben 3) Mustafa Avcı; Benimle beraber döviz işi yapar. 4) Selvi Avcı; İstanbul'da Reşit Aslan ile evlidir. Ev hanımı. 5) Lütfiye Demiral; İstanbul'da ikamet eder, Mehmet Demiral ile evli. 6) Hatice Gürbüz; İstanbul'da ikamet eder, Kazım Gürbüz ile evli. 7) Emine Avcı halen annem ve babam ile ikamet etmektedir."

"Senin hiçbir dernek, parti üyeliğin var mı?"

"Benim herhangi bir dernek, siyasi parti ve sendikaya üyeliğim yoktur."

"Suriye uyruklu Muhammed Celal Özel (Zehebi) ile nasıl ve kaç yılında tanıştınız?
Muhammed Celal Özel Gazeteci-Yazar Çetin Emeç'in hakkında telefonla daha o şerefsizi

öldürmediniz mi, onu öldürün derdest edin ortadan kaldırın şeklinde sana talimat verdiğini iddia etmektedir. Bu konudaki bildiklerini anlat."

"Burada bana sorulan Muhammed Celal Özel ile 1990 yılında döviz alım-satım işleri yaparken Kapalıçarşıda tanıştım. 1990 yılından beride bu adamla döviz alım satım işleri yaparım. Bana Türk parası gönderir, ben de Türk parası karşılığında borsadan kendisine ABD dolarına karışılık 1.50 lira, Alman Markının karşılık 75 kuruş alırım kalan parayı kendisine veya bana göndermiş olduğu Müslüm Erdem isimli şahsa teslim ederim. Benim dükkan telefon numaralarım, 522 12 78- 512 20 05-511 69 42, ayrıca ev telefonum, 554 30 02 nolu telefonlardır. Ben bu telefonlardan Muhammed Celal Özel'e hiç telefon etmedim. Kendisi ile de Çetin Emeç hakkında herhangi bir şey konuşmadım. Bunun bana söylediği tamamen asılsızdır. Siz beni yakalayıp getirdiğinizde şifai olarak kendisi ile yüzleştirme yapıldı, bu yüzleştirme yapılması esnasında kendisi beni ne zaman telefonla aradığı ve benim kendisini ne zaman telefonla aradığımı sorunca kendisi bana benim aklıma senin ismin geldi ben de onun için senin ismini söyledim, sen de burada tamam aynı şekilde telefonda konuşma yaptık diye söyle benim beyanım doğru olsun diye devamlı iknaya zorladı ben de kendisine çok önemli bir konu böyle bir konuda seninle bu telefon görüşmesini yapmadığım halde, nasıl böyle bir şeyi kabul edebilirim diye kendisine söyledim. Pimdi de söylüyorum. Ben Celal Özel ile hiçbir zaman telefon görüşmesi yapmadım. Onun benden başka tanıdığı birkaç tane Mehmet varmış, örneğin Cillo Mehmet lakabı ile tanınan Mehmet Yıldırım ayrıca yine döviz ve otel işletmeciliği yapan Mehmet Çelikel isimli şahısları da, bu şahıs benden önce tanıyordu, bu şahıslarla kendi aralarında 1990 yılından daha önceki yıllarda döviz kaçakçılığı yaptığı herkes tarafından ve basında çıkan haberlerden mütevellit biliyorlar. Ben kendim Çetin Emeç olayı ile ilgili uzaktan veya yakından hiçbir ilgim yoktur. Kendisinin Hürriyet gazetesinde köşe yazarlığı yaptığını da bilmem. Ben Çetin Emeç ismini şubede duydum. Ben genelde gazete okumam, günlük haberleri televizyon ve radyodan takip ederim. Ben Muhammed Celal Özel'in ne iş yerine ne de evine hiç gitmedim, sadece alışveriş işlerini yukarıdaki ismini verdiğim Müslüm Erdem isimli şahıs tarafından takip ettirir ve ben de takip ederim. Burada bana sorulan Çetin Emeç'in öldürölme talimatı bana hiçbir zaman söylenmedi, söylense bile ben bu eylemi gerçekleştirecek kadar cahil biri değilim. Pahsıma Muhammed Celal Özel tarafından isnat verilen suçlamalar tamamen asılsız ve gerçek dışıdır. Ben bunları kabul etmiyorum, olayla yakından ve uzaktan kesinlikle alakam ve ilişkim yoktur. Yukarıda arzettiğim konulardan başka bir bildiğim yoktur. İfadem doğrudur, ben bu ifadeyi verirken hiçbir baskı ve tazyik görmeden hür irademle verdim. "

Polis elindeki bilgilerle birlikte Zehebi ve diğerlerini İstanbul DGM'ye sevketti. Sevk yazısında kanısını da şöyle özetledi:

EYLEMİ YAPTIRDILAR

"Sanık Muhammed Celal Özel tüm verdiği ifadelerde samimi olmadığı gibi, diğer sanıkları da nüfuz kullanmak suretiyle etki altına almaya çalıştığı Çetin Emeç ve şoförü Sinan Ercan'ın öldürülmesi olayında bizzat iştirak ettiğine dair, delil elde edilmemiş ise de, tüm varlığını kaçakçılık işlerinden elde ettiği gelirden sağladığı, basın kurcalaması halinde kendisine zarar geleceği düşüncesiyle yurtdışından getirdiği veya yurtiçinde temin ettiği bazı şahıslara bu eylemi yaptırdığı kanaatine varılmıştır.

Sanık Fatma Doğankayalı'nın ise, konuyu yalnız telefonla duyduğunu her ne kadar ifadesinde de yaptırılan yüzleşmede, iddia etmişse de bu ifadesinde samimi olmadığı, Muhammed Celal Özel'in de içlerinde bulunduğu garsoniyer olarak kullanılan Mecidiyeköy Esentepe Haberler Sokak 16 sayılı eve gelen yabancı uyruklu veya kaçakçılıkla iştirak eden Türk uyruklu diğer şahıslarla yapılan bir toplantıda bu konunun gündeme getirilip, Çetin Emeç'in öldürülmesi kararı alındığını duyduğu ve gördüğü, fakat kendisine ve ailesine zarar geleceği korkusu ile bu konuyu telefonda görüşme şekline döktüğü, kanaatine varılmıştır."

DGM savcılığına özel ulak ve sanıklarla beraber gönderilen dosya , daha ilk duruşmada, delil yetersizliği nedeniyle düştü. Dosyada adı geçenlerin hepsi serbest bırakıldı.

Araştırma sırasında görüştüğüm pek çok polis yasaların yetersizliğinden ve mücadele ettikleri insanların parasal etkisel gücünden bahsettiler. Polislerin bir kısmı ise "Bu kadar delille adamı ipe bile götürüyorlar" yorumunu bile yaptılar.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

İSLAMİ TERÖR

Bütün bunlar olup bittikten sonra olaylar sanki yaşanmamışlarcasına tozlu dosyaların arasında kaldı, unutulup gittiler. Çünkü Türkiye, Emeç suikastinin ardından adeta bir kan gölüne dönüştürüldü.

Peşpeşe aydınlara, sıradan yurttaşlara karşı faili meçhul saldırılar gerçekleşti, yüzlerce insan öldürüldü. Bu kan gölünde Çetin Emeç suikastiyle ilgili yeni ipuçları ortaya çıkmaya başladı. Suikasti gerçekleştirenlerden bir grup Uğur Mumcu cinayetinin hemen öncesinde İstanbul polisince yakalandı.

Yakalananlar Hizbullah adlı islami terör örgütünün Türkiye kanadına mensuptular. Ancak nedense onlara Hizbullah adı verilmiyor, savcılar ve polisler bunların adını İslami Hareket Örgütü olarak koyuyorlardı. Oysa onlar Hizbullahçılardır.

Emeç'i öldürme eyleminde tetikçi oldukları yolunda ilk itirafı İslami Hareket Örgütü sorumlularından Mehmet Ali Peker yaptı. Ancak nedense Emeç suikastinin ilk bulgularıyla bu dosya arasında bir araştırmaya gidilmedi. O dosyayla İslami Hareket dosyası hiç karşılaştırılmadı. Emeç suikastiyle ilgili itiraflarda bulunan Mehmet Ali Peker ile suikastin diğer cephesindeki adlar arasında bir sorgulama yapılmadı. Peker olayı anlatıyor, polis tutanaklara geçiriyordu. Olası bağlantıların değerlendirmesi dosyalarda yoktu.

Gelin şimdi Emeç suikastiyle ilgili olarak ortaya çıkan İslami Hareket Örgütüne ve Mehmet Ali Peker'in daha sonra mehkemede reddedeceği ifadesine bakalım. Ve iki dosya arasındaki bağlantıların incelenmesini birlikte yapmaya çalışalım.

İSLAMİ HAREKET ÖRGÜTÜ*

Adı ortaya çıkartılamadığı gibi garip bir gerekçe ile soruşturmayı yöneten savcı ve polisler tarafından , İslami Hareket Örgütü olarak adlandırılan bu "örgüt hücresinin" adını, devlet koymuş oldu. Çünkü sanıkları sıkça İslami Hareket sözcüklerini kullanıyorlardı. Evlerinde yapılan aramalarda da bazı İran'lı Mollaların, İngiltere'de kurdukları bir islami vakıf aracılığıyla dağıtımını yaptıkları " İslami Hareket Süreci" başlıklı propaganda yazılarına rastlanıyordu. 1984 yılında Batman ilinde ve İran'daki silahlı eğitim kamplarında, "uzman" Türklerin katkılarıyla oluşturulan ve Hizbullah adlı islami terör örgütünün hücresi olarak bir araya toplanan cemaat üyeleri, 1986 yılında ilk geniş katılımlı toplantılarını yapmışlardı. Toplantılarını her yıl yaz aylarında belli aralıklarla yapıyorlardı. Sonuncu toplantılarını 1992 Aralığının son haftasında İstanbul ilinin Yalova ilçesinde gerçekleştirdikleri belirlenmişti. Bu toplantı da örgüt içinde görev yapacak yasama ve yürütme şuraları kurdukları, ileriki aşamalarda siyasi ve askeri şurayı kuracakları saptandı. Örgüt maddi ihtiyaçlarını karşılamak için oto çalmak dahil pek çok eyleme karışmıştı. Özellikle oto çalımları konusunda Batman merkezli pek çok eylem gerçekleştirmişlerdi. Toplumda büyük yankılar uyandıran, İstanbul merkezli büyük öldürme olaylarında örgütün etkinliği hep gündemde tutuldu. Her olayın ardından yetkililer bu örgüte ilişkin iddialarını dile getirdiler. Örgüt elemanları yakalandıklarında Çetin Emeç , Turan Dursun, Ali Ekber Gorbani (İran yönetimi muhalifi Halkın Mücahitleri Örgütü liderlerinden), Bahriye Üçok cinayetleriyle ilgili olarak bilgiler vermişler ve olayları kendi örgütlerinin yaptığını itiraf etmişlerdi.

Örgüt cematini genişletince 1990 yılında Batman ilinden İstanbul'a kaymış ve burayı üssü haline getirmişti. Örgütün İstanbul'a çok rahat silah ve patlayıcı madde getirmesi de dikkate değerdi. Örgütün sergilediği eylemleri ve ortaya çıkartılan hücre sayısındaki çokluklar, gücü ve büyüklüğünü gözönüne seriyordu. Yapılan pek çok operasyonlara karşın örgütün icra şurasındaki kişilerin çok zor ele geçirilebilmeleri ve bunların da konuşturulamaması , büyüme açısından örgütün bir hayli aşama kaydettiğini gösteriyordu. Uzmanlar örgütün faaliyetlerinin İslami Hareket adının çok ötesinde bir gücü işaret ettiği konusunda birleşiyorlardı. Çünkü bu hücre yapısı, arkasındaki büyük örgütün aksine başıboş kaldığında tişört çalmak veya hiç bir ideolojik bağlantı veya alaka bulunmayan kaçırma, gasp, darp eylemlerini gerçekleştirebiliyordu.

Pekçok olayda da taşeron rolü oynadıklarına inanılıyordu. Örgüt militanlarından ele geçirilenlerin sorguları sonucunda yapılarına ilişkin elde edilen bilgileri şöyle şemalaştırmak mümkündür:

İSLAMİ HAREKET ÖRGÜTÜ PEMASI

İstişare Purası

- 1) Kod Mesut/ Mustafa Kayacan İrfan Çağarıcı
- 2) Kod Deniz+Ahmet/ Ekrem Baytap
- 3) Kod Hamza / Abdullah Yiğit
- 4) Kod Kenan/ Zübeyir Gümüş
- 5) Kod Kerem/ Tefvik Durmaz
- 6) Kod Hasan / Veysi Yıldırım
- 7) Kod Kerim/ Pefik Polat
- 8) Kod Ömer/ İhsan Deniz
- 9) Kod Salih/ Sait Engin
- 10) Kod Zekeriye/ Zeki Deniz
- 11) Kod Abdullah/ Abdurrahım Aksoy
- 12) Kod Cemil+Muhsin/ Necmi Aslan
- 13) Kod Azad/ Hüsnü Yazgan
- 14) Kod İdris/ Mehmet Kaya
- 15) Kod Musa/ Kudbettin Gök
- 16) Kod Yusuf/ Ömer Faruk Baş

17) Kod Cesur/ Ali Akyöz

18) Kod Recep/ Ramazan Aytunç

19) Kod Orhan/ Mehmet Zeki Yıldırım

20) Kod Tahir/ Abdülhakim Özlük

21) Kod Arif/ ?

22) Kod Kemal/ ?

23) Kod Hehdi/ ?

24) Kod Tevfik/ ?

25) Kod Mustafa/ ?

Yasama Purası

1) Kod Mesut/ İrfan Çağarıcı

2) Kod Deniz+Ahmet / Ekrem Baytap

3) Kod Hamza/ Abdullah Yiğit

4) Kod Kerim/ Pefik Polat

5) Kod Ömer/ İhsan Deniz

6) Kod Azad/ Hüsnü Yazgan

7) Kod İdris/ Mehmet Kaya

8) Kod Musa/ Kudbettin Gök

9) Kod Yusuf / Ömer Faruk Baş

10) Kod Recep/ Ramazan Aytunç

İmam

Ekrem Baytap (Kod Deniz + Ahmet)

İcra Purası

- 1) Kod Mesut/ İrfan Çağarıcı
- 2) Kod Deniz+ Ahmet/ Ekrem Baytap
- 3) Kod Hamza/ Abdullah Yiğit
- 4) Kod Kenan / Zübeyir Gümüş

Tedarukat (Lojistik) Ekibi

Teknik (İstihbarat) Ekibi

Ameliyat (Eylem) Ekibi

Ankara Sorumlusu:

- 1) Kod Muhsin+Cemil Yıldırım, Necmi Aslan

İstanbul Sorumluları

- 1) Kod Deniz + Ahmet / Ekrem Baytap
- 2) Kod Hamza / Abdullah Yiğit
- 3) Kod Azad/ Hüsnü Yazgan
- 4) Kod Recep/ Ramazan Aytunç

Batman Sorumluları

- 1) Kod Hasan / Veysi Yıldırım, Necmi Aslan
- 2) Kod Kerim / Pefik Polat

3) Kod Ömer/ İhsan Deniz

4) Kod Zekeriya/ Zeki Deniz

Örgütün en önemli özelliklerinden birisi de İran'dan destek aldığı neredeyse kesinlik kazanmıştı. Bu konuda örgüt üyelerinin verdikleri ifadeler hemen hepsinin İran'ın Kum kenti dahil belirli kentlerindeki silahlı kamplarda eğitildiklerini ortaya koymaktaydı.

24 Ocak 1993 günü aracına konan bombanın patlaması sonucu katledilen gazeteci Uğur Mumcu'nun öldürülmesi eyleminin de aynı örgüt tarafından gerçekleştirildiği iddia edildi. Bunda örgütün elinde bulunan C-4 patlayıcısının eylemde kullanılmış olmasının yanı sıra, yetkililerin olayla ilgili olarak 6 İslami Hareket Örgütü mensubunun arandığını açıklamaları da etkili oldu.

İslami Hareketin eylemcilerinden ve bomba uzmanlarından olan Mehmet Ali Peker, 23 Ocak 1993 günü İstanbul Bostancı'da Tünel Caddesi, Tekfen Sitesi 10/17 de polisin düzenlediği baskın sonucunda ele geçirildi. Daha sonra Uğur Mumcu soruşturmasında tutanak tahrifatı yapıldığı saptanan evraklar Mehmet Ali Peker'in dosyasından çıktı. Peker'in gözaltı tarihinde tutanaklarda yapılan tahrifat, daha sonra yanlış yazılım olarak açıklandı.

Peker uzun zaman kaldığı sorgusu sırasında Emeç suikasti ve örgütün diğer eylemleri konusunda detaylı bilgi verdi.

"1965 yılında Batman ili Gercüş ilçesi Uzundere Köyünde doğdu. İlkokuldan sonra imam hatip lisesine gitti. Batman'dan lise döneminde tanıdığı ve kendisiyle islami konularda fikir alışverişinde bulunduğu Ekrem Baytap'ın isteği üzerine bir pasaport çıkarttığını, bilahare Batman'a döndüğünü , burada tekrar Ekrem Baytap ile temasa geçtiğini, adı geçenin kendisinden İran'a gitmesini istediğini söyledi. İran'da Hizbuldava mensubu şahısların eğitim vereceklerini bu meyanda , şahıslara ait bir telefon numarası (numarayı hatırlayamıyor) ve ayrıca bir miktar para verdiğini, bunun üzerine 1988 yılı başlarında otobüs ile Gürbulak sınır kapısından çıkış yaparak, Tahran'a gittiğini açıkladı.

Burada Tophane semti civarında bir otele yerleştiğini ve Abu(ismini hatırlayamıyor) adlı Iraklı şahsı aradığını, daha sonra görüştüğü şahsın telefonda tarif ettiği adresteki tek katlı, bahçe içerisindeki eve gittiğini, evde 3-4 Irak'lı şahıs bulunduğunu, anılanlara Ekrem Baytap tarafından eğitim görmek maksadıyla geldiğini belirttiğini , ancak muhataplarının eğitim için durumlarının müsait olmadığını, birkaç gün beklemesi gerektiğini ifade ettiklerini, bunun üzerine Ekrem'e telefon ederek aldığı direktifler doğrultusunda şahıslara eğitimin verilmesi hususunda ısrar ettiğini sık sık şahısları telefon ile aradığını söyledi. sonunda anılanların imkanları ölçüsünde eğitim vermeyi kabul ettiklerini , 3-4 gün süreyle aynı evde çeşitli uzun namlulu silahlar , tabanca ve patlayıcı maddeler üzerinde nazari bilgiler verildiğini

ve eğitimin kısa sürmesi neticesi bilahare otobüs ile Batman'a döndüğünü belirtti. Ekrem ile buluştuğunda görmüş olduğu eğitimden memnun olmadığını, anılana ilettiğini, bunun üzerine Ekrem'in 1-2 ay sonra kendisini eğitim maksadıyla Suriye / Pam'a gönderdiğini burada Abu İslam adlı şahısla buluşarak şehir merkezinden uzakta bulunan tek katlı, bahçe içinde bir eve gittiklerini, evde 40-45 yaşlarında üstat diye çağırdıkları Irak'lı bir şahısla eğitim işini görüştüğünü beyan etti. Muhatabının Suriye'de bu işin olamayacağını, Lübnan da bu işin olabileceğini, ancak vize gerektiğini, vize olmadığı için de illegal olarak geçiş yaptıramayacaklarını, bütün ısrarlarına rağmen, fikirlerinden vazgeçiremediğini, bunun üzerine evden ayrılarak , kaldığı otele geldiğini, bir iki gün sonra da Batman'a döndüğünü, Suriye'deki durumu Ekrem'e anlattığını, bu sefer de anılanın kendisini Pubat 1989 ayı başlarında İstanbul'da Mesut kod adlı bir şahsa gönderdiğini, söyledi.

İstanbul'da tuttıkları evde Mesut (İrfan Çağarıcı) ile birlikte kaldıklarını, ancak Mesut'un zaman zaman eve gelmediğini, bu arada elektronik kursuna başladığını, kurs parasını Mesut'un verdiğini, bir süre sonra kendi yapmış olduğu bombayı, Mesut ile birlikte Sedat Simavi'nin mezarına yerleştirdiklerini, bu olaydan sonra , tekrar Mesut ile zaman zaman bir araya geldiklerini söyledi.

Bu buluşmalarından birinde Mesut'un Çetin Emeç konusunu açtığını, adı geçen üzerinde çalıştıklarını, kendisinin de bu çalışmalara katılmasını istediğini, bu isteği kabul ettiğini ifade etti. Bu doğrultuda Mesut , Kemal , Arif kod adlı şahıslarla birlikte, Çetin Emeç'in güzergahının tespitine çalıştıklarını, bu amaçla sabahları saat: 07.00-08.00 arasında Bostancı Deniz Otobüsleri İskelesi'nde buluştuklarını, bu çalışmayı 2-3 gün sürdürdüklerini, bu konuda Mesut'un tecrübeli olduğunu, bir iki gün sonra eylemden bir gün önce Mesut'un kendisini eylemden sonra silahları teslim almak üzere Bostancı Demir Yolu Geçidi'nden sonra ilk soldaki Sokakta bekleme talimatını verdiği (Saat: 09.00-10.30 arası) diğerlerinin eylemdeki rollerini söylemediğini, ancak daha sonra eylemi Kemal kod aldı şahsın gerçekleştirdiğini, öğrendiğini beyan etti. Eylem günü her zamanki gibi aynı yerde saat: 07.00-08.00 arasında buluştuklarını, daha sonra ayrıldıklarını kendisinin söylenilen yere giderek beklediğini , ancak gelen kimsenin olmaması üzerine, bölgeyi terkederek eve döndüğünü, olay günü akşamı, Mesut ile yapmış olduğu telefon görüşmesinden eylemin gerçekleştirildiğini, öğrendiğini, adı geçenin evde bulunan Kalaşnikof ile iki tabancayı istemesi üzerine , ertesi sabah Bakırköy Deniz Otobüsü iskelesi'nde Arif ve Mesut ile buluştuğunu silahların bulunduğu çantayı Arif'e verdiğini , birlikte bir taksiye binerek Bakırköy'de bir ilkokulun yanında bulunan bir eve girdiklerini açıkladı.

Ancak gerek takside , gerekse indikten eve girene kadar gözlerini kapatmasını, istemeleri nedeniyle evin yerini tam olarak bilemediğini, evde Arif ile Kemal'in kaldığını, burada bir iki gün kaldıktan sonra eve geldiği gibi gözleri kapalı bir şekilde evden ayrılarak Bostancıdaki eve döndüğünü ifade etti."

Zehebi'nin Suriye bağlantısı, Peker'in eğitim görmek için gittiği yerlerden birinin Suriye olması, Ortadoğulu gizli servislerle hem örgütün, hem de Zehebi'nin ilişkilerinin bulunması

olayın bu bağlantısını araştırmak için yeterli olabilirdi. Çünkü polis Zehebi dosyasıyla ilgili araştırmalarının sonucunda aynen şöyle diyordu:

"Yukarıda da izah edildiği vesile, sanık Muhammed Celal Özel tüm verdiği ifadelerde samimi olmadığı gibi, diğer sanıkları da nüfuz kullanmak suretiyle etki altına almaya çalıştığı Çetin Emeç ve şoförü Sinan Ercan'ın öldürülmesi olayında bizzat iştirak ettiğine dair, delil elde edilmemiş ise de, tüm varlığını kaçakçılık işlerinden elde ettiği gelirden sağladığı, basın kurcalaması halinde kendisine zarar geleceği düşüncesiyle yurtdışından getirdiği veya yurt içinde temin ettiği bazı şahıslara bu eylemi yaptırdığı kanatine varılmıştır.

Sanık Fatma Doğankayalı'nın ise, konuyu yalnız telefonla duyduğunu her ne kadar ifadesinde de yaptırılan yüzleşmede, iddia etmişse de bu ifadesinde samimi olmadığı, Muhammed Celal Özel'in de içlerinde bulunduğu garsoniyer olarak kullanılan Mecidiyeköy Esentepe Haberler Sokak 16 sayılı eve gelen yabancı uyruklu veya kaçakçılıkla iştigal eden Türk uyruklu diğer şahıslarla yapılan bir toplantıda bu konunun gündeme getirilip, Çetin Emeç'in öldürülmesi kararı alındığını duyduğu ve gördüğü, fakat kendisine ve ailesine zarar geleceği korkusu ile bu konuyu telefonda görüşme şekline döktüğü, kanaatine varılmıştır."

Peki bu kanaate varan polis, Emeç olayında İslami Hareket militanlarının taşeron olabileceklerini neden araştırmıyordu? Bu da akıllara bir soru olarak takılıyordu.

Araştırmalarımız sırasında Emeç suikastini soruşturan ekiplerden birinin başında bulunan, İstanbul Emniyetinin etkili bir müdürü şunları söyledi:

"Bu tür bir öldürme olayını gerçekleştirecek kişinin sağı-solu, gizli servisi olmaz. O aradığı katili bulur, parasını verir ve işini yaptırır. Katili, ya da katil örgütü içerde bulur, dışarda bulur. Burada da böyle olduğu kanısındayım. Örgüt ha islamcı olmuş, ha olmamış ne farkedecek onlar için. O başındaki dertten kurtulmak ister. Örgütlerde para için her şeyi yaparlar. Onun tetiği çekecek ele ihtiyacı var, kimlik önemli değil. Bence bu da bulunmuş."

DYP-SHP koalisyonunun İçişleri Bakanı Nahit Menteşe ise kendisine yöneltilen sorulara yanıt olarak Mehmet Ali Peker'in ifadelerinden yola çıkarak Emeç suikastinin tetikçileri olarak İslami Hareket adını verdikleri örgütü gördüklerini söyledi. Menteşe bu açıklamayı bir RP milletvekilince TBMM de kendisine yöneltilen yazılı soru önergesine verdiği yanıtta dile getirdi.

Menteşe'nin bu konudaki sözlerinin kaynağını Mehmet Ali Peker'in ifadesi oluşturuyor. Bu konuda İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından açılan davanın iddianamesini de ekler bölümünde bilginize sunulacaktır.. Bu iddianame şu an İslami Hareket ile olay arasındaki bütün delilleri içeriyor.

Emeç ve diğer bazı öldürme olaylarında adı enbaşlarda geçen, İslami Hareket Örgütünün liderlerinden olduğu belirtilen Ekrem Baytap da İstanbul'da ele geçirildi. Ne yazık ki polis

Baytap'ın sorgusunda en küçük bir ipucu elde edemediğini açıkladı. Baytap da olayla ilgisi bulunmadığını söyledi. Kendisini basit bir oto gaspçısı gibi gösteren Baytap, Emeç suikastiyle ilgili iddiaları, bu arada Peker'in de olayla ilgili anlatımlarını reddetti. Mehmet Ali Peker'de mahkeme safhasında Emeç suikastiyle ilgili anlattıklarını işkence altında söylediğini belirterek tümüyle inkar etti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ZEHEBİ DGM BAĞLANTILARI

Zehebi ile ilgili yayımladığımız haberler etkisini gösterdi. Herkes olayı konuşuyordu. Tarihler 23 Ağustos 1993'ü gösterdiğinde, Ankara'da Vekaletler Caddesi üzerindeki Ankara-taşı'ndan yapılmış, soğuk görüntülü bakanlık binasında, Adalet Bakanı Seyfi Oktay sıkıntılıydı. Yanına çağırdığı Müsteşarı Yusuf Kenan Doğan ile konuşuyordu.

"İddiaları incelemek lazım , hemen bir soruşturma açalım."

"Bence de gereklidir efendim, onay verirsiniz hemen harekete geçerim."

"Tamam gerekeni yapıp bana bilgi ver, çünkü gazeteciler de sıkıştırıyor..."

Yusuf Kenan Doğan odasına geçer geçmez gerekli onayı hazırladı ve soruşturma açılması isteğiyle müfettişlere iletti.

İstanbul Adliyesinin iki müfettişi olayı soruşturmakla görevlendirildi ve incelemelerine başlandı.

6 Eylül 1993 günü bitirilip Bakanlığa ulaştırılan rapor Zehebi ile iyi ilişkiler kurarak, kendisini çeşitli suçlardan dolayı İstanbul DGM' sine geldiğinde korudukları iddia edilen yargıçlar ile Türk adli sisteminin suçlularla kurdukları ilişkiler ve yargıçlarımızın içinde bulundukları durumu göstermesi açısından ilginçti.

Yargıçlar bir zamanlar yargıladıkları Zehebi ile daha sonra ilişki kurmuşlardı. Hatta bir yargıç oğluna Zehebi'nin yanında bir iş bulmuştu. Bu inceleme raporu adalet sistemimizi derinden etkileyecek pek çok unsuru içeriyor. Bu raporun da satır satır incelenmesinde büyük yarar var.

Müfettişlerin gizli damgalarının arkasına sakladıkları raporları şöyle:

GİZLİ

İNCELEME RAPORU

İNCELEME İZNİNİN TARİHİ: 23. 8. 1993

MUHBİR-MÜPTEKİ: İhbar İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığının 22.8.1993 gün ve 1993/859 sayılı Adalet Bakanlığına gönderdiği yazı ile Cumhuriyet gazetesinin 21.8.1993, 22.8.1993 ve 23.8.1993 günü nüshalarında yayımlanan gazeteci Çetin Emeç'in öldürülmesi olayı ile ilgili haber ile yapılmıştır.

HAKKINDA İNCELEME YAPILANLAR :

1) Pemsettin Panal İstanbul Devlet Güvenlik (2) nolu Mahkemesi eski başkanı (Emekli Hakimi).

2) Fikret Uluç, İstanbul Devlet Güvenlik (1) nolu Mahkemesi eski yedek üyesi (Eyüp Ceza

Hakimi),

3) Osman Pen, İstanbul Devlet Güvenlik (1) nolu Mahkemesi eski başkanı, (Emekli Hakim).

İNCELEME MADDESİ: İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in; Aslen Suriyeli olup Türk vatandaşlığına geçen, döviz ve altın kaçakçılığından yargılanan, uluslararası uyuşturucu kaçakçılığına adı karışan ve gazeteci Çetin Emeç'in öldürülmesi olayı ile ilgili olarak hakkında soruşturma yürütülen Muhammed Celal Özel (Zehabi) ile yakın ilişki içerisine girdikleri, bu şahsın evinde verdiği yemeğe katıldıkları, bu suretle adı geçen ilgili soruşturmalarda ve davalarda ona yardımcı oldukları ve taraflı hareket ettikleri yönünde söylentilere sebebiyet verdikleri, hususunu kapsamaktadır.

YAPILAN İNCELEME:

Yüksek Bakanlığın 23.8.1993 tarihli inceleme ve gerektiğinde soruşturmaya geçilmesi izni ve ekleri (Ek:1/3-13), Teftiş Kurulu Başkanlığının, 24.8.1993 günü ve 3568, 3569 sayılı emri gereği ve (Ek:1/1-2) İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde gerekli incelemeye başlanmış, söz konusu Cumhuriyet gazetesi nüshaları temin edilerek (Ek: 3/1-3) burada adı geçen Muhammed Celal Özel (Zehabi) ile ilgili İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığında soruşturması yapılan evrak ile Devlet Güvenlik Mahkemesine davaları açılmış dosyaların araştırmaları yapılmış (Ek: 3/13), C. Savcılığı ve Mahkemelerce bildirilen (Ek: 3/8-11), takipsizlikle sonuçlanan 1993/112 sayılı hazırlık evrakı ile (1) nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin kararı çıkmış 1989/124 esas sayılı dava dosyasının inceleme tutunakları tanzim edilerek gerekli olanlarının fotokopileri alınmış (Ek:3/14-128), inceleme maddesi hakkında bilgileri olduğu düşünülen ve ihbar yazısını içeren Cumhuriyet gazetesi yazarı Muhammed Celal Özel ile alakalı takipsizlik kararı ile sonuçlanan hazırlık evrakında, söz konusu hakimler hakkında beyanda bulunmuş olanlar ile inceleme konusu yemek olayının cereyan ettiği tarihte görev yapmış bulunan ve malumatları olabilecekleri zannedilen ve incelemenin yapıldığı sırada izinde olmayıp da temin edilebilen yeteri kadar C. Savcısı ve Hakimlerin yeminli ifadeleri alınmış (Ek:2/1-17) rapora bağlanmıştır.

Toplanan deliller karşısında, inceleme maddesindeki hususlar hakkında yeterli kanaat edinildiği, başkaca herhangi bir olay ve delil ileri sürülmediği, adalete olan güvenin de sarsılmaması, itibar ve saygınlığın korunması cihetiyle incelemenin bundan fazla genişletilmesinde bir yarar görülmemiştir.

İNCELEME MADDESİ:

İlgili bölümde açıklandığı için burada tekrar edilmesine gerek duyulmamıştır.

İDDİA:

Aslen Suriyeli olup bilahare Türk vatandaşlığına geçen Muhammed Celal Özel ile İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in yakın ilişki içerisinde oldukları, bu şahsın evinde verdiği yemeğe katıldıkları ve bu suretle adı geçen ile ilgili döviz ve altın kaçakçılığı suçundan açılan davada ve hakkındaki gazeteci Çetin Emeç'in öldürülmesi soruşturmasında ona yardımcı oldukları ve taraflı hareket ettikleri yönünde söylentilere sebebiyet verdikleri hususlarından ibarettir.

TOPLANAN DELİLLER:

a) Belgeler:

Yapılan araştırma sonucu ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi C.Başsavcılığı ile Devlet Güvenlik Mahkemelerinin cevabi yazılarından belirlenen Muhammed Celal Özel hakkında açılmış ve beraatle sonuçlanmış İstanbul (1) nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin 1989/124 esas sayılı dava dosyası ile yine bu kişi hakkında yapılan ve takipsizlikle neticelenen İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığının Gazeteci Çetin Emeç'in öldürülmesi olayıyla alakalı 1993/112 sayılı hazırlık evrakının inceleme tutanakları yapılmış, gerekli görülen ifade tutanakları ile sair belgelerin fotokopileri alınmış (Ek:3/14-128), halen çalışanlar ile 1987 yılından itibaren görev yapıp ayrılan İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakim ve savcılarını gösterir kadro cetveli tanzim ettirilmiş ve rapora bağlanmıştır (Ek:3/4-7).

b) Tanık Beyanları:

1) Mehmet Avcı (Ek:2/1)

- 2) Muhammed Celal Özel (Ek:2/2-3)
- 3) Mevlüt Ergincan (Ek: 2/4-5)
- 4) Fatma Doğankayalı (Ek: 2/6)
- 5) Turgut Doğankayalı (Ek:: 2/7-8)
- 6) Ahmet Tuncay Özkan, Cumhuriyet gazetesi muhabiri (ek:2/9)
- 7) Müslüm Erdem (Ek:2/10)
- 8) Nihat Özer, İstanbul C.Savcısı (Ek:2/11)
- 9) İrfan Özliyen, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi C.Savcısı
- 10) Cevat Özel, İstanbul C. Savcısı (Ek: 2/14)
- 11) Aytaç Tolay, İst. Dev. Güv. Mahkemesi C. Savcısı (Ek: 2/15)
- 12) Mustafa Emre, Bakırköy C.Savcısı (Ek:2/16)
- 13 İskender Tepebaşı, İst. Asliye Ceza Mah. Hakimi (Ek:2/17)

ifade vermişlerdir.

SAVUNMA:

İlgili Hakimler Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen haklarında soruşturmaya geçilmediğinden savunmalarının alınmasına gerek görülmemiştir.

DELİLLERİN TARTIPILMASI:

İnceleme konusu, Aslen Suriyeli olup bilahare Türk vatandaşlığına geçen, döviz ve altın kaçakçılığından yargılanan, uluslararası uyuşturucu kaçakçılığına adı karışan ve gazeteci Çetin Emeç'in öldürülmesi olayı ile ilgili olarak hakkında soruşturma yürütülen Muhammed Celal Özel (Zehabi) ile İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakimleri, Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in yakın ilişki içerisine girdikleri, bu şahsın evinde verdiği yemeğe katıldıkları, bu suretle adı geçen ile ilgili soruşturmalarda ve davalarda ona yardımcı

oldukları ve taraflı hareket ettikleri yönünde söylentilere sebebiyet verdikleri hususlarını içermektedir.

Hakimler Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in yakın ilişki kurdukları, evindeki yemeğine katıldıkları ve hakkındaki soruşturma ve davalarda ona yardım ettikleri ileri sürülen Muhammed Celal Özel tanık olarak verdiği yeminli ifadede özetle (Ek: 2/2-3);

Aslen Suriye uyruklu olduğunu, 1966 yılında Türkiye'ye gelerek tıp tahsiline başladığını, babasının ölümü üzerine üçüncü sınıfta iken okulu bırakarak Suriye'ye gittiğini, miras işlerini hallettikten sonra 1972 yılında tekrar Türkiye'ye döndüğünü, 1987 senesinde Türk vatandaşlığına kabul edildiğini, o zamandan beri Türkiye'de çay ithalatı, dahili ticaret ve inşaat sektörü ile uğraştığını, tedavi maksadıyla İsviçre'ye gittiğinde uğradığı Suriye'den tanıdığı Mağaryan kardeşler hakkında İsviçre Hükümetince yapılan bir soruşturmada onların evinde telefon numarasının bulunması ve bununla Türkiye'ye ihbar edilmesi sonucunda 1988 yılında hakkında para transferi suçuyla ilgili olarak İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde dava açıldığını, neticede bundan beraat ettiğini, 1992 yılı sonlarına doğru da yanlış yapılan bir ihbar sonucunda Çetin Emeç'in ölümü ile ilgili olduğu zannıyla emniyetçe göz altına alındığını, bilahare sevk edildiği İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığınca, olayla hiçbir ilgisi bulunmadığı anlaşılarak hakkında takipsizlik kararı verildiğini, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcılığı ve Mahkemelerine bu bahsettiği iki olaydan başka bir soruşturma ve davasının intikal etmediğini, Türkiye'ye geldiğinden beri ve yukarıda zikrettiği dava ve soruşturma devam ederken dahi İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakim ve savcılarından hiçbirisiyle ilişki kurmadığını ve onlarla tanışmadığını, 1989 yılında yakın dostları olan bir kısım tıp profesörleriyle birlikte hastane yaptıрма vakfı kurduklarını, Florans Naytingel hastanesine masrafını kendi vererek birçok bölüm yaptırdığını, 1989 yılı sonlarına doğru zamanın Cumhurbaşkanı merhum Turgut Özal ve eşinin de katıldığı açılış yaptığını, hastanenin bu açılışına birçok yüksek zevatin iştirak ettiğini, bu arada, yirmi yıldır dostu olan Mevlüt Ergincan'a da tanıdığı kişileri de davet etmesini söylediğini, onun da bir kısım hakim ve savcılarını açılışa davet ettiğini, söz konusu açılıştan tahminen bir hafta kadar sonra yine bu hastane açılışı nedeniyle evinde akşam yemeği verdiğini, tıp ve sanayi kesiminden birçok tanınmış profesör ve iş adamının katıldığı yemeğe yine arkadaşı Mevlüt Ergincan'ın çağırması üzerine Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'inde geldiğini, başkaca hakim ve savcının iştirak etmediğini, bu hakimleri ilk defa söz konusu yemekte tanıdığını, kendileriyle hiçbir ilişkisi bulunmadığını, yemekten sonra da bunlarla temasının olmadığını, iddia edildiği gibi ilgili hakimlerle sıkı ilişkiye girmiş onlarla dostluk kurmuş hakkındaki dava soruşturmalarda onlardan yardım görmüş bulunmadığını, bunların tamamen uydurma olduğunu, yemekten tahminen bir yıl kadar sonra hakim Fikret Uluç'un, arkadaşı olan Mevlüt Ergincan'ın aracılığı ile ve onun kartını göstererek gelip Üniversite mezunu olan oğluna iş temin edip edemeyeceği konusunda kendisine başvurulduğunu, bu hakimin çocuğuna bir şirkette iş temin ettiğini, bununla başka hiçbir temasının olmadığını, başka birisine sattığı evinden çıkmalarını istediği şoförü Turgut Doğankayalı ve eşi Fatma Doğankayalı'nın kendisine olan kızgınlıkları nedeniyle emniyette verdikleri ifadelerinde hakim ve savcıların

kendisiyle sıkı ilişkileri olduğu yolunda yalan beyanda bulunmuş olduklarını.

Muhammed Celal Özel'in yakın dostu olan ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakim ve Savcılarınca da tanınan Mevlüt Ergincan tanık olarak verdiği yeminli ifadesinde özetle :

Tahminen 50 yıldır İstanbul'da kurukahve ticareti ile uğraştığını, birçok semtte bu konuda mağazalarının olduğunu, bilhassa kahve ticaretinin sıkı denetim altında olduğu yıllarda Adliye'ye intikal eden olaylarda bilirkişilik yapması sebebiyle İstanbul'da birçok adliyede ve Devlet Güvenlik Mahkemesinde mevcut hakim ve savcıların kendisini tanıdığını, Muhammed Celal Özel ile uzun yıllara dayanan bir dostluğu bulunduğunu, bu şahsın İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakim ve savcıları ile yakın ilişki kurduğunu ve bu şahsın savcılık ve mahkemeye intikal eden olaylarında ilgili hakim ve savcıların ona yardım ettiklerini duymadığını, kendisinin, hiçbir hakim ve savcı ile Muhammed Celal Özel arasında irtibat tesis etmediğini, aracılık yapmadığını, bu iddiaların tamamen uydurma olduğunu, sadece, 1989 yılında Florans Naytingel Hastanesinde yaptırdığı bölümlerin açılış merasimine çağıracağı kişiler konusunda Muhammed Celal Özel'in kendisinden yardım istediğini, kendinin de verilen davetiyeleri tanıdığı hakim ve savcılara dağıtarak açılışa gelmelerini rica ettiğini, rahmetli Cumhurbaşkanı Turgut Özal ve eşinin de iştirak ettiği bu açılışa ilgili hakimler Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'i de bizzat kendisinin davet ettiğini, bunların da yemeğe katıldıkları, hatta bu yemekte bilahare öldürülen İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı Yaşar Günaydın'ında bulunduğunu, zamanın Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın davetli olduğunu ancak mazereti nedeniyle gelemediğini, fakat, bütün bu hakimlerle Muhammed Celal Özel'in hiçbir ilişkisinin bulunmadığını, hatta bu şahsın söz konusu hakimler ve savcıları hiç tanımadığını, iddia edildiği gibi Muhammed Celal Özel'in hakimler Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen ile hakkında yürütülen dava ve soruşturmalar nedeniyle özel görüşmeler yaptığını ve onlardan yardım aldığını hiç duymadığını, verilen yemeğin de zaten bir protokol yemeği olduğunu, bu hakimlerin özel münasebet tesis ederek Muhammed Celal Özel'in yazıhanesine gittiklerini de işitmediğini, 1990 yılında birgün Hakim Fikret Uluç'un üniversiteyi bitiren oğluna iş bulunması konusunda kendisinden yardım istemesi üzerine kartını vererek onu Muhammed Celal Özel'e gönderdiğini, belki bu nedenle bu hakimlin bir defaya mahsus olmak üzere bu şahsın yazıhanesine gitmiş olabileceğini, zira bilahare Fikret Uluç'un oğlunun bir şirkette çalışmaya başladığını işittiğini, yıllardır tanıdığı İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakim ve savcılarının dürüst olduklarını ve Muhammed Celal Özel ile hiçbir yakın ilişkileri bulunmadığını, gazetelerin kendilerine konu bulmak için bu şekilde yayın yapmış olduklarını,

Muhammed Celal Özel'in evinin bekçiliğini ve şoförlüğünü yapan Turgut Doğankayalı'nın eşi olan Fatma Doğankayalı tanık olarak verdiği yeminli ifadesinde özetle (Ek:2/6);

1989 yılında Turgut Doğankayalı ile evlendiğini ve Muhammed Celal Özel'in kendilerine tahsis ettiği evde oturmaya başladıklarını, eşinin Muhammed Celal Özel'in evinin bekçiliğini ve şoförlüğünü yaptığını, Muhammed Celal Özel'in İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakim ve savcıları ile yakın ilişki kurduğunu onun dava ve soruşturmalarında bu hakimlerin

kendisine yardım ettiklerini duymadığını, bu konuyla da ne bir olay gördüğünü ve ne de dedikodu işittiğini, 1989 yılı sonlarında Muhammed Celal Özel'in Florans Naytingel hastanesinde yaptırdığı bölümlerin açılışı nedeniyle evinde yemek verdiğini duyduğunu, birçok misafirin bu yemeğe katıldıklarını ve ayrıca Muhammed Celal Özel'in yazıhanesine sık sık gittiklerini duymadığını, gazetelerin polisteki ifadesinden alıntı yaparak yazdığı hakimlerle ilgili kısımların emniyette çok zor altında verilmiş ve gerçekte alakası olmayan yanlış yazılmış beyanları olduğunu,

Muhammed Celal Özel'in evinin bekçiliğini ve şoförlüğünü yapan Turgut Doğankayalı tanık olarak verdiği yeminli ifadesinde özetle (Ek:2/7-8);

1985 yılından 1991 yılına kadar Muhammed Celal Özel'in yanında, önce ev bekçiliği ve sonrada şoför olarak çalıştığını, 1988 yılında Hürriyet gazetesinde bu kişinin Mağaryan Kardeşler olayına karıştığı, birtakım kaçakçılık olaylarına iştirak ettiği ve karaparaları akladığı hususlarında bir yazı çıkması üzerine Muhammed Celal Özel'in İngiltere'ye kaçtığını, bilhare tekrar dödüğünü, ancak bu konularda bunun hakkında bir tahkikat yapıp yapılmadığını bilmediğini, Devlet Güvenlik Mahkemesi hakim ve savcılarının Muhammed Celal Özel ile yakın ilişki kurduklarını, bu şahsın hakkındaki dava ve soruşturmalarda ona yardım ettiklerini duymadığını ve görmediğini, 1989 yılında hastane bölümlerinin açılışı nedeniyle Muhammed Celal Özel'in evinde verdiği yemeğe, bu şahsın yakın arkadaşı olan Mevlüt Ergincan'ın talimatı üzerine, bilahare Devlet Güvenlik Mahkemesi hakimleri olduklarını öğrendiği Pemsettin Panal ve bilahare tekrar bıraktığını, yemekte daha birçok tahminen 35-40 kişinin bulunduğunu, bu hakimleri Muhammed Celal Özel'in evinde bundan başka hiç görmediğini, yemekten sonraki bir ay içerisinde yine bu iki hakim iki ayrı günde Muhammed Celal Özel'in yazıhanesinde de gördüğünü, ancak bu hakimlerin hem evde ve hemde yazıhanede Muhammed Celal Özel ile ne konuştuklarını bilmediğini, ona herhangi bir işinde veya davalarında yardımcı olduklarını veya bilgi verdiklerini işitmediğini, bu konuda daha önce Çetin Emeç'in öldürülmesi olayı nedeniyle poliste verdiği ifadesinin 21 gün gözaltında tutularak alınan ve abartılı yazılan beyanları olduğunu, söz konusu hakimler için ileri sürülen iddialar hakkında herhangi bir şey duymadığını,

21, 22, ve 23 Ağustos 1993 günlü Cumhuriyet gazetesinde inceleme konusu yapılan olayları yazan muhabir Ahmet Tuncay Özkan tanık olarak verdiği yeminli ifadede özetle (Ek:2/9):

Cumhuriyet gazetesinin Ankara Muhabiri olduğunu, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in Muhammet Celal Özel ile ilişki kurdukları, onunla yemek yedikleri ve ona yardımcı oldukları şeklinde gazetede yayımlanan haberleri Çetin Emeç'in öldürülmesi nedeniyle poliste yapılan tahkikat sırasında alınan tanık ifadelerine dayanarak yazdığını, söz konusu hakimleri ve hatta İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinin diğer hakim ve savcılarını hiç tanımadığını, bu hakimlerin özel yaşantılarını ve Muhammed Celal Özel ile ilişkileri olup olmadığını bilmediğini, bu konularda ileri sürebileceği hiçbir delili bulunmadığını, haber kaynağı yaptığı poliste alınan ifadeleri ve konudaki Emniyetin değerlendirme yazısını Ankara'daki evinin önüne bir paket halinde

birakılmış olarak bulunduğunu, inceledikten sonra haber değeri olduğuna inandığı için yayınlandığını

Diğer tanıklar Mehmet Avcı (Ek:2/1), Müslim Erdem (Ek:2/10), Nihat Özer (Ek:2/11), İrfan Özliyen (Ek:2/12-14), Cevat Özel (Ek:2/14), Aytaç Tolay (Ek:2/15), Mustafa Emre (Ek:2/16), İskender Tepebaşı (Ek:2/17) vermiş bulundukları birbirlerini teyit edip tamamlayan yeminli ifadelerinde özetle:

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in, Muhammed Celal Özel ile yakın ilişki kurduklarını, bu şahsın evinde verdiği yemeğe katıldıklarını, adı geçen ilgili soruşturmalarda ve davalarda ona yardımcı olduklarını hiç duymadıklarını, bu konuda ne görgüye ve ne de duyuya dayanan bir bilgileri olmadığını, Muhammed Celal Özel'in yakın arkadaşı olduğu söylenen Mevlüt Ergincan isimli kurukahvecinin eskiden beri İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakim ve savcıları ile normal bir ilişkisi olduğunu, yılbaşı ve bayramlarda kişi ayırt etmeksizin bazı ufak hediyelerin hakim ve savcılar ile diğer personele bu kişi tarafından gönderildiğini bildiklerini, ancak bu şahsın Muhammed Celal Özel veya başka şahıslar için hakim ve savcılar nezdinde tavassutta bulunduğunu görmediklerini, ve duymadıklarını, Muhammed Celal Özel isimli şahsı ne adliye ve ne de dışarıda hiçbir İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Hakim ve Savcısı ile görmediklerini, beyan ve ifade etmişlerdir.

Muhammed Celal Özel ve arkadaşları hakkında "uyuşturucu maddelerden sağlanan parayı aklamak suretiyle uyuşturucu şebekesine yardımcı olmak" suçundan açılan ve tüm sanıkların beraat etmesi ile sonuçlanan İstanbul (1) nolu Devlet Güvenlik Mahkemesinin 1989/124 esas sayılı dosyasının incelenmesinde; oturumların tümüyle ilgili Hakimler Pemsettin Panal ve Osman Pen'in katıldığını ve kararın da bu hakimlerce verildiği, bu mahkemenin yedek üyesi olan Fikret Uluç'un da bir celseyle iştirat ettiği, 30.10.1990 tarihinde verilen beraat kararının C. Savcısı Cevat Özel'in mütalaasına uygun olarak çıktığı, Başsavcılıkca yapılan temyiz üzerine de Yargıtay ilgili dairesince onandığı, duruşma safaatlarında ve kararın verilme gerekçesinde, dikkat çeken bir nokta ve toplanan delillerde bir uyumsuzluk bulunmadığı görülmüştür.

Yine 7.3.1990 tarihinde öldürülen gazeteci Çetin Emeç ile ilgili olarak 1992 yılı aralık ayında alınan bir ihbar sonucu Muhammed Celal Özel ve arkadaşları hakkında Emniyetçe başlatılan soruşturma sonucu İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen ve 1993/112 hazırlık numarası altında takipsizlik kararı ile sonuçlandırılan evrakın tetkikinde; sözkonusu tahkikatın haklarında inceleme yapılan hakimlerle hiçbir ilgisinin bulunmadığı, isnadın herhangi bir ciddi kanıta dayanmadığı ve Muhammed Celal Özel hakkında verilen takipsizlik kararının yasaya ve toplanan delillere uygun olarak verildiği, şüpheyi celbedecek bir durumun mevcut olmadığı müşahade edilmiştir.

21. 22 ve 23 Ağustos 1993 tarihli Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığınca ihbar olunan ve neticede inceleme konusu

yapılan, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in ve hatta söz konusu mahkemenin tüm hakim ve savcılarının, Muhammed Celal Özel (Zehabi) ile yakın ilişki içerisinde oldukları, adı geçen ile ilgili soruşturmalarda ve davalarda ona yardımcı oldukları ve taraflı hareket ettikleri yönünde söylentilere sebebiyet verdikleri iddiaları, yukarıda izah edilen yeminli tanık beyanları ve bu kişinin mevcut dava dosyası ile hazırlık tahkikatı evrakının içeriği karşısında tamamen asılsız ve mesnetsiz kalmaktadır. Bu isnadı geçerli kılacak görgüye dayalı ne bir olay ve ne de dedikodu şeklinde bir söylenti mevcuttur. Gazetede yayınlanan ifadeleri nasıl elde ettiğini inandırıcı bir şekilde izah edemeyen Cumhuriyet gazetesi muhabiri dahi bu konuda bir delili ibraz edememiştir. (Ek:2/9)

Ancak, söz konusu hakimler Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in 1989 yılı sonlarında Florans Naytingel Hastanesinin yapılan bazı bölümlerinin hizmete girmesi nedeniyle Muhammed Celal Özel'in evinde verdiği yemeğe katıldıkları. Yine hakim Fikret Uluç'un 1990 yılı içerisinde oğluna iş bulabilmek maksadı ile aracı vasıtasıyla olsa dahi bu şahsın yazıhanesine gittiği hususları yeminle dinlenen sanıklar Muhammed Celal Özel, Mevlüt Ergincan, Fatma Doğankayalı, Turgut Doğankayalı'nın birbirlerini teyit edip tamamlayan ifadelerinden tamamen Celal Özel ile yakın ilişki kurdukları ve ona mevcut dava ve soruşturmalarda yardım ettikleri ve taraf tuttukları isnadını doğrulayan bir tarafı olamaz. Verilen yemeğin maksadı belli olduğu gibi, katılan kişilerin çokluğu ve vasıfları ve aynı zamanda ilgili hakimleri davet eden kişinin Muhammed Celal Özel olmayıp eskiden beri tüm hakim ve savcılarca tanınan biri olan Mevlüt Ergincan tarafından yapılmış olması ve katılımın da bir defa vuku bulmuş bulunması, söz konusu isnadın varlığı için yeterli olamaz. Buna rağmen hakimler Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in katıldığı bu yemek, Muhammed Celal Özel'in sanık olarak yargılandığı İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde mevcut 1989/124 sayılı dava dosyası devam ederken tertip edilmiştir. Söz konusu dava 30.1.1990 tarihinde sonuçlanmış. Herhangi bir ilişki kurulamamış olsa ve beraatle sonuçlanmış bulunsa bile, davanın görüldüğü mahkeme hakimlerinin sanığın düzenlediği bir yemeğe katılmaları doğru kabul edilemez. Doğrudan yasal olmayan bir ilişki ve irtibat yok ise de davanın görüldüğü bu mahkemenin hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in davranışları disiplin cezasını gerektiren "İcapsız Davranış" olarak nitelendirilmelidir.

Ancak, ilgili hakimlerin icapsız davranış olarak nitelendirilen bu hareketleri de olayın oluş tarihi itibarıyla 18.6.1992 tarihinde kabul edilip 7.7.1992 tarihindeki Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren 3817 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Disiplin Cezalarının Affı Hakkında Kanun kapsamında kalmaktadır. Bu nedenle ilgili hakimler hakkında soruşturmaya geçilmesi mümkün değildir.

Yukarıda açıklanan ve tartışılan deliller karşısında, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in üzerlerine atılı inceleme maddesinde gösterilen isnadların disiplin cezasını gerektirir "İcapsız Davranış"tan işaret bulunduğu ve bununda işleniş tarihi itibarıyla 3817 sayılı Disiplin Cezalarının Affı Hakkındaki Kanun kapsamı içerisinde kaldığı anlaşılmıştır.

UYGULANMASI DÜPÜNÜLEN İPLER

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi hakimleri Pemsettin Panal, Fikret Uluç ve Osman Pen'in üzerlerine atılı isnad disiplin cezasını gerektiren "'İcapsız Davranış" olarak nitelendirildiğinden ve işleniş tarihine göre de 3817 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Disiplin Cezalarının Affı Hakkındaki Kanun kapsamına girdiğinden, inceleme maddesinde yazılı konudan dolayı (Soruşturmaya Geçilmesine Yer Olmadığı) Düşünülmüştür.

Tarafımızdan tanzim olup düzenlenen rapor tetik ve tasviplerine arz olunur.

İstanbul" 6.9.1993

Adalet Başmüfettişi Adalet Başmüfettişi

Atilla AMBARCI

Hikmet HEDBE

Bu ifadeler ve sonrasında Adalet Müfettişleri'nin verdiği kararlar ilginç birer adalet belgesi olarak dosyalara kaldırıldı.

Gazeteci Tuncay Özkan, her zamanki gibi işine gitmeye hazırlanıyordu. Kapısını açtı, her sabah olduğu gibi kapının önünde duran gazetelerini almak için paspasının üzerine eğildiğinde sarı bir zarfın, gazetelerin yanına bırakılmış olduğunu gördü.

"Yine bizim haber kaynağı dosya getirdi" diye eşine bağırıp zarfı göstererek kapıyı kapattı.

Zarfı açtığında Adalet Bakanlığı Müfettişlerinin soruşturma raporunun bir örneğiyle karşılaştı. Eşine " Bir de şu haberleri bize getirenle karşılaşsak, ne iyi olur değil mi" dedi. Zarftan çıkan raporu okumaya başladı. Okudukça sinirleniyordu.

"Soruşturmaya sanki benim bu bilgileri nereden aldığım üzerine yürütmüşler. Oysa amaç başkaydı", diye homurdandı.

"Belge sunmadı diyorlar, oysa bütün belgeler kendi dosyalarında mevcut. Olmayanı yazmadık ki. Bütün bunlar varken bu olaylar nasıl kapatılır diye yazdık. Biliyor musun, ellerinde olmasına karşın şu bize gelen belgelerin birer fotokopisini de götürseydim

müfettişlere, o zaman böyle yazamazlardı raporlarına, adamlara gerekçe yarattık."

Eşi "Ama ellerinde olduğunu ve olmayanları da alabileceklerini biliyorsun. Bunları düşünme artık" dedi.

Kızmıştı. Raporu okumaya devam ederken, Fatma ve Turgut Doğankayalı'nın "Karakolda doğru söyler, mahkemede şaşar" örneğindeki gibi, müfettişlerin karşısında, daha önce samimi açıklamaları olduğunu söyledikleri, polis ifadelerini değiştirdiklerini gördü.

Raporu bitirip arşivinden 21 Ağustos 1993 tarihli Cumhuriyet gazetesini çıkartıp 15. sayfasını açtı. "Emeç cinayeti tanığı konuşmaktan çekiniyor : Suçlular dışarda dolaşıyor" başlıklı haberi yeniden okumaya başladı.

"İstanbul Haber Servisi" Poliste verdiği ifadesiyle, gazeteci Çetin Emeç ile şoförü Sinan Ercan'ın öldürülmesi olayına yeni boyutlar kazandıran Fatma Doğankayalı ile dün , evinde görüştük. İfadesinde Emeç'in öldürülmesi emrine tanık olduğunu ve olaydan önce uyarmak amacıyla evine telefon ettiğini belirten Doğankayalı, emri veren ile yerine getirenin delil yetersizliğinden salıverildiğini anımsatarak, "aradım da ne oldu" diye sordu.

Erenköyde bir apartmanın zemin katındaki dairesinin kapısını ısrarlar üzerine aralayan Fatma Doğankayalı, konuşmaya yanaşmadı. Bütün bildiklerini polise anlattığını, bu nedenle konuşacak bir şeyi olmadığını söyledi. Kapı önündeki diyalogun uzaması sonucu komşularının duymasından çekinerek , bizi evine alan Doğankayalı, sorulara yanıt vermeyeceğini vurguladı.

Kapanmış bir konunun tekrar tekrar deşilmesinin yararsız olduğunu anlatan Doğankayalı, isimlerinin gazetelerde yer almasını istemediğini belirtti. Sinirlenen ve heyecanla kontrolünü yitiren Doğankayalı, bir aylık oğlu Feyyaz ve eşi ile birlikte kurdukları yeni düzenin yıkılmasından kaygı duyduğunu vurguladı.

Olayla ilgili soruların büyük bir bölümüne " Bu konuda konuşmak istemiyorum" yanıtını veren Fatma Doğankayalı, Muhammed Celal Zehebi Özel'in yanında nasıl iş bulduğu sorusuna," Türkiye'de herkesin bulduğu işte çalıştığını bilmiyor musunuz" karşılığını verdi. Zehebi Özel ile eşinin arasında iş dışında bir yakınlığın bulunup bulunmadığı sorusunu yanıtsız bırakan Doğankayalı, eşiyle tanıştığında söz konusu işte çalışıyor olduğunu söyledi.

İfade vermesinin ardından Zehebi tarafından tehdit edilip edilmediği sorusuna ise " Yok öyle bir şey" karşılığını verdi. İhbarının faili meçhul cinayetler zincirinden bir halkayı koparacağının, katillerin bulunmasında etkili olacağının anımsatılmasını gülerek karşılayan Doğankayalı "aradım da ne oldu" diye sordu.

Evinde telefon bulunmayan Doğankayalı, konuşmaların uzaması üzerine komşusundan kayınpederini arayarak, evine gelmesini istedi. Bir halı ve mobilya temizleme şirketinin sahibi

olan Lütfü Doğankayalı, gelini Fatma'nın yanında çalıştığını, şimdi doğum izninde olduğunu söyledi.

Polisin, gelini Fatma ile birlikte oğlu Turgut Doğankayalı' yı da gözaltına aldığı günleri anlatan Lütfü Doğankayalı şöyle konuştu:

"Gözaltına almışlar, haberimiz yok. Üç gün hiç haber alamayınca, savcılığa başvurup yakınlarımız kayıptır dedik. Sonra bıraktılar. Yedi ay sonra savcılığa çağırıldım. Bir şikayetin var mı diye sordular. Nasıl iş anlamadım."

Sinirlenmesinin sütünün kesilmesine yolaçacağından duyduğu endişeyi de dile getiren Fatma Doğankayalı, konuya kapanmış bir olay olarak bakılmasını istedi."

FAİLİ MEÇHUL CİNAYET KOMİSYONU

Türkiye Büyük Millet Meclisi Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonunun odasından içeri giren Türk Metal Sendikasının iki önde geleni, Başkan Sadık Avundukluoğlu'na neden geldiklerini tek cümle ile özetlediler:

"Zehebi iyi adamdır abi..."

Avundukluoğlu eski mesai arkadaşlarına önce ne diyeceğini şaşırdı. Sonra kendini topladı:

"Ben tanımam ama soruşturma istedi arkadaşlar ve soruşturmayı başlattık. Sizi severim ama diğer arkadaşlar istiyorlar soruşturmayı, hem sonra bakın çok ciddi raporlar var hakkında, istihbarat örgütlerinin de adı geçiyor bazılarında, Suriye gizli servisi gibi, bu iş öyle basit değil."

"Bu çok iyi adamdır. Sonra varlıklıdır, etrafı genişir..."

"Ben size diyorum ki adamın yabancı istihbarat birimleriyle ilişkisi olduğu yolunda raporlar var... "

Avundukluoğlu, gelen iki sendikacıya söylediklerini tamamlayıp konuşma bitince, odasına uzmanlarını çağırdı ve dosyalarla ilgili bilgi aldı. Bir uzmanı İstanbul'a yazılarak Zehebinin mali durumuyla ilgili durumun saptanması için yeniden ifadesinin alınmasını istedi.

Bu istek komisyonun diğer üyelerine ilk toplantıda aktarıldı ve uygun karşılandı.

Avundukluoğlu daha sonra kendisiyle konuşurken bana yaptığı değerlendirmede " Ben çok dava gördüm... Bunun yarısı delille insanı hapse atarlar. Bizim soruşturmamızın sonunda bu adamı zannediyorum yeniden yargıç karşısına çıkartabiliriz" dedi.

İstanbul polisine gerekli direktif verildi ve kısa zaman sonra gelen evrak, komisyon toplantısına katılan üyelere sunuldu. Bir üye milletvekili okumaya başladığı ifadeden etkilenmişti: "Bu adamda bir iş var arkadaşlar, iyi soruşturalım" diye seslendi diğerlerine.

Milletvekilleri ifadeyi bir çırpıda okumanın telaşına düşmüşlerdi. İfadede şunlar yazılıydı:

"İFADE TUTANAĞI"

İFADE SAHİBİ/ Muhammed Celal Özel (Zehebi) : TBMM Faili Meçhul Cinayetleri Araştırma Komisyonu Başkanlığının 15.07.1993 gün ve Esas No:20/90, Sayı No: A. 01.1.GEÇ/60 sayılı yazıları gereği ilimiz Ter. Müc. Pb. Müdürlüğünde alınan ifadesinde;

SORULDU: 30.12.1992 tarihinde şubemizde alınan ifadesinde, 1972 yılında babası vefat edince Suriye'ye gittiğini, miras işini hallettikten sonra 435.000 Mark ile 50.000 Hollanda florini ile birlikte Türkiye'ye geldiğinizi bu paralardan dolayı gözaltına alındıktan sonra mahkemeden beraat ettiğinizi daha sonra İçişleri Bakanlığı tarafından sınır dışı edildiğini, tekrar Suriye'ye döndükten sonra paranızı Merkez Bankasına yatırarak tekrar ülkemize döndüğünüzü beyan etmiştiniz, özellikle bu tarihlerde para transferinin çok zor olduğu halde sizin bu kadar parayı getirmenizi detaylı bir şekilde anlatınız.

CEVAP: Ben 1966 yılında Türkiye'ye ilk defa tahsil amacıyla geldim, İstanbul Üniversitesi Yabancı Diller Yüksel Okuluna kaydımı yaptırdım, burada (2) sene kadar okuduktan sonra Türkçeyi tamamen kavradım, 1969 yılında üniversite imtihanlarına giderek İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesini kazandım. Bu okulunu 3 ncü sınıfından Suriye'de bulunan babam Mehmet Edip'in vefatı üzerine ayrıldım, Suriye'ye gittim. Babamın vefatından sonra bana düşen miras, menkul ve gayrimenkulleri satarak bunların karşılığı olan 435.000 mark ve 50.000 Hollanda florinini elde ettim. Bu tarihte Suriye'den Türkiye'ye havayolu ile gelmek mümkün olmadığından, Suriye'den Lübnan'a geçtim, yukarıda miktarını belirttiğim paraları Lübnan'da (yanlış söyledim) Beyrut'ta SERDAR BANK'a yatırdım. 3 gün sonrada söz konusu paramı çekerek zannettiğim kadarı ile PANAM havayolları ile İstanbul'a geldim. Ben yukarıda söylemeyi unuttum, benim büyük ablam olan Neval Paban (1956) yılından beri Lübnan da ikamet etmektedir (Beyrut) ben Suriye'den ayrılınca bunun yanına gittim, söz konusu paraları (3) günlüğüne onun bankada bulunan hesabına yatırdım, ve tekrar (3) gün sonra çektim.

Ben PANAM havayollarına ait uçakla İstanbul'a geldim, gümrükten geçerken normal pasaport işlemlerini yaptırdım, söz konusu para ile beraber gümrükten çıktım, o tarihlerde

bana İstanbul'da Merkez Bankasının olmadığını söylediler, ben de bunun üzerine İstanbul'da (1) gün kaldıktan sonra tekrar Atatürk Havalimanından THY uçağı ile Ankara'ya gittim, Ankara'dan uçaktan indikten sonra Merkez Bankasına gitmek üzere bir taksi tuttum. Merkez Bankasına yakın bir yerde trafik polisleri tarafından otolar üzerinde uygulama yapılmakta idi, bu sırada ben arabanın arka kısmında oturuyordum. Paralar da yanımda bont tabir edilen çanta içerisindeydi. Çantayı açmamı söylediler, çantayı açtım, sözkonusu paraları gördüler, paralar hakkında zabıt tutarak beni Ankara Emniyetine getirdiler, emniyette (1) gece kaldıktan sonra Adliye'ye sevk ettiler, yanımda Merkez Bankasından ve emniyetten bir görevli bulunmaktaydı, mahkemeye çıktık, hakim bana hitaben bu paraların kaynağını, nereden getirdiğimi sordu. Ben de yukarıda izah ettiğim gibi kendisine anlattım. Tekrar hakim bana hitaben ben buna kanaat getirdim, fakat benim paraları sana iade edebilmem için yurtdışındaki yatırdığın bankadan, çıktığına dair belge istedi, bunun üzerine söz konusu paraları ben, Merkez Bankası memuru, ile birlikte bankaya götürdük. Merkez Bankasında benim kendi adıma yatırdık, ayrıca parayı geri çekebilmem için mahkeme kararının getirilmesinin şart olduğunu söylediler, ben yine yukarıda izah ettiğim gibi bu paraları (3) günlüğüne Beyrut'ta bulunan SERDAR Bankasına yatırıp çekmiştim, burada bulunan ablama telefon açtım, tahminen (1) hafta sonra istenen belgeyi ablam bana gönderdi, bu belgeyi ben Ankara'da yargılanmakta olduğum mahkemeye götürerek verdim, bunun üzerine hakim bana parayı çekebileceğime dair yazı, belge verdi, tahmin ediyorum yıl olarak 1972 yılı idi, söz konusu bankadan kendi adıma mahkeme kararı ile yatırılan parayı o günkü kur üzerinden bozdurdum, karşılığında 1.962.000 (Birmilyon dokuzyüzaltmışikibin) Türk Lirası aldım.

Benim bu parayla Ankara'ya gitmemin sebeplerinden biri de Ankara'da gayri menkul alıp, buraya yerleşmekti.

SORULDU: 1986 Zehebi Dış Ticaret Limited Pirketi'ni kuruncaya kadar hangi alanlarda ticaret yaptınız. Ne kadar vergi verdiniz, 1986 yılından önce ortak olduğunuz şirketlerin isimlerini sayınız.

CEVAP: Ben 1986 yılına kadar kendi başıma iş yapamıyordum. Çünkü henüz Türk vatandaşlığına kabul edilmemiştim, İstanbul'dan tanıdığım Arap kökenli Türk vatandaşı olmuş, Vehbi Canlıgil ve Hacı Mehmet Balkuf isimli tüccarlarla beraber ortak dahili ticaret işleri yaptım. (İhlamur-Kuruyemiş Antep Fıstığı, Kuruincir, üzüm, kayısı... vs.) Bu işleri yaparken yukarıdaki kişiler şirket ismi kullanmazlardı, yalnız kendi isimleri altında bu işleri yaparlardı.

Vergi konusuna gelince, miktarını bilmediğim kadar vergiyi yukarda belirttiğim şahısların adına ilgili vergi dairelerine, maliyelere ödeme yaparlardı. Benim adıma vergi ödenmedi, çünkü bu ticarete yalnız benim finansmanım vardı, bana düşen vergiyi de onlar ödüyordu.

SORULDU: Pu ana kadar herhangi bir İranlı şahısla ticaret yapıp yapmadığınız, ayrıca bunlarla tanışıp tanışmadığınızı anlatınız.

CEVAP: Ben 1968 yılından itibaren Türkiye'ye Suriye'den öğrenci olarak geldim. O tarihten bu yana da Türkiye'de ikamet etmekteyim. Aynı zamanda da Türk vatandaşlığını kazanmış bir kişiyim. Türkiye'de bulunduğum süre içerisinde hem öğrencilik, hem de ticaret hayatı döneminde hiçbir zaman İran uyruklu bir kişi ile ne ilişkim ne de muhabbetim söz konusudur. İran'dan hiç kimseyi tanımam hiçbir legal veya illegal örgütlerle ilişkim söz konusu değildir.

Ben yukarıda Türkiye'ye 1972 yılında gelirken mark ve Hollanda florini getirdiğimi ve yolda yakalandığımı bu konu ile ilgili olarak da Türk mahkemelerinde yargılanıp beraat ettiğimi söylemiştim. Bu paranın bana intikali miras meselesi ile olmuştur. Ben 30.12.1992 tarihinde verdiğim ifademle yurtdışı edildiğimi bilahare de Türkiye'ye yeniden giriş yaptığımı bildirmiştim. Ben Türkiye'de öğrenci iken şimdiki eşim Betül Özel ile evlenmiştim. Eşim Türk vatandaşıdır. Yurtdışı edildiğim için eşim de benimle birlikte Suriye'ye geldi nikah aktini de Suriye'de yaptık. Bu sırada Türkiye'de bulunan kayınpederim benim yeniden Türkiye'ye gelmem için uğraş içerisine girdi, ondan ve dışarıdan duyduğum kadarıyla o dönemde İçişleri Bakanı olan Oğuzhan Asiltürk'ün vasıtasıyla yeniden Türkiye'ye dönüş yaptım. O tarihten sonra da bir daha sınırdışı edilmedim. 1987 yılında'da o dönemde Anavatan Partisi Millet vekili olan Alaattin Fırat'ın yardımıyla da Türk vatandaşlığına geçtim. Pu an Türk vatandaşıyım. Suriye vatandaşlığım her ne kadar saklı kalmak üzere Türk vatandaşı olmuşsam da Suriye makamlarınca tarafıma verilen pasaportu da iade ettim.

Türkiye'de kaldığım süre içerisinde 1986 yılına kadar İstanbul'da ithalat işi yapan Mehmet Balkuf ve Vehbi Canlıgil isimli tüccarlarla birlikte fındık, fıstık, ıhlamur, yaş meyve, işleri ile plastik hammaddesi ithalatı yapıp ticaretle uğraştım. O dönemde Türk vatandaşı olmadığım için kendim tek başıma bir ticarethane açamıyordum. Bu nedenle bu şahıslarla ortak iş yaptım. Bunlara finansman olarak yardımda bulundum. Onlarda bana kırımdan hisseme düşeni verdiler. Vergiyi de bu şahıslar ödüyordu. Bu dönemde bir ev bir arabam ile sermaye olarak belli miktarda param vardı. 1986 yılında Zehebi Dış Ticaret Limited Pirketi'ni 50.000 dolar sermaye ile kurdum. Halen aynı şirketim devam etmektedir. Ayrıca döviz, devlet tahvili, hisse senedi, gayrimenkul alıp satmak, Seylan, Kaneri Brand marka çayın Türkiye distibürötörü olarak ticaret ile uğraşıyorum. Pu anda taşınmaz gayrimenkullerim vardır. 192 dairelik İstanbul Avcılar Semtinde bir inşaatın da projesine başladım. Bu sitenin kurulacağı arsa da bana aittir. Yine benden sorduğunuz Mehmet Çelikel kendisi Gaziantep ili Kilis İlçesi nüfusuna kayıtlı, aynı zamanda aile dostu olan bir kişidir. İstanbul ili Taksim Semtinde bulunan Riva Otel'inin sahibidir. Kendisi Riva Dövizle de benim ortağımdır.

Yine Benden sorduğunuz Victor Kamhi ise Jak Kamhi'nin yeğeni olup, kendisi Emre Turizm'in sahibidir. (Zehebi'nin Viktor Kamhi için Musevi asıllı ünlü Türk işadamı Jak Kamhi'nin yeğeni demesine karşın, Jak Kamhi bize yaptığı açıklamada Viktor adında bir yeğenin bulunmadığını bildirdi. Ayrıca adı geçen kişiyle hiç bir yakınlığının olmadığını da sahibi bulunduğu Profilo Holding yetkilileri aracılığıyla aktardı.) Ben kendisine yat kiraya veririm. Bu vesile ile tanırım. Gürsel isimli şahıs ise Victor Kamhi'nin yanında çalışan Hüseyin Yıldırım ise Gaziantep ili Kilis ilçesindendir. Kendisine bir araba sattığım için tanırım. Ayrıca

Cillo Mehmet diye tanınan Mehmet Yıldırım'ın kardeşidir.

Başaran Ulusoy ise kendisine Esentepe Gazeteciler Sitesi Haberler Sokak'ta bulunan evimi sattığım için tanırım. Türkiye Turizm İşletmeleri Derneği başkandır.

Suriyeli Sadullah Cabri ise benim çocukluk arkadaşımdır. Kendisini uzun zamandır görmüyorum. Pu an nerededir bilmem, bir veya iki sefer turist olarak Türkiye'ye gelmiş, yanımda misafir olarak kalmıştır.

Benden sorduğunuz Celal Durmuş öz kız kardeşimin oğludur. Kendisi takriben 4-5 sene kadar önce Türk vatandaşı olmuştur. Sirkeci Ömer Hayyam Pasajı'nda ithalat ihracat işi ile uğraşır. Ev telefonu 23 98 19 dur. İş telefonunu bilmiyorum. Ortağı da yoktur.

Benim yanımda çalışan Turgut Doğankayalı benim o dönemde şoförlüğümü yapmıştır. Kendisi şu an nerededir bilmem. Yalnız İstanbul'da olsa gerek. Fatma Doğankayalı ise bunun nikahlı eşidir. O da nerededir bilmiyorum.

Son 1987 yılında o dönemde İsviçre'nin Zürich ilinde bulunan benim hemşehrim ve küçüklük arkadaşım olan Bekri-Can Magharian Kardeşlerle ilgili olarak döviz ve altın kaçakçılığı suçu iddiasından İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde Mehmet Çelikel, Mehmet Yıldırım, Uğur Sağlam gibi kişilerle birlikte yargılandım. Mahkemede beraat ettim. Bu konudaki kararı da her zaman ibraz edebilirim.

Bunun haricinde ben Gayrettepe'de bulunan Azmi Ersin'in çalıştırdığı Ertem Oto Galerisinden plakasını kesin hatırlıyamadığım bir 1985 model 190 füme renkli Mercedes oto aldım. Bilahare bu otoyu eşimin üzerine almıştım. Eşim beğenmediği için otoyu satmak üzere tekrar aynı galeriye götürdüm. Bu galeride beklemekte iken otoma müşteri çıkmış galireci beni arayıp telefonla bildirdi. Yalnız paranın tamamını peşin veremiyor. 5.000.000. TL peşin diğeri ise 3 eşit taksitle ödeyecek dedi. Ben de önce kabul etmedim. Galerinin ısrarı ile arabayı vermesi için galericiye talimat verdim. Aradan kısa bir süre sonra benim bu sattığım arabada uyuşturucu yakalanmış. Yazıhanede bulunduğum sırada görevli polisler geldi. Benden araba eşimin üzerine kayıtlı olduğu için eşimi sordular. Ben de konunun ne olduğunu öğrenmek için kendilerinden sordum. Konuyu öğrenince ben gelen görevlilere biz arabayı sattık. fakat paranın tamamı ödenmediği için otonun devrini vermedik. dedim. Eşimi ve galericiyi aldım. Pubeye gittik. Orada protokolu görevliler gördü, eşimin ifadesini aldılar konu mahkemeye intikal etti. Bilahare eşime bu olayla ilgili takipsizlik kararı verildi. Bu kararda mevcuttur. Otoyu alan Hüseyin Yıldırım'dır kendisi bu konu haricinde hiçbir zaman ticari veya arkadaşlık yolunda bir ilişkim söz konusu değildir.

Yalnız 1992 yılı Aralık ayının içerisinde bir tahkikat nedeniyle gözaltına alındım. Yapılan sorgumda kasalarımı polise gösterdim. Bu kasalarda para ve altınlarım vardı. Bu altınları polis kontrol etti. Bir kısmını numune olarak alıp darphaneye gönderdi. Darphanece yapılan kontrolda altınların ayarının 22 ayar olduğu fakat mühür basılmamış olduğu yönünde rapor

verdiler. Bundan dolayı mahkemede yargılandım. 25-30 gün kadar cezaevinde tutuklu kaldım. Halen İstanbul 6. Ağır Ceza Mahkemesinde bu konu ile ilgili mahkemem devam etmektedir.

Ben yukarıda da izaha çalıştım. Her ne kadar medya basında Magharian Kardeşler döviz ve altın kaçakçısı olarak isim yapmışsa da bu kardeşlerle hiçbir ticari ilişkim söz konusu değildir. Yalnız çocukluk arkadaşım olmaları hesabıyla her ikisini de tanırım. Yurtdışına çıktığımda misafir olarak yanlarında kaldığım da olmuştur.

Ben yurtdışına döviz kaçırmadım. Yalnız kendim Türkiye'de döviz işi yaparım. Uyuşturucu işi de yapmadım. Hiçbir uyuşturucu şebekesi ile ilişkim söz konusu değildir.

Benim ve eşimin üzerine kayıtlı bulunan tüm gayri menkuller tapuda mevcuttur. Gayrimenkullerimin tümü de İstanbul ili hudutlarındadır. Jaguar, (1) Kartal, (1) Mercedes 190 olmak üzere (3) arabam vardır. Gayrimenkullerimi de yukarıda belirttim. Ayrıca Densicx isimli bir de yatırım özel olarak vardır.

Benim ifademde bahsettiğim hususların tamamı doğrudur. İfadem bundan ibarettir. Başka bir diyeceğim yoktur. Dedi alınan ifadesini okudu doğruluğunu imzası ile tasdik etti.
18.07.1993"

Milletvekilleri birbirlerinin yüzüne baktılar ve Zehebi'nin komisyona ifade vermesi için çağrılmasını kararlaştırdılar. Bunun için en uygun zaman İstanbul'da yapılacak bir inceleme sırasında çağırıp, ifadesini almaktı. Öyle de oldu.

2 Kasım 1993 günü, Dolmabahçe Sarayının merdivenlerini ikişer ikişer çıkan heyecanlı adam, " The Good Fathear" (BABA) filmindeki Marlon Brando gibi giyinmişti. Üstelik saçlarını geriye tarayışı, çenesinin ileri çıkıklığı onun bu havasını pekiştiriyordu.

Panik halinde merdivenleri aşarken bir yandan da elindeki mendiliyle sürekli terini siliyordu.

Kapıya geldiğinde derin bir nefes aldı, alnında biriken son ter damlalarını bastıra bastıra sildi.

Odada bekleyen milletvekillerine " Muhammed Celal Zehebi Özel geldi" dediler. Herkes onu bekliyordu. Salonda komisyon üyesi milletvekilleri, uzmanlar herkes oturduğu yerde sıkıntıdan kıvranan Zehebi'yi süzüyordu.

Komisyon Başkanı Sadık Avundukluoğlu, Zehebi'ye neden çağrıldığını anlattı. Aklına takılan bir konuyu da hemen soru olarak Zehebi'ye iletti:

"Bugüne kadar bunca olay oldu, ben komisyonumuzun Emeç cinayetini araştırdığını söyledim, siz bana elçi gönderdiniz de kendiniz gelip neden konuşmadınız, bir başvurunuz

olmadı."

"Efendim, ben sizinle daha evvel görüşmeyi arzuluyordum, hatta Ankara'ya teşebbüs ettim ki, sizinle bu konuda hem görüşeyim, hem kendimi takdim edeyim, yanlış anlamayasınız beni diye. Belki, ilk baktığınızda aklınıza şöyle bir şey gelebilir..."

" Peki, ama önce kendinizi bir tanıtır mısınız?"

"Ben Celal Özel, Türk vatandaşıyım, İstanbul'da oturuyorum, ticaretle uğraşıyorum, dört-beş yerde inşaat sektörlerim vardı. Florans Nightingel en büyük vakıf sahibiyim. Kardiloloji, açık kalp amaliyet ve yoğun bakım, yani Türkiye'de seçkin on kişi arasına girmiş bir kişiyim ve o vakfı beraber gerçekleştirdik ve o vakıf devam etmektedir. Vakıf Başkanı bizim Prof. Cemi Demiroğlu'dur. Ayrıca ithalatla uğraşıyorum, Seylan çayı, mümessiliyim, Türkiye disribütörüyüm, inşaat sektörümüz ve dahili ticaretlerimiz mevcuttur en az 100 kişiyi çalıştırıyorum, 100 aileye bakarım. Bu resmi olanlar, gayri resmi olanlar 100-200 aile. Benden geçiniyor, gerek yardımlaşma, gerek yardım, gerek bayramlarda seyranlarda. Çalışmış olduğum muhit bellidir, yakındır, lütfen görmenizi ve takibinizi rica ediyorum, yani kimle çalıştığımı, kimle alışveriş yaptığımı, kiminle düşüp kalktığımı, ona göre kararınızı vermenizi rica edeceğim.

Efendim, hadise bir iftiradır. İftira şu ki, yanımda çalışan bir karı-koca.... Karı-koca... evvel bir şoförüm vardı, o şoför bir şizofrendir; ayak işlerimizi görürdü ve şoförlüğümüzü yapardı. Benim... vardır, bazı evlerin dekarasyonunu yaparım, süslerim; çünkü aynı zamanda benim branşımdır, yani tahsil değil de, bir hobidir, bir eğencedir, yani mesela müstakil bir ev alırım eski, tamir ederim, süslerim, dekorasyonunu yaparım ve iyi bir fiyatla satarım. Bunu birkaç yerde yaptım ve yapmaktayım.

Esentepe'de bir yer almıştım ve o yerin dekorasyonunu yaptım. O çocuk orada yatıyordu. Bir gün bana dedi ki, 'Beyefendi ben bir kızla tanıştım, müsaade eder misiniz tanıştırayım sizinle;' tabii gayet normal dedim ve bir gün kızı getirdi. Gözüm tutmadı, çünkü, bilmiş bir kızdır ve fizik itibariyle rahat edici biri değildi. Ne iş yapıyorsunuz kızım, dedim. 'Bir yerde çalışıyorum' dedi. Ailen nerede: 'Ailem burada değildir' dedi. Peki, sen daha evvel ne iş yapıyordun: 'Evliydim, boşandım kocamdan' dedi. 'Ve bir çocuğum var' dedi bana. 'Çocukla evlenmek istiyorum' dedi. Çocuğu çağırdım ve dedim ki, bak evladım, benim için çok önemli değil, yalnız burada bir prosedür var. Mademki sen burada yaşıyorsun, bu kız burada oturmak istiyorsa, başlamak istiyorsa, ilkin bir nikah rica edeceğim ben , en yakın bir muhtara gidip, kaydını yaptırıp, burada oturabilirsiniz, bu ev satılıncaya kadar.

Bir hafta on gün sonra 'Bu işi gerçekleştirdik Celal Ağabey' dedi. Ben tabii üzerinde durmadım, oturdular gayet normal olarak ve ben bir müddet sonra turizmci Başaran Ulusoy'a evi sattım. Satmakla beraber evi teslim etmek istedik. Çıkmaz oldular evden... Kocasını ikna ettim ben, dedim ki bak yavrum, biliyorsunuz, siz benim yanımda çalışan kişisin, ben sana bir yardım edeyim, 'Peki, beyefendi' dedi, fakat kadını hiçbir şekilde ikna

edemedik, uzun lafın kısıası zorla dışarı attık ve evi teslim ettik. Giderken dedi ki, 'Sen bunu mu yaptın bana, göreceksin senin başına neler gelecek' dedi. Bu lafı kullandı kadın. Hatta aldırmadım, dedim ki, ne yapabilir, ne olabilir, yani branşımızı şikayet edecek, birşeyi mi yapacak dedim, dikkate bile almadım. Bir baktım ki bu olay ortaya çıkıyor. Beyefendiler, bir insan şeref ve namus için yaşar memlekette. Ben ne kadar sonradan Türk vatandaşlığına geçtiysem de, Türk asıllıyım. Ben bu memlekette her şeyi kazanmış bir insanım; iyi bir aile reisiyim; üç tane evladım vardır, her biri Türkçe hariç dört lisan biliyor. Onu görmenizi istiyorum, ailemi, muhitimi, gerek yazıhanemi, çok yakındır, sizleri de kazanacağım mümkün değildir; çünkü ben çok ısrarlıyım.

Sizin gibi şerefli büyüklerimizden çok tanıdık insanlarım var, gerek mecliste, gerek bakanlıklarda. Bu dönemde ve daha ewelki dönemlerde hastaneyi açtık, hastane şerefine bir davet yaptık.

Rahmetli Reisicumhur da davetliydi. Son anda özür diledi, 'Urfa'da mühim bir açılış var, ne olur mazur görün beni ve inşallah başka zaman ziyaretinize geleceğim' dedi; fakat, açılışa geldi.

Resepsiyon benim evimdeydi. kabul ettim ve çok seçkin bazı kişiler o gün evimde mevcuttular. Yani, benim bu olayda uzaktan ve yakından alakam yoktur, bir iftiradır, bir komplodur.

Zaten bu faili buldular, zaten İçişleri Bakanı televizyonda, basında her yerde çıktı failer bulundu, elimizdedir, bir kısmı içeride, bir kısmı dışarıda' dedi. Biz de ailece bayram yaptık, kurbanları kestirdik ve bu vakfın dışında iki üç tane camide katkım vardır, Mahir Bey biliyor, camiler de mevcuttur, ben böyle bir insanım. Sekiz seneden beri memlekeketime gidemiyorum. Sebebi nedir diyeceksiniz. Orada, onun dışında bir şey söyleyeceğim, lütfen bunu kapatabilir miyiz? Yani, gizli ufak birkaç kelime söylemek istiyorum.Yine orada benim aleyhime yüzde yüz raporlar yazılacaktır. İşini yapıyorsun, vergini ödüyorsun, bağışını yapıyorsun, temiz insanlarla konuşuyorsun, yani bu bir misaldir, etrafımdaki kimseler mevcuttur Sadık Beye yani, onlar da bir örnek. Niye Türkiye! Çünkü, Türkiye büyük bir Türkiye. Tarihi çok güzel okumuş bir insanım. Türkler ömürboyu, ben iftihar ederim, çünkü ben Türk vatandaşıyım ve de Türk asıllıyım, yani benim annem Gazianteplidir. Türkiye'nin kıymetini ancak dışarıdan gören insanlar bilir. Geliyoruz, gidiyoruz, bakıyoruz gerek ticari ilişkilerimizde, gerekse seyahatlerimizde, yani çok çok üzülüyorum ki, hem benim üstüne atılan bu suçlamayı, hem de bu memleketin niye elbirliği ile dostlarımızla en iyi şekilde beraber yürütmeyelim, bu iyiliği ve güzelliği devam ettirelim, yani ben ona üzülüyorum."

"Peki Fatma Doğankayalı'yı daha önceden tanıyor muydunuz..."

"Hayır efendim, kadın çapulcudur, kadın afedersiniz televizyonda görmüş olduğumuz it kopuklara benzeyen bir tiptir, yani ben de o olaydan sonra şüphelenmeye başladım, yani bu kadın kimdir? İlkın 'tek çocuğum var' dedi. üç tane çocuğu çıkmış, bir evliliği vardı ewel, üç

tane evliliği varmış, bu bizim yanımızda çalışan çocuk şizofrenidir, yani raporludur, idrakinde değildir. Hadise bundan ibarettir efendim. Rahmetli ile...."

"Suriye'deki soyadınız ne?"

"Zehebi."

"Ailenizin başka bir soyadı var mıydı, örneğin Tırnovalı gibi?"

"Hayır efendim. Tırnovalıları tanımıyorum ki ben... Yani bu soyadı baba tarafından yüzlerce senelerdir bizde."

"Magharian'lar ile sizin ilişkiniz nedir... Ne iş yaparlar, nasıl yaparlar?..."

"Efendim hiç bunu bilemem, çünkü benim öyle... uzaktan yakından bir alakam, bakın namusuma şerefime temin ederim... o olayı ancak emniyette öğrendim ve bu adamın ismini ancak orada öğrendim, çünkü benim bir alışverişim yok, branşım değildir benim."

"Magharian'lar...."

"Magharian Kardeşler benim hemşerimdir."

Bu sırada komisyonun sessiz fakat olayları en yakından izleyen uzman üyesi Yargıç Akman Akyürek devreye girerek sorularını peş peşe yöneltmeye başladı.

"Nereden hemşeriniz?"

"Efendim, Suriye'deyken ben liseyi bitirdikten sonra buraya geldi, o zaman bunlar Suriye'deydiler, yani dedeleri babaları sarrafdırlar, sarraf işleri yapıyorlardı. Bunlar, biz buraya geldikten sonra onlar Suriye'ye yerleştiler ve bu işi orada sürdürmektedirler, yani sarraflıktır, resmi bir bankerliktir. Benim çocuklarımla tahsili dolayısıyla Suriye'ye senede bir iki defa gittiğimde onlarla bir hemşeri olarak buluşuyorum. Bunların başına bir hadise gelmişti, yani Türkiye ile ilişkisi olmayan bir hadise. Bizim orada telefon numaralarımız bulunmuştur ve o telefon numaralarımız da İnterpol vasıtasıyla buraya intikal etmiştir, mahkemeye davet edildik.... Davet edilmedim, kendi ayağımla gittim, efendim, böyle bir dava ile ilgili beni istiyornuz, ifadem alındı, serbest bırakıldım, dava açıldı ve sonunda beraat ettik."

"Türk vatandaşı mıydınız?"

"Tabii...Oraya gittiğim zaman zaten Celal Zehebi olarak oradan geldi."

"Ama Cumhuriyet Başsavcısı Muhammed'in..."

"Muhammed Celal Zehebi'dir."

"Yalnız Muhammed'in bir normal İngilizce yazılışı var, bir de Türkçe yazılışı var. Sizin Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcısı tarafından ifadeniz alınırken İngilizce yazılışı ile Muhammed Celal Zehabi olarak ve Türk vatandaşı olmadığınızı beyan etmişsiniz."

"Hayır, Beyefendi, benim pasaportumda zaten Türk vatandaşı olmadan evvel, biliyorsunuz Suriye'de Fransızca, Muhammed Celal Zehabi yazarlar. Böyle Muhammed Celal Zehabi olarak, evet efendim Muhammed Celal Zehabi olarak idim. Pimdi Türk vatandaşsıyım şimdi Celal Özel olarak, kendileri bunları yazdılar..."

"Suriye vatandaşı olduğunuzu beyan etmişsiniz."

"Hayır, öyle bir değildir ki, oradan oraya oradan buraya gelen Muhammed Zehabi olarak ve kendileri yazmışlar ve kağıdı bana verirler. Bunda benim bir bilgim yok ki."

"Türk vatandaşı olduğunuzu savcıya söylediniz mi?"

"Tabii, tabii milyonlarca telefon ettim, ve ben Türk vatandaşı olduğum zaman..."

"Ne zaman oldunuz?"

"1987 senesinde ve Türk vatandaşı olduğum zaman dosyada mevcuttur, bir yazı yazdım Suriye makamına, Türk vatandaşlığına geçiyorum, lütfen Suriye vatandaşlığını düşürün dedim. Bu, mevcuttur, o da bir kaidedir, yani bir Türk vatandaşlığına geçmek için İçişleri Bakanlığı bizden bunu istemektedir."

"Öyle bir talepte bulunduğunuz zaman hemen düşürüyorlar mı?"

"Onların insiyatifine... Ne mahzur var ki, Celal Zehebi, zaten oradan buraya Celal Zehebi olarak geldim."

"Pimdi şöyle: İfade alındığı zaman siz herhangi bir yere... kayıt geçtiği zaman gerçek kimliğinizi beyan etmediğiniz takdirde sizin sabıka kaydınıza işlenmez. Kesin gerçek kimliğinizi vermeniz lazım ki, sizin nüfus kaydınızı ilgilendiren sabıka kaydınız da..."

"Beyefendi biz bundan bir ceza almadık ki...."

"Bir de şu var: Bir kimsenin Türk vatandaşı olması halinde soruşturma yasalarımıza göre şu şekilde yürür; ama, yabancı uyruklu ise yabancı bir devlet tabiatında ise daha değişik yürür, onunda şeyi var. O zaman savcılığa ifade verdiğiniz zaman her ne kadar ben Suriye vatandaşıysam da, şu tarihte Türk vatandaşlığına geçtim diye bir kayıt düşürülmemiş."

"Bu sorulmadı, bir. Bir de, oradan buraya gelince Zehabi olarak gelmektedir."

Milletvekillерinden SHP'li Mustafa Yılmaz (Malatya) avukatlık günlerinden gelen bir hatırlamanın ardından Zehebi'ye şunu sordu:

"Her halde bu tutanağın altında imzanızın olması lazım, var mı? Var, okuyup, imzalamanız lazım, her ne kadar böyle yazdıysanız da, ben şu tarihte Türk vatandaşlığına geçtim niye demediniz?"

"O bana sorulmadı ki... Ben biliyorum zannediyordum, yani öyle bir şeyki oradan buraya Celal Zehabi olarak imza attım ben."

"Magharian'larla iş ilişkiniz var mı?"

"Hiçbir zaman olmamıştır, benim dostlarımdır, zaten mahkemede de belirtmiştim. Ben emniyet tarafından alınmadım, kendi kendime gittim ve bu hususta ifade verdim."

"Savcılık, İsviçre Savcısı sizin hakkınızda İnterpol, vasıtasıyla gelirken de Tırnovalı'nın, Suriye'deki ailenizin soy ismi olduğunu, Türkiye'deki karaparayı aklamayı yurtdışına yasadışı yollardan para transfer edişinde bu rumuzunuzu kullanarak Cenevre'deki Magharian Kardeşlere para gönderdiğinizi iddia ediyor."

"Öyle bir şeyin aslı yoktur, onların uydurmasyonudur zaten. Öyle bir şey olsaydı, sonra hakkımda olan bu suçlamanız benim hakkımda değildir ki, yani bir dosya geldi ve ben duydum ki, böyle bir dosyada ismim geçiyor, kendiliğimden gidip durumu izah ettim kendilerine, yani benim Magharian kardeşlerle ne bir alışverişim, ne de herhangi bir diyalogum olmuştur, ne bu bahsetmiş olduğunuz konu ile hiç yakından uzaktan alakam yoktur. Kesinlikle."

"İsviçre Savcısının.... Hacı Mirza'nın yakalatmış olduğu 100 kilo eroine İstanbul'da teslim eden aracın eşinize ait olduğu, gerçi siz diyorsunuz ki, 'Eşim satmıştı bu arabayı' diyorsunuz."

"Bir insan hayatında bazı güçlüklerle, yani burada istediğiniz gibi böyle dümdüz gitmez. Puanı anda ben size bir iki örnek izah edeyim. Ben Türkiye'de şu anda en büyük çay ithalatçısıyım, Seylan Çayı. Bu çayı ithal ediyoruz ve buradaki toptancılar, Tahtakale'dekiler bir iki kişiye dağıtıyoruz. Onlar alıp kendi arabaları ile satıyorlar. Sattıkları yerler Ankara, İzmir, Kırıkkale, Merzifon dağıtıyorlar. İki sene evvel baktık ki, geliyor bizim şirketimize. Ben de çok yüksek derecede şeker vardır, su içebilir miyim? Birde hipertansiyonum var."

Dedi ki, 'efendim şirket adliyeden aranıyor, bir kişinin gitmesi lazım' dedi. Vallahi bilmiyorum dedim. Yanımızdaki çalışan birisine git oğlum dedim. Efendim, bir kadın İzmit'te

işportacılarından bir paket çayı alıyor, tabii çayın üzerinde şirketimiz tarafından ithal edildiği yazılmaktadır, fakat biz perakende satmıyoruz, belli bir iki yere toptan veriyoruz, onlar dağıtıyorlar. Ve bu kadın eve gidiyor, çayı açıyor ve bakıyor ki, içinden Türk çayının en kötü kalitesi içerisinde ve içerisine bir de bazı şeyler doldurmuşlar; fakat bu çayı şarküteri de fiyatı 60-70 bin lirayken bu kadın 30 bin liraya almış. Bunu açınca, telefon numaramız, adresimiz üstünde alıyor ve bildiriyor. Mahkeme, adliye bizi istiyor. Tabii, adamı gönderiyoruz, konuyu anlayınca, biz ne kadar bu çayı ithal ediyorsak da biz perakende satmıyoruz ki. Al defterlerimiz, burada hiç perakende satmadık ki, biz kente veriyoruz, onlar dağıtıyorlar, git onlarla bir temas kurun, yani bir insan iş hayatında muhakkak böyle şeylerle, bizim başımıza her gün gelen, on tane olay geliyor.

İkinci olarak, ben Taksim'de..... Büfenin sahibiyim. Orada 16 kişi çalışıyor; dört kişi alır, dört kişi satar, yalnız vezne, hepsi kompütürlü. İki ayda bir, üç ayda bir gelir bir adam 5 bin dolar satar. Ben alıyorum, ben görmem, yani ben orayı görmemki, satarken içerisinde 200 tane, çok güzel baskı sahte dolar veriyor. Kız tabii çakmıyor, çakması mümkün değil, ben bakarsam bile çakmam güçtür. Bir iki saat sonra geliyor, ' çıkar dolarları...' başımıza kaç defa geldi, gidiyoruz bakıyoruz ki karakolla geliyor. Mahkemeler efendim, sahte dolar.... Bunu ayırmak mümkün değildir ki. Kız başkasına satıyor. Adam gidiyor bankaya yatırıyor, banka sahte olduğunu anlıyor,geliyor. Yani bunlar intikal edilseydi, mahkeme bir günde.... olurdu. Çünkü her gün beyefendi, biz bu tip şeylerle karşı karşıyayız; yani mümkün değildir, yine de bundan sonra da olacaktır, yani her an bu tip şeyler bizim ticarette karşı karşıyayız. Madem ki ticaret yapacağız. Para gönderiyorsun, bir görüyorsunuz ki, para eksik gidiyor, para eksik geliyor, yani ...

"500 milyon frank...."

"Ben Magharian mıyım?"

"Magharian'a sizin tarafınızdan gönderilen para, İsviçre savcısının iddia ettiği."

"Bir iftira atmak, bir kötülük yapmak kadar kolay bir şey değildir. Bu, her an...."

"Sonra İsviçre Savcısı, sizin hakkınızda yani önceden bir önyargısı var mı?"

"Efendim, hiçbir zaman öyle bir şey olmuş değildir, bu genel olarak bir dosya gelmiş buraya. O dosyada bizim ismimiz orada geçiyor."

"Diğerleri niye geçmiyor?"

"Efendim, yalnız benim değildir ki, aşağı-yukarı elli-altmış kişinin ismi orada geçiyor."

"Ama, hepsi uyuşturucu parasını yurtdışına transfer eden insanların ismi geçiyor."

"Suçlama böyledir, doğru söylüyorsunuz; fakat.... "

"İsterseniz ismi geçenleri okuyayım."

"Sizin bu okumuş olduğunuzu ben birinci günden okudum ve biliyorum; fakat bizimle alakası olmayan bir hadise, yani burada benim dosyamda..."

"İrtibat var demiyorum, sadece..."

"Geçebilir efendim. Bu olaylar, ufak iki örnek vermiştim. Benim döviz büfem sahte dolar mı bastı yahut kasten mi yaptı bunu? Yani bu olaylar her zaman başımıza gelecek olaylardır ve nitekim adaletle intikal eden, sonradan beraat edilmiştir, yani bunun..."

"Yalnız şu var: iddia edilenlerden biri de "Çetin Emeç" sizin aleyhinize bir yazı yazmış..."

"Benim aleyhime bir yazı yazmamıştır, bu yanlış bir hadisedir, çünkü ben bir kere Çetin Emeç'i hiçbir zaman ne tanıdım, ne ilgilendim, ne de uzaktan yakından bir alakam yoktur. Ben ne öyle bir yazı okudum, ne haberim olmuştur, ne adamı tanırım. Ben öyle bir mevki sahibiyim ki, şu anda, yani şu anda değildir, ben zengin bir ailenin çocuğuyum. Türkiye'ye aktarmış olduğum ve haddi ve hesabı yoktur. Pu anda benim bütün buradaki yapmış olduğum işler gayrimenkul, arsaların toprakların hepsi yasaldir, dışarıdan peyder pey senelerdir gelmiş dövizdir ve Türkiye'nin bankalarında resmi kurlardan bozdurdum ve makbuzları bendedir."

"Magharian'lar ne iş yapar?"

"Magharian'lar international sarraftır. Burada ben ne yapıyorsam şu anda, döviz büfemde, onu yüz misli yapıyordur o zamanlar da. Pu anda döviz büfemde 16 kişi çalışıyor, 24 saat çalışıyor, çünkü gece de açığız biz, aynı işi yüz misli yapıyordu, Amerika ile iş yapıyordu, Mısır'la iş yapıyordu, Kuveyt le iş yapıyordu, yani bir sarraftır, İsviçre'de yasal bir iştir. Amerika'da çeşit çeşit para geliyordu. Mesela siz Amerikalı bir talimatınıza göre, diyorsunuz ki, çünkü Amerika'dan para çıkarmak yasal değildir, bir limitten sonra. O parayı Suriye'ye geldikten sonra emir veriyorsunuz, diyorsunuz ki, 100 bin dolar Sadık Bey hesabına yatırın, 200 bin lira beyefendinin hesabına, 300 bin lira lütfen yatırın. Pimdi, şu andaki Türkiye'de yapılan yasal işlerdir. Ve bu adam, bu gelen paradan komisyon alıyordu, defterlerinden ve kompütürlerinden tespit edilmiştir.

Ben şimdi, Magharian'ı müdafa etmiyorum. Magharian diyor ki, kardeşim bana bu para Suriyeden benim hesabıma geliyor, Sadık Beyin parası. Sadık Bey, bana tek tek faksla talimat veriyor, diyorki, eskiden bizim buradaki durumumuz nasıldı Türkiye'de, aynı şekilde falana 100 bin dolar gönder, falana 300 bin lira ve ben bu para karşılığı kompütürde, defterinde tespit edilecek ki, binde 2 komisyon alıyorum, yani 2 milyon dolar da bin dolar komisyon alıyordum, bunu tespit ettiler. Durum bundan ibarettir. Amerikan İnterpol diyor ki,

bu adam, lütfen bakın bu gelen paraları Amerika'dan uyuşturucu parası diyor, ben bunu tespit ettim. Amerika öyle diyor ve gidiyor, İsviçre İnterpolü bu adama ani olarak baskın yapıyor. Bütün oradaki defterleri, hesapları kitapları alıyor. Bizim orada telefon numaralarımız, gerek evlerimizin, gerek işlerimizin telefon numaraları onlarda mevcut. "

"Özel defterde değil, kartlarda çıkıyor. "

"Kart var, özel defter var, kompütür var..."

"Siz bankerlik işlerini benden daha iyi biliyorsunuz. O kartların arasında paraların, yani talimatlarla gelen kartların arasında sizin telefonumuz var."

"Onu bilemem, o kadar detay bilmiyorum. Çünkü, o çocuğun yanında çalışan iki tane kişi varmış. Yine onlar Lüblan'lıdır kendileri gibi. Oradaki İnterpolü kafaya alıyor diyorlar ki, siz bize A'dan Z'ye kadar ne kadar anlatırsanız size kolaylık yaparız diyor, nitekim bir komplo hazırlamak için, bu çocukların hakkında gerek Amerika, gerek İsviçre, çünkü İsviçre'den olayı çıkarmak amacıyla yaptılar bu olayları, yani o Magharian kardeşler ve oradaki çalışan iki kişi elinden geleni yazdırdılar, yani dosya kabarık bir dosyadır. İnterpol bu dosyayı bu ülkelere dağıttı ve hatta biz haber alınca gittik, kardeşim durum bundan ibarettir, ifademizi verdik, dava açıldı ve sonunda beraat ettik. "

"Çetin Emeç..."

"Efendim daha evvel bu Magharian hakkında başka bir yazı çıktı gazetede. Biz burada..."

"Ama, siz o makaleyi görmüşsünüz..."

"Görseydim gördüm derdim, hiç mühim değil.. "

"Sizin isminizi... Makale sadece sizin hakkınızda... "

"Ben öyle bir şey görmedim. Yalnız zaten, olay üzerinde birkaç sene geçti. Yalnız daha evvel bazı yazılar çıktı. Bunlar diyor ki, 'Kapalıçarşı'da bunlar böyle yapıyorlar, dövizini böyle yapıyorlar, altını böyle yapıyorlar'. Siz benim arkadaşımsınız, bana telefon açıyorsunuz, küfür etmiş olabilirim, hiç problem değil. Pimdi, herhangi bir kötülük yapan kişi, küfür etmez misiniz? Bugün nitekim Meclisimizde de küfür ediliyor, dışarıda da küfür ediliyor, yani insana bazı anlar geliyor ki sözüne sahip çıkamıyor ve o demek değildir ki, ben git, bu adamı öldür. Affedersiniz, kendinizi onuncu kattan atın. Beyefendi, tekrar bunu izah edeyim. Belki çok ayıp bir ifadedir. Ben bir gün, burası vatanımdır, bunun dışında benim vatanım yok ki. Zaten Suriye'ye gidemem, artık Suriyeli değilim ki, ben bir Türk vatandaşıyım, ben Türk asıllıyım, ben Türk kanı sahibiyim. Üç tane evlat aynı kanı taşıyan evlattır. Kötü bir amacım olsa ne vakfı yaparım, ne yatırım yaparım, ne camiler yaparım, şu anda lojmanlarda, cami inşa edilmektedir, Allah kabul ederse hepsini gerçekleştiriyoruz ve diğer varlıklılar gibi kalkıp da

vergiden kesmek değil, haaşaa bir kuruş kesmiş değilim, defterlerimiz mevcuttur. "

"Çetin Emeç'in o makalesinde karaparayı ödediğiniz, hayali ihracatla ilgili olduğu, sizin de karaparayı Magharianla beraber olmanız, ona karşı bir husumet içerisinde..."

"Emin olun ki öyle bir şeyi ne okudum, ne haberim vardır: ama, bir yazı çıktıysa küfür etmiş olabilirim, hiç olayı hatırlamıyorum, çünkü olay benim olayım değildir. Sonra ben böyle bir şeye teşebbüs etmiş olsaydım, şu anda Türkiye'de benim ne işim vardır, h    yatırıma gidiyorum, h    gayrimenkul, h    kooperatif, h    inşaat, yani beyefendi benim buradaki pozisyonum öyle bir pozisyondadır ki, yirmi senedir aynı pozisyonu yaşıyorum, gerek evlerim, gerek uşaklarım, gerek adamlarım, gerek hizmetçilerim mevcuttur. Bir gün, insan kalkıp da, kendi kendine bir tabanca dayar mı, ne işim var bu adamla, adam sabaha kadar yazsın, elli defa yazsın, bir defadan ne çıkacak ki. Nitekim çok... Basın h   , daha iki-üç aya kadar Cumhuriyet gazetesi... Gittim dava açtım bunlara, yazsın sabaha kadar ne olacak ki. Ben utanıyorum, korkmuyorum ve çekinmiyorum, bir insan yaptığından korkar, utanıyorum etraftan, muhitten. Kalkıpta senin yüzünden, koskocaman bir dekandır, bir rektör, bir profesördür, sizin gibi değerli bir milletvekili, bir bakandır... Benim çok bakan arkadaşlarım var, çok milletvekili arkadaşlarım var; ailece görüşür, seyahata gideriz, her zaman. İşimi söylemek bana yakışmaz. Geçen bir tanışmak, bir yemek yemek benim için bir şereftir, aramızda bir şey mi olması gerek? Bir insan yaptığından korkar; ben utanıyorum; çünkü, yetişkin üç tane evladım vardır; hepsi birer l  gattır. "

"Bu DGM Savcıları ile..."

"Sadık Bey, çok iyi bir yere geldiniz. Efendim biz hastanenin açılışını yaptık ve orada seçkin insanlar; milletvekilleri vardı, bakanlar vardı, valiler vardı ve ilim adamları vardı, Rahmetli Turgut   zal eşiyle birlikte geldiler, açılışı yaptılar. Çünkü, hastaneyi görmediniz, yani bir onur, bir şeref hadisedir Türkiye için, çünkü Orta Doğunun tek bir hastanesidir. Hastanemiz   rnek bir hastanedir, Amerika'ya kalp ameliyatı için gidenleri   nledik, her gün bize teşekkür ediyorlar, biz de fire yüzde 1 bile yoktur, yani yüz kişı gelip kalp ameliyatı oluyordu ve 99 kişı ayaklanıyordu. Bu, bizim için bir iftihadır. Hastanemiz bugün her şeye sahiptir, ne Amerika'da olabilir, Avrupa'da bazı sayılı ülkelerde vardır, İtalya'da böyle bir hastane yoktur. Bizdeki olan doktorlar, bizdeki olan frekanstır, Orta Doğuda mevcut değildir, yalnız bizdedir. Davet ettik Sadık Bey ve açılış yaptık. Açılış yaptıktan sonra, benim evim müsaittir, şu anda oturduğum ev 850 metrekare, salonum 200 metrakerelik bir salonda oturuyorum. Hocalar, büyüklerimiz, benim evimi o gün gördüler, 200 metrekarelik bir salondur, yani buranın iki veya üç mislidir, bir yemek verelim. Oraya seçkin insanlar davet ettik; doktorlar hakimler, milletvekilleri, valiler, Reisicumhuru da davet ettik. Son anda telefon açtı, Urfa'da çok mühim bir açılış var, çok üç özür dilerim, başka zaman geleceğim, evde yemek yiyeceğim dedi. O gelen arkadaşlar, çok güzel bir atmosfer içerisinde..."

"Turgut Beyi de tanıyordunuz, g  r  ş  yordunuz?"

"Tabii, ve açılışa geliyordu kendileri, yalnız Turgut Bey değildir, isim söylemek değildir, benim için bir şereftir, çok kişi tanıyorum, çok bakan ve milletvekili tanıyorum. Herhangi bir menfaat, herhangi bir istek değil, benim için mühim olan Türkiye'nin büyük adamları, büyük insanları onlarla tanışmak, yemek yemek ve oturmak bir şereftir. Yani, bir yardıma da ihtiyacım yok, çünkü, Allah'a şükür biz kendi işlerimizi yetiştiremiyoruz. Ben burada bir kooperatif, Beylikdüzü'nde 10 dönüm arazim üzerinde 270 tane kooperatifim, şimdi planları çıktı, Levent'te inşaatlarımız vardır, Tarabya'da inşaatlarımız vardır, Boğaz'da inşaatlarımız vardır, yani biz döviz sektörümüz çalışıyor, ithalatımız çalışıyor, Petkim'den her hafta aşağı-yukarı 250 ton yalnız hammadde alırım. Yani benim böyle şeylerle...."

Akman Akyürek bu sırada araya girip can alıcı sorusunu yöneltti:

"Ne kadar vergi ödediniz?"

Zehebi kuruyan dudaklarını yaladı, yutkundu elindeki mendille terlerini silerken bir yandan da yanıt veremeye çabalıyordu:

"Efendim, geçen sene aşağı yukarı 300 milyon vergi ödedik, yalnız masrafı düştükten sonra. Yalnız burada bir şey söyleyeyim, çok iyi bir sorudur. Bizim bu yapmış olduğumuz bağışlar A'dan Z'ye kadar... sadakalar, hediyelerdir, Ramazan mesela benim götüreceğimizi kimden alırım ben, her Ramazan ayında 25 ton erzak dağıtırım, Mahir Bey de bilir. Hiçbir kuruşunu da vergiden düşürmem. Pu anda izah etmek zorundayım, çünkü bunlar insanla Allah arasında olan şeylerdir. Zenginler yapıyor, Sabancı, saygıyla karşılıyorum, Koç, ama hepsi bu hükümetten ediyor, kuruşuna defterlerimiz mevcuttur, kontrol edebilirsiniz."

"Bu savcı veya onlarla münasebetleriniz nasıl?"

"Orada tanıştık, zaten olaylardan sonra tanıştık, yani bu tip olaylarımız yoktu ki kendilerinden, yoktu ki böyle olaylar. Sonra ben davet etmedim ki, hocalarımız davet etti,"

"Turgut Doğankeyalı öyle söylemiyor..."

"Ben bu adamı tanımıyorum ki, basın yazdı, ben öyle bir şey demedim ki."

"İfadesi var, okuyayım istiyorsanız....."

"Kendi ifadesidir. Bana bu soru soruldu emniyette, benim şoförüm kötülük yapmak istedi. Bu adam şizofrenidir, bu adam büyük adam dedi, niye uğraşıyorsunuz bu adamla dedi. DGM'den böyle tanıdığı vardır, hakimlerden, Meclisten tanıdıkları vardır falan, yani kendisi adam bir kötülük yapmak niyetiyle bunu söylemiştir. Ben herkesle tanışmaktan bir şeyler duyuyorum, iftihar ederim, fakat, illa bir menfaat, yani bir gün sizi davet edersem, şeref verirseniz benim evime yahut yazıhaneme burada bir art düşünce mi olması gerek. Kesinlikle efendim. Herkes beraat etmiştir, yalnız ben beraat etmedimki."

Mustafa Yılmaz soru yöneltmek istediğini belirterek Zehebiye yöneldi:

"Celal Bey, Turgut Doğankayalılar, yanında çalışan bir adam, getirdi, işte bununla evlenme niyeti olduğunu söyledi, on gün kadarda onardığım ve satmayı düşündüğüm bir evde..."

"On gün değil, evimde bir sene kaldı."

"Bu kadın, yani sizin diyelim ki, bazı kişilerle ilişkilerinizi, falanı nereden bildi de, öğrendi de böyle bir ihbarda bulundu?"

"Yılmaz Bey, Kapalıçarşı, döviz ve altın piyasası olan bir çarşıdır, yani şu anda bizim ne kadar Taksim'de bir yerimiz varsa, isteyerek veya istemeyerek Kapalıçarşı ile irtibat halindesiniz, mecbursunuz, yani bir altın alacaksınız, Merkez Bankasında o anda bulamıyorsunuz Kapalıçarşıdan alıyorsunuz. Çünkü, devamlı Merkez Bankasından almışlar bu adamlar. Pimdi bu Fatma Doğankayalı der ki: Birgün bakın kötülük nasıl yapıldı ve ifadesinde mevcuttur, yani bu bir komik hadisedir işimden saat 3.00'te çıkmayı uygun gördüm. Kendisi bir yerde çalışıyor ve oraya geldim, tesadüfen girdim, Celal Bey orada... Yani ben saat 3.00'te işimi gücümü bırakıp oraya gideceğim. Ve Celal Bey Benden bir nescafe istemiş ben nescafe istemişim. Kapısını çalarken diyor, ben telefonla görüşüyorum, diyorum ki: Mehmet sen bu Çetin Emeç'i öldürmezsen ben seni öldüreceğim, demişim. Beyefendi bu mantık mıdır? Kendime ait bir telefon, kendime ait bir evimden yani bu kadar çok basit bir olay mıdır.. Yani bu iftirayı bu hadiseyi değerlendirebiliyor muyuz? Yani benim gibi bir insanı öyle Allah göstermesin, nasip etmesin ne dünyada ne ahirette böyle bir şey yapmayı. Ona ait bir telefonla mı yapar, hizmetçisinin yanında mı yapar, evinden mi açar? Niye jeton mu yok, Sokak mı yok?.... Adamı çağırırsın talimat verirsin, yahu bu kadar basit bir olay mıdır bu? Onun için benim gücüm gidiyor. Yılmaz Beyciğim utanıyor o, neden utanıyor o. Beni tanıyanlar tanıyor zaten, fakat çok kişi acaba diyor, ondan utanıyorum. Bazı yerlere resepsiyonlara davetlere gidiyorum, böyle bir boyun bükük bir olaydır. Acaba bu adam benim hakkımda doğru mu konuşuyor, doğru mu düşünüyor? Yoksa ben yapmadığım bir olayı niye korkayım ki, niye çekineyim. Utanmak, çocuklarımdan utanıyorum. Basın beni bir kere öldürdü. Yani benim muhitim banka kredilerim, banka ilişkilerimdir, Allah'a bin şükür hâlâ devam etmektedir ama eskisi gibi değildir ki..."Acaba mı?.."diyor. Ben kendi kendime... Karım yahu karım, çocuklarım 20 yaşında çocuklar... Böyle ikide bir gazete alınca, ikide bir olay, bu babanız ne biçim babaymış gibilerden, bir çocuk olarak. Yani utanıyorum, sizin sanıyorum ben ne kadar beraat ettim, ama karar sizlerindir. Lütfen beni aklayın... Bu memlekette yaşayacaksam namusumla sadıkla yaşamak istiyorum ben. Cezam varsa..."

"Hangi savcı ve hakimlerle birlikte..."

"Vallahi Sadık Bey, bana şimdi hatta siz soruyorsunuz belki orada 15- 20 kişi vardı. Yani ben davet etmedim ki bir kere, yani benim davetlim değil."

"Bakın Celal Bey, ben ifade edeyim, bu Turgut Doğankayalı'nın ifadesi: 'Ben Muhammed Celal Zehebi'nin evinde garsoniyer olarak çalıştığım tarihlerde'..."

"İşte buyur garsoniyerdir...."

"...Bu şahsın evine hakim ve savcılar ziyarete gelirdi. Bunların içerisinde ismen tanıdığım DGM Başsavcısı Vedat, Hakim Fikret Uluç, Pemsettin Penal vardı. Celal Özel'in yaptığı her türlü kaçakçılık dosyasına bu hakim ve savcılar bakardı. Kendi aralarında konuşurken duydum. Ayrıca Kartal Adliyesinden tanıdık bir hakim veya savcı olabilir. 'Celal Bey sen merak etme, senin dosyaların bize gelecek, onları biz ayarlarız' dediğini ben Celal Beyin şoförlüğünü yaptığım sırada oto içerisindeki konuşmalardan anladım. Celal Zehebi çok önemli ve gizli notlarını Arapça olarak tutardı. İşte altına..."

"Peki Beyefendi, büyümüşsünüz, kültürlüsünüz, tahsillisiniz, yani bu mantığı kabul ediyor musunuz? Yani ben böyle bir olay olsaydı, şoförümün yanında yapar mıyım? Hizmetçimin yanında yapar mıyım? Bu kadar aptal mıyım? Bu hale geldim, bu raddeye geldim, bu mevkiye geldim, görüşmüş olduğum kişiler bellidir. İş yapmış olduğum.... Yani o kadar aptal mıyım? Ben bir DGM'nin savcısı veyahut hakimini çağıracağım, şoförümün yanında bunu... Yani mümkün müdür bu? Bunu siz mantıklı olarak kabul ediyor musunuz? Yani adaletinize sığınıyorum. Ben utanıyorum beyefendi. Lütfen evimizi, işyerlerimizi, muhitimizi geleceksiniz, göreceksiniz. İmam camilerinden teşekkür, doktorlardan teşekkür, hastalardan teşekkür. Benim için bir şereftir bu. Ben burada yaşıyorum. Benim vatanımdır yahu, alıp bir tabanca sıkar mıyım ben beynime. Niçin, ihtiyacım da yok. Benim bütün burada gayri menkulümdür, bütün işlerimdir, bütün arabalarım, bütün yapmış olduğum gayri menkulün, hepsi dışarıdan resmi kurdan dövizler getirmişim. Dışarıdaki olan aile hesabımdan, kendi hesabımdan. Ben öyle bir şey olsaydı, yahu getirin karaborsadan bozdurun. Bunu yapmam, etmem, yani lütfen adaletinize sığınıyorum ben. Ben devlete sadık, 5 ay evvel görüşmeye teşebbüs ettin, kendimi, kendimi tanıtayım, çünkü belki gıyaben beni çapulcu ve sokakta laleddayın bir kişi zanneder. Ben istedim, ben teşebbüs ettim. "

"Kime söylediniz?"

"Benim burada bir komşum vardır, 25 senelik tüccar bir komşum, dedim ki: Erdal Pakarcan, benim küçüklük arkadaşım. Ben Ankara ile bir temas kuramıyorum, Ankara'da senin bir tanıdığın var mı? Çünkü Ankara ile çok ticari ilişkisi vardı. Dedi ki: Benim bir Mustafa Sami diye bir arkadaşım var. Çok muhterem, çok severim bir beyefendi, bir arayım. Dedim ki: O komisyonla veyahut Komisyon Başkanıyla bir tanışmak mümkün müdür? Anlatabiliyor muyum.... Sami ile görüştü, sonra Sami'yi bana tanıştırdı telefonla. Sami dedi ki: Yahu Celal Ağbi, bu benim iş yapmış olduğum kişiler, yani Jak Kamhi'dir, ne bileyim o Profilolarla, ondan sonra Alorkolarla efendim diğerleriyle hepsiyle diyalogu var. Hepsini gıyaben tanıyor bu adam, dedi ki, "Celal Ağbimiz yahu boşver kafanı yorma. Sadık Abi en yakın canımız abimizdir." Dedim ki: "Ben şeref duymak istiyorum ve tanışmak istiyorum bu adamla."

Kendimi tanıtayım bir kere bilsin, bu adam acaba nedir? Katil midir, hırsız mıdır, anarşist midir, piskopat mıdır?....Yani beni yanlış anlamasın diye. Dedi ki: "Ben seni 4-5 güne kadar Ankara'ya çağıracağım." Sonra sizin Diyarbakır'da mı bir yerde mi işiniz çıktı, telefonda dedi ki: "Sadık ağbi İstanbul'a geldiğinde sizi çağırarak görüşecek. Pu anda zaten durum araştırma safhasında." Ve ben tabii o zaman Emniyete çağırıldım bir iki gün evvel. Siz bazı sorular kafanıza takıldı. O babamdan getirmiş olduğum parayı, ablamın hesabından falan. 1965'te Türkiye'ye geldiğimde. O soruları bana sordular, anlatabiliyor muyum? Cevaplandırıdım, izah ettim, ifademi verdim, çıktım. "

Başkan Sadık Avundukluoğlu kızgın bir ses tonuyla Zehebi'ye sordu:

"Niye tavassut arıyorsunuz?"

"Tavassut arıyorum, sizlerle tanışmak, ben kendimi tanıtmak için.. Çünkü bu olayın kapanmasını istiyorum, Sadık Bey, utanıyorum. "

"Benim telefonum..."

"Efendim telefonunuzu nereden bulacağım, keşke yani ben diyecektim ki: Sadık Bey adaletinize sığınıyorum. Durum bundan ibarettir kardeşim. Suçum varsa çekeceğim, borcum varsa ödeyeceğim."

"Bu kadar açık, bu konuyu dile getir diyorsun, beni araştırıyorsun, direkt benimle temas kurmak düşüncesine sahip değilsin. Yani bir tavassut arıyorsun. Yani yaşıntın..."

"Sadık Bey, ya bir telefon ya iki telefon görüşmesi. Yoksa ben memnuniyetle...Mecliste hayatım geçti geçen dönemlerde. "

"Çok milletvekili tanıdığım var diyorsun...."

"Evet, yani...."

"Taa Reisicumhurla tanışıyorum diyorsun... Benimle görüşmek için mademki çok düzgün yaşıyorsunuz. Ben milletvekiliyim ve bir komisyonun başkanıyım. Benimle görüşmek için niye böyle bir tavassut arıyorsun? Yani... Ben senin yerinde olsam, açarım telefonu görüşmek istiyorum derim. Misal vereyim, Uğur Mumcu olayında eski milletvekilimiz Ömer Çiftçi geldi, bizzat komisyonumuza 'Ben size ifade vermek istiyorum' dedi. Beni sizin hakkınızdaki en çok kuşkulandıran hadise de, sizin bu şekilde tavassutlara sebebiyet vermeniz..."

"Pardon, sözünüzü balla kesiyorum, özür dilerim,Sadık Beyciğim, ilk tepki kötü olabilir. Çünkü siz benim hakkımda çok kötü şeyler düşünmüşsünüz. İstedim ki beni tanıyan bir kişi beni prezanta etsin diye bir kere, tanıyan bir kişi. Kimin benim hakkımda... Koç'tan mı istiyorsunuz, Sabancı'dan mı istiyorsunuz, Jak Kamhi'den mi istiyorsunuz, Vakko'dan mı

istiyorsunuz, Cemi Demiroğlu'ndan mı istiyorsunuz.... Türkiye'nin en seçkin 100 tane profesöründen mi istiyorsunuz... Hepsi de benim hakkımda, yani ben böyle bir insanım..."

"Komisyona açarsınız, dersiniz ki: Ben Komisyon Başkanı Sadık Avundukluoğlu ile görüşmek istiyorum. Mektupla da...."

"Ya siz o anda beni refüze etseydiniz... Benim için büyük bir kayıptır, kahrolurum, ben o anda. "

"Hayır, ondan sonrası bize ait, komisyona aittir, bana aittir, Binaenaleyh o zaman dedim ki: Bu gene aynı şekilde, şimdiye kadar hallettiği gibi..."

"Kesinlikle, kesinlikle..... Sayın Başkanım, bugüne kadar geldik. Namusumuzla şerefimizle burada bir Türk hanımla evlendik, çok mutlu bir aile hayatım vardır. Üç tane evladım vardır, evimizde Allah'a bin şükür sizli konuşuyoruz, bunun dışında bir kelime konuşulmaz. Bu da bizim yetiştirme tarzımıza aittir. Bu arkadaşlar sonra anladım ki olaydan 2,5 sene beni takip etmişler güya. Bunlara sorabilirsiniz. Bu takip 2,5 sene zarfında ne buldular, saygıdan başka, bağıştan başka, işten başka ve yardımlaşmadan başka. Mevcutlar, onların hepsini ifadesini alabilirsiniz veya yemin ettirebilirsiniz. 2.5 sene, 2,5 ay değildir. Ben burada, siz seçkin ve en yüksek ağabeylerimizsiniz, bu memlekette yaşayacaksam, şerefimle, namusumla adaletinize soruyorum: Sizin beni bu hususta bir aklandırmanız lazım, kesinlikle. Çünkü benim evlatlarım vardır, evlatlarımı evlendireceğim. Torun sahibi olacağım. Yani bu nesile devam edecek olaylardır. Lütfen onları bir yerde kesin. Yoksa bana güvenmiyorsanız en ağır bir şekilde beni cezalandırın. Benim bir suçum varsa memlekette cezamı çekmeye hazırım, borcum varsa hazırım. Yerlerim bellidir, evlerim bellidir, işyerlerim bellidir. Her zaman burada mevcutum. Yahu Sadık Beyciğim, yahu Sayın Başkanım böyle bir şey olsaydı, ben birinci saatte burada bir saniye kalır mıyım?"

"Benimle irtibat kurdurmak istediğiniz arkadaşlar sonra size ne dediler?"

"Hiçbir şey demediler, dedi ki: Diyarbakır'a gittiler kendileri ve Diyarbakır'dan geldikten sonra seni buraya çağıracağım, görüştüreceğim, çünkü Sadık Abi benim can ciğer akrabamdır ve beyefendi dürüstün dürüstüdür, muhteremdir dedi ve sen kendini ona göre hazırla.... Bir baktım telefon açtı, dedi ki: Araştırma safhasında şu anda Sadık Bey, zaten kendileri İstanbul'a geldiğinde seninle görüşecek... Başımınla gözümle her zaman beklerim dedim. "

"Sonra?"

"Sonra herhangi bir olay olmuş değildir."

"Niye öyle demişim de sonra böyle olmuş..."

"Siz buraya gelecek mişsiniz..."

"Sizinle tanışıp görüştük mü?"

"Yok siz söylemişsiniz...Yok görüşmediniz siz kesinlikle. Pimdi görüşüyoruz. Yani siz gelseydiniz nasıl olsa beni isteyecek ve görüş... Bu dosyanın tamamlanması için zaten sizinle gelip görüşecekler dendi, bana verilen ifade. Yani ben her an sizi bekliyordum bugüne kadar. "

"Bu savcılar kimler?"

"Savcılar, hatırladığım, kadarıyla çok savcı vardı. Vallahi hatırlamıyorum, fakat Başkan Osman Bey vardı. Ondan sonra Ankara'da şimdi tanıştırdı birkaç kişi mevcuttular. Yani çok vardı..."

"Kim onlar?"

"Vallahi Sadık Bey, ben tıp alemini sorarsanız hepsini söylerim size şu anda. Çünkü hergün beraberiz. Onlar benim davetlim değil ve isimleri pek hatırlamıyorum. Yani birkaç Osman Pen vardı, şey başkan hatırladığım kadarıyla."

"Her kesimden var mıydı Celal Bey, yani bürokrat, emniyetten?... "

"Tabii var, bürokrat vardı, hepsi hepsi mevcuttu. "

"Celal Bey bir de şu var; bu Magharian Kardeşler diye ilgili olarak hani lisede iken tanıyor..."

"Halep'te iken, ben liseyi orada bitirdim Yılmaz Beyciğim. Pimdi Yılmaz Beyciğim durumu anlatayım...."

"Ondan sonra İsviçre'de büro açtılar, ondan sonra da pek fazla ilişkiniz olmadı dendi..."

"Kesinlikle."

"Fakat biraz önce anlatırken bu Magharian kardeşlerle ilgili, İnterpolun raporuna kadar her şeyi anlattınız bütün ayrıntıları..."

"Yılmaz Beyciğim hadise o kadar dallandırıldı ki.. "

"Çok yakından ilişkiniz varmış gibi bir açıklamada...."

"7 yaşındaki çocuğum, bu olaydan haberdar oldu. Nedir kardeşim, bu adamlar nedir? Bizim

dostlarımızdır. Biz çocuklarını o konu dolayısıyla bazı kontroller hastane olmadan evvel ben de bir hipertansiyon vardır, bir de şeker vardır, kontroller... Onların ziyaretine gidiyorduk. Pimdi alakayı keselim gibilerden. Durum bundan ibarettir. Yani bu olay 7 yaşındaki çocuklar haberdar oldular efendim."

"Bir de şu konu var; şimdi siz 'Suriye'ye gidemiyorum' dediniz."

"Kesinlikle, 9 seneden beri gidemiyorum. "

"Suriye'ye gitmekten çekindiğiniz belli, bir dakika, sorumu sorayım da.... Pimdi Suriye'ye gitmekten çekinmenizin nedeni, mevcut yönetimin baskısı mıdır? Yoksa daha önce irtibatınız var mıydı bazı şeylerle ondan mı çekiniyorsunuz? El Muhaberat falan..."

"Zaten irtibat olsaydı... Yılmaz Bey, zaten buradaki bu basının saçmalığıdır. İrtibat olsaydı, benim burada dilediğim gibi olurdu. Benim annem 75 yaşında, şimdi telefon açarım sizin yanınızda, ayağı kırıldı, ziyaretine gidemiyorum. Muhaberatla veya başkasıyla sır diyalogu olan bir kişi pasaportsuz da gider. Birbirimizi mi şey edeceğiz.. Biraz kapatır mısınız bir durumu anlatacağım... Yani rica ediyorum, bağlamak istiyorum, adaletinize sığınıyorum.. Yerim belli, yurdum bellidir, evlerim bellidir, ticaretlerim bellidir. Bütün servetlerim Türkiye'dedir, dışarıda bir kuruşum kalmadı. Ben öyle bir insan olmasaydım, ne yatırıma giderdim, ne inşaatlar yapardım, ne kollektifler yapardım, ne burada cami yardım, ne hastane yapardım. Ben burada memlekette yaşıyorum. Takdir sizin yüce adaletinizin. Her ne kadar adalet bizi aklandırdıysa, sizin makamınıza sığınıyorum. Ben bu memlekette yaşayacaksam bana sahip çıkın, çünkü utanıyorum. Hiç olmazsa beni prezante edin. Yani bu adamın bu olayla uzaktan veya yakından bir alakası yoktur... Çünkü her şey ortaya çıktı, belli, failer de bulundu. Yani sizin gibi abilerimizle ben burada konuşmazsam kime başvurayım? Ben buraya geleceğim diye benim ailem iki gün depresyon geçiriyor yatakta. Halen bu başladı dedi: benim ailemle tanışmanızı istiyorum. Akrabalarımınla tanışmanızı istiyorum. Biz kimle yiyoruz, kimle geziyoruz, kimle oturuyoruz, kimle gidip geliyoruz. Ben bütün hastaneler açılışlarında, bütün resepsiyonlardadır... Ben çok son zamanlarda düğüne davet edildim, utandığım için boynum büküktür, özür diliyorum, hediyemi gönderiyorum, çelengimi gönderiyorum, gitmiyorum ki. Acaba bir insan yaptığından korkar. Ben bu olaydan korkmuyorum ki, utanıyorum. Suçlama kötü bir suçlama. Bana ne bu adamdan. Adam ölürse bana ne, ölmezse bana ne. Allah rahmet eylesin. Ne yaptı ki bana, Sonra ben kimim, ben üflü müyüm, ben dayı mıyım, ben Sokakta kalmış olan.... İntihar benim için. Yani bütün bu olaylar görüyorsunuz hepsi bir saçma, bir iftiradır. Poför diyor ki: DGM diyor. Ulan böyle bir şey yapacaksam, şoförün yanında mı yaparım ben. Kadın diyor ki: Telefon şey yaptı.... Böyle yapsam onun yanında telefonla mı... Kendi telefonumumu kullanırım, o telefon bana aittir. "

"Magharian Kardeşlerle en son görüşmeniz ne zaman oldu? "

" 5-6 sene oldu hemen hemen. "

"Nerede görüştünüz?"

"Ben bir seyahata gittim, bir kotrolüm vardı Chek-up Zürich'e, orada bizi alırlar, gezdirirler, sonra uçağa bindirip gönderirler. Sonra Başkanım yani Magharian olayı, o kadar yani büyütülecek veyahut yani böyle abartılacak bir olay değildir ki. Yani burada herhangi bir müspet ne paramız onlarda bulundu, ne altınımız onlarda bulundu, ne herhangi bir şeyimiz oldu. Oradaki yanımda çalışan iki tane işçi, polisler, İnterpol kafaya almış onları ve bu şekilde bu senaryoyu hazırlamışlar. Yani herhangi bir..."

"Türkler paralarını İsviçre polisinden alabildiler mi?"

"Bunu hiç bilemem beyefendi. Çünkü benim ne param vardır, ne altınım vardır, ne pulum vardır. Hiç alıp almadıklarından emin olun ki haberim yok. Çünkü benim konum değildir. Magharian benim hemşerimdir. Zürich'e tedavi için ve çocukların okulu münasebetiyle gidiyordum, odasına da bir iki defa.... Telefonlarım orada bulunmuştur ve hadise bu olay telefon yüzünden başımıza gelmiştir. Durum ondan ibarettir efendim."

"En son yurtdışına ne zaman çıktınız?"

"Yurtdışına aşağı yukarı 2,5 sene evvel bir arkadaşımızın düğünü vardı, seçkin birkaç tane arkadaşla düğüne davet edildik. Bakan seviyesi, milletvekili seviyesi, sizin arkadaşlarınız, gittik, İsviçre Cenevre'ye gittik, onlarla beraberdik, ondan sonra geldim. Bir sefer geçen sene yılbaşında hanımı aldım gittim Meritus, şimdi reklam yapıyorlar Afrika, yani dünyanın en iyi ülkesidir. Viktorla beraber gittik Meritus'a gene bir hafta orada kaldık, geldik. Yani bir yurtdışında çıkma veyahut herhangi bir şey konu değildir ki. Benim yurtdışına çıktığımda Viktorla çıkarım, seyahat çıkarım, eskiden çok çok çıkardım, şimdi çıkmıyorum, bir iki seneden beri çıkmıyorum. Çünkü sağlık durumum müsait değildir. Ben de 300'e yakın şeker var, hipertansiyon 21'dir. Bakın şimdi romatizmaya çıkıyorum, hergün fizik tedaviye gidiyorum Profesör Doktor Dilek Onar'dır. Kemik erimesi de başladı. Bu stresler nereye gidecek Sadık Bey? Stres. Yani köşkte yaşıyorsunuz, Allah'a bin şükür, Allah'ın bütün nimetleri sana verilmiş, ama huzurun yoktur. Ne faydası var ki bunun? Yoksa ben Türkiye'den birinci olaydan sonra zaten işlerimi tasfiye edip bir iki ayda, altı ayda giderdim. Ama niyetim yok. Çünkü burası benim vatanımdır. Yoksa ben giderdim zaten. Yurtdışına çıkma yasağım da yok. Birinci günden yoktu ki, her an çıkarım giderim ben. Ama burası vatanımdır. Yani ancak ben idam edilirse gitmem... Mümkün değildir, hayatım burada, her şeyim burada. Sizleri kazanmak istiyorum. Yani sizinle bir tanışmak, bir davet bir şereftir. Bizim bir gayemiz yoktur. Zaten ben bu olayın hepsinin hesabını vermişim. Yani sizinle bir tanışmak istiyorum. Beni anlayın ve görün, beni temize çıkarın bu olaylardan. Yani adaletinize sığınıyorum, büyüklüğüne sığınıyorum."

"Herhangi bir şekilde belge aldınız mı siz? En son, yoksa sadece savcılıktan takipsizlik kararı mı."

"Takipsizlik kararı, mahkemeye gittik, mahkeme takipsizlik kararı bize verdi. Herhangi bir belge falan...şimdi efendim, hadiseden sonra biz 15 gün gözaltında tutulduk ve o olayda rahmetli Turgut Özal'ın Özel Kalem Müdürü benim için telefon açtı. Pimdi Büyükelçimiz Bonn'da idi, geldi. Benim için 100 tane profesör telefon açtı. "

"Nereye açtı?"

"Emniyete. Benim için 4-5 arkadaş sizlerden telefon açtı. Necdet ne yapıyorsun, yanııştır. Bu adam bizdendir...Ve Necdet (Menzir) tabii dinlemedi. Sonuna kadar adam yapacağını en iyi şekilde yaptı, hiç onlara taviz vermedi, kesinlikle. Hiç kimseye artık Necdet vazifesini yapacak diye ve büyük bir kahramanlık peşinde diye hiç kimsenin telefonuna çıkmaz oldu. Ve 15 gün biz polisteki olanı gördük. İfademi verdim ben en son. Mahkemeye çıktık ve mahkeme ifademizi aldı orada iki üç saattir, bizi serbest bıraktı. Bir ara sonra bana postane vasıtasıyla takipsizlik kararı göndermiştir. "

"Başka bir şeyden tutuklu yattınız mı? O soruşturma günü, aynı gün mü sizi savcılık serbest bıraktı?"

"Evet aynı. Ondan sonra efendim bir...."

"Herhangi bir suçtan dolayı tutuklanmadınız mı?"

"Polis tabii bizi bıraktıktan sonra, diktatörlük yapmak istedi. Yani efendim ille bir şey takacak, ille bir kanca takacak. Benim evimde 78 tane altın çocuklarımıza aittir. Tutturuyor diyor ki, bunlar sahtedir. Yavrum sahte değildir ki, benim aldığım kişi bellidir. Gidiyorlar Darphane'ye gönderiyorlar, Darphane bir rapor veriyor: Bunlar 22 ayardır. Telefon açtım, dedim ki: Efendim altınlarım ne oldu? Dedi ki: Ben sana altını iade edemiyorum. Rapor geldi 22 ayar, gel buradan git adliyeye hemen o şeyleri sana adliye oradaki kuyumcudan iade eder. Gittik çıktık bir nöbetçi bir hakim, Elmas Hanım. Hemen oradaki kapıcı dedi ki: Beyefendi bugün niye geldiniz? Hayrola kardeşim, altınlarım var, geri alacağım dedim. Bu kadın affetmez kesinlikle, hiç kesinlikle dedi. Aman bugün... Yahu kendi ayağımla geliyorum, ne demek... Ayağımla geliyorum, altınlarımı alacağım. Bir çıktık efendim, kadın diyor ki; bakıyor, 'Ben bu davayı bilmiyorum, sizleri tutukluyorum...'

Emniyetten beni gönderdiler buraya, işte altınları işte bana iade etmek için. Bana diyor ki: Bu dava ilk defa bana geldi, ben sizi tutukluyorum. Mahkemede işinizi ayıklayın. Ve gitti bu kadın bizi tutukladı. 26 gün. İtiraz ettik bir üst mahkemeye. Üst mahkeme itiraz etmekle beraberdir, bizim itiraz eden avukat geciktirdi, 1 gün geciktirdi. "

"Avukat kim?"

"Bilmiyorum ben. Sait.... Bir arkadaş tuttu, yani avukatı ve orada biz 24 gün kaldık. Stajyer

biri. Çünkü itiraz için dilekçe bir şey yok yani. Ve biz burada tabii sağlık bakımından dedik: Bizim 20,21 hipertansiyonumuz vardır, şekerimiz vardır, ürik asitimiz vardır, romatizma var. Onun dolayısıyla ben orada kaldım 24 gündür. Allah var yıpranmadık, bir şey olmadı. Çıktım mahkemeye, mahkeme bakar bakmaz, aaaa dedi, hemen serbest bıraktı, bir celse sonra beraat etti, iade etti o.. Ve beraat kararı Ben de mevcuttur. Yani orada gittiğimizde çaba yani mevcuttur ben size gösterebilirim. Yani efendim bir insan iş hayatında muhakkak böyle tip şeyler... İş hayatlarımızda da bazı geliyorlar, belediyece geliyor çocuk çıkarıyor 2 milyon para veriyor. Geliyor o gün diyor ki: Seni rüşvetten içeri.... Niye veriyorsunuz diyor... Yani bunlar devamlı olan şeylerdir bunlar hayatta. İş yapacaksınız. Bir atasözümüz var: Büyük başın derdi büyük olur. Ama bir memuriyet yaparsınız, kabuğunuza çekilip; evinizde oturursunuz, teslim olursunuz hayata... Mademki bu işleri yapacaksınız, bu hergün olan işlerdir. Yani onların dışında belki onlar resmiyete dökülseydi, belki bu kadar olurdu. Çünkü hergün bu olaylar vardır. Maliyeci geliyor diyor ki: Efendim, bir mal aldınız Petkim'den niye geçir.... Yahu kardeşim fatura daha gelmedi ki. Rap diye bir ceza yazar. Yani bu olaylar..."

"Celal Bey bir de şu konu var. Türkiye'de bazı olaylar var. İnsanlar öldürülüyor, bu öldürölüş nedenlerini ve bunların faillerini araştırmak üzere bir komisyonda görev aldık.."

"Tabii efendim, varız, hazırız..."

" Pimdi bir kimseyi hemen mahkeme kararı gibi sen aklandın deme durumunda değiliz. Yalnız şu var: şimdi diyelim ki elimizde bir interpolun raporu var. İşte bazı kişiler aranıyor, bazı suçlar yükleniyor onlara deniyor ki: Mesela; Muhammed Celal Zehebi veya Celal Özel aranıyor, şu şu işlerle uğraşıyor deniyor. Yani üstelik de diyor ki: Bu uluslararası alanda karaparanın ve kaçakçılığın....Karaparanın aklama işleriyle uğraşıyor. İşte kaçakçılık yapıyor, "Doktor" lakabıyla tanınıyor bu adam..."

"Evet, evet, oradaki olan zaten düzmeceler..."

"İnterpolun durumunu biliyorsunuz, yani böyle bir rapor düzenleyince ister istemez üzerinde durmak gerekiyor. "

"Haklısınız. "

"Yani bunu bir Vehbi Koç'a demiyorlar da, bir Sabancı'ya demiyorlar da, bir Enka Holding'in sahibine demiyorlar da size niye diyorlar diye bir soru aklımıza geliyor. "

"Efendim bu soru diyordum ki size: Magharian'ın düzeni yüzünden gelme bir sorudur, bir hadisedir. Oradaki olan o iki kişi var ya, o iki tane çocuk vermiş olduğu ifadeleri tutuklanmadılar onlar. Bunu yaptıktan sonra onlar Amerika'ya zaten gitmişler."

"Bu Magharian Kardeşler mi böyle demiş sizin hakkınızda?"

"Hayır hayır, zaten Magharian Kardeşler bir şey diyemezler ki. Orada yanlarında çalışanlar, İnterpol demiş ki onlara: Bu işi bize A'dan Z'ye kadar ne kadar teferruatlı, ne kadar bize anlatırsanız, herkesin hakkında korkmayın, sizi serbest bırakcağız. Biz bu olayın üzerinde 6 ay 1 sene... "

"Efendim o çocuklar sizi nereden biliyor? "

"Ben oraya tedavi için gidiyordum, çocukların okulu için gidiyordum. Yani benim hemşerim..."

"Gidilir ama, yani o çocuklar size niye desin ki: Celal Zehebi bu işlerle uğraşıyor?"

"Yalnız benim değil ki, herkesin üzerinde..."

"Bir düşmanlıkları var mı onların size?"

"Yok, şimdi orada ismimiz çıkınca kendileri dediler ki: Ne kadar biz abartırsak, ne kadar böyle kafadan atarsak belki kendimizi kurtarırsak gibilerden... Yani kötülük yapmak o kadar zor değildir ki. Allah bize yaptırmazın yani, herkes bunu yapabilir yani kötülük. Sonra efendim, ne kadar bir şey ortaya atıldıysa bizim aleyhimizedir. Allah'a bin şükür alnımız açıktır, alnımız aktır. Burada ben mevcudum, oturmuyorum, ben şeyden kaçmıyorum. Size söylüyorum; memlekette şerefli, namuslu, haysiyetli yaşamak istiyorsanher ne kadar adalet beni temize çıkardıysa, sizin tarafınızdan ben aklanmak istiyorum. Çünkü burada yaşayacağım Yılmaz Bey. Bu hayat bir iki günlük değildir. Bu ne kaçakçılığa benzer, ne altına benzer ne dövize benzer. Bu başka bir şeydir. Başka bir olay. "

"Bizim Komisyon olarak hiçkimseyi suçlamak gibi bir mantığımız..."

"Haklısınız efendim, ben hergün emrinizdeyim. "

"Adada da yazlığınız var değil mi?"

"Var tabii yazlıklar, yazlıklar vardır. Ben Adada inşaat yaptım. Ne demek yazlığın var mı? Ben inşaat sektör sahibiyim Beyefendi."

"İsviçre savcıları yazıyor."

"Yazabilir, peki niye Boğazdakileri yazmadı ki. Pimdi ben kooperatif yapıyorum 270 daireli Beylikdüzü'nde. Ben kaçırmıyorum ki. Yani yazabilir, yazlık değil, yazlıklar vardır. Çünkü inşaat yaptım, benim branşımdır. İthalatçıyım ben Türkiye'nin Sarı distrübütörüüm benden başka kimse getiremez ki Seylan Çayı."

"Celal Bey, bir de şu var; Çetin Emeç'in öldürülmesi olayını da Fatma Doğankayalı gerçeği söylemiyor falan deniyor da. Onların herhangi bir ilgisi yok, sizin de ilginiz yok ama,

herhangi bir duyum, herhangi bir bunun öldürölüş nedeni siyasi midir adi bir olay mıdır? Bu konuda herhangi bir bilginiz var mı? "

"Yılmaz Bey bana soruyorsunuz, diyorsunuz ki: Yani siz intihara teşebbüs ettiniz mi? Ona benziyor. Benim konum değildir. Pimdi şeye benziyor bu. Ben böyle bir şeye teşebbüs etseydim, demek ki servetime burada bir benzin dökmek demektir. Ben bu adam..."

"Yok yok onu ben demiyorum. Tamam siz.. Fatma Doğankayalı..."

"Ne olabilir ki, mümkün değil. "

"İşte gerçeği söylemedi, doğru değil, iftira ediyor dendi de. Hani bu öldürölüş nedeni diyelim ki böyle bir yazı yazmaktan kaynaklanmıyorsa, o zaman bir tahmininiz var mı bu konuda? Olay siyasi midir?.."

"Efendim, emin olun ki belki size enteresan gelecek, ben gazeteleri alırım, o büyük manşetleri var ya okurum, sonra içeride ki ekonomik sayfayı harfi harfine okurum, beni ilgilendiren ekonomi sayfası. "

"Ama isminiz geçerse...."

"Geçebilir".

"Yani şöyle, en azından bir yakınınız bir ev adamınız, tanıdığınız, işyerinde çalışanınız, dostunuz, yahu şu gazetede ismin geçiyor, bu neyin nesidir demiyor mu?"

"Hiç aklıma bile gelmedi ki. Bak nimet hakkı için hepimiz müslümanız adamın ismini orada emniyette öğrendim. Çocukların başı için, yemin ediyorum. Gençliğimin hayrını görmeyim. Ne işim var efemim. Benim branşım değildir. Ama dövizden sorun, altından sorun, inşaattan sorun, dahili ticaretten sorun, çaydan sorun. Bak Magharian size açık açık durumu anlatıyorum. Ama bu olay benim olayım değildir, hadise benim hadisem değildir."

"Celal Bey, bu Fatma Doğan sizin yanınıza girerken hiç araştırmadınız mı bunun önceden kimle ilişkisi vardı..."

"Hayır efendim... Aşağı yukarı evet bir sene."

"Yani öyle bir durum var ki, sanki sizin yanınıza maksatlı olarak gelmiş gibi bir durum da var. Bunun üzerinde durdunuz mu?"

"Efendim, burada hepimiz kardeşiz. Ve bir şey anlatmak istiyorum ben. Bazı olaylar yakışmaz biz erkeklere. Herkesin özel bir hayatı vardır. Pimdi ben oraya bazı zamanlar gerek dekarasyon gerek evimin tamiratıyla uğraşırdım. Bu kadının görmüş olduğumuz

davranışı hoşuma gitmedi. Yani bu kadın kafasına bir şey taktı. Neden? Herkesin evi bizim evimizde olmasın. Süs pozisyonu değişiktir. Hatta bir iki çok affedersiniz telefon açtım ki kızım biraz sonra geleceğim, iki üç kişi gelecek evi görecekler ona göre falan.... Orada çünkü bir şömine vardır, bir de kalorifer, kat kaloriferi pek ısınmaz. Oraya uğrayacağız dedim, bir görsünler yani ev sıcak havası filan. Ben şimdi hemen geliyorum, onlar bir iki saat sonra gelecekler falan.. Bir gittim. Gidiş tarzı, pozisyonu başka, değişiktir, azarladım ki, o ne dedim kızım, git, üstüne bir şey al gibilerden. Yani ben şimdi bu işin içinden çıkamıyorum. Bu kız ne taktı kafasına; beni mi taktı, onu ben de bulamıyorum ki, hadiseyi bulamıyorum. Niçin taktı? Ben öyle bir şey yapacaksam, gidecek evden telefon açacağım, Mehmet şu adamı öldürmezsen... Yahu 7 yaşındaki çocuk yapmaz bunu sayın milletvekilim. 7 yaşında çocuk bunu yapmaz yahu."

"Bir de şey var, sizi A'dan Z'ye kadar takip etmiş. Nasıl bir iyilik. Sizin anlattığınıza göre..."

"Yani saat 3.00'de ben gideceğim..."

"O da size hep kötülük. Yani bu kadın bir ajan olabilir veyahut bir örgütte çalışan... İyilik yapıyorsunuz doğru, onun şeyi belli, ama o da ne yapıyor, devamlı siz kimle ilişki kuruyorsunuz, kimle irtibatınız var, ne işleriniz var. Sizi A'dan Z'ye kadar tanıyor."

"Eeeee, biz evden çıkardık onları, tabii kötülük yaptık."

"Kendi işini bilir, çay mı getirecek çay getirir, temizlik yapar falan, mesela sizi bütün yönlerinizle araştırmış, yani bir istihbaratçı gibi değil mi? O insanı düşündürüyor bu kadını. O zaman bu kadın hakkında daha başka türlü bilgileri araştırmak lazım. "

"Biz zaten kadını aldığımız zaman bu çocuk şizofrenidir. Zaten polis ifadelerinde belli, yani bir çocuk buraya karşımıza aldığımız zaman soru soruyorsun güler, anlatabiliyor muyum... Yani belli ki bir şizofreni hastalığıdır. O kadını oraya getirmekle biz sanki acıdık. Nasıl olsa ev satılincaya kadar, burada bir yesinler, ısınsınlar, bir de bekçilik yapsınlar gibilerden. Yani benim kalkıp da birgün herkesin hakkında bu kimdir, şu şudur, bu budur gibi... Ama çocuğu bana gönderen çok muteber bir arkadaşımın yanında çalışan bir şofördür, onu tanıyorum ben. Jak Kamhi'nin yeğeni dedi ki bana: Çok güzel temiz bir şoför var. Bebeklidir, biraz kafadan zayıftır ama, namusludur ve Allah var çocuk çok çok namusludur. Çıkardı, aldık bizim yanımıza. Sonra beyefendi yani bunlar düzmece ve uydurmasyon ve iftira olduğu aşikardır, yüzde yüzdür. "

"Polis sizi uzun zaman izlemiş, sonra bir yazı göndermiş, biz yanlış yaptık diye öylemi..."

"Evet, 2.5 sene beni takip etmişler. "

"Böyle bir yazı gönderdi mi?"

"Yook. "

"Biz sizden gereksiz yere kuşkulanmışız diye. "

"Yok, kesinlikle. Yalnız o karı koca var ya, müfettişliğe çağrıldığımız zaman kapıda baktım kız ağlıyor, dedi ki: 'Ne olur hamileyim, beni affet, ne olur!' şahitlerim de vardır. "

"Fatma Doğankayalı mı?.."

"Tabii tabii, çünkü biz müfettişliğe çağrıldık. Baktım ki kapıda karı koca. Çocuk zaten pek muhatap olmuyorum çünkü şizofrenidir, yani belli gördüm mü hasta, resmen bir akıl hastasıdır. Dedi ki: Ne olur bağışla, yalvarıyorum. Bak doğum yapmak üzere... Hata ve hatta tek böbreklidir. İkinci böbrek nefrittir. Ben onu aylardır tedavi yaptırdım, aylardır. Sen bana çok iyilikte bulundun dedi. Son zamanlarda aramızda bir tartışma oldu. Ben de çok büyük bir kötülük yaptım. Buraya kadar varacağını bilmiyordum. Ne olur beni affet, ne olur beni helal et dedi. Dedim ki: Kızım insan der ki: "Affedersiniz pezevenk de, kaçakçı de, hırsız de. Ne bileyim nedir bu olay... "Ne olur bağışlayın, yalvarıyorum" dedi. Bunu kullandı. Bizi 11 gün çok sıkı altında bir soruşturmaya tabi tuttular. Ve hırpalandık, ama artık iş işten geçti. Yani biz ne davacıyız, ne aleyhte konuşacak durumumuz yok. Ve diğer arkadaşlara ve Necdet Bey (Necdet Menzir) kendisi bizzat , yönetti ve çok kaba hareketlerde de bulundu bana karşı. Yani ben tahmin etmedim böyle olacağını. Çünkü ilk şeyde inandılar yani aman bir kurban, aman bir kurban gibilerden. Ondan sonra 15 inci gün ifademiz verildi, mahkemeye çıktık. Ne başka bir yazı, hiç herhangi bir konu olmuş değil."

"Teşekkür ediyoruz."

"Abi saygılar. Ben sizden rica ediyorum, son olarak memlekette yaşayacaksam her zaman cevap vermeye hazırım. Benim Türkiye'nin dışında başka bir vatanım yoktur. Yatırımlarım buradadır. Hayatım buradadır. çocuklarım buradadır, hanım Türktür, ben de Türküm, her ne kadar sonra Türk vatandaşlığına geçtiysem Türk asıllıyım. Annemin kökü Gaziantep'lidir. Ben zaten Araplığımızı, Suriyeliğimi çoktan unutmuşum. Beni tanımayanlara Arap diyemem, Suriyeli diyemem, çünkü utanıyorum. Gerek Türkiye aleyhine yapılan yine bu olaylardır. Gerek duyduğumuz, gerek işittiğimiz lütfen bu konuşmalar gizli tutulsun. Aramızda kalsın. Her zaman sizden bir yardım ve medet isteyeceğim. Lütfen beni aklandırın. Sizden bunu rica ediyorum. Yani Türkiye... tasavvur edin, vatandan vazgeçtim. Vatanım yok. Hayatım burada. Niye, benim bu yatırımlarım İsviçre'de veya İngiltere'ye yapmaz mıyım? Ne fark edecekti ki. Yani ne var, varım yoğun, çocuklarım hayatım, her şey Türkiye'de, Türküm ben. Zaten Türkiye'nin dışında bir vatan kabul etmiyorum ki. Bu kadar güzel bir ülke, bu kadar iyilik veren, bu kadar yani aleyhine yapılır mı böyle bir şeyler? Böyle bir şeye davranılır mı? Mümkün müdür?"

" Vatandaşlığa geçiş şeklinizde de bazı şeyler var. "

"Efendim, Türk vatandaşlığına müracaat ettik, prosedürde. Ve tabii ben İstanbulluyum, burada İstanbul'da oturuyorum. Yani Ankara' ya gidip gelmek ne gibi yani efendim Türk vatandaşlığına...Türk vatandaşlığına geçtiğim zaman mı?"

"Türk vatandaşlığına geçişte de bazı sıkıntılar var yani belgeler mevcut..."

"Ne oldu efendim ben tabii prosedür içerisinde müracaat ettim. Tabii gecikti, ondan sonra bana tebligat verildi.."

"Yani polis kayıtlarında vatandaşlığa alınmaması, yurtdışı edilmesi gibi kayıtlar var..."

"Efendim yurtdışı edildim bir sefer. "

"Ama ilk geldiğinizde."

"Evet, yurtdışı edildim. Ama tabii Türk vatandaşlığına geçmeden ewel. O döviz yüzünden, o şey var ya ailemden biliyorsunuz, siz sorumlusunuz herhalde... Ben buraya geldikten sonra zaten ailemi kaybettim, babamı kaybettim ve bir ara gittim oraya oradaki kalan miraslarımızı topladık, aramızda paylaştık, 18-19 yaşında idim ve Türkiye'ye yerleşmek maksadıyla tabii parayı yanımda getirdim ben ve bir Kent Otelin yanında orada bir tavrak vardı o zamanlarda Ankara'da, onu almak niyetindeyim ben atladım uçağa gittim, dövizlerim yanımda, 435 bin mark ve 50 bin dolar. O zaman büyük bir para Çanta içerisinde Merkez Bankasına giderken bir trafik araması, açtık çantayı nedir? Döviz. Kimin döviz? Benim dövizim efendim, 100 gün ewel neyse o zaman döviz memlekette yoktu bilinmeyen bir olaydı, 25 sene ewelki bir hadise. Merkez Bankasına durum intikal edildi, mahkemeye gönderildik. Hakim dedi ki: Evladım bu ne parası? Dedim ki: Efendim, geçen sene babamı kaybettik, mirastan toplanan para. Getirdim Merkez Bankasına yatırmak üzere, gidiyordum, laleddayın bir arama oldu, hemen dedi ki: Bak yavrum yurtdışından getirdiğini ispat edebilir misin? O zaman derhal iade ederim dedi. Hemen telefon açtım orada çekmiş olduğum bankadan. Getirdim belgeyi ve ibraz ettim mahkemeye, mahkeme Türk parasına çevirip o zamanın parasıyla 1962 bin lira.. Tamam tekabül eder. İade etti. Bunu İçişleri Bakanı suç olarak kabul etti. Niye efendim gelirken bir deklare yapmadım... Bana sorulmadı ki deklare... Beni bir müddet sınır dışı ettiler, sonra müracaatla hakkı kazandık, tekrar Türkiye'ye geldim, yani durum bundan ibarettir. Türk vatandaşlığına.."

"Kim nasıl yardım etti"

"Türk vatandaşlığına efendim, Türk vatandaşlığına geçerken tabii bu... O anda bir döviz affı zaten çıkmıştır, hatta ben bir mecliste idim, bir arkadaşına dedim ki: şöyle bir durum var, sen buna yardımcı olabilir misin. Hay hay dedi. Bir döviz affı zaten var artık bu konu değildir. İntikal edildi İçişleri Bakanlığına, İçişleri Bakanı hatta bir kelime sarf etti, dedi ki: Yahu bu adamın görüşü bizden daha ileridir. Yani bu serbestliği daha ewel görmüştü, biz serbestliği şimdi görüyoruz. Ama döviz affı zaten çıkmıştı. Ve o zaman ortadan kalktı bu olay. Yani

döviz affı olmasaydı belki bir engel olacaktı."

"Tabii Allah var eylesin, bir hayli servete sahip olmuşsunuz da....

İlk ticarete başladığınızda memleketten mi para getirdiniz, yoksa çalışarak mı para kazandınız?"

"Hayır, memlekette kayıtlarım vardır. Bu parayı memleketten getirdim. Efendim kayıtlar mevcuttur. Mahkemededir. Bu para..."

"Getirirken tabii sınırdan aramalar oluyor,"

"Hayır efendim, durumu izah edeyim efendim. Ben o zaman 18-19 yaşlarındaydım, buraya geldim Türkçeyi öğrendim, yabancı diller okulunda. Ondan sonra giriş imtihanına girdim, girdikten sonra Cerrahpaşa Tıp Fakültesini kazandım. Ve ilk 15 kişinin içerisinde 7'nci kişiydim ben. Birinci sene sonunda babamı kaybettim, ailenin en büyük erkeği ben idim. Atladım gittim orada işleri düzelttim, menkulümü, gayri menkulümü falan hepsini düzelttim ve o parayı dövizde çevirip ve Türkiye'ye yerleşmek maksadıyla getirdim. Buraya girerken ne iş soran vardı... Bir de bir James Bont yanımdaki çanta içerisinde... Yani ben öyle bir şey ki döviz getiriyorum Türkiye'ye. Bir gençlik vardı, bir cesaret vardı. Sonra bunun bir sakınca tarafı aklıma gelmedi ki. Türkiye 'ye döviz getiriyorum ve Merkez Bankasına giderken o anda, bu hadise ortaya çıktı."

"Ne parası getirdiğiniz"

"435 bin mark..."

"Hayır, ilk önce parayla mı geldiniz, yoksa sonradan parayla geldiniz?"

"Babamı kaybettikten sonra efendim, ondan sonra gittim oraya. İşte miras işleri, biraz altınlar vardır. İşte biraz ablamda vardır, annemde vardır, birkaç topraklarımız vardı, onları çevirdik, herkesin... İki ablam vardı, bir tanesi rahmetli oldu. Onları getirdim yanımda ve bu hadise ortaya çıkınca mahkemeye intikal edildi, intikal etmekle benim rahmetli kayınpeder Hacı Nazuh Özel, çok muteber bir tüccar, varlıklı bir tüccardır, Yani şu anda onlar Aksaray'da 4-5 tane apartman sahipleridir. Yani benim hanım da varlıklıdır. Çalıştık, çabaladık, aldık verdik, arsa aldık, dükkanlar aldık, Kapalıçarşıda aldık, birkaç tane dükkan sattım, Mısır Çarşısında sattık. Yani, bu Allah'ın bir lütfudur, bu pozisyona, bu mertebeye geldikten sonra bu şeyler düşünülür mü?"

Tekrar ve tekrar, ben bu memlekette yaşamımı devam ettirmek istersem, bu vatanımda, çocuklarımla iftihar edeceksem, onlara tahsil yaptıracaksam, üç evlattır, bu vatana kazandıracaksam, onurlu yaşamak istiyorum efendim. Yani bu olay, bu olay benim sırtımdan alınsın, bu Magharian hadisesi, ben üzerinde bile durmuyorum. Ticaret hayatım

olabilir, olmayabilir ama bu suçlama çok kötü. Yani bir lekedir. Yarın mesela, o devam ederse, aklanmaz. Gündeme ne getiriyorsunuz ki. Ben gördüm, adam diyor ki , gazeteci bunu yazmazsa nasıl gazeteyi satacak diyor. "

"Teşekkür ediyoruz. "

"Saygılar efendim."

"Celal Zehebi'nin gizli yaptığı konuşmalar vardır; o nedenle kayıt aletinin kapanmasını istemiş. Bunu banta kaydetmek için bandı açtırdım. Sizler de aynı şekilde söylerseniz. Banta geçtikten sonra tamamdır."

Bu sırada SHP Malatya milletvekili Mustafa Yılmaz kayıtlara geçmesi için şunları söyledi:

"Celal Zehebi'nin, bandın kapatılmasını, teybin kayıtlanmasını belirttiği yerlerin, Suriye ile ilgili, Suriye aleyhine söz söyleyeceği sanıldığından kapatılmasını istediğini belirtmek istiyorum. "

MİT UZMANINDAN DEĞERLENDİRME

Çetin Emeç suikastiyle çok yakından ilgilenen birisi daha vardı ki, bu kişi, Türkiye'nin fali meçhul cinayetler üzerinde belki de en bilgili uzmanlarının ilk üç adından biriydi.

Sözünü ettiğimiz kişi, Emeç'in arkadaşı olan ve 26 Mart 1990 günü İstanbul Bağdat Caddesinde kurşunlanarak öldürülen MİT eski Müsteşar Yardımcısı Hıram Abas' tan başkası değil.

Abas'ın konuyla ilgilenmesi konusunda, yakın dostu ve 1994 şubatında MİT'e geri dönen Mehmet Eymür, anılarını topladığı " ANALİZ" adlı kitabında bakın nasıl anlatıyor:

"Hiram Bey, Profesör Muammer Aksoy'un ve özellikle şahsen tanıdığı Çetin Emeç'in öldürülmeleri ile bir hayli ilgilenmişti. Her ikisi de kendi branşlarında Türkiye'nin yetiştirdiği değerlerdi.

Hiram Beyin evrakları arasında bulunan, ancak kime ve ne zaman verildiği belli olmayan 'yıkıcı, bölücü ve terör faaliyetleri' ile ilgili bir raporun müsveddesinde onun bu faaliyetlerin amaçlarını ve yöneldikleri hedefleri iyi bir şekilde tahlil ettiğini ve özellikle Çetin Emeç ile Muammer Aksoy'un öldürülmeleri üzerinde durduğunu görüyoruz.

Hiram Bey terörün amacını 'Devletin iç ve dış politikasında güçsüzleştirilmesi, zayıflatılması, ekonomik yönden yıpratılması, dış yatırımların durması, ülke içinden dışarıya sermaye kaçışlarının başlaması, halkta istikbale ve devlete güvensizliğin , şaşkınlığın yaratılması, demokrasinin yıpratılması, hürriyetlerin kısıntıya uğraması, ordu, polisin ve istihbaratın ana görevlerinden uzaklaştırılarak terör ve yıkıcı faaliyetlerle boğuşur duruma düşürülmeleri' şeklinde özetliyor. Emeç ve Aksoy cinayetlerinin arkasında kimlerin olduğunu tespit ediyor.

"Bu suikastler ayrı örgütlerin de faaliyetleri olsa, arkasında yabancı devlet ve planlama desteği olup olmadığı hususlarının öğrenilmesi lüzumludur. Çünkü sonuç ve güdüler, gayenin Türkiye'nin stabilitesini bozmak olduğunu düşündürmektedir" diyordu."

Abas'ın ölümünden önce yaptığı değerlendirmeler bunlar.

Olayın altını çizerken, bir dış desteğe ve onların maşası olan iç unsurlara dikkat çekiyor. Onun bu uzmanlığına da saygı duymak gerek diye düşünüyorum. Hele hele Mehmet Eymür gibi babadan istihbaratçı olan ve MİT içinde 50. yılını doldurmak üzere olan bir kişi Abas'ın bu değerlendirmelerine anıları arasında atıfta bulunuyorsa, bunu inceden inceye tartışmak ve araştırmak gerekiyor kanısındayım.

Ulaşabildiğim belgelere ve bilgilere dayanarak Çetin Emeç suikastinin bilinmeyenlerini okuyucuya aktarmaya çalıştım.

Bu kitaptaki bulguların ışığında Çetin Emeç olayıyla ilgili değerlendirme size ait. Pu suçludur veya değildir gibi bir yargıya sahip değilim. Böyle bir yargı kaygısı da taşımıyorum. Aradığım şey gerçeğin izi. Bu amaca ulaşabilirsem yarın bir başka gazetecinin öldürülmesini engelleme konusunda, üzerime düşen sorumluluğu bir ölçüde yerine getirmiş hissedeceğim kendimi. Çünkü Türkiye'nin her geçen gün biraz daha karanlığa gömülmesine, cehenneme dönüştürülmesine karşı, özgür, bağımsız, mutlu Türkiye'ye inanan herkesin bulunduğu yerde zaman kaybetmeden siper kazması gerektiğine inanıyorum.

5 Haziran 1994/ Pazar

Ankara

ÇETİN EMEÇ'İN KALEMİNDEN

YAPAMÖYKÜSÜ*

Otuz küsur yıldır bu mesleğin içindeyim. Zaman zaman gözlerimi yılların ötesine çevirir, oralarda kendimi ararım. İlk gördüğüm, mürettip tezgahına uzanmaya çalışan kısa pantolonlu bir ben dir. Sonra, müsahhih masasında siyah kolluklu bir küçük çömez. O da benimdir. Çocuk sayfası çatarken ben. Bulmaca hazırlarken ben. Ve Anadolu bozkırının karanlık gecelerinde bir telefon uğruna köpeklerin saldırısına uğrayan ben. 27 Mayıs sigarasıyla Ordu Başkanlıklarında ecel terleri döken ben. Merkez Komutanlıklarının gözaltı koğuşlarında ot şiltelere yuvalanmış tahtakurularına karşı kaşına kaşına uyuma savaşı veren ben. Ama, Cumhurbaşkanlarının sofrasında da ben. Başbakanların belki iki adım ötesinde, sıcak bir dostluk yumağı içinde yine ben. Pu üç beş satırla çiziktirdiğim bir ömür kesitinden sanırım tek profil çıkıyor. Gazeteciyim ben.

20 Temmuz 1987 Hürriyet

KANLICA'DA BİR ÖĞLE SONU...

Pimdi anlatacaklarımı on yaşımın hafızasından alıyorum. Sisler ardındaki görüntüler belki tıpatıp değildir. Tasvirlerimin çizgisinde benzersizlikler de olabilir. Ama, özü aynı. Benim, Hürriyet'in kurucusu Sedat Simavi ile ilk karşılaşmam. Günlerden neydi, hatırlamıyorum. Bildiğim, hafta sonu olmadığı. Evet, bir çalışma günü... Babamla Boğaz'ın Anadolu yakasında öğle yemeği yiyoruz. Ailenin tüm öteki fertlerinden uzak, başbaşa... Okul kaçağı iki haylaz öğrenci gibi... Birkaç masa ötemizde babam yaşta bir zat. O, yalnız... Önce birbirlerini fark etmiyorlar. Sonra selamlaşıyorlar. Onun yemeği bitmiş. Kalkıyor, masamızın yanından geçerken gelip bize katılıyor. Güleç bir yüzü var. Küçükler hiçbirşeyden anlamaz zannedilir. Oysa cindirler. Ben de, oturur oturmaz fark ediyorum, babamın arkadaşı çocukları seviyor. Sık sık bana dönüp birşeyler soruyor. Bugün anılarımın kafesinden çoktaan uçup gitmiş sorular. Henüz adam sınıfına terfi etmediğim için bir tanıştırma faslının zahmetine katlanan olmuyor, sadece benim ismim söyleniyor. Kimdir, merak ediyorum. Babamla konuşmaları sırasında anlıyorum ki adı Sedat. Birlikte kalkmamızı teklif ediyor. Yeni bir ev yaptırmış, bir yalı, Kanlıca'da, daha taşınmamışlar bile... "Görmek ister misiniz?" diye soruyor. Birlikte gidiyoruz. O zamanın koşullarında "avant garde" bir ev. Upuzun bir rıhtım... Bahçede çimler.. Onlar konuşuyorlar. Rıhtım tarafından girip arka kapıdan çıkıyorlar. Tekrar giriyorlar. Sonra üst kat balkonundan işaret parmaklarıyla çatıda birşeyler gösteriyorlar... Benimse gözüm rıhtımda. Orada durup duran iki simsiyah iskele babasında... Bir çift rügan papuç gibi, nasıl da göz alıyor.. Usul usul yaklaşıyorum. Babam sesleniyor: "Çetin, fazla gitme, denize düşersin!" İlahi! Düşsem ne olacak? Ben yüzmeye biliyorum... Ama şu bahar güneşinde kıkırdarmışım, o başka! Göz ucuyla onları kollayarak

rihtıma yöneliyorum. Beni yice unuttuklarına aklımkestiği anda babalardan birine tünüyorum. Orada ben de onları unutuyorum. Gözlerimin önünde merakımı gıdıklayan nice görüntü... Küçük şehir hattı vapurları... İri şilepleri... Yolcu gemileri... Gelip geçiyorlar. Kimisi boydan boya, bazısı bir yakadan ötekine çaprazlamasına... Sonra, bir buğu tülünün ardındaki karşı kıyı...Ve hemen ayağımın dibinde balıklar. Çevre kirliliği kavramının hayal bile edilmediği devirde, suyun camlaşmış pırıltısında İstavritler, bir iki kum kayası, muzır Çırçırılar... Yıllar sonra bunca ayrıntıyı nasıl gözönüne getirebiliyorum? O gün başıma geleceklerden...

Babamın sesi beni dalıp gittiğim hayal dünyasından koparıyor: "Hadi gidiyoruz!" Doğrulma hamlemle birlikte aklım başıma geliyor. Pantolonumun arkası vıcık vıcık. Kısa paçalarımın dışında kalan baldırlarım da.. Elimle hafiften yokluyorum, avcum karaları bulanıyor. Babalar yeni boyalıymış meğer! Baba oğul bu ilk "erkek erkeğe" gezintimiz için annem ne de özenmişti oysa.. Papuçlarım, çoraplarım, pantolonum, gömleğim, kravatım, ceketim... Bu büyümüş de küçülmüş görüntünün tüm ambalajı yeniydi, yepyeni... Anneme ne diyeceğim şimdi? Babam da aynı kaygıya kapılmış olmalı ki, telaşlanıyor. İçerden temiz bez, şişeyle gaz getiriyorlar. İkisi birlikte, koca bir siyah yama halinde pantolonumun arkasını kaplayan boyayı çıkarmaya çalışıyorlar. Olsa olsa biraz daha sıvaştırıyorlar...

12 Aralık 1 988/ Hürriyet

PARLO VE HİTLER AMCALAR

İkinci Dünya Savaşının son günleri kadar benim kısa pantolonlu dönemimin de son faslıydı. Bir Cumartesi gecesinin tatlı keyfi içinde babamla sinemaya gittik. Kadıköyde Süreyya.. Bugün gibi hatırladığım filmin adı: Parlo Diktatör. Salonun loş karanlığında herkesin gülmekten kırılışını merak ve hayret arası bir duyguyla izliyordum. Perde bir berber dükkanına açılıyordu. İki de koltuk.. Birinde Mussolini, diğerinde Hitler. İkisi de tam bir itibar yarışı halinde, koltukların altındaki manivelayı sözde çaktırmadan kurcalıyor, birbirine tepeden bakma gayretiyle çırpınıp duruyordu. Diş diş yükseliş, sonra birden tepeden aşağı iniveriş.. Kuklamsı tavırlar.. Ritmik hareketler... Ve zincirleme sakarlıklar, seyirci koltukları arasında kahkaha tufanlarını körüklüyordu. Parlo, hem berberi hem Hitler'i oynuyordu. Tek kelimesi anlaşılmayan söylevlerini, bir küreyi iki avcunun arasına alıp mıncıklamasını kim görüyor, kim dinliyordu ki: Herkes makaraları koyvermiş gidiyordu. Bense saf saf bakınıyordum... İtiraf edeyim, Charlie Caplin'i anlayıp sevip ona gülebilmem için yıllarım geçti.

24 Nisan 1989 /Hürriyet

DUMANALTI

Galatasaray Lisesinde, ortanın birindeyim. Hepsi okulun ilk kısmından ya da yetiştirici sınıfından arkadaş, bir cingözler ordusunun arasında... Sınavla altıncı sınıfa doğrudan

gelmiş iki "çaylak" tan biriyim. Yağmurun bardaklardan boşandığı, idarenin bahçe izni vermediği ilk kış günlerindeydi. Başmuavin beyin alt kat tuvaletini bastığı okulda duyulurdu. Koştuk; Lise yönetiminin neredeyse tümü oradaydı. Koridorun iki başını tutmuş, tuvaletin kapısına nöbetçileri dikmiş, çıkanı enseliyorlardı. Ceza faturasını da oracıkta kesiyorlardı: "Tekdir". Kapı kanadının her açılıp kapanışında koridorda bir duman bulutu dalgalanıyordu. İçerdeki gizli bir bacadan püskürürcesine... Okuldaki ilk günlerimin toyluğu ile, ele geçenlerin kaçak sigaracılar olduğunu neden sona anladım. Tepkim, bugün gibi hafızamda: "O leş gibi yerde sigarının keyfi mi çıkar? Çok da biliyorum ya! Bir arkadaş dürttü: "Ukalalık etme lan, seni de bir gün bu yollarda göreceğiz" dedi. Görürsün görmezsin, bahse tutuştuk. Ben Galatasarayı bitirene kadar sigaranın yuvarlağına dudak değdirmeyeceğim. Ya okul dışında? Orası südüme havale, ama ben bir güzel yemin ettim; orada da.. Diplomamı aldığım gün, tütün ailesine bırakınız ağzımı, elimi dahi sürmemiştim, inat bu ya! Sonra düşündüm, o güne kadar gelmişim, oldu olacak tam tövbe tutayım dedim, bugünleri buldum.

19 Haziran 1989/ Hürriyet

ÜZÜM YEMEK VEYA BAĞCIYI DÖVMEK MESELESİ

Ben, eğitimin dağdağalı olduğu kadar ağdalı bir döneminin çocuğuyum. İlkokula adımımı attığım günden üniversite defterini kapadığım diploma faslına kadar hep çift sınavlardan geçtim. Ortaokulu bitirmemiz yetmemiş, bir de Liseye kabul için yeterlik kanıtlama çilesi çekmemiz gerekmişti. Lisede işler daha da çetrefilleşti. Önce ortaöğretim faslını tamamlayacaktınız, sınavlardan geçerek... Sonra, belirli dört dersten bir de olgunluk sınavına girecektiniz. Sanki onca yıl sıralarda dirsek çürütmek sizi belirli bir olgunluk düzeyine erdirmeyi yetmiyormuş gibi... Daha sonra üniversiteye giriş sınavı.. Bir üst sınıfın eşiğinde çoğu çift dereceli sınavlar; belirli derslerden önce yazılılar, yazılıdan geçince de sözlüler... Her sömestride en az üç derse girmediniz mi geçtiklerinizdoen de "sil baştan" etmeler.. Böyle böyle, tırnakla kuyular kazarak bizim kuşak üniversite son'a geldi. Ben İstanbul Hukuk Fakültesinde okuyordum. Bir türlü ısınamadığım ders nedense Deniz Ticaret Hukuku. Nasılsa yazılısını geçmişim, sözlüsüne gireceğim, ama kendimi yeterince hazır hissetmiyorum. Dinleyiciye açık sınavdan da başım önde çıkmaktan çekiniyorum. Hem hoca karşısında utanç ispatmozlarıyla titreme, hem de ensemde sınıf arkadaşlarımla diğer öğrencilerin küçümseyen değerlendirmelerine konu olma korkusu... Günü geldiğinde sözlü sıneva girmedim. Kalmış olmam doğal. Oysa o akşam fakülteden haber gönderdiler, hocamız Profesör Mazhar Nedim Göknil ertesi sabah beni bekliyordu, bir şans daha verecekti. Yine gitmedim. Akşam yine haber geldi, Hoca hâlâ bekliyordu. Direttim, gitmedim ve tabii kaldım. Sözlüler üç gün sürüyordu, Hocamız bu üç gün boyunca beni beklemişti. O zaman anlam veremediğim bu tutumu sonradan bir yüz yüze gelişimizde çözdüm. Profesör Göknil'in amacı öğrenciyi kahr cendereleri altında ezmek değildi, onu topluma kazandırmaktı. Benim sınav kağıdımda bir umut pırıltısı sezmişti. Yıllar yılı eğitimini hep ustura sırtında sürdürmüş bir kuşağın temsilcisi olarak, böyle bir tutumu havsalama nasıl

sığdırabilirdim?

19 Eylöl 1988 / Hürriyet

DAVETİYE

Beşikten mezara gazeteci olarak tanıdığım babamı 1950 yılında politikaya atılmış görünce ruh depremi geçirmiştim. Daha sonra burunlarından kıl aldırtmayacak bir Bayar'la bir Menderes'in gidip gelip mütevazı Son Posta matbaasının kapısını aşındırdıklarını nederen bileyim? O çocuk yaşımda, milletvekili etiketini gazeteci rozetinin yanında pek cılız, pek zavallı, pek pestenkerani bulmuştum. Son Posta, pırıl pırıl adını ve diri tirajını, babamın İstanbul Ankara-Bursa gidiş gelişleri sırasında tüketti. Bu gün, damarımdaki şu 24 saatlik heyecanın ateşini tazeleyen meslek kepengini indirip, politikanın kürsü ve sıralarına sütlaç sütlaç yayılmayı aklımın ucundan geçirmeyişim belki de bunun içindir. Aklından geçiren hakkındaki yargım da açık: "Aklını peynir ekmekle mi yemiş ne?" Başkent-İstanbul-seçim bölgesi üçgeni sadece son Posta meşalesini değil, babamın gözlerindeki feride tüketecekti. Ama haksızlık etmeyeyim. Politika ola ki sadece sebepti, hastalık aslında "şeker" di, Tıp dilindeki adıya Diyabet. Milletin damağına tat veren şeker bizim hayatımızdan neler neler aldı götürdü. Bugün çetelesini tutma gücünden bile yoksunum. Ben sadece Demokrat Parti'nin kaçınılmaz kaderine doğru dolu dizgin sürüklendiği günleri hatırlıyorum. 1950'de Son Posta'ya bazı bazı iskemle atıp çöreklenen Bayar, 1960'da lütfetmiş, bir omuzdaşın desteğini almadan adım atamayan babama İstanbul'un Pale Köşkünde randevu vermişti. Ben de gitmiştim, babamın koltuk değneyi olarak. Komitacının politikacı olanından korkmak gerektiğini de o gün öğrenecektim. Babamı, çeresizliğin sürüklediği istifa kararından caydırmayı nasıl da başarmıştı! Hem de kuyu dibinden geliyormuşçasına boğuk, insancıl bir ısıнын sıfır derecesini bile taşımayan ürkütücü sesiyle... Ama bu arada yapay bir yelkenhleri suya indiriş: "İzin alın Selim Ragıp bey.. Pu sıra yanlış yorumlanır. dönem sonuna kadar bizi yalnız bırakmayın!" Bu ricanın aslında Yassıada ve Kayseriye çıkarılmış bir davetiye olduğunu daha sonra anlıyacaktım.

21 Eyöl 1987 / Hürriyet

İLK APK

Azıcık tüylenmiş çocuklukla delikanlılık arasında kolan vurduğum alaalahey dönemimdi. Bir kadına aşık oldum! Kömür siyahı iri gözlerinden fıskıran bakışlar bir çift lazer ışını gibi yüreğime işlerdi. Ne uzundu ne kısa. Ne topluydu ne zayıf. Ne somurtkandı ne de şen şakrak.. Nesi varsa uyumluydu, ölçülüydü, dengeliydi. Hele yüzü... Bakar bakar düşünürdüm, herhalde Yaradanın pek boş bir zamanına denk gelmişti. Süzme burnunun hemen altındaki o hokkamsı ağız ancak Tanrısal bir el çizmiş olabilirdi. Bir de saçları.. Kulaklarından yanaklarına, şakaklarından alınına bir alev dilimi halinde çengel çengel uzanırdı. Onunla el ele tutuşmamıştım, onunla yüz yüze konuşmamıştım, onunla karşı karşıya bile gelmemiştim. Onu sadece resimlerinden, görüntüsünden tanımıştım. O

dediğim, Gina Lollobrigida... Ne de toymuşum! Yıllar, gözlerimi örten saf körlüğün perdelerini çekti, sıyırdı. Artık onun kıvrım kıvrım saçlarına bakmakla bile kan tepeme sıçırıyordu. Hele cücemsi boyuyla iki karış topuklarının üzerinde yükselmeye çalışması yok mu, sinirlerimi oynatmaya yetiyordu. Pırıltılı bakışları bile boşalmış, sanki koyulaşmıştı. Bu kez kusurlarını sıralamaya soluğum yetmiyordu. Heykelimsi başı gözümde küçülmüştü, bu vücudun olamazdı. Omuzları çok dardı, kalçaları da inadına geniş. Ha koptu ha kopacak beli ise kadınlık inceliğinden fersah fersah uzaktı. Her şeyi yapaydı, yapmacıktı, zorlamaydı. Gençlik rüyalarımın perdesini baştan sona kaplayan pembe hayal bu muydu?

9 Mayıs 1988 /Hürriyet

ÖFKENİN UÇURUMLARI...

Babam Selim Ragıp Emeç Son Posta gazetesinin sahibi. 1960 ihtilaliyle Yassıada'ya savrulmuş, iki gözünü bırakıp dönmüş. Necip Fazıl gazetenin o tarihteki ağır topu. O da demir parmaklıklı dünyaya iyice aşına. Benzer acılar çekmiş. Bir dertleşme gününün ertesinde, tuttu, babamın da duygularını okşayarak bir fıkra yazdı. Başlığı "Kırmızı". Hedefi gardiyanlar. İki yakalarında birer kırmızı çuha parçacığı vardır ya... Necip Fazıl, "Kırmızıyı masum meyveler ve çiçeklerden başka hiçbir yerde affedemedim" diyordu. Yazının son cümlesine gelince tam bir kin deposu: "Adımı unutturum, seni unutmam!" Kurt, dumanlı havayı kollarmış. Kendisine teğet bile geçmeyen bir taşı Bedii Faik havada kaptı. Necip Fazıl? "Kör olası gözlerine şerefli kurmaylarının çuhası batan sapık!". Bizim gazetenin bayrağını taşıyan yazara böylesine bir saldırı, ilk gençlik ateşiyle fokurdayan kanımı tutuşturmuştu. Ama aynı Bedii Faik babama da dil uzatmağa kalkmaz mı? Bu kez damarlarımın içi köpürdü! Gözleri görmeyen babam. Bedii Faik'in deyişiyle : "Tanrının ihtarını anlamamazlıktan geldiği için, Tanrı tarafından cezalandırılan adam.." O günden sonra Necip Fazıl'ın başına bela olmuşum. Tepesine dikiliyor daha daha ağır yazmasını istiyordum. Babama bile kızıyordum, hücumların günahsız hedefi olduğu halde elimizi tutmaya kalktığı için.. Mesleki kıdem ve olgunluğunun bunu gerektirdiğini anlamam yıllar aldı. Ama o sıra, Bedii Faik'in canını yaktığını sandığım her hece bana doyumsuz zevkler verdi. Necip Fazıl yazıyordu: "Babıalının Bab-ı adi cephesindeki köpek kulübesi.." Ben yetinmiyordum, "az" diye diretiyordum: "Babama kör diyenlere, onun hastalığını kalemine dolayanlara aynı perdeden cevap verelim Hoca!" Bugün hatırlarken bile utancın ısısı yüzüme vurur. Fakat Bedii Faik'in ciğer hastası olduğunu öğrendiğim anın sevincini anlatamam kelime dağarcığım yetmez. Artık Necip Fazıl ile oturup neredeyze elele yazıyorduk: "Mikrop kavanozu." Yazıyorduk da ne kazanıyorduk?

27 Nisan 1987 / Hürriyet

NİKAH

1960'lı yıllar.. 27 Mayıs insafsızlığının ezip geçtiği müesseselerden birinde çalışıyorum. Babamın Son Posta'sında.. O Yassıada'da ben Cağaloğlunda, karşılıklı çile dolduruyoruz.

Her an bir kağıt bunalımı yaşıyoruz. Darbecilerin pençesi ciğerimize uzanmış. Neyimiz varsa kapmış. Bize soluk aldırıyor. Varlık içindeki bir yokluğun batağında, kağıt karaborsacılarının da kucağında, çırpınıyoruz. Kendi paramızı bankadan çekmemize izin vermedikleri günler. Hamallıktan gelip kağıt piyasasına egemen olan birtakım Niğde kökenli ciğeri beşpara etmezlerin de oyuncağı olmuşuz. Onlarla yüzyüze gelip pazarlık yapmak nerdeyse günlük çilemiz. Bu amansız çarkın bir dişlisi atsa ertesi gün Son Posta çıkmayacak. Çaresiz katlanıyoruz, aslında kan kusuyoruz. Bir de gençlik çılgınlığı.. O hengamede evleniyorum, iyi mi? Nikah gününün sabahı, gazetenin ertesi güne yetmeyecek kağıdını tamamlama peşinde koşuyorum. Dakikalar, saatler akıp geçiyor. İmza anı yaklaşıyor. Ben hâlâ çırpınıyorum. Ne ala! Sözde evleniyorum. İdare müdürümüz "git" diyor. Nasıl giderim? "Git, git! Ben hallederim inşallah.." Damatlık pantolonumun bir paçasını kapı aralığında düzeltiyorum. Kravatımı takside bağlıyorum, nikah salonuna "ben" olarak değil uyurgezerler gibi giriyorum. Karşıma her çıkana kağıt bobin gözüyle bakıyorum. Keşke de olsalar.. Nişanlım "neyin var?" diyor. Neyim mi var? Pu soruya bak, ! Var değil, yok, kağıdım yok!

Evet nikah öncesinde fena patlıyorum. Kümes irisi bir odada önümüze bazı kağıtlar uzatıyorlar. Nereye, nasıl, neyi yazacağımı bilemediğim için ne söylerlerse onu yapıyorum. Çocuk uysallığı ve robot teslimiyetiyle.. Ama suratımdan düşen bin parça! Sonra, yine boşlukta yürür gibi salona geçiyorum. İçerisi tıklım tıkaç.. Onlar, bunlar, hergün gördüklerim, nicedir görmediklerim, yakınlar, çok yakınlar tanıklar.. Hepsi bir yana, ben gözlerimle bizim idare müdürünü arıyorum. Masada nikah memurunun sesi anlaşılmaz bir uğultu halinde kulaklarımı dolduruyor. Ben ikide bir arkama dönüyorum. Arada nişanlımın dirsek darbesiyle kendime geliyorum. Hırslı mırıltısıyla da.. Ve nihayet.. İdare müdürümüzün tebessümü uzaktan kağıt müjdesi veriyor. Bir de havaya belli belirsiz kaldırdığı el işareti.. Tamam, bulmuş, yarınki kimbilir belki de öbürgünkü gazeteyi bile kurtarmış! Ne mutlu bana... Karaborsa maraborsa.. Birden keyfim yerine geliyor. Gülmeye başlıyorum. Birkaç nikah tecrübesinden geçmişim gibi masada nerdeyse şakıyorum. Az önceki ruhsuzluğumdan eser yok. Beni garip garip süzmelerine de aldırmiyorum. Kapkara bir yüzle girdiğim nikah salonundan ışıldayan tebessümümle çıkıyorum. Topu topu 24 saatlik bir hafifleme olduğunu, ertesi gün karaborsacının yüzde 40 zamlı faturasıyla burun buruna gelince sararıp solacağımı da biliyorum.

5 Eylül 1988 / Hürriyet

ÜCRET

1962 yılının son aylarındayız. Babıalının üzerinden silindir gibi geçeceğiz diyen yarı kaçık "Milli Birlikçiler'in kurusıkısı herkese vız gelmiş de, bizim Son Posta'yı gerçekten yamyassı etmiş! Ailemin, varlığını korumak için zaman zaman umutsuz onur savaşları bile verdiği baba müessesesi, kepenklerini indirmiş. Oysa ben yeni yuva kurmuşum ve çalışmak zorundayım. Sonra, on yıldır bu yokuştayım da, kendi becerimle iş arama cesaretinden yoksunum. Meslek kıdemlisi babamın aracılığını ve onun hatır ağırlığını rica ediyorum. O yıllarda

gözüme iki müessese kestirmişim: Hürriyet ve Hayat.. Babam önce Erol bey'i arıyor. Hürriyetin sahibi iş seyahatinde. Pevket Rado bey yerinde. Sıcak karşılıyor. Birkaç gün sonrasına randevu veriyor. O ilk görüşmemizde de, üç beş nitelik sorusundan sonra, "başla" diyor. Hemen o gün, öğle üzeri.. Pimdiki gençlere gıpta ediyorum. İş mi arıyorlar? Geliyorlar, karşınızda bacak bacak üstüne atıyorlar. Bazısı lütfen izin alıyor, ama mükemmel sigara da yakıyorlar. Kartlarını açıyorlar. Hiçbir birikimleri, en ufak bir iş deneyimleri olmasa bile şakkadak soruyorlar: "Kaç para vereceksiniz?" Ah benim saf kafam.. Ben koca Pevket Rado'ya nasıl sorarım? Bütün bir ay çalışıyorum. Patron çocuğu olarak gelip, bir Yassıada serüveni sırasında az buçuk patron vekilliği de yaptıktan sonra, burada, yazı işleri müdür yardımcısının yardımcılığına atanıyorum. Arada, oradan buradan fotoğraflar toplamak, kütüphane ve arşivlerden gidip belge almak gibi ayak işlerine de koşuyorum. Bir yandan da gün sayıyorum. Öyle ya, sonunda kaç para alacağım? Bütün varlığımıza el koymuş "Milli Birlikçiler" sayesinde meteliğe de kurşun atıyorum. Ay bitiyor. Maaş zarfları geliyor. İçi dışından belli, zarf incecik.. Yufka sanki.. Açıyorum. Avcuma bir 500'lük ve 35 lira kadar bozukluk kayıyor. Üstelik ben yeni ev tutmuşum, 750 lira kira ödüyorum, kaloriferli ama asansörsüz bir apartmanın iki karışlık çatı katına.. O günler için bile, ekmekparası değil, belki istiskal parası! Babamı aracı koyduğum için mi acaba? Oysa her yüzyüze gelişimizde ılık bakışıyoruz, sıcak merhabalaşıyoruz.. Bir zamanlar, Pevket bey de babamın yanında çalışmış, o günlerdeki adıyla musahhih, şimdiki dille düzeltmen olarak.. Bazı müesselerde herkesin gözü birbirinin cebinde, kesesindedir. Bizim Hayat'ta da öyleydi. Ben tek kelime etmediğim halde bana biçilen değer hemen duyulmuştu. Bir de söylenti çıkmıştı: Pevket Rado "babası da bana 40 lira aylık vermişti" demiş. Bir gün, iki gün sabrettim. Sonra, önünden neredeyse ayaklarımın ucunda geçtiğim patron kapısın randevusuz tıkladıp girdim. Açık açık sebebini sordum. Muhakkak ki ihtiyacım var, ama ben rakamında değilim, dolaylı olarak gitmem için mesaj veriliyorsa, bileyim! Hayret.. Hiç yüzü gülmeyen Pevket bey beni yumuşak karşılıyor, hesap soran tavrıma rağmen beni sabırla dinleyip cevaplar veriyor. Ayrılmamı, patron çocuğu kumaşından bir çalışan kılığınının ancak böyle böyle dikilebileceğini söylüyor. Hatırladığım kadarıyla övücü sözler de ekliyor. Gönlümü alıyor. Kalıyorum. Kalış o kalış, tam 13 yıl..

18 Nisan 1988 / Hürriyet

HÜRRİYETİN İPIKLARI

Gençtim, daha lise çağında.. Yakamda taptaze gazeteci etiketi; soluğumu ve ilk adımlarımı Babıali yokuşuna alıştırtma uğraşı verdiğim günlerdi o günler.. Bir akşamdı, Hürriyet matbaasının önünden geçiyordum. En alt katından doruk pencerelerine kadar bütün camlarını aydınlatan ışıltı gözlerimi kamaştırdı. Bayram değildi, seyran değildi. Üzerinde Güneş batmayan Hürriyet'in 24 saatlik yaşamı gündüz temposunda sürüyordu.

4 Ocak 1988 / Hürriyet

EK-1:

"TC. İSTANBUL VALİLİĞİ"

Emniyet Müdürlüğü

Sayı: B.05.1.EGM.4.34.00,14.03.05.92/22818

Aralık 1992

Konu: Muhammed Celal Özel (Zahabi) ve 3 şahıs

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

CUMHURİYET BAPSAVCILIĞINA

İSTANBUL

06.03.1990 günü saat 22.30 sıralarında ilimiz Beşiktaş ilçesi Etiler 5. Gazeteciler Sitesi önünde, eşi Tülin Tuncer'e ait olup, kendisi kullanan Güneş gazetesinin danışmanı Avukat Erdoğan Tuncer'in kullandığı 34 PFE 21 plakalı sayılı gri metalik renkli doğan marka oto evinin önüne park edip, otopark 25-30 metre kadar ayrıldığı bir sırada yüzleri kar maskeli (siyah kar başlıklı) silahlı iki kişinin saldırısına uğrayarak kendisini etkisiz hale getirip, yere yatırıldıktan sonra, otunun anahtarı elinden alınıp, 2 şahıs tarafından oto park edildiği yerden alınarak, evin önünden uzaklaşmışlardır.

Otoparkı gasp eden şahıslardan birinin uzun boylu, zayıf, koyu renk montlu ve kazaklı 20-25 yaşlarında (1.60), 1.65 cm. boylarında,

İkinci şahsın, orta boylu, tıknaz, 25-30 yaşlarında olduğunu , otoparkı bu şahsın kullandığını, otunun olay yerinden uzaklaştığı bir sırada, olay mahaline gelen Bahri Pişman'ın kullandığı 34 TCN 08 plaka sayılı ticari oto ile, müşteri olarak bulunan Mehmet Kadir Boztepe'ye de ricada bulunarak, otosunu gasp eden silahlı bu iki kişinin takibi, Etilerde bulunan Belediye Evlerine kadar gerçekleştirmiş, bilahare otoparkı yakalayamayacağı kanaatine vararak takipten vazgeçip, durumu önce trafik polisine, daha sonra da mahalli zabıtaya müracaatla bildirmiştir.

Gasp edilen 34 PFE 21 plaka sayılı oto 07.03.1990 günü saat: 09.20 sıralarında Kadıköy ilçesi Suadiye Suyanı Sokak No:16 sayılı ev önünde makam oto olan 34 EVD 72 plakalı araca binen Hürriyet gazetesi köşe yazarlarından Çetin Emeç'e bu otoparkı inen silahlı, kar maskeli şahıslar tarafından, silahla saldırılarak yaralanıp kaldırıldığı Göztepe Sosyal Sigortalar Hastanesinde ölümüne sebebiyet vermişler. Aynı zamanda makam şoförü olana Sinan Ercan'ı da aynı şahıslar silahla tarayıp öldürmüşlerdir.

Eylemi gerçekleştiren sanıklar gasp edip eylemde kullandıkları 34 FPE 21 gri metalik renkli doğan marka otoparkı Yapı Kredi Blokları önünde üzerinde kontağını da bırakarak terk edip kaçmışlardır.

Eylem sırasında saldırganların 4 kişi olduğu, fakat otoparkı gasp ederken ve gasp edilen yukarıda plakası belirtilen otoparkı terk ettiklerinde 2 kişi olduğu belirlenmiştir.

Görgü tanıkları saldırganları maskeli olarak bildirdikleri için yaptırılan teşhislerde; hiçbir kimseyi teşhis etmeleri mümkün olmamış olup, yalnız şekil ve giysi itibarıyla şahısların tariflerini yukarıda belirtilen şekilde bildirmişlerdir.

Olaya o tarihte Kadıköy Cumhuriyet Başsavcılığı el koymuş, olayı da sol örgütlerden TKP/ML ile sağ örgütlerden Türkiye İslamcı Komandolar Birliği isimli örgütler bazı gazetelere telefon ederek üstlenmişlerdir.

Bugüne kadar yapılan operasyonlarda elde edilen sanıklar ve silahların bu olayda ilgileri belirlenememiştir.

Olayla ilgili yaptırılan harici araştırmalar sonucu, gazeteci yazar Çetin Emeç'in evine olay tarihinden önce yani 03.03.1990 günü saat: 09.00'da, 04.03.1990 günü yine aynı saatte bir bayanın telefon ederek, telefona çıkan Bilge Emeç'e Çetin Emeç ile görüşmek istediğini ve "hayati önem arzeder" bir konu anlatacağını muhakkak görüşmesi gerektiğini ısrarla bildirir ve kendisi ile Çetin Emeç'in irtibat kurması için de telefon eden bayan ismini Fatma Doğakayalı olarak bildirip, telefon numarası olarak da 165 38 89 nolu telefonu bildirdiği belirlenmiş, bu konuyla ilgili yapılan çalışmalar sonucu bahse konu telefonun ilimiz şişli İlçesi Mecidiyeköy Esentepe Gazeteciler Sitesi Haberler Sokak No:16 sayılı evde Muhammed Celal Özel (Zahabi) adına kayıtlı olup, bağlı bulunduğu bu telefonun, 07.05.1990 tarihinde abone isteği ile konuşmaya kapatıldığı, 29.11.1990 tarihinde Vefa Bayırı (Gömenoğlu Sokak A. Blok kat:12 D:33 Gayrettepe adresine nakil olunduğu, nakil adresine bağlanmadan 07.03.1991 tarihinde Büyükdere Caddesi No:40 Atahan Kat:7 Mecidiyeköy adrese tekrar nakiledildiği, 06.05.1991 tarihinde de İNTER-TUR Uluslararası Denizcilik Nakliyat Ticaret Limited şirketine devredildiği, 166 38 89 nolu telefonun 23.10.1987 ile 08.05.1991 tarihleri arasında Muhammed Celal Özel (Zehebi) adına kayıtlı olduğu belirlenmiştir.

Halen anılan telefon 2 nci Taşocağı Caddesi Avni Dilligil Sokak Köroğlu İşmerkezi Kat: 4 Mecidiyeköy adresinde kurulu olduğu da belirlenmiştir.

Telefonda konuşan Fatma Doğankayalı'nın ise; Muhammed Celal Özel (Zehebi) nin işçisi ve şöforü olan, Turgut Doğankayalı'nın eşi olduğu, bir yıla yakın bir süre Haberler Sokak 16 sayılı Muhammed Celal Özel in bu evinde kaldığı belirlenmiştir.

Muhammed Celal Özel (Zehebi)nin ise, 1966 yılında öğrenci olarak Suriye'den Türkiye'ye gelerek Yabancı Diller Yüksek Okuluna kaydını yaptırdı, 1968 yılında açılan sınavı kazanarak Cerrahpaşa Tıp Fakültesine kaydını yaptırdığı, burada okumakta iken, 21.05.1971 tarihinde Türk parasını koruma kanununa muhalefet (Döviz Kaçaklığı) suçundan hakkında işlem yapıldığı, öğrencilik sırasında, 31/177048 sayılı ikamet tezkeresinin bulunduğu, yalnız yukarıda belirtilen suçtan dolayı İçişleri Bakanlığının gün ve Em. Onl. Md. Yab. Eb. A.1 (41621"6/3)-308880 sayılı emir yazı ile yurtdışı edilerek bir daha yurda sokulmama kararı verildiği. Sınır dışı edilmediği anlaşıldığından İçişleri Bakanlığı'nın 06.06.1975 ve Em. Onl. Müd. Yab. şb. A. Er. 41924 " 122865 " 35950 sayılı emir ile sınırdışı edilmesi ve yurda bir daha sokulmamasının yenilendiği.

Öğrencilik yıllarında tanıştığı Basri kızı 1952 doğumlu İzmit, Gebze Darıca Bağlarbaşı Mahallesi nüfusuna kayıtlı olan aslen Siirt'li Betül Özel ile 27.01.1974 tarihinde evlendiği, Bu evliliklerinden 3 erkek çocuklarının bulunduğu. Ayrıca Türkiye'de kaldığı süre içerisinde Magharian Kardeşler olarak bilinen uluslararası uyuşturucu kaçakçısı olan bu şahıslarla ilişkisi olduğu belirlenerek yine,kendisi gibi kaçakçılık yapan Cillo Mehmet diye bilinen Mehmet Yıldırım ile birlikte yargılandığı, 29 Aralık 1989 tarihli Hürriyet Gazetisinde de

"Türkiyenin En Büyük Kaçakçısı Zahabi"dir şeklinde sürmanşet bir haberin de geçtiği, Suriye uyruklu iken 403 sayılı kanunun 6. maddesi ve Bakanlar Kurulunun 17.09.1957 gün ve 57/12140 sayılı kararı ile Suriye vatandaşlığı saklı kalmak üzere, Türk vatandaşlığına alındığı belirlenmiştir.

Bu bilgiler ışığında, Çetin Emeç ile Sinan Ercan'ın öldürülmesi olayında ilişkili olduğu anlaşılan Fatma Doğankayalı 15.12.1992 Kadıköy ilçesi Bostancı Emin Ali Paşa Caddesi Taşlıçeşme Sokak Alisinan Apt. 32/1 sayılı ikametgahından yakalanarak gözlem altına alınmış, ayrı yerde oturan ve daha önce Haberler Sokak 15 sayılı yerde bekçilik yapan eşi Turgut Doğankayalı da aynı gün yakalanıp gözlem altına alınmıştır.

Fatma Doğankayalı ifadesinde; kendisinin Turgut Doğankayalı ile evlenmesinden sonra Muhammed Celal Zahabi (Özel)'i tanıdığını, bu şahsın evi garsoniyer olarak kullandığını, Haberler Sokak No: 16 sayılı evde kocası ile birlikte kaldığını, gündüzün bir reklam firmasında çalışıp geceleri eve geldiğini, gündüzleri evde olmadığı için eve kimlerin geldiğini bilmediğini, yalnız Celal Özel'in arkadaşı olan Mehmet Çelikel isimli Riva Oteli'nin sahibi şahsın Magharian Kardeşler olayısıyla ilgili arandığı sırada bu evde kaldığını, Muhammed Celal Özel'in ise, Ankara'ya gidiyorum bahanesiyle yurtdışına kaçtığını, yurtdışından da aranıp aranmadığı konusunda telefonla bilgi aldığını ve olayın normale girmesi ile yurtdışından döndüğünü, mahkeme ile ilgili işlerini o dönemde Avukatı olan Faruk Erten kanalıyla hallettiğini, yalnız Celal Özel'in döviz ve altın kaçakçılığı yaptığını, uyuşturucu kaçakçılığına da adının karıştığını, fakat silah kaçakçılığı konusunda bilgisinin olmadığını,

1990 yılı şubat ayının sonlarında öğleyin vakti işyerinden evine yani Haberler Sokak 16 sayılı eve geldiğini, kapıyı anahtarla açtığını, hole geçtiğinde salon kapısının açık olduğunu, içeriden ses geldiğini, duyduğunu, baktığında Muhammed Celal Özel'in telefonla "Mehmet" isimli bir şahsa "O Çetin Emeç'in anasını avradını sinkaf edeyim, onu derdest edin, ortadan kaldırın o çok oldu" şeklinde talimat verdiğini duyduğunu, bunun üzerine hemen evi terk ederek, tekrar işyerine geldiğini, aradan birkaç gün sonra kendi kendine duyduğu bu telefon konuşmasının muhasebesini yaptıktan sonra Celal Zehebi'nin kaçakçılık olaylarını yaptığını bildiği için, Hürriyet gazetesinin de Celal Zehebi ve arkadaşlarının üzerine yazı ile çok gittiğini, gazetelerden takip ettiği için Çetin Emeç'e kötülük gelmesin düşüncesi ile telefon konuşmasını duyduğu tarihten 3-4 gün sonra yani, 03.03.1990 ve 04.03.1990 tarihlerinde sabah saat 09.00'da 011 kanalı ile öğrendiği Çetin Emeç adına kayıtlı telofonu arayarak Bilge Emeç'e Çetin Emeç'i uyarmak gayesi ile telefonda "Hayati Önem Arzeden" bir konu anlatacağını bildirip, telefon numarası ile ismini verdiğini, bu telefon görüşmesinde 2 veya 3 gün sonrada Çetin Emeç'in suikasta kurban gittiğini, daha önce polisce kendisinden bilgi istendiğini, fakat Muhammed Celal Özel (Zehebi)'den korktuğu için polise o tarihte bilgi vermediğini, Muhammed Celal Özel'in Suriyeli olduğunu, bu evine Suriye'den bazı kişilerin gelip kaldığını, Çetin Emeç'in öldürülmesinden önce, Mustafa ve Sadullah isimli Suriyelilerin evde kaldıklarını, ölümünden sonra da, yine bu şahısların gelip bu evde kaldıklarını, Celal Zehebi'nin Mehmet isimli şahsa Çetin Emeç'in öldürülmesi talimatını telefonla verdiğini, duyduğunu, ama Mehmet isimli şahsın kim olduğunu bilmediğini,

Sanık Turgut Doğankayalı kendisinin Muhammed Celal Zehebi'nin yanında uzun süre garsoniyer olarak kullandığı evin bekçiliğini yaptığını, Muhammed Celal Özel'in bu evde uluslararası kaçakçılık işlerine karışmış, Mehmet Çelikel (Cilo Mehmet) (Mehmet Yıldırım) gibi şahıslarla buluşup toplantı yaptığını, gördüğünü, fakat toplantının içeriğinin ne olduğunu bilmediğini, yalnız basında kaçakçılıkla ilgili haberler çıktığından Celal Zehebi'nin bir bahane uydurarak yurtdışına kaçtığını, Celal Zehebi'nin altın, döviz kaçakçılığı yaptığını, uyuşturucu kaçakçılığına adının karıştığını da mahkeme kararlarından gördüğünü, Celal Zehebi'nin Devlet Güvenlik Mahkemesindeki işlerini bellediğini, bunlarla işi Mevlüt Ergizcanlı isimli ortağının bağladığını, aynı zamanda Avukat Faruk Erten'in de bu tür kaçakçılık olaylarında etkili olduğunu, basında kaçakçılık olayları ile ilgili yazılar çıktığında avukatla birlikte Haberler Sokaktaki evde toplantı yapıp durum değerlendirmesi yaptıklarını da bildiğini ve evine DGM deki bazı Savcı ve Hakimlere yemek verdiğini, bunların bir çoğunu da kendisinin getirdiğini, bu ara Celal Zehebi'nin garsoniyer olarak kullandığı bu eve Cillo Mehmet (Mehmet Yıldırım) Mehmet Çelikel, Viktor Kamhi, Gürsel, Mehmet Baysal gibi kaçakçılık yapan kişilerin bayan arkadaşlarıyla birlikte gelip, eğlence yaptıklarını, bunların hepsinden Celal Zehebi'nin bilgisinin olduğunu, 1990 yılı Mayıs aylarında eşinin polisler tarafından alınıp götürüldüğünü Celal Zehebi'nin kendisine söylediğini, bunun üzerine eşine durumu sorduğunu eşi Fatma Doğankayalı'nın kendisinden de Celal Zehebi'yi sorup, bilgi almak istediklerini, bu arada Çetin Emeç'i aradığını, polislere söylediğini, fakat bir makaleden dolayı aradığını bildirdiği, eşinin kendisine anlattığını, bu sefer yakalandıklarında, eşinden Celal Zehebi'nin telefonla Mehmet isimli bir şahsa 1990 yılı Pubat ayı sonlarında telefonla Çetin Emeç'in öldürülmesi yönünde talimat verdiğini duyduğunu yeni öğrendiğini, daha önce eşinin bu konuyu kendisine anlatmadığını,

Celal Zehebi'nin hakkında yazı yazan gazete yazarlarına çok kızıp küfür ettiğini, hatta kendisine bilgi vermesini polise gitmeden önce haberlerinin olması halinde kapitale her şeyi halledeceğini ileri sürüp, kendisini güçlü gösteren bir kişi olarak Celal Zehebi'yi ifadesinde bildirmiştir. Celal Zehebi'nin döviz ve altın kaçakçısı olduğunu, ayrıca Celal Zehebi'nin bu evine Suriye uyruklu Mustafa ile Sadullah isimli şahıslar geldiği gibi, Suriye uyruklu birçok kadın da getirdiğini, Celal Zehebi'nin kaçakçılık yapan Cillo Memet (Mehmet Yıldırım) Mehmet Çelikel'in üstünde biri olduğunu,

Sanık Celal Özel (Zehebi) 1966 yılında öğrenci olarak Suriye'den Türkiye'ye geldiğini, Yabancı Diller Yüksek Okulunda Türkçe öğrendiğini babasının vefatı nedeniyle tekrar Suriye'ye gittiğini 1968 yılında açılan sınavı kazanarak Cerrahpaşa Tıp Fakültesine kaydını yaptırdığını babasından kalan mirası satarak dövizle çevirip Türkiye'ye getirdiğini, bu dövizle yakalandığını, hakkında işlem yapıldığını, yurtdışı edildiğini daha sonra vize alıp tekrar giriş yaptığını, görücü usulü ile tanıdığı Betül Özel ile nişanlandığını, tekrar izinsiz girdiğinden bahisle yurtdışı edildiğini, Halep'te Betül Özel ile nikahlandığını, kayınbabası Nasri Özel'in çabaları ile o dönemin içişleri Bakanı Oğuzhan Asiltür'ün müsaadesi ile yeniden Türkiye'ye giriş yaptığını, Türkiye'de döviz ve altın kaçakçılığı işlerini yaptığını 1980 yılı içerisinde yakalanıp, 4,5 ay kadar cezaevinde yattığını daha sonra tahliye olduğunu, bu davadan

beraat ettiğini, 1987 yılında döviz kaçakçılığı suçları ortadan kaldırıldığı için o dönemde Muş Milletvekili Alaaddin Fırat'ın desteği ile Bakanlar Kurulu kararı ile Türk vatandaşı olduğunu, halen Türk vatandaşlığını koruduğunu, Haberler Sokak 16 sayılı evin o dönemde yani 1990 yılı Mart ayında kendisine ait olduğunu, bu evde de 165 35 89 nolu telefonun bağlı olduğunu Türkiye'de bulunduğu süre içerisinde döviz ve altın kaçakçılığı olaylarına adının karışıp yargılandığı ve hepsinden beraat ettiğini, eşine ait 190 Mercedes marka otunun Cillo Memet'in kardeşi Hüseyin Yıldırım tarafından uyuşturucu taşındığı bir sırada yakalandığını daha sonra da hemşehrisi olan Magharian Kardeşler'in Uluslararası Kaçakçılık olayına adının karıştığını, bundan dolayı yargılanıp beraat ettiğini, hakkında bazı gazetelerde çıkan haberlere çok kızdığı için haber yazan gazeteciler hakkında ana avrad sinkaf ettiğini, Çetin Emeç isimli Hürriyet gazetesi köşe yazarı şahsı tanımadığını yalnız telefonda Mehmet Avcı isimli şahsa Hürriyet gazetesinde çıkan kendisiyle ilgili bir haberden dolayı telefonda Çetin Emeç'in anasını avradını sinkaf edeyim, daha gebertmediniz mi, gebertin onu şeklinde bir konuşma yaptığını, bu konuşmasının talimat mahiyeti taşımadığını bu tür konuşmayı kendisi hakkında yazı yazan her gazeteciye de söyleyebileceğini Çetin Emeç ve şoförü Sinan Ercan'ın öldürülmesi olayıyla ilgisinin bulunmadığını,

Sanık Mehmet Avcı ifadesinde: kendisinin Kapalıçarşıda sarraf olduğunu, Muhammed Celal Özel'i 1990 yılından bu yana kendisinden döviz aldığı için tanıdığını, çok zengin biri olduğunu, Muhammed Celal Özel ile sık sık karşılaşmadığını, işçisi Müslüm aracılığı ile döviz alışverişi yaptıklarını, Celal Özel'in iddia ettiği gibi, gazeteci yazar Çetin Emeç ile ilgili telefon konuşması yapmadığını, Celal Özel'den talimat almasının da mümkün olmadığını, Celal Özel'in kendisine iftira attığını, Çünkü Celal Özel'in kendisinden önce uyuşturucu ve döviz kaçakçılığı, altın kaçakçılığı yapan Cillo Memet (Mehmet Yıldırım) ve Mehmet Çelikel isimli şahısları tanıdığını, bunların nüfuzlu şahıslar olması nedeniyle isimlerini veremeyip, kendi ismini verdiğini zannettiğini, iddia edilen olayla hiçbir ilgisinin bulunmadığını, bu konuda kendisine iftira atıldığını, ifadelerinde beyan etmişlerdir.

Yukarıda ismi belirtilen tüm sanıkların alınan ifadelerinde çok çelişkilerin olduğu belirlenmiş, çelişkilerin giderilmesi ve onların birbirini tanıyıp tanımadıkları konusunun ortaya çıkarılması için, sanıkların huzura alınıp yapılan yüzleştirilmesinde;

Sanık Fatma Doğankayalı daha önceki verdiği ifadesinde, ısrar ederek eşinin patronu olarak tanıdığı Muhammed Celal Özel'i teşhis edip bu şahsın 1990 yılı Pubat ayının sonlarında telefonla Mehmet isimli şahsa "Çetin Emeç'in anasını avradını sinkaf edeyim, derdest edin ortadan kaldırın" şeklinde telefonda talimat veren şahıs olduğunu, Muhammed Celal Özel'in evinde Riva Oteli sahibi Mehmet Çelikel'i tanıdığını, huzurunda gördüğü Mehmet Avcı'yı sarraf olarak Turgut Doğankayalı'yı bekçisi ve şoförü olarak, Fatma Doğankayalı'yı Turgut'un eşi olarak tanıdığını ayrıca, DGM Savcı ve Hakimlerine evinde bir açılış nedeniyle yemek verdiğini, yoksa Mahkemelerde kendisine yardımcı olma yönünde etki yapmak için bu tür davet tertip etmediğini, kendisine Fatma Doğankayalı'nın iftira attığını huzurunda söylemiştir.

Turgut Doğankayalı'nın ise, Muhammed Celal Özel'in şoförü olduğunu ifadesinde verdiği konuları tekrar huzurda söyleyip doğru olduğunu, Muhammed Celal Özel'in döviz ve altın kaçakçısı olduğunu, yalnız telefon konuşmasını yani Çetin Emeç olayı ile ilgili telefon konuşmasını Muhammed Celal Özel'in yaptığını eşinden yeni öğrendiğini, Muhammed Celal Özel'in telefonla konuşmasını seven, bir nevi telefon konuşma hastalığı olan bir kişi olduğunu, daha önceki verdiği ifadesinin de doğru olduğunu, huzurda bulunan Mehmet Avcı'yı ilk olarak gördüğünü, daha önce hiç görmediğini, bu nedenle de bunu teşhişte bulunmayacağını bildirmiştir.

Sanık Mehmet Avcı huzurda bulunan şahıslardan yalnız Muhammed Celal Özel'i tanıdığını, diğer Turgut Doğankayalı ve Fatma Doğankayalı'yı ilk olarak burada gördüğünü, isimlerini de yeni öğrendiğini Muhammed Celal Özel'in telefonda Çetin Emeç'i gebertin daha gebertilmedi mi şeklinde kendisiyle bir konuşmasının olmadığını, fakat yakalandığı gün, yapılan karşılıklı yüzleştirmede, bu konuşmanın yapıldığını kabul etmesi için Muhammed Celal Özel'in kendisini iknaya çalıştığını, bu yola neden tevessül ettiğini, bir türlü anlayamadığını, kendisinin de Muhammed Celal Özel'e Çetin Emeç çarşı esnafı hakkında yine kötü yazılar yazmış şeklinde bir sözünün de bulunmadığını, şahıslardan korktuğu için kendisine iftira attığını, diğer sanıkların huzurunda ve yapılan yüzleştirmede beyan edip yüzüne karşı söylemiştir.

Muhammed Celal Özel ise, Mehmet Avcı'nın bu beyanına aradan uzun zaman geçtiği için şu an hatırlayamadığından bu konuşmayı yaptığını hatırladığını diğer Mehmet Yıldırım, ve Mehmet Çelikel ile Magharian Kardeşler davasından dolayı konuşmadığı için onlarla yapmış olmayacağı kanısıyla Mehmet Avcı'nın ismini verdiğini yüzüne söylemiştir.

Yukarıda da izah edildiği vesile sanık Muhammed Celal Özel tüm verdiği ifadelerde samimi olmadığı gibi, diğer sanıkları da nüfuz kullanmak suretiyle etki altına almaya çalıştığı Çetin Emeç ve şoförü Sinan Ercan'ın öldürölmesi olayında bizzat iştirak ettiğine dair, delil elde edilmemiş ise de, tüm varlığını kaçakçılık işlerinden elde ettiği gelirden sağladığı, "basının kurcalaması halinde kendisine zarar geleceğı düşüncesiyle yurtdışından getirdiğı veya yurt içinde temin ettiğı bazı şahıslara bu eylemi yaptırdığı kanatine varılmıştır" .

Sanık Fatma Doğankayalı'nın ise, konuyu yalnız telefonla duyduğunu her ne kadar ifadesinde de yaptırılan yüzleşmede, iddia etmişse de bu ifadesinde samimi olmadığı, Muhammed Celal Özel'in de içlerinde bulunduğu garsoniyer olarak kullanılan Mecidiyeköy Esentepe Haberler Sokak 16 sayılı eve gelen yabancı uyruklu veya kaçakçılıkla iştigal eden Türk uyruklu diğer şahıslarla yapılan bir toplantıda bu konunun gündeme getirilip, Çetin Emeç'in öldürölmesi kararı alındığını duyduğu ve gördüğü, fakat kendisine ve ailesine zarar geleceğı korkusu ile bu konuyu telefonda görüşme şekline döktüğü, kanaatine varılmıştır.

Yakalanan sanıkların örgütsel konumları kesin olarak belirlenememiş olup, yalnız olayın aydınlatılabilmesi ve tahkikatın tamamlanabilmesi konusundaki yazı ekte sunulmuştur.

Olay hakkında tanzim edilen tahkikat evrakı sanıklarla birlikte memura teslimen dizi pusulasına raptten gönderilmiştir.

Bilgi ve gereğini arzederim.

Eki: Dizi pusulalı tahkikat evrakı "

EK 2

İSLAMİ HAREKET

TC.

İSTANBUL

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ

CUMHURİYET BAPSAVCILIĞI

Hazırlık No:1993/112

Esas No:1993/200

İddia No:1993/159

İDDİANAME

İstanbul () nolu DGM. Başkanlığına

Davacı :K.H.

Müştekiler :1) Bilge Emeç/ İbrahim kızı 1940 doğumlu, İstanbul Kadıköy Suadiye Suyanı sokak Yalı apartmanı 20 sayılı yerde oturuyor.

2) Ayşe Ercan/ Osman Yılmaz kızı 1958 doğumlu, İstanbul Kadıköy Erenköy Kazasker Bağbaşı caddesi Erdemir Erenköy sitesi 2. Blok daire:14 sayılı yerde oturur.

3) Esmael Gasabei/ Salmas, İran doğumlu, Ali oğlu 1958 doğumlu, İstanbul Fatih Ereğli mahallesi Denizaptal Çeşme sokak 36/4 sayılı yerde oturur.

4) Masun Pahin/ Mehmet oğlu 1949 doğumlu, Yalova İlçesi Çınarcık Nilton Çarşısı 10 sayılı yerde oturur.

Maktüller : 1) Mehmet Çetin Emeç/ S. Ragıp oğlu 1935 doğumlu, İstanbul Kadıköy İlçesi nüfusundan, Hürriyet gazetesi Müdürü.

2) Aydın Sinan Ercan/ Müfit oğlu 1953 doğumlu, İstanbul Fatih İlçesi nüfusundan, Hürriyet gazetesinde şoför.

3) Turan Dursun/ Abdullah oğlu 1934 doğumlu, Sivas Parkışla İlçesi Gümüştepe Köyü nüfusundan, 100. Yıl dergisi yazarlarından.

4) Ali Akbar Gorbani/ Mohammed Mükerrrem oğlu 1955 doğumlu, İran uyruklu.

Sanıklar : 1) Mehmet Zeki yıldırım/ Mehmet sait oğlu Selime'den doğma 1968 doğumlu, Batman Gercüş İlçesi Bağlarbaşı Mahallesi C:001/01, S:83, K:22 sırada nüfusa kayıtlı, Batman Aydınlikevler mahallesi 17. cadde 9 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.

2) Mehmet Ali Peker/ Halil oğlu Emine'den doğma 1965 doğumlu Batman Gerçüş İlçesi Uzundere Köyü C:074/01, S:92, K:28/34 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Bostancı Tünel caddesi Tekfer Sitesi B Blok 10/17 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.

3) Kudbettin Gök/ Salih oğlu Emine'den doğma 1969 doğumlu, Batman Merkez İlçe İluh mahallesi C:010/12, S:6, K:598 sırada nüfusa kayıtlı, Batman Kısmet mahallesi 804. sokak 32 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.

4) Mehmet Kaya/ Selim oğlu Sivi'den doğma 1964 doğumlu, Batman Merkez İlçe İluh mahallesi C:010/13, S:67, K:8 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Güngören Fatih mahallesi Fatih caddesi 49. sokak 4/4 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.

5) Fahrettin Baytap/ Abdullah oğlu Cevahir'den doğma 1965 doğumlu, Batman Merkez İlçe Keskemköprü Köyü C:035/ 01, S:58, K: 40 sırada nüfusa kayıtlı, Batman Aydınlikevler mahallesi 1212. sokak 14 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.

- 6) Ali Akyüz/Salih oğlu Güllü'den doğma 1962 doğumlu, İstanbul Bakırköy İlçesi Fatih mahallesi C: 019 / S: 80, K:1 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Güngören Esenler Fatih mahallesi 49. sokak 4/8 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.
- 7) Mehmet Sait Ekmen/ Musa oğlu Vesile'den doğma, 1974 doğumlu, Batman Gerçüş İlçesi Ardıçlı Köyü C:010/02, S:81, K:4 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Aksaray Hüseyinağa mahallesi Dağarcık sokak 22/6 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.
- 8) Muhyettin Yıldırım/ Halil oğlu Perişah'dan doğma 1969 doğumlu, Batman Merkez İlçe Aydınlikevler mahallesi C:002/04, S:12, K:223 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Aksaray Hüseyinağa mahallesi Dağarcık sokak 22/6 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.
- 9) Habib Yıldız/ Hüseyin oğlu Mahdiye'den doğma 1973 doğumlu, Batman Gerçüş İlçesi Karaalçın Köyü C:045/01, S: 22, K:8 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Aksaray Hüseyinağa mahallesi Dağarcık sokak 22/6 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.
- 10) Abdulaziz Ocakhanoglu/ Mehmet Latif oğlu Meryem'den doğma 1963 doğumlu, Diyarbakır Bismil İlçesi Mirzabey Köyü C:072/1, S:4, K:2 sıra nüfusa kayıtlı, Aynı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevide tutuklu.
- 11) Mehmet Pah Çınar/ Abdulmecit oğlu Medine'den doğma 1966 doğumlu, Batman Merkez İlçe Demiryolu Köyü C:029/02, S:33, K:55 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Bostancı Tekfer Sitesi B Blok D:17 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.
- 12) Mehmet Can Direk/ Osman oğlu Peyruze'den doğma 1966 doğumlu, Batman Merkez İlçe Raman mahallesi C:016/03, S:78, K:163 sırada nüfusa kayıtlı, Diyarbakır Bismil İlçesi Aşağı Sazlık Köyünde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.
- 13) Yusuf Altun/Hamit oğlu Hiner'den doğma 1965 doğumlu, Batman Merkez İlçe Aydıkonak Köyü C:022/01, S:17, K:5 sırada nüfusa kayıtlı, Batman İbragaz mahallesi Aydıkonak Köy Yolu sayısız yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.
- 14) Hüseyin Yazgan/ Mustafa oğlu Zühre'den doğma 1959 doğumlu, Bingöl Solhan İlçesi Doğanyili Köyü C:019, S:42, K:10 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Fatih Edirnekapı Kaniefendi sokak 20/9 sayılıyerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tukuklu.
- 15) Adnan Günaydın/Mahmut oğlu Hamdiye'den doğma 1974 doğumlu, Batman Merkez İlçe Bahçelievler mahallesi C: 004/ 02, s:99, K: 146 sırada nüfusa kayıtlı, Baman Bahçelievler Mahallesi 1620 Sokak 19/2 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde

Tutuklu.

16) Serdar Altun/Mehmet Ali oğlu Neriman'dan doğma 1971 Doğumlu, Batma Merkez İlçe İluh Mahallesi C: 010/08, S:90, K:383 sırada nüfusa kayıtlı, Batman Gap Mallesi 2540 Sokak 8 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde Tutuklu.

17) Ayhan Usta/ Pükrü oğlu Ümrete'den doğma 1970 doğumlu, Batman Gercüç İlçesi Pınarbaşı Mahallesi C:003/03, S: 16 K:74 sırada nüfusa kayıtlı, Batman Bahçelievler mahallesi 1618 Sokak 5 sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.

18) Hasine Yağmur/ Mehmet kızı Emine'den doğma 1976 doğumlu, Mardin Ömerli İlçesi Yeni Mahallesi C: 003/01, S:16, K:16 sırada nüfusa kayıtlı, İstanbul Üsküdar Libadiye Caddesi Tahralı Sokak Esin Sitesi E-2 Blok D: 26 sayılı yerde oturur.

19) Sait Engin/ Mehmet Sıddık oğlu Saadet'ten doğma 1965 doğumlu, Bingöl Merkez İlçe Ortaköy Köyü C: 075/01, S:41 K:12 sırada nüfusa kayıtlı, Bingöl Bahçelievler Mahallesi Cuhuriyet Caddesi 27/A sayılı yerde oturur, bu suçtan İstanbul Kapalı Cezaevinde tutuklu.

20) Nazlı Baytap/ Kemal kızı Bedia'dan doğma 1975 doğumlu, Batman Merkez İlçe Keskemköprü Köyü nüfusundan, İstanbul Kadıköy Koşuyolu Çamlıca Sitesi D Blok 17 sayılı yerde oturur.

Suç: Anayasal düzeni zorla değiştirmeye teşebbüs etmek Sanıklar Mehmet Ali Peker ve Kudbettin Gök haklarında) Laikliğe, aykırı olarak devlet nizamını dini esas ve inançlara uydurmak amacını taşıyan yasa dışı silahlı çetede "İslami Hareket" hususi bir vazifeyi haiz olmak, Terörle Mücadele Kanununa aykırılık. (Sanıklar Mehmet Kaya ve Hüsnü Yazgan haklarında) Yasa dışı silahlı çetenin "İslami Hareket" sair efradı olmak, Terörle mücadele Kanununa aykırılık, (Sanıklar Mehmet Zeki Yıldırım, Fahrettin Baytap, Ali Akyüz, Mehmet Sait Ekmen, Muhyettin Yıldırım, Habip Yıldız, Abdulaziz Ocaklıoğlu, Mehmet Pah Çınar, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun, Adnan Günaydın, Serdar Altun, Ayhan Usta, Sait Engin ve Nazlı Baytap haklarında) Yasa dışı silahlı çeteye "İslami Hareket" hal ve sıfatlarını bilerek yardım etmek, terörle mücadele kanununa aykırılır. (Sanık Hasine Yağmur hakkında)

Suç tarihi: : 1992 yılı ve önceleri

Gözetim tarihi: 30.01. 1993-08. 02. 1993 (Sanık Ali Akyüz dokuz gün gözetim altında kalmıştır)

25.01.1993 - 08.02.1993 (Sanık Hasine Yağmur ondört gün gözetim altında kalmıştır.)

01.02. 1993 - 15. 02. 1993 Sanık Sait Engin ondört gün gözetim altında kalmıştır)

Tutuklama Tarihi: 08-02-1993 (Sanıklar Ali Akyüz, Mehmet Sait Ekmen, Muhyettin Yıldırım, Habip Yıldız, Abdulaziz Ocaklıoğlu, Mehmet Pah Çınar, Adnan Günaydın, Serdar Altun,

Yusuf Altun, Mehmet Can Direk haklarında)

15.02.1993 (Sanıklar Mehmet Zeki Yıldırım, Mehmet Ali Peker, Gudbettin Gök, Mehmet Kaya, Fahrettin Baytap, Hüsnü Yazgan, Ayhan Usta haklarında)

Deliller: Sanıkların Emniyet Müdürlüğünde alınan beyanları, örgüt evlerinde ele geçirilen silahlar, örgütsel belgeler, sahte hüviyet cüzdanları, sürücü belgeleri, ölüm muayene ve otopsi tutanakları, yer gösterme, teşhis, yakalama tutanakları, ekspertiz raporları, ele geçirilen çalıntı otolar, tanık beyanları vs.

ÜİKM. : TCK.nun 146/1 Maddesi (Sanıklar Mehmet Ali Peker ve Kudbettin Gök haklarında)

TCK.nun 168/1, 31,33,36,40 ve 3713 S.K. 5 Maddeleri (Sanıklar Mehmet Kaya ve Hüsnü Yazgan haklarında)

TCK.nun 168/2, 33, 36, 40. ve 3713 SK. 5 Maddeleri (Sanıklar Mehmet Zeki Yıldırım, Fahrettin Baytap, Ali Akyüz, Mehmet Sait Ekmen, Muhyettin Yıldırım, Habib Yıldız, Abdulaziz Ocakhanoglu, Mehmet Pah Çınar, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun, Adnan Günaydın, Serdar Altun, Ayhan Usta, Sait Engin ve Nazlı Baytap haklarında)

TCK'nun 169, 1,40, 3713 SK. 5 Maddeleri. (Sanık Hasine Yağmur hakkında yaşı nedeniyle TCK. nun 55/3 Maddesi)

Emniyet görevlilerinin , 23. 01.1993 günü Saat: 15.00 sıralarından İlçemiz Kadıköy Erenköy STFA Bloklarının 7nci Blok arka garajı içerisinde bulunan 34 BAE 08 sahte plakalı Kartal marka otoyola binen Süleyman Tokmaktepe sahte kimlikli kişiyi yakaladıkları, yakalanan bu kişinin eline yazdığı 365 66 38 sayılı telefon numarasını silmek istemesi üzerine, araştırmanın genişletilerek telefonun bulunduğu, İlçemiz Maltepe Küçükyalı Dervişbey Sitesi B-1 Blok Daire: 15 sayılı evin belirlendiği, bu evde yapılan aramada, "Devrim Penol" adına düzenlenmiş sahte sürücü belgesi ile birlikte sanık Kudbettin Gök'ün yakalandığı ve Emanetin 1993/44 sırasnıda kayıtlı A 37 433, Z-52982, Z- 52926 seri sayılı üç adet kalashnikov marka tam otomatik tabanca, 7.62 X 53 mm. çaplı, 1979-09436 seri sayılı Dragurov marka yarı otomotik tabanca, iki adet 9 mm. çapında Walter tipi tabanca, bir adet L-76746 seri sayılı browning marka tabanca, bir adet 9 mm. çaplı 31337097 seri sayılı beratta marka tabanca, iki adet lav silahı, bir adet RPG-7 roket atar, bir adet el telsizi, silahlara ait mermiler, şarjörler, üç takım resmi polis kıyafeti, üç adet haki renkli kar başlığı, çok sayıda sahte plaka ve örgütsel belgelerin ele geçirildiği, "Süleyman Tokmaktepe sahte kimliği ile yakalanan kişinin gerçek kimliğinin Mehmet Zeki Yıldırım olduğu ve bu evde kaldığının belirlendiği, sanıkların, kuruluşu 1985 yılına uzanan, Anayasada yeralan Cumhuriyetin niteliklerinden laikliğe aykırı olarak Devlet nizamını dini esas ve inançlara uydurmak amacını taşıyan " İslami Hareket" isimli yasa dışı silahlı çete

niteliğindeki örgütün üyeleri olduklarının anlaşıldığı, anılan örgütün birinci toplantısının 1987 yılında Batman İlinde yapıldığı, sanık Mehmet Kaya ve yakalanamayan, haklarındaki soruşturma dosyası ayrılan Ekrem Baytap, Abdullah Yiğit ve Veysi Yıldırım'ın bu toplantı sonucunda örgütün yönetici kadrosuna seçildikleri, örgütün stratejisini, oluşum aşaması, siyasi aşama, askeri aşama ve hükümlerin uygulanması aşaması olarak belirlendiği, bu belirlemelere göre, sanıkların değişik tarihlerde Ankara ve İstanbul'da toplantı düzenledikleri, 26 Aralık 1992 tarihinde, Yalova İlçesi Karamürsel Pınar Sitesi altında bulunan kiraladıkları villada genel kurul toplantısı yaptıkları, bu toplantıya tutuklu sanıklar Mehmet Zeki Yıldırım, Saadettin Gök, Mehmet Kaya, Hüsnü Yazgan ve Sait Engin ile birlikte, yakalanamayan Tefik Durmaz, Pefik Polat, Veysi Yıldırım, Abdulhakim Özlük, Abdullah Yiğit, Ekrem Baytap, İhsan Deniz, Zeki Deniz, Abdurrahim Aksoy, Cemil Aslan, Mustafa Kayacan, Ömer Faruk Baş, Muhsin Aslan, Zübeyir Gümüş, Ramazan Aytunç, Arif Mustafa ve Kemal kod isimli örgüt üyelerinin katıldığı, bu toplantıda yapılan seçim sonucu, tutuklu sanıklar Mehmet Kaya, Hüsnü Yazgan ve yakalanamayan sanıklar Ramazan Aytunç, Pefik Polat, Ömer Faruk Baş, İhsan Deniz, Zübeyir Gümüş, Mustafa Kayacan ve Ekrem Baytap'ın, örgütün yönetimini sağlayan "Yasama Purasına" seçildikleri, bu sanıkların, Yalova'daki toplantıdan sonra örgüt üyesi Pefik Polat'a ait, İlçemiz Kadıköy Koşuyolu İbrahimağa mallesi Ahmet Su Sitesi 1. Blok 4 sayılı evde toplandıkları, toplantı sonucu yakalanamayan sanıklar Zübeyir Gümüş "Kod Kenan" ekrem Baytap "Kod Deniz", Mustafa Kayacan "Kod Mesut" ve Abdullah Yiğit'in "Kod Hamza" örgütün "İcra Purasını" oluşturdukları, örgütün tüm pratik eylem ve faaliyetlerden sorumlu bulundukları, örgütün imkan ve ihtiyaçlarını belirledikleri, kendilerine bağlı bulunan "Ameliyat ekiplerinin" Örgütünsilahlı eylemlerini gerçekleştirdiği. "Tedarrukat ekiplerinin" bu gurupların lojistik malzeme ihtiyaçlarını karşıladığı, "Teknik ekiplerinin" ise, takip, tarassut ve malzeme yapımında destek görevi gördükleri, yakalanan sanıklardan Mehmet Zeki Yıldırım'ın göstermiş olduğu, ilçemiz Üsküdar Emniyet Mahallesi Aziziye Sokak 11/4 sayılı evde, kendisine bağlı olarak örgüt içinde faaliyet gösteren sanıklar Serdar Altun'un "Ergin Cumhuriyet" ve Mehmet Pah Yakut" adlarına düzenlenmiş sürücü belgeleri, Ayhan Usta'nın, "Sedat Kosova" ve Hüseyin Karagözoğlu" adlarına düzenlenmiş sürücü belgeleri, sanık Fahrettin Baytap'ın, "Adnan Ergenç" ve "Aziz Yakut" adlarına düzenlenmiş sürücü belgeleri, Adnan Günaydın'ın "Cenk Yürür" adına düzenlenmiş sürücü belgesi ile birlikte yakalanıkları, adı geçen sanıkların Batman İlinden İlimize getirildikleri ve kendilerine teorik ve pratik eğitim veriliği, aynı adreste örgüt tarafından çalınan sahte palakalı ve sahte belgeli 06 EBY 91 palaka sayılı Mazda marka, 06 FFK 60 plaka sayılı Toyota marka otoların da ele geçirildiği, yine sanık Mehmet Zeki Yıldırım tarafından gösterilen İlimiz Kartal İlçesi Namık Kemal Caddesi Bilim Sokak 11 sayılı yerde bulunan evin zemin atındaki depoda, beş adet değişik marka çalıntı Otomobil, bir adet motosiklet, plaka basımında kullanılan pres mühür, araba anahtarı ve plakaların ele geçirildiği, Pendik İlçesi Yeni Mahalle Plevne Caddesi 9/A sayılı yerde de, örgüte ait bir adet çalıntı münübüsün de ele geçirildiği sanık Mehmet Zeki'nin göstermiş bulunduğu İlçemiz Kadıköy Bostancı Tekfer Sitesi B Blok 10/7 sayılı örgüte ait evde yapılan aramada, örgütün Teknik ameliyat" birimi sorumlusu tutuklu sanık Mehme Ali Peker'in Selim Sarıaslan" adına düzenlenmiş sahte sürücü belgesi ile birlikte ve diğer tutuklu sanıklar Abdulaziz Ocakhanoglu, Mehmet Pah Çınar, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun'un

yakalandıkları bu evde yapılan aramada, bir adet 7.62 mm. çaplı 160wt 45748 seri sayılı Kalashnikov, bir adet 9 mm. çaplı 121549 skay sayılı plaka, iki adet 9 mm. çaplı PT 92 model Takarruf marka tabancalar, şarjörler, fişekler, 8 kg. C-4 plastik patlayıcı, patlayıcı madde yapımında kullanılan dinamit, saniyeli fitil, elektirkli fûnye, kol saati, flaş ampülü, 250 gr. siyanür, iki adet içinde patlayıcı madde bulunan bel kuşağının ele geçirildiği, yakalanan sanık Mehmet Ali Peker'in, kendisi ile birlikte yakalanan diğer sanıkların teorik ve pratik eğitimi görmeleri için Batman İlinden gönderildiklerini kendilerine askeri eğitim verdiğini, kendisinin de örgüt içinde patlayıcı madde uzmanı olduğunu, kendisinde bulunan bazı silah ve patlayıcı maddeleri İlimizRiva ormanlarında, araziye gömerek sakladığını açıkladığı, sanığının gösterdiği Riva Ormanlarında yapılan araştırmalar sonucunda; 35 kg. C-4 plastik patlayıcı, 1 adet 9 mm. çaplı Ingram M-10 model Amerikan yapısı tam otomatik tabanca bir adet 9 mm. çaplı susturuculu Walter tipli tabanca, örgütün faaliyet ve çalışmaları ile ilgili belgeler, "Fırat Kayalı" adına düzenlenmiş pasaport ve hüviyet cüzdanı "Mehmet Perif Peker" Pasaport, hüviyet cüzdanı ve sürücü belgesi, "Mehmet Emin Peker" adına düzenlenmiş pasaport ve sürücü belgesi, banka kartı, kursu bitirme sertifikası, İlkokul diploması örneği, Mehmet Perif Peker'in askerlik hizmetini yaptığına ilişkin yazı, "Mehmet Ali Peker" adının düzenlenmiş hüviyet cüzdanı, İlkokul diploması yerine geçerli yazı, bu şahsın aranmadığına ilişkin C. Savcılığı yazısı, Mahkeme ilamı ve makbuz örneklerinin ele geçirildiği, sanık Mehmet Ali Peker tarafından gösterilen İlçemiz Kadıköy Acıbadem Murat Sitesi içerisinde bulunan garajdaki, örgüt tarafından kullanılan çalıntı belge ve plakalı Mazda marka münübüsün de ele geçirildiği, sürdürülen çalışmalar sonucunda kimlikleri belirlenen sanıklardan Mehmet Kaya'nın İlçemiz Aksaray Hüseyinağa Mahallesi Dağarcık Sokak 22/6 sayılı işyerinde yanında çalışan sanıklar Mehmet Sait Ekmen, Muhyettin Yıldırım, Habib Yıldız ile birlikte, sanıklar Ali Akyüz ve avukatlık yapan Hüsnü Yazgan'ın da kalmakta bulundukları yerlerde yakalandıkları;

Sanık Mehmet Zeki Yıldırım'ın "İslami Hareket" isimli örgütün üyesi bulunduğu, anılan örgüte yakalanamayan sanık Ekrem Baytap'ın aracılığı ile katıldığı, örgütün yöneticisi bulunan "Mesut" kod isimli kişiye bağlı olarak örgütün tedaruk görevini yürüttüğü örgütün hücre evi olarak kullanılan İlçemiz Kadıköy Bostancı Tekfer Sitesi B Blok 10/17 sayılı evde kalan sanıklar Mehme Ali Peker, Abdulaziz Ocakhanoglu, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun ve Mehmet Pah Çınar'ın bakımlarını ve ihtiyaçlarını sağladığı, İlimiz Üsküdar Emniyet Mahallesi Aziziye Sokak, 11/4 evde kalan sanıklar Ayhan Usta Serdar Altu. Fahrettin Baytap ve Adnan Günaydın'ın da bakım ve ihtiyaçlarını sağladığı, isimleri geçen sanıkların, kendisine bağlı olarak faaliyet gösterdikleri, örgüt üyeleride örgüte gelir "Cizze" sağlamak için ve örgütsel eylemlerde kullanmak için alınan otoları saklamak amacıyla İlçemiz Kartal, Namık Kemal Caddesi Bilim Sokak 11 sayılı yerdeki garajı kiraladığı, bu garaja beş adet çalıntı oto ile bir adet motorsiklet sakladığı, İlimiz Pendik Yeni Mahalle Plevne Caddesi 9/A sayılı yerde de örgüte ait münübüsü saklamak için depo kiraladığı, örgütün toplantı yaptığı Yalova İlçesindeki villayı da, yakalanamayan sanık Ekrem Baytap, Fatma Sertap ile birlikte komisyonculuk yapan Engin Barman isimli kişiden birlikte kiraladıkları, sanığın, 05.02.1993 günlü tutanakta görüldüğü gibi adı geçen komisyoncu tarafından teşhis olunduğu, kod Mesut tarafından temin olunan "Muzaffer Yılmaz" adına düzenlenmiş sahte pasaport ile

İran'a gittiği, silah ve atış eğitimi gördüğü, kırkbeş gün kadar İran'da kalan sanığın, Türkiye'ye döndüğü ve Mesut kod isimli örgüt üyesi ile tekrar ilişki kurarak çalışmalarını sürdürdüğü, ... Arif kod ve Ekrem Baytap tarafından kaçırılarak, Yalova Çınarcık Bucağı ormanlık bölgesinde gömdükleri yeri görevlilere gösterdikleri ve maktûlün cesedinin bu şekilde bulunduğu, Mesut kod isimli sorumlusu tarafından temin olunan Süleyman Tokmaktepe Özkan Ervakit Özcan La Murat Bülbül Muzaffer Yılmaz" Altuntaş Cengiz Karagözoğlu adına düzenlenen sahte kimlik ve pasaportları kullandığı, örgüt içinde Orhan kod adını taşıdığı;

Sanık Mehmet Ali Peker'in anılan örgüte yakalanamayan sanık Ekrem Baytap aracılığı ile girdiği, onun talimatı ile İran'a gittiği, onbeş gün kadar patlayıcı maddeler konusunda eğitim gördüğü, 1988 yılı sonlarında Batman İlinden Ekrem'in talimatı ile İstanbul'a geldiği, Mesut kod isimli örgüt üyesi ile tanıştığı, Mesut'un talimatı ile tekrar İran'a gittiği, buraya gelen Mesut ile buluştukları, İran'da askeri bir kampta eğitim gördükleri bu kampta bulunan örgüt üyeleri Akif kod isimli Mehmet Aslan ve Kemal kod isimli kişiler ile tanıştığı, iki ay kadar kaldıkları bu kampta silah ve patlayıcı maddeler konusunda çalışmalar yaptıkları, İstanbul'a dönen sanığın Mesut tarafından kiralanan İlçemiz Kadıköy Bostancı Tahir Yazmacı Sokaktaki eve yerleştiği, Mesut'un talimatı üzerine maktûl Çetin Emeç'in evinden iş yerine gidiş yolu üzerindeki istihbarat çalışmalarına, Mesut, Kemal ve Arif kod isimli kişilerle birlikte katıldığı, 06.03.1990 tarihinde, Mesut'un sanık Mehmet Ali Peker'e, 07.03.1990 günü Çetin Emeç'e eylem yapacaklarını, kendisinin Bostancı Demiryolu alt geçitinden sonraki sol tarafta bulunan sokağın başında beklemesini, eylemden sonra o tarafa kaçacakları ve silahları kendisine teslim edecekleri konusunda talimat verdiği, sanık Mehmet Ali Peker'in talimat uyarınca anılan yere ve kararlaştırılan 09.00 -10.30 saatleri arasında beklediği, ancak Mesut'un gelmediği, evine dönen sanığı, Mesut'un telefon ederek, eylemi gerçekleştirdiklerini, eylemde kullanılan, kaçtıkları otonun lastiğinin patladığını bu nedenle buluşma yerine gelemediklerini, açıkladığı, 7.3.1990 tarihinde, evinden iş yerine gitmekle bulunan Çetin Emeç ve şoförü bulunan Aydın Sinan Ercan'ın açık kimlikleri belirlenemeyen kişiler tarafından öldürüldükleri;

11.12.1991 tarihinde kod Mesut'un talimatı ile sanığın saatli bomba hazırladığı, Kanlıca'da Mesut ile buluştukları, bombayı patlaması için Saat: 10.00'a ayarlayan sanığın bombayı Mesut'a verdiği, Mesut tarafından bombanın mezarlığa yerleştirildiği, amaçlarının bu yerde mezarı bulunan Sedat Simavi'yi anma törenine katılacak olan kişileri öldürmek olduğu, bombanın belirlenen saatten önce patlaması nedeniyle, ölen veya yaralanan herhangi bir şahsın bulunmadığı;

11.10.1991 günü sanıklar Mehme Ali Peker, Kudbettin Gök ve yakalanamayan kod Kemal, Arif kod Mehmet Aslan'ın birlikte soygun yapmak amacı ile, 34 YAF 47 sahte plakalı Toyota marka oto ile bankaların çevresinde dolaştıkları, örgüte ait MP-5 tam otomatik tabanca ile iki adet susturuculu 7.65 mm. çapındaki tabancaları arka koltuğa gizledikleri, İlimiz Gayrettepe Yapı Kredi Bankası önünde durdukları, sanığın, Mehmet Ali Peker'in banka şubesine girdiği, bu sırada görevli trafik polisinin oto içinde bulunan kod Kemal'den ehliyet ve

ruhsatını istediği, kod Kemal'in "Nezih Beyret" adına düzenlenmiş, kendi fotoğrafı yapışık sahte sürücü belgesini görevli polise verdiği ve otodan birlikte inerek, bankadan çıkan sanık Mehmet Ali'nin yanına giderek durumu açıkladığı ve olay yerinden, ve silahları bırakarak kaçtıkları, otda ve tabancalara takılmak üzere imal edilen susturucu üzerinde elde edilen parmak izinin, sanık Mehmet Ali Peker'e ait olduğunun belirlendiği, 04.09.1990 günü İlimiz Kadıköy İlçesinde Turan Dursun'un öldürülmesi olayında ele geçirilen yedi adet 7.65 mm. çaplı mermilerin, terkedilen bu otda ele geçirilen lama marka 515427 seri sayılı otomatik tabanca ile atıldığıının da 660 sayılı ekspertiz raporu ile belirlendiği, sanık Mehmet Ali'nin beyanına göre Turan Dursun'un, Kemal, Arif ve Mesut kod isimli örgüt üyeleri ile sanık Kudbettin Gök tarafından öldürüldüğünün ileri sürüldüğü;

05.06.1992 tarihinde, sanığın kod Mesut'un talimatı ile hazırlanmış bulunuğu uzaktan kumandalı bombaları, Hasan kod isimli örgüt üyesi ile birlikte İlimiz Pişli Dr. Hüsnü İsmet Öztürk Sokakta bulunan müşteki Esmael Gosabei'ye ait 34 B 5598 plaka sayılı, Pişli Kocamansur Sokakta bulunan müşteki Masum Pahit'e ait 67 DT 165 plaka sayılı otoları sağlayarak yerleştirdiği, 34 B 5598 plaka sayılı araca yerleştirilen bombanın sarkması nedeniyle sanığın bombayı patlatamadığı, 67 DT 165 plaka sayılı araç çevresine emniyet görevlilerinin gelmesi üzerine sanığın, bu bombayı da patlatamadan olay yerinden ayrıldığı, bombaların Emniyet görevlilerince gerekli önlemler altında patlatılarak, imha olundukları, onbeş gün kadar sonra sanığın kod Mesut tarafından Yalova İlçesinde kiralanan örgüt evine çağrıldığı, örgüt üyelerince kaçırılan ve sorgulanması sonucu bu evde öldürülen İran uyruklu Ali Akbar Gorbani'nin evde bulunan cesetini Kemal kod, sanık Mehmet Zeki Yıldırım ile birlikte Yalova Çınarcık Bucağı ormanlık alanına götürerek gömdükleri, daha sonra sanığın, Mehmet Zeki Yıldırım ile birlikte bu yeri görevlilere gösterdikleri ve cesedin anılan yerde bulunduğu, sanığın, kod Mesut'un talimatı ile Hürriyet gazetesi yazarlarından Oktay Ekşi ve iş adamı Jak Kamhi haklarında istikbarat çalışmaları yaptığı, sanığın, İlçemiz Kadıköy Bostancı Tünel Caddesi Tekfer Sitesi B Blok 10/7 sayılı örgüt evinde birlikte kaldıkları sanıklar Abdulaziz Ocaklıoğlu, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun, Mehmet Pah Çınar'a örgütsel eğitim verdiği, bu evde ele geçirilen silah ve malzemelerin örgüte ait bulunduğu, sanığın, Pile İlçesi yakınlarında ormana gizlediği örgüte ait silahlar, patlayıcı maddeler ve diğer malzemelerin de yerlerini görevlilere gösterdiği ve bunların ele geçirildiği, sanığın örgütün bombacısı olarak görevli bulunduğu, örgüt içinde "İsa" kod adını taşıdığı;

Sanık Kudbettin Gök'ün, Batman İlinde okul arkadaşları bulunan sanıklar Mehmet Zeki Yıldırım, Mehmet Ali Peker, Mehmet Kaya, Adnan Günaydın ve yakalanamayan Ekrem Baytap ile birlikte Türkiye'deki laik düzene karşı örgütlendikleri, 1991 yılı Nisan ayı başında Ekrem'in talimatı ile örgütsel çalışmalarda bulunmak üzere İstanbul'a geldiği ve Mesut kod isimli örgüt üyesi ile buluştukları, Mesut tarafından temin olunan "Penol Devrim" adına düzenlenen sahte sürücübelgesini kullandığı, Mesut tarafından alınan arabalarda sürücü olarak görev yaptığı, örgüt adına üç adet oto çaldığı, 1992 Kasım ayı içinde İlçemiz Kadıköy'de bulunan Galeksi spor mağazasında, örgüte, gelir sağlamak amacı ile hırsızlık yaptıkları, sanığın, kod Mesut'un talimatı ile 26 aralık 1992 tarihinde Yalova ilçesindeki örgüt evinde yapılan örgütün Pura toplantısına katıldığı, örgütün"Ameliyat" olarak nitelenen

silahlı biriminde görev alan sanığın, 1990 sanıklar Mehmet Ali Peker, Mehmet Zeki Yıldırım ile birlikte, İran'a giderek askeri ve teorik eğitim gördüğü, kod Mesut'a bağlı olarak faaliyet gösterdiği, 04.09.1990'da İslam dini aleyhine kitap yazdığı ve dini kötülediği için örgüt tarafından öldürülmesine karar verilerek, öldürülen Turan Dursun'un evi civarında sanığın, olay öncesi kod Mesut'un talimatı ile istihbaata çalışması yaptığı, geliş ve gidiş saatlerini belirlediği ve topladığı bilgileri kod Mesut'a verdiği, maktûlün Arif, Kemal ve Mesut kod isimli örgüt üyelerince öldürüldüğü, bu olayda kullanıldığı ekspertiz raporu ile belirlenen 7.65 mm. çaplı Lama marka 515527 seri sayılı tabancanın 11.10.1991 tarihinde, daha önce açıklandığı gibi İlimiz Gayrettepe semtinde sanıklar Mehmet Ali Peker, Gudbettin Gök ve Kemal, Arif kod isimli örgüt üyelerinin terkederek kaçtıkları 34 YAF 47 plaka sayılı Toyota marka otonun içinde ele geçirildiği, sanığın örgüt içinde "Musa-Pahin" kod isimlerini taşıdığı, örgüt evinde 23.01.1993 günü çok sayıda silah ve örgütsel belgeler ve malzemeler ile birlikte yakalandığı;

Sanık Mehmet Kaya'nın anılan örgüte, 1987 yılında Batman İlinde Ekrem Baytap, Abdullah Yiğit isimli kişiler ile birlikte katıldığı, örgütün yönetim kadrosunda yer aldığı, 6 Aralık 1990 yılında Yalova İlçesinde yapılan örgütün genel kurul toplantısına katıldığı bu toplantıda örgütün "Yasama" şurasına seçildiği, 29 Aralık 1992 tarihinde yapılan "İcra Purasının" belirlendiği ve Zübeyir Gümüş, Abdullah Yiğit, Ekrem Baytap ve Mustafa Kayacan'ın üye seçildikleri bu toplantıya da katıldığı, sanıklar Hünü Yazgan, Mehmet Zeki Yıldırım, Mehmet Ali Peker, Kudbettin Gök, Ayhan Usta, Fahrettin Baytap ile örgütsel ilişkide bulunduğu, örgüt içinde "İdris" kod adını taşıdığı;

Sanık Fahrettin Baytap'ın anılan örgüte ağabeyi Ekrem Baytap aracılığı ile katıldığı, Batman İlinden, Mesut'un talimatı ile İstanbul'a geldiği, Üsküdar Emniyet Mahallesindeki örgüt evine yerleştirildiği, sanıklar Ayhan Usta, Mehmet Zeki Yıldırım, Serdar Altun, Adnan Günaydın ile örgütsel ilişkide bulunduğu, masraflarının ve ihtiyaçlarının sanık Mehmet Zeki tarafından karşılandığı, 1987 yılı içinde ağabeyi Ekrem Baytap tarafından İran'a gönderildiği, burada katıldığı kampta eğitim gördüğü, Mesut tarafından temin olunan "Aziz Yakut" adına düzenlenen sahte sürücü belgesini kullandığı, örgüt adına hırsızlık yaptığı, örgüt içinde "Aziz" kod adını taşıdığı;

Sanık Ali Akyüz'ün, anılan örgüte, evlerinde kiracı olarak oturan sanık Mehmet Kaya'nın aracılığı ile katıldığı, Yalova İlçesinde yapılan örgüt toplantısında yer aldığı, kendisine "Cesur" kod adının verildiği;

Sanık Mehmet Sait Ekmen'in anılan örgüte, sanık Mehmet Kaya aracılığı ile girdiği, kendisine "Erdal" kod adının verildiği, sanık Mehmet'e ait basımevinde sanıklar Muhyettin Yıldırım ve Habib Yıldız ile birlikte çalıştıkları ve bu iş yerinde barındıkları;

Sanık Muhyettin Yıldırım'ın 1988'de İstanbul da sanık Mehmet Kaya ile tanıştığı, üç ay kadar yanında çalıştığı, daha sonra Batmana döndüğü, 1990'da tekrar İstanbul'a gelerek, sanıklar Mehmet Sait Ekmen ve Habib Yıldız ile birlikte çalışmaya başladığı sanık Mehmet Kaya'ya ait basım evinde sanıklar Mehmet Kaya tarafından kendisine "Davut" kod adının verildiği ve bu iş yerinde barındığı;

Sanık Habib Yıldız'ın, 1992 Eylül ayı içinde arkadaşı sanık Mehmet Sait Ekmen'in daveti üzerine Batman'dan İlimize geldiği ve sanık Mehmet Kaya'ya ait basımevinde çalışmaya başladığı, kendisine "Emin" kod adının verildiği, sanıklar Mehmet Sait ve Muhyettin ile birlikte örgütün eylem yapacağı kişiler hakkında yer alan yazıları arşivledikleri;

Sanık Abdülaziz Ocakhanoglu'nun anılan örgüte Batman İlinde tanıştığı Metin Yardımcı isimli örgüt üyesinin aracılığı ile katıldığı, bu kişi tarafından örgütsel çalışmalarda bulunması için sanıklar Mehmet Pah Çınar, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun ve İsmet kod ile birlikte İstanbul'a gönderildiği, İlimizde sanık Mehmet Ali Peker tarafından karşılandıkları, sanığa "Eşref" kod adının verildiği, İlimiz Kadıköy Bosancıda kiralanan örgüt evine yerleştirildikleri, geçimlerinin sanık Mehmet Ali Peker tarafından sağlandığı ve bu kişi

tarafından silah konusunda eğitildikleri;

Sanığın, 04. 02. 1991 tarihinde, İlçemiz Bayrampaşa Kartaltepe Mahallesi Fevzipaşa Caddesi 26 sayılı yerde bulunan Puayip Kut'a ait kuyumcu dükkanına üç arkadaşı ile birlikte geldiği, silah tehditi ile iş yerinde bulunan altınları gasp ederek birlikte kaçtıkları, anılan suçun örgüte gelir sağlamak amacıyla işlenmiş bulunduğu;

Sanık Mehmet Pah Çınar'ın anılan örgüte arkadaşı Abdülaziz gibi Metin Yardımcı isimli örgüt üyesinin aracılığı ile katıldığı, sanıklar Abdülaziz, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun ile birlikte İstanbul'a geldikleri sanık Mehmet Ali Peker ile buluştukları, İlimiz Bostancı'da bulunan örgüt evine yerleştirdikleri, örgütsel çalışmalarda bulundukları, örgüt içinde kendine "İzzet" kod adının verildiği;

Sanık Mehmet Can Direk'in anılan örgüte 1990 yılında, Batman İlinde tanıştığı sanık Abdülaziz tarafından tanıştırıldığı Metin Kod isimli kişinin aracılığı ile katıldığı, 1992 Aralık ayı sonlarında arkadaşları ile birlikte yukarıda açıklanan şekilde İstanbul'a geldikleri, örgüt evine yerleştikleri, silahlı eğitim gördükleri, örgüt içinde "Rafet" kod adını taşıdığı;

Sanık Yusuf Altun'un örgüte Batman'da tanıştığı sanık Abdülaziz aracılığı ile katıldığı, yukarıda açıklanan şekilde arkadaşları ile birlikte İstanbul'a geldiği, örgüt evine yerleştiği, silahlı eğitim gördüğü, örgüt içinde "İsmet" kod adını taşıdığı;

Sanık Hüsnü Yazgan'ın sanık Mehmet Kaya ile öğrencilik yıllarında tanıştıkları, daha sonra Ekrem Baytap, Abdullah Yiğit, Mustafa Kayacan "Mesud Kod Mehmet Zeki Yıldırım, Kudbettin Gök, Muhsin Aslan, Zübeyir Gümüş, Sait Engin, Ali Akyüz isimli örgüt üyeleri ile tanıştığı, laik düzene karşı dini esaslara dayalı bir düzen kurulması konusunda görüş birliği içinde bulundukları, 26.12.1992'da Yalova İlçesinde örgütün düzenlendiği toplantıya katıldığı ve bu toplantıda yapılan seçim sonucu örgütün "Yasama şurası" üyeliğine seçildiği, 29.12.1992 tarihinde örgüt üyesi Pefik Polat'ın evinde yapılan toplantıya da katıldığı ve bu toplantı sonucu Ekrem Baytap, Zübeyir Gümüş, Abdullah Yiğit ve kod Mesut'un örgütün "İcra Purası" üyeliğine seçildikleri, sanığın örgüt içinde "Azat" kod adını taşıdığı;

Sanıklar Adnan Günaydın ve Serdar Altun'un 1992 Aralık ayı sonlarında, Batman İlinden İstanbul'a geldikleri, sanık Mehmet Zeki Yıldırım ile buluştukları İlimiz Üsküdar Emniyet Mahallesi Aziziye Sokak 11/4 sayılı yerde bulunan örgüt evine yerleştirdikleri, aynı evde kalan sanıklar Ayhan Usta ve Fahrettin Baytap ile tanıştırdıkları, sanık Mehmet Zeki Yıldırım tarafından, sanık Adnan'a "Habip", sanık Serdar'a "Cumhur Ergin" kod isimlerinin verildiği;

Sanık Ayhan Usta'nın 1991 yılında sanık Mehmet Kaya'nın işyerinde çalıştığı, bazı örgüt üyeleri ile tanıştığı, bir süre sonra işten ayrılan sanığın Akif Yıldırım'a ait evde örgüt üyeleri ile birlikte kaldığı daha sonrabuluştuğu sanık Mehmet Zeki Yıldırım tarafından İlimiz Üsküdar ilçesi Emniyet Mahallesindeki örgüt evine yerleştirildiği, bu evde sanıklar Adnan,

Serdar, Fahrettin ile birlikte kaldıkları, örgüt adına değişik tarihlerde hırsızlık yaptığı, örgüt için'de "Mehmet -Sedat Kosova" kod isimlerini taşıdığı;

Sanık Hasine Yağmur'un, örgüt üyesi Mesut kod isimli Mustafa Karacan ile dini nikahlı evli bulunduğu, Mustafa Kayacan tarafından kendisine "Hatice Aksoy" kod adının verildiği, evinde yapılan aramada tabanca mermilerinin ele geçirildiği;

Sanık Sait Engin'in anılan örgüte sanıklar Mehmet Kaya ve Hüseyin Yazgan'ın aracılığı ile katıldığı, Bingöl ilinde örgüte üye kazandırmak amacı ile görevlendirildiği, 24 Aralık 1992 tarihinde, Yalovada düzenlenecek örgütün toplantısına sanık Mehmet Kaya tarafından çağırıldığı, İstanbul'a gelen sanığın sanıklar Hüsnü Yazgan ve Mehmet Kaya ile buluşukları, 25.12.1992 günü Hüsnü Yazgan, Mehmet Kaya ve diğer örgüt üyeleri ile birlikte Yalova İlçesine gittikleri, burada düzenlenen genel kurul toplantısına katıldığı, İstanbul'a döndükleri, sanığın bir gece Hüsnü Yazgan ile birlikte kaldığı daha sonra Bingöl İline gittiği, kendisine örgüt içinde "Salih" kod adının verildiği;

Sanık Nazlı Baytap'ın, örgütün icra şurası üyesi bulunan, yakalanamayan Ekrem Baytap'ın karısı bulunduğu, Yalova İlçesinde, maktül Ali Akbar Gorbani'nın sorgulanması için kiralanan evin, kiralınması sırasında kocası Ekrem ile birlikte bulunduğu ve evi birlikte kiraladıkları, villayı kiraya veren Ergin Barman isimli komisyoncusun sanık Nazlı ve kocası Ekrem'i fotoğraflarından teşhis ettiği, sanığın örgüt içinde "Fatma-Nur" kod isimlerini taşıdığı, 09.02.1993 günü Ankara'da yakalandığı;

Türkiye'de laik Anayasal düzeni zor yoluyla yıkıp yerine dini esas ve inançlara dayalı teokratik bir rejim getirmek amacı taşıyan, silahlı çete niteliğindeki "İslami Hareket" üyesi oldukları anlaşılan sanıklar Mehmet Ali Peker ve Gudbettin Gök'ün açıklanan eylemlerinin, işlenme şekli zamanı, örgütsel bağıllığı, vehamet derecesi ve toplumdaki etkinliği göz önüne alınarak bir bütün halinde TCK. 146/1 maddesinde öngörülen Anayasal düzeni zorla değiştirmeye teşebbüs etmek suçunu oluşturduğu, açıklanan şekilde sanıklar Mehmet Ali Peker ve Gudbettin Gök'ün Anayasal düzeni zorla değiştirmeye teşebbüs etmek, sanıklar Mehmet Kaya ve Hüsnü Yazgan'ın laikliğe aykırı olarak Devlet nizamını dini esas ve inançlara uydurmak amacını taşıyan yasa dışı silahlı çetede "İslami Hareket" hususi bir vazifeyi haiz olmak, Terörle Mücadele Kanununa aykırılık, sanıklar Mehmet Zeki Yıldırım, Fahrettin Baytap Ali Akyüz, Mehmet Sait Ekmen, Nuhyettin Yıldırım, Habib Yıldız, Abdülaziz Ocakhanoğlu, Mehmet Pah Çınar, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun, Adnan Günaydın, Serdar Altun, Ayhan Usta, Sait Engin ve Nazlı Baytap'ın, yasa dışı silahlı çetenin "İslami Hareket " sair efradı olmak, Terörle Mücadele Kanununa aykırılık suçlarını işlemiş bulundukları, "Deliller bölümünde açıklanan, birbirini doğrulayan ve tamamlayan delillerle anlaşılmış olduğundan, duruşmann, CMUK. nun EK- Madde-1 hükmü uyarınca 3005 S. K. Hükümlerine göre yapılarak;

Sanıklar Mehmet Ali Peker ve Kudrettin Gök'ün hareketlerine uyan TCK. 146/1 maddesi;

Sanıklar Mehmet Kaya ve Hüsnü Yazgan'ın hareketlerine uyan TCK. 168/1, 31,33,36,40 ve 3713 S. K.5 maddeleri;

Sanıklar Mehmet Zeki yıldırım, Fahrettin Baytap, Ali Akyüz, Mehmet Sait Ekmen, Muhyettin Yıldırım, Habib Yıldız Abdülaziz Ocakhanoglu, Mehmet Pah Çınar, Mehmet Can Direk, Yusuf Altun, Adnan Günaydın, Serdar Altun, Ayhan Usta, Sait Engin ve Nazlı Baytap'ın hareketlerine uyan TCK. 168/2, 31, 33, 36, 40 ve 3713 S.K.5 maddeleri;

Sanık Hasine Yağmur'un hareketine Uyan TCK. 169. 55/3, 40, 3713 S.K. 5 maddeleri;

Gereğince ayrı ayrı cezalandırılmalarına karar verilmesi iddia olunur. 15.03.1993

İrfan Özliyen

İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi

Cumhuriyet Savcısı

20894

Not: 1) Yakalanamayan sanıklar hakkındaki soruşturma dosyası ayrılmıştır.

2) Bir kısım sanıkların, üzerlerine atılan hırsızlık suçları Mahkememizin görevine girmediğinden, gereği için ilgili Makamlara yazı yazılmıştır.

3)"İslami Hareket" üyesi olmak suçundan sanık Erdiñç Ülüş ve Çetin Emeç'in öldürölmesine ilişkin birleştiren soruşturma dosyasında adı geçen sanıklar hakkında ekli Takipsizlik Kararı verilmiştir.

4)Sanık Abdölaziz Ocakhanoglu'nun üzerine atılan silahlı gasp suçu Mahkememizin görevine girmediğinden, gereğinin yapılması için Eyüp C. Başsavcılığına yazı yazılmıştır.

5) 11.10.1991 günü sanıklar Mehmet Ali Peker ve Kudbettin Gök ile Kemal ve Arif kod isimli örgüt üyeleri tarafından Gayrettepe semtinde terkedilen 34 YAP 47 sahte plakalı otoda ele geçirilen bir adet MP-5 tam otomatik tabanca ile iki adet susturuculu 7.65 mm. çapındaki tabancaların "515427 seri sayılı Lama marka tambancanın Turan Dursun'un öldürölmesi olayında kullanıldığı anlaşılmıştır." İstanbul Emniyet Müdürlüğünde bulunduğ u bildirildiğinden, gönderilmeleri için yazı yazılmıştır.

6) Sanıklar Hüsnü Yazgan, Mehmet Zeki Yıldırım, Adnan Günaydın gözaltında işkence gördüklerini ileri sürdüklerinden, ifade tutanağı örnekleri gereği için İstanbul C.

Başsavcılığına gönderilmiştir.

EK-3

İsviçreli Savcıların Karapara Operasyonunda Kendi El Yazılarıyla Muhammed Celal Zehebi'yle İlgili Olarak Interpol Kanalıyla Türkiye'ye İlettikleri Belge;

EK-4

İslami Hareket Örgütünün daha çok bir parti tüzüğünü andıran ve İrfan Çağrıcı (kod Mesut-Mustafa Kayacan) tarafından hazırlandığı belirtilen tüzüğü İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi savcılarının iddianamesindeki şekliyle şöyle:

OLUPUM

1984'de İran rejiminiden etkilenen ve o dönemde başkan olan aynı zaman da Batman'da Cem Kitapevini çalıştıran (Deniz kod) adlı Ekrem Baytap ile (Hamza kod) adlı Abdullah Yiğit sahte kimlikli Mehmet Ali Bilici tarafından "İslami Hareket" adı altında diğer radikal islamcı gruplardan ayrı olarak bir örgüt meydana getirilmesi ileri sürülmüş, 2 yıllık bir çalışmadan sonra ilk toplantısını Batman ilinde yaparak örgütün yayılmasını sağlamak için kişilerin seçimini gerçekleştirerek aynı fikre sahip olan Mehmet Kaya ve Veysi Yıldırım gibi şahısları da yönetici kadroya seçerek önceleri örgütün felsefe ve stratejisini aşağıdaki şekilde belirtmişlerdir.

- 1) Oluşum aşaması(Yani Çekirdek Kadronun Oluşumu),
- 2) Siyasi aşama (Halka Açılma Aşaması),
- 3) Askeri aşama (Silahlanma Aşaması),
- 4) Hükümlerin uygulanması aşaması olarak bu dört sayfayı strateji olarak belirlemişlerdir.Belirledikleri bu aşamalardan;

- 1) Çekirdek kadrosunun oluşumu (3-4 yıl)
- 2) Eski düzen ile yeni düzen arasındaki çatışmalar (8-9)
- 3) İslam devletinin oluşumu ve silahla savaş (10 yıl) safhalarının gerçekleşeceğini ileri sürerek bu planların çerçevesinde Yalova ve İstanbul'da toplantı yaptıkları, en son olarak da 26 Mayıs 1992 tarihinde İstanbul ili Yalova ilçesi Karamürsel Yolaltı'ndaki Pınar sitesinde Genel Kurul Toplantısı yaptıkları bu toplantıya 25 üyenin katıldığı, toplantıya katılan Genel Pura Üyeleri'nin isimleriyle Yasama ve İcra Pura üyelerinin isimleri daha önce 23. 01. 1993 tarihinde örgütle ilgili operasyon başlatılmış, 8 Pubat 1994 tarihinde örgüt militanları ile ilgili hazırlanan tahkikat evrakında yasama şurasına seçilenler ve icra şurasına seçilenler liste halinde bildirilmiş, olayla ilgili tahkikat evrakı makamımızın aynı tarih ve hazırlık 1993/112 sayısına kayden işlem görmüştür.

Bu defa örgütün imamı olan ve halen firarda bulunan Mesut kod adlı İrfan Çağrıcı operasyonlarda darbe yiyen örgütü yeniden hayata geçirmek üzere illegal olarak faaliyete geçmiş olup örgütün amaç, ilke, hedef, örgütün yapısı, metodu, meselelere bakışı, ekonomi görüşü, politikası, şiarlar ile ihtilaf konularını bir tüzük şekline dönüştürerek aşağıda izah edildiği şekilde yeniden yapılanmasını oluşturmuştur.

1) AMAÇ:

İslami inanç edinmenin yüklediği sorumlulukları yerine getirmek, bu sorumluluklarda ancak islamın gerekli kıldığı bir hareket amacıyla gerçekleşebilir tezini ileri sürerek hareketin amacı olarak da islam dininin hakimiyeti hedefine dayalı olarak islamın sıhhatli anlaşılması, bu anlayışla bütünleşen yeterli ehil kadrolarının oluşturulması ve eleman yetiştirilmesi, bundan hareketle islamın tabiatının kaçınılmaz neticesi olan cahiliye düzeni ile yapılacak mücadeleye hazırlanmak olarak belirlenmiştir.

2) İLKELER

- 1) Meselelerin bütünlükle Kuran ve sünnete bağlılık
- 2) İstişare
- 3) Tavizsizlik
- 4) Mahremiyet

- a- Özeli aşan her şey mahremdir
- b- Cemaat bütünüyle mahremdir
- c- Bilinmesi gerektiği kadar bilmek
- ç- Mahremiyet mesuliyetlerle kayıtlıdır

5) Silahlı mücadele

6) Ümmet anlayışı

7) Bağımsızlık

3) HEDEFLER

Aşağıdaki hususlar islam ve güç nispetinde gerçekleştirilmeye çalışılır.

1) Fikri temelde bir mücadele için çalışma

a- Kapsayıcı bir kültür ve eğitim programı

b- Eğitim kurumlarının tesisi

c- Gereken sahalarda profesyonel eleman yetiştirmek
Askeri alanda gerekli hazırlık ve eğitimi gerçekleştirmek
coğrafyada islami mücadelenin tek önderliğe
oluşumunu sağlamak

2) Bulunan
bağlı bir hareket olarak

ç-

3) Dünya müslümanları ile irtibat ve dayanışma

4) Dava, süreç itibariyle en özlü şekliyle bütün insanlara götürülür.

HAREKETİN YAPISI

1) Yapılanma:

Yasama şurası, imam, imama bağlı icra şurası, icra şurasına bağlı mesuliyet şuraları, bunlara bağlı alt sorumlulukları ile şekillenir.

Hareket tarafından benimsenen örgütlenme, çalışma şekli çerçevesinde mesuliyetler icra şurasına bağlı olarak işlem görür. İcra şurası bölge şuralarını, bölge şuraları icra şurası ile istişare ederek mahalli şuraları, mahalli şuralar bölge şuraları ile istişare ederek alt sorumlulukları belirleyip tayin eder. Her sorumluluk bir alt sorumluları belirlemede, bir üst sorumluluğun onayını alır.

2) Seçim:

İcra yönünden etkin sorumluluğa ve işlevi bulunan hareket elamanları (Ön belirleme ve bildirimle) bir toplantı (Kongre) aracılığıyla bir araya gelir. Yasama şurasını seçerler. Yasama şurası imamı belirler (Tayin eder). İmam yasama şurasından (Veya yasama şurasının) belirlediği kişilerle icra şurasını oluşturur. Yasama ve icra şurası elamanları sayısı ihtiyaca göre belirlenir. İdari yapının seçimi hakkında en az bölge sorumluluğu düzeyinde yetkili bulunan beş elemanın ortak teklifi ile öneriler gündeme alınır. Seçim kararı halinde seçim gerçekleşinceye kadar gerekli işlerin takibi ve kontrolü için bir heyet görevlendirilir.

3) Yasama şurası:

a- Yetki:

1) Yasama şurası seçim bölümünde belirtilen usul ile teşekkül eder.

2) Hareketin esas ilke ve hedeflerinde bağlı kalacağı hususları belirler.

3) Yasama yetkisi yasama şurasını aittir.

4) İstişare hareketi esas planda ilgilendiren konularda olacaktır.

b- Karar:

1) Yasama şurasında çoğunluğun kararı geçerlidir.

2) Görüşler eşit olduğundan imamın bulunduğu tarafın görüşü geçerlidir.

3) Pura tasdik makamı değil müzakere makamıdır.

4) İstişarede bulunanları aşan meselelerde ehline, kaynaklara müracat edilir.

- 5) Muvafık fikirler kadar muhalif fikirler de dinlenmelidir.
- 6) Hakkında hüküm bulunan meselelerde istişare yoktur.
- 4- İmam ve İcra şurası:
- a- Yetki:
- 1) İcra şurası seçim bölümündeki usul ile teşekkül eder.
- 2) İcra yetkisi icra şurasına aittir.
- 3) Genel icrai mesuliyeti ilgilendiren işleri düzenleme ve tasarrufta bulunma hususunda imam tam yetkiye sahiptir. 4) İstişare sonucunda imam çoğunluğun görüşüne uymak zorunda değildir. Kararverme (Son sözü söyleme yetkisi imama aittir)
- 5) İmamın bulunmadığı hallerde görevlendireceği şahıs yetkilidir.
- 6) İmam şartlara ve konuma göre genel ihtiyaçlar için belli miktar maddiyatı tasarruf yetkisine sahiptir.
- b- Karar:
- 1) İcra şurası sorumluluklarını yerine getirirken benimsenen anlayış çerçevesinde ve yasama şurasının belirlediği esaslara bağlı kalır.
- 2) Görev ehil olana verilir.
- 3) Bütün meseleler en ince noktasına kadar icra şurasına açıklanmalı.
- 4) İslama muhalif olmadıkça alınan kararlara uymalıdır.
- 5) Mesuliyet şuraları:
- a- Yetki:
- 1) Mesuliyet şuraları seçim maddesindeki usul ile teşekkül eder.

2) Mesuliyet (Bölge, birim, mahalli) şuraları, kendi mesuliye- t
indeki işleri düzenleme ve tasarrufta bulunma, gerek ilgi ve gerek
bağlı elamanların seviye ve yetkilerini belirlemek

amacıyla çeşitli ünvanlara (Müsait, nasır, nasir, müntesip)
vasıflandırılabilir.

b- Karar:

1) Görev ehil olana verilir.

2) Mesul yetkileri mahallindeki işleri düzenlemeye yetkilidir. Her elaman
(Yetkili bulunmadığında) karşılaştığı sorunu karara bağlamalıdır.

6) Eleman:

a- İlişki süreci:

Müsait kabul edilen fert ile onu yapıya kazandırmak için oluşturulan
ilişki boyutunun bütünü. İlişki kurulacak elamanda aranacak hususlar:

1) Dini endişe

2) Bu endişesini bir organizasyon içinde yerine getirme inancı

b-Akid ve biat:

Akid: İlişki sürecinde kendileri ile bir yere gelinmiş fertlerle bu ilişkinin daha sağlıklı devamı
için bir düzey (Statü) oluşturmak akid ile mümkündür. İlişki sürecinin hareket amacı ihsas
ettirilerek sürdürülmesi ve akidte belirtilen esaslara bağlılık istenmeli.

Esaslar:

1) İtaat: Temel bağlayıcı esas islamdır. İslam ifadesini kuran (Ve sabit sünnet) da bulur.
Bu nedenle islama aykırı olmayan herşeyde uyum gösterilmeli. İtaatın sınırı islama
aykırı olmaması şartıyla sınırlı görülmeli bunun dışında kabul edilmemeli.

2) Mahremiyet: Oluşturulan ilişkiyi ilgilendirir. Ferdi aşan herşey bu çerçevede mütala
edilmeli. Meselelerde samimiyet değil ilişki hasıl olmalı. Basit de olsa bir bilgi başkasına
aktarılmamalı. İcap etmedikçe bir işten başkasını haberdar etmemek gereklidir.

3) Maddi ve manevi yardım. Bir davanın ancak onun uğrunda gösterilecek fedakarlıklar oranında yürüyebileceği gözönünde bulundurularak mümkün olan yardımdan kaçınılmamalı verilen sorumlulukları ve görevlerini yerine getirmek infak bulunmak, imkan tedariki için çaba sarfetmek katılımcı, üretken olmak.

4- İstihbarat: Küçük büyük her görülen ve duyulanı bildirmek, bu tür şeyleri önemsememezlilik etmemek işinin özel hayatı dışında kalan herşey bildirilmeye çalışılmalı. Akid esnasında meskur maddelerin anlaşılması sağlanmalı ve buna kani olunmalı.

Biat:

İlişki süreci sonunda akidli elaman ile cematın resmi üyesi olmak üzere biat yapılır.

Biat Metni:

Sevdiğim ve sevmediğim hususta, darlıkta ve varlıkta, neşeli ve kederli zamanlarımda, bana tercih yapıldığında dinleyip itaat edeceğime, emirlik hususunda Emir olanla ihtilaf etmeyeceğime, Allah hakkında hiç bir kınayıcının kınamasından korkmayacağıma, cemaatin mahremiyet anlayışına bağlı kalacağıma, gücüm dahilinde bunlar üzerine biat ederim. Biat ettiğim hususlara bağlı kalacağıma Allah adına yemin eder, bu sözleşme ve yemine aykırı davranırsam öncelikle ilahi cezaya islamın cemaata verdiği yetki ve otorite çerçevesinde uygun görülen ceza ile cezalandırılacağımı biliyor, hiç bir baskı ve zorlamaya maruz kalmadan hür irademle kabul ediyorum.

7) Vasıf belirleme:

a- Müsait: İlgilenme ve ilişkiye uygun fert.

b- Nasır: Akid ilişkisiyle bağlı fert.

c- Nasir/ Müntesip: Harekete alma sürecinde bulunan fert.

ç- Müntesip: Kendisinden biat alınmış harekete mensup fert.

8) Faaliyet şekli:

1) Birleşme: Siyasi, askeri, tedarukat

2) Legal: vakıf, dernek, yayınevi, kitap kulübü, yayıncılık vesaire hareket çalışmalarında bulunandan istifade edebilir.

- 3) İllegal: istihbarat, askeri ve hertürlü irtibat ve işleyiş. 9) Eleştiri:
- 1) Yapılacak eleştiri, bulunulan durumun bir muhasebe ve tahlili şeklinde olacak. Geçmişte yapılan hatalar sorun olacak şekilde gündeme getirilip, tenkit edilmeyecek. 2) Elemanların birbirine ve bir üste karşı uyarı ve ikazda bulunmaları ölçü dahilinde esastır.

- 3) Yapıyla ilgili tenkit ve eleştiriler öneri şeklinde sunulur.
- 4) Doğru olanı ortaya koyarak yanlışı gösterme planı esas alınmalı.

10- Toplantılar:

- 1) Altsorumlulukları da kapsayan yıllık bir toplantı yapılır.
- 2) İcra şurası yılda bir kere bölge şuralarını da kapsayan genel bir muhasebe ve muhakeme için toplanır.
- 3) Yasama şurası dört ayda bir esas belirleme ve gözden geçirme için.
- 4) İcra şurası 45 günde bir raporların değerlendirilmesi ve muhasebesi için
- 5) Alt mesuliyetler ayda bir değerlendirme ve rapor için bir ders ve sohbet için 6) Üsreler haftada en az
- 7) Olağanüstü durumlarda her zaman toplanılabilir.

METOD

Vahiy kaynaklı islami mücadele süreci 4 aşamadan oluşmaktadır.

- 1) Oluşum: Mevcut cahili güce mukavemet edecek bir seviyeye gelmek, mukavemet akide temelinde fikir, teşkilatlanma ve teknik donanımda şartlar açısından yeterli hale gelmek.
- 2) Siyasi: Kimliğin belirgenleşmesi saflaşma ve tağut (La sürtüşme) akidevi kimliğini belirginleştirememiş bir hareketin neyin savaşını verdiği belli değildir. İslami harekt için kimliğini kazanmak herşeyden daha çok önemlidir.
- 3) Askeri: Tağut yokoluncaya veya yokoluncaya kadar sürecek savaş, müslümanın savaşı

günübirlik bir savaş olmayacağına göre ancak yokolmalarıyla mücadeleleri biter. Sürecin tabii gidişatında bir ihmalkarlık yoksa muvaffakiyet sünnetullah gereğidir.

4)Hüküm: Gerekli elaman ve organizasyonun sağlanması, bunun için özellikle çağın gidişat ve gereksinimini daha önceki devrim hareketlerinin ciddi bir kritiğini yaparak özelde bir taslağın oluşturulması zorunludur.

MESELELERE BAKIP

1) Din anlayışı: Dini anlama ve belirlemede ölçü. Dinde temel kaynak sadece Kurandır.

a- Esas ve mahiyet olarak belirleyici kaynak Kurandır

b- Kuranın anlaşılmasında meşru vasıtalarından istifade edilebilir.

1) Dil (Arapça),

2) Tefsir (Kesin kayıtlılık getirmemesi şartıyla),

3) Sebebi hazul bildiren eserler,

4) Kuran üzerine yapılan çalışmalar.

2) Resulün dindeki yeri

a- Kendisine indirileni tebliğ edici

b- Kendisine indirileni mücmel olanı beyan edici

ç- Amel hususunda önderlik teşkil edici

d- Partları itibarıyla (İçtihadi olarak) helal ve haramı belirleyici

3- Din kültürü,

4- Dini akide,

TAĞUT VE TAĞUT İLE MÜNASEBET

Üstlendikleri misyonla Tağut'un varlığı ve devrimin teminatı durumunda olan kurumlarla vücut bulur. Meri cahili rejimin temeli mahiyetinde olan birinin yıkılması ile varlığın tehlikeye gireceği kurumlarla

1- Yasama ve yargı kurumları

2- Güvenlik Güçleri

3- Diyanet kurumu

4- Eğitim kurumları

5- Ekonomik kurumlar

Tağut ile münasebet: Tağut ilişkide takınılacak tavrı, müslümanların gücü ve içerisinde yaşadıkları şartlar belirler. Özel görevlendirme hariç şurada yer alanlar, Tağut'un kurumlarında yer alamazlar. Diyanet için özel görevlendirme olamaz.

5- Ekonomi

1-Gelirler

a- Müesseseseleşme

* Ekonomik ihtiyaçların karşılanması amacıyla müesseseseleşmeye gidilir.

** Yapının ihtiyaç ve faaliyetlerini finanse edecek kaynakları oluşturulmalı.

sabit gelir

b- Aidat:

Herkes gelirinin yüzde 5-20 arasındaki miktarı ödemeli.

aidat olarak

c- Diğer: Ganimetler, infak, zekat.

ç- Gelen gelirden sabit ve önceden belirlenmiş
sonra kalan merkezi kasaya

giderden çıktıktan

aktarılır.

2- Giderler

a- Yetki sınırı

* İmama (Ve sınırlı tasarruf yetkisine sahip
sorumluluklar) hariç kimse kendi başına tasarrufta
değildir.

bulunmaya yetkili

** İmam harcamalarında serbest, gerektiğinde
hesap verir.

(Sadece) oraya

b- Harcamaların türü

* Sabit giderler

** İş giderleri

*** Yatırımlar

6- Politika

7- Piarlar

8- İhtilaflar.

İÇİNDEKİLER

Sunuş 7

BİRİNCİ BÖLÜM

Ölümü Bekleyen Adam	9
Ölümü Haber Veren Telefon	13
Ölüm	13
Sorgudaki Kadın	16
Zehebi İle İlk Tartışma	19
Zehebi, Dostları ve Hostes Kızlar	20
Polisin Merak Ettiği Genç	21
Ölüm Emrini Duydum	23
Öldürün O Gazeteciyi	23
Emeç'i Uyarmak İstedim	24
Öldür Emrini Alan Mehmet Kim?	25
İlk Sorgu	25
Zehebi Suriye Ajansı mı?	26
Polise Beni Tanımadığınızı Söyleyin	27
Polisin Gösterdiği Resimler	28

İKİNCİ BÖLÜM

Uluslararası Aranan Adam: Zehebi	30
Asala	41
Zehebi Nasıl Türk Vatandaşı Oldu?	48

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Zehebi Sıkı Takipte	52
Arı Kovanına Çomak Sokanlar	59
Polis Ararsa	61
Interpol Zabıtları Zehebi'nin Elinde	61
Amansız Takip	63
Öldürün Diye Kızgınlıkla Söyledim	64
Yüzleştirme	79
Avcı Anlatıyor	87
Eylemi Yaptırdılar	90

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

İslami Terör	92
İslami Hareket Örgütü	93

BEPİNCİ BÖLÜM

Zehebi DGM Bağlantıları	103
Faili Meçhul Cinayet Komisyonu	120
MİT Uzmanından Değerlendirme	167
Çetin Emeç'in Kaleminden Yaşam Öyküsü	170
Kanlıcada Bir Öyle Sonu	170

Parlo ve Hitler Amca	172
Dumanaltı	173
Üzüm Yemek veya Bağcıyı Dövmek Meselesi	173
Davetiye	175
İlk Aşk	176
Öfkenin Uçurumları	177
Nikah	178
Ücret	179
Hürriyetin Işıkları	181
EK 1	182
EK 2	193
EK 3	214
EK 4	216